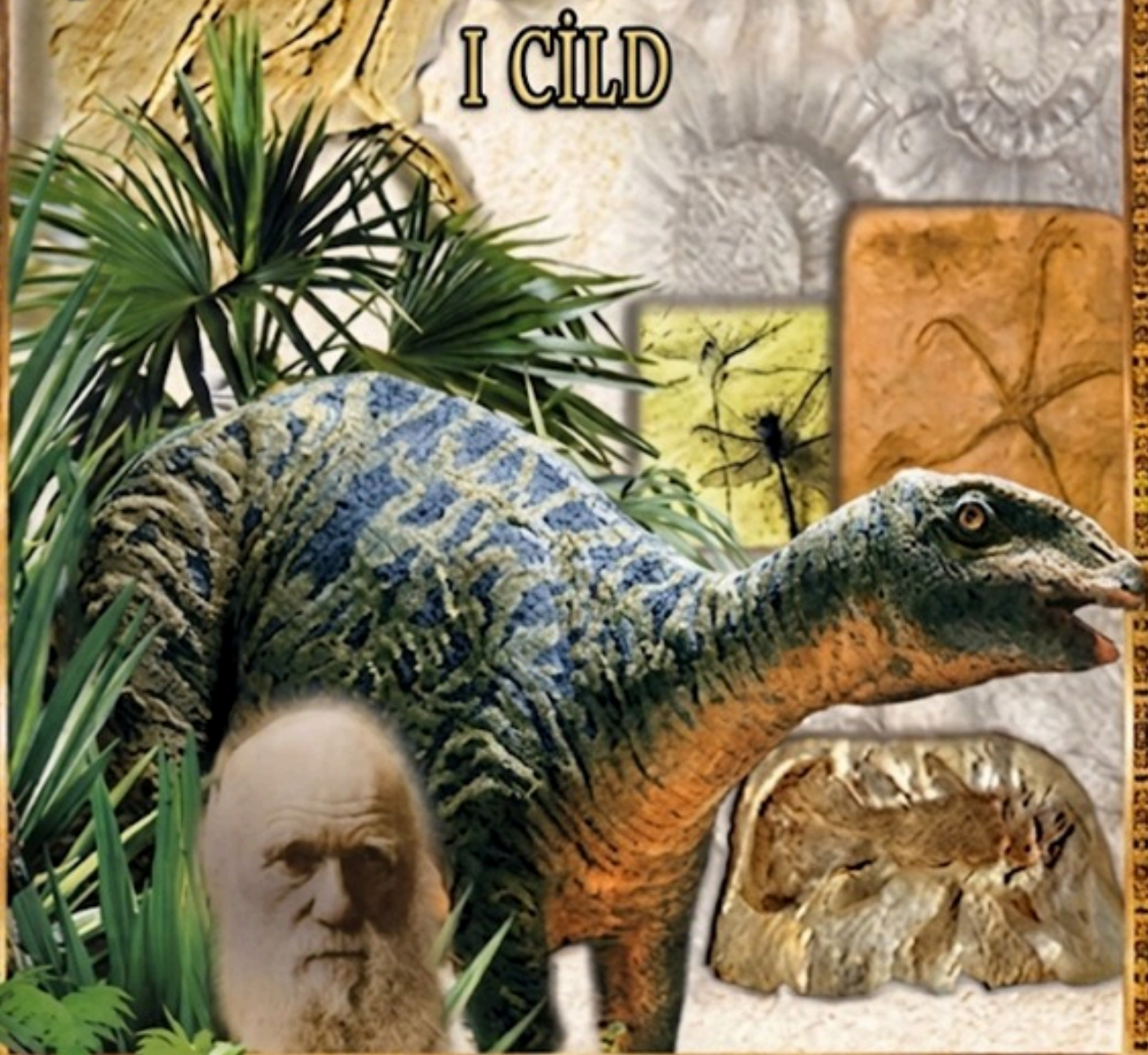

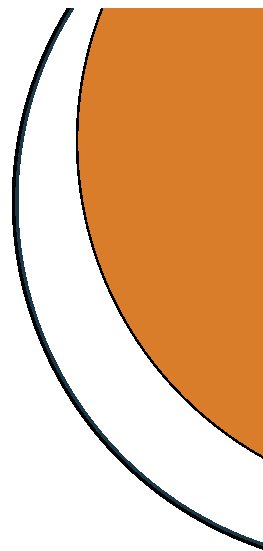
الله
رسول
محمد

HARUN YƏHYA

DARVINIST
TƏBLİĞATIN
ÇÜRÜK TƏMƏLLƏRİ
I CİLD

HARUN YƏHYA (ADNAN OKTAR)

DARVINİST TƏBLİĞATIN ÇÜRÜK TƏMƏLLƏRİ — I CİLD —

*Təkamül nəzəriyyəsinin əsassızlığını ortaya qoyan elmi faktlar —
fosillər, genetika, biomolekullar və təbii fəlakətlər.*

— I cild —

Mündəricat

1	OXUCUYA	6
2	YAZIÇI VƏ ƏSƏRLƏRİ HAQQINDA	8
3	GİRİŞ	11
4	Gen yalanı	15
5	Nəyə görə genetika müqayisə çalışmaları təkamül nəzəriyyəsinə sübut deyil?	21
6	Genetika mühəndisliyi haqqında təkamülçü səhvlər	31
7	Genetik kod təkamülü rədd edir	39
8	Korlanmış DNT yalanı	49
9	nəyə görə mtDNT ANALİZLƏRİ ETİBARSIZDIR?	57
10	Doqmatik təkamülçülərin quşların mənşəyi haqqındakı son nağılı: Dörd qanadlı dinozavr	61
11	Quşların təkamülü iddiası nəyə görə çıxılmaz vəziyyətdədir?	73
12	Endosimbiyoz tezisi və etibarsızlığı	98
13	Fotosintezin təkamülü yalanı	106
14	Gender seçimi nəzəriyyəsinin çökməsi	114
15	Fantastik təkamül təbliğatı: Gələcəyin məxluqları	124
16	Marsdan gələn həyat	135
17	Darvinistlərin aldadıcı etiketi: Konvergent təkamül	144

18	Egoist gen yalanı	162
19	Təkamülçülərin “İnstinkt” yalanı	166
20	“Təkamül silahlanma yarışı nağılı”	172
21	Meymunların zəkalı davranışları insanın meymunlardan təkamül etdiyini göstərməz	181
22	“İnsan bioloji maşındır” yalanı	189
23	Dilin təkamülü dilemması	195
24	Biocoğrafiya hekayələri	201
25	Təkamülçülərin saxta ilahı: Təbiət	210
26	İyerarxik təsnifat barədə təkamülçü yalanlar	213
27	Çarəsiz darvinistlərin virtual cəhdləri: Kompüter simulyasiyaları	218
28	Rekonstruksiya (xəyali rəsmlər) yalanı	222
29	Primatlardakı ortaq quruluş təkamülü sübut etmir	237
30	Aegyptopithecus və Eosimias haqqında zorakı açıqlamalar	241
31	Rudiment orqan təbliğatının etibarsızlığı	249
32	Elmdən kənar doqma: İki ayaqlılığın təkamülü	275
33	“Təkamül hələ də davam edir” yalanı	284
34	“Bizi biz edən beyin bölgələri” yalanı	289
35	“İbtidai neandertal” tezisi niyə etibarsızdır?	294

- 36** Homo erectuslarla bağlı “ibtidai növ iddiası” sadəcə ön mühakimədən ibarətdir **303**
- 37** Niyə bir canlı haqqında təkamül nağılı danışmaq, təkamül nəzəriyyəsinə sübut deyil? **309**
- 38** İnsan təkamülü iddialarında Australopithecusdan istifadə etmək niyə mənasızdır? **315**
- 39** Köklük üzərindəki aldadıcı darvinist izahlar _____ **322**
- 40** Təkamül: Ağılsız inancdır _____ **326**
- 41** Qeydlər _____ **337**

FƏSİL

OXUCUYA

Bu kitabda və digər əsərlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin süqutuna xüsusi yer ayrılmasının səbəbi bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhinə olan fəlsəfənin təməlini meydana gətirməsidir. Yaradılışı və dolayısı ilə Allahın varlığını inkar edən darvinizm, 150 ildir ki, bir çox insanın imanını itirməsinə və ya şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Buna görə də, bu nəzəriyyənin yalan olduğunu ortaya çıxarmaq əhəmiyyətli imani vəzifədir. Bu əhəmiyyətli xidmətin bütün insanlığa çatdırılması isə zəruridir. Bəzi oxucularımız ola bilər ki, yalnız bir kitabımızı oxumaq imkanı tapa bilər. Buna görə də, hər kitabımızda bu mövzuya qısaca da olsa yer ayrılması uyğun hesab edilmişdir.

Qeyd ediləcək başqa bir məqam isə, bu kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Yazıçının bütün kitablarında imani mövzular Quran ayələri yönündə izah edilir və insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət edirlər. Allahın ayələri ilə əlaqədar bütün mövzular oxucuda heç bir şübhə və ya sual buraxmayacaq şəkildə açıqlanmışdır.

Bu mövzuda istifadə edilən səmimi, sadə və səlis üslub isə kitabların hamı tərəfindən rahat başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izah sayəsində kitablar “bir nəfəsə oxunan kitablar” ibarəsinə tam uyğun gəlir. Dini qəti şəkildə rədd edən insanlar belə, bu kitablarda bildirilən həqiqətlərdən təsirlənir və yazılanların doğruluğunu inkar edə bilmirlər.

Bu kitab və yazıçının digər əsərləri oxucular tərəfindən şəxsən oxuna biləcəyi kimi, qarşılıqlı söhbət şəraitində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən oxucunun, kitabları bir yerdə oxumaları mövzu ilə

əlaqədar öz təfəkkür və təcrübələrini də bir-birlərinə ötürmək baxımından faydalıdır.

Bununla belə, yalnız Allahın razılığı üçün yazılan bu kitabların tanınmasında və oxunmasında iştirak etmək də böyük xidmətdir. Çünki yazıçının bütün kitablarında isbat və razı salan tərəfi son dərəcə güclüdür. Buna görə də, dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul bu kitabların digər insanlar tərəfindən də oxunmasının təşviq edilməsidir.

Kitabların arxasına yazıçının digər əsərlərinin təqdimatının əhəmiyyətli səbəbləri vardır. Bu sayədə kitabı nəzərdən keçirən şəxs yuxarıda yazılan xüsusiyyətləri daşıyan və oxuyacağına ümid etdiyimiz bu kitabla eyni xüsusiyyətlərə sahib daha bir çox əsərin olduğunu görər, imani və siyasi mövzularda faydalana biləcəyi zəngin qaynağın mövcud olduğuna şahid olacaq.

Bu əsərlərdə, digər yerlərdə görülən, yazıçının şəxsi qənaətlərinə və şübhəli qaynaqlara əsaslanan izahlara, dini mentalitetə qarşı lazım olan ədəb və hörmətə diqqət yetirilməyən üslublara, şübhəli və həmçinin incidici yazılara rast gələ bilməzsınız.

FƏSİL

YAZIÇI VƏ ƏSƏRLƏRİ HAQQINDA

Harun Yəhya təxəllüsündən istifadə edən yazıçı Adnan Oktar, 1956-cı ildə Ankarada anadan olmuşdur. İbtidai və orta təhsilini Ankarada almışdır. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universitetinin İncəsənət fakültəsində və İstanbul Universitetinin Fəlsəfə bölməsində təhsil almışdır. 1980-ci illərdən bu yana imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər hazırlamışdır. Bununla yanaşı, yazıçının təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini ortaya qoyan çox əhəmiyyətli əsərləri vardır.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 30.000 şəklin olduğu cəmi 45.000 səhifəlik külliyyatdır və bu külliyyat 73 fərqli dilə tərcümə edilmişdir.

Yazıçının təxəllüsü inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə aparan iki peyğəmbərin xatirəsinə hörmət olaraq adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından götürülmüşdür. Yazıçı tərəfindən kitabların üz qabığında Rəsulullahın (s) möhürünün olmasının simvolik mənası isə kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Bu möhür Quranın Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimizin (s) Xatəmül-Ənbiya olduğunun rəmzidir. Yazıçı bütün əsərlərində Quranı və Rəsulullahın sünnəsini özünə rəhbər etmişdir. Bu şəkildə inkarçı düşüncə sistemlərinin bütün təməl iddialarını bir-bir ortadan qaldırmağı və dinə qarşı yönələn etirazları tam susduracaq son sözü söyləməyi əsas almışdır. Böyük hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhüründən bu son sözü söyləmək niyyətinin duası olaraq istifadə edilmişdir.

Yazıçının bütün əsərlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi təməl imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və azğın tətbiqlərini gözlər önünə çəkməkdir.

Necə ki, Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniyaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın əlavə bir çox ölkəsində sevilərək oxunur. İngilis, fransız, alman, italyan, ispan, portuqal, urdu, ərəb, alban, rus, boşnaq, uygur, indoneziya, malay, benqal, serb, bolqar, çin, danimarka və isveç dili kimi bir çox dilə tərcümə edilən əsərlər, xarici ölkələrdə geniş oxucu kütləsi tərəfindən izlənilir.

Dünyanın dörd tərəfində fəvqəladə təqdir toplayan bu əsərlər bir çox insanın iman etməsinə, bir çoxunun da imanında dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitablari oxuyub araşdıran hər kəs bu əsərlərdəki hikmətli, dolğun, asan aydın olan və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanı dərk edər. Bu əsərlər sürətli təsir etmə, qəti nəticə vermə, etiraz və təkzib edilə bilinməyən xüsusiyyətləri daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi şəkildə düşünən insanların artıq materialist fəlsəfəni, ateizmi və digər azğın fikir və fəlsəfələrin heç birini səmimi olaraq müdafiə etmələri mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də, ancaq duyğusal inadla müdafiə edəcəklər. Çünki fikri dayaqları aradan qaldırılmışdır. Dövrümüzdəki bütün inkarçı cərəyanlar Harun Yəhya külliyyatı qarşısında fikirlə məğlub olmuşlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər Quranın hikmət və ifadə təsirindən qaynaqlanır. Yazıçı bu əsərlərə görə öyünmür, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağa niyyət etmişdir. Bundan başqa, bu əsərlərin çap və nəşrində hər hansı maddi qazanc güdülür.

Bu həqiqətlər göz önünə alındıqda insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasını təşviq etməyin də çox əhəmiyyətli xidmət olduğu ortaya çıxır.

Bu qiymətli əsərləri tanıtməyin yerinə insanların zəhinlərini bulandıran, fikri qarışıqlıq meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri aradan qaldırmaq və imanı qurtarmaq üçün güclü və iti təsiri olmadığı ümumi təcrübə ilə sabit olan kitabları yaymaq isə əmək və zaman itkisinə səbəb olar. İmanı qurtarmaq məqsədindən çox, yazıçının ədəbi gücünü vurğulamağa yönələn əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi məlumdur. Bu mövzuda şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi yox etmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, müvəffəqiyyət və səmimiyyətin açıq şəkildə göründüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Bilmək lazımdır ki, dünyadakı zülm və qarmaqarışıqlığın, müsəlmanların çəkdiyi əziyyətlərin təməl səbəbi dinsizliyin fikri hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmağın yolu isə dinsizliyin fikirlə məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanın gündən-günə daha çox büründüyü zülm, fəsad və xaos mühitini diqqətə aldıqda bu xidmətin mümkün qədər sürətli və təsirli şəkildə edilməsinin lazım olduğu aydındır. Əks halda, çox gec ola bilər.

Bu əhəmiyyətli xidmətdə öndərliyi üzərinə götürən Harun Yəhya külliyyatı Allahın izni ilə 21-ci əsrdə dünya insanlarını Quranda təsvir edilən hüsur, sülh, düzgünlük, ədalət, gözəllik və xoşbəxtliyə daşımağa vəsilə olacaqdır.

FƏSİL

GİRİŞ

1 9-cu əsr elmi yetərsizliyə baxmayaraq, elm adına böyük yalan ilə tanındı. Bu, Çarlz Darvinin rəhbərliyi ilə bütün canlıların şüursuz mərhələlər və əlverişsiz xəyali dəyişikliklər ilə təsadüfən inkişaf etdiyini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi idi. Cahiliyyə mühitində inkişaf edən bu nəzəriyyə, aldadıcı təlqinlər, saxta dəlil və Yaradılış həqiqətinə qarşı sisteməlik və doqmatik mübarizə ilə 150 il ərzində mövcudluğunu davam etdirdi. Ancaq təsadüflərin rəngarəng quşlar, pələnglər, balinalar, sənətkarlar, elm adamları, professorlar meydana gətirdiyini; görməyən, eşitməyən, hiss etməyən şüursuz atomların təsadüflər sayəsində görən, eşidən, hiss edən, düşünən şüurlu canlılara çevrildiyini müdafiə edən təkamül nəzəriyyəsi 21-ci əsrdə böyük şokla qarşılaşdı. Yaradılış bütün

əzəməti və həqiqətliyi ilə sərgilənir, elmi dəlillər darvinistlərin 150 ildir təqdim etdiyi saxta dəlilləri etibarsız edirdi. Təkamül nəzəriyyəsi sanki çökmüşdü.

XIX əsrin elmi və texnoloji cəhalətində irəli sürülmüş, təsadüfləri sanki “möcüzələr yaradan ilah” kimi qəbul edən bu nəzəriyyənin əsassız təməlləri sözün əsl mənasında sarsılmışdı. Darvinistlərin son çırpınışları həmişə olduğu kimi nəticə vermir. Nəzəriyyəyə qarşı ortaya çıxan dəlillər bir yana, ağıllı və şüurlu olan hər kəs bu köhnə inancın cəfəngiyatını, mənasızlığını və acizliyini aydın görməyə başlamışdır. Məhz bunlar təkamül ssenarisinə son nöqtəni qoymuşdur.

Bu kitabda oxuyacaqlarınız təkamül yalanının əsasını təşkil edən düşüncələrin əhəmiyyətsizliyini, elmdən kənar olduğunu və saxtallığını vurğulamaq üçün yazılmışdır. Təkamülçülərin dəlil olaraq göstərmək istədikləri bütün iddiaların əslində Yaradılış həqiqətini sübut etdiyi,

bütün elmi məlumatların təkamülü rədd etdiyi göstərilir. Təkamülçülərin 150 il ərzində həyata keçirməyə çalışdıqları kütlə yalanının artıq sona çatdığı, yer üzündə mükəmməl, ağıllı və görkəmli canlılığın tərifəlayiq sahibi, Uca və Böyük Allaha aid olduğu nümayiş etdirilir.

Darvinistlər səylərinin nəticə verməyəcəyini artıq gördülər. Saxta dəlil gətirməkdən yorulmuş, etibarsızlığı dərk edilmiş və köhnəlmiş izahatları müdafiə edə bilmədikləri üçün artıq zəiflədilər. Uydurduqları saxtakarlığı ayaqda tutacaqlarını düşünmüş, amma böyük yanlışa sürüklənmişlər. Çünki bütün məxluqatın Yaradıcısı olan Allah onları görür, qurduqları planları bilir və onları həmişə uğursuzluğa düşür edir. Darvinistlərin ən başlıca yanlışı bu vacib həqiqətdən bixəbər olmalarıdır.

Uca Rəbbimiz bütün məxluqatın, aləmlərin, yerdə və göydə olanların yaradıcısıdır. Allah bir qarışqanın torpaq altındakı həyatını, insan bədənindəki bir hüceyrənin hər an, hər saniyə ediklərini, timsahın balasına olan həssaslığını, yerə düşən yarpaqların hər birinin vəziyyətini, bakteriyanın bir canlı bədənini istila etməsini, rahatlıqla uçan, yer üzündə istədiyi kimi ruzi əldə edən quşun təslimiyyətini bilən, bunların hamısını yaradan və bunları yoxdan var edəndir. Allah üçün bunların hamısını bilmək, bunları istədiyi zamanda, istədiyi kimi yenidən yaratmaq çox asandır. Uca Allahın sənəti bütün məxluqata, bütün yaratdıqlarına hakimdir. Bu sənət üstün və qüsursuzdur; Rəbbimiz olan Allahın böyüklüyünün və qüdrətinin təəcəllisidir. Yerdə və göydə olanların hamısının Hakimi olan Allah mütləq Haqqı qalib edəcək və batili yox edəcəkdir. Rəbbimiz bir ayədə belə buyurur:

“

De: “Haqq gəldi, batil yox oldu. Şübhəsiz ki, batil yox olmağa məhkumdur!”

(İsra surəsi, 81)

Darvinistlər bu mütləq qələbənin və Haqqın üstünlüyünü dərk etməli və bu yalandan əl çəkməlidirlər. Əks təqdirdə qurduqları tələlər uğursuz olacaq.

“

Yoxsa onların (bütlərin) yeriyan ayaqları, tutan əlləri, görən gözləri, eşidən qulaqlarını var?! De: “Şəriq qoşduqlarınızı çağırın! Sonra mənə tələ qurun və mənə heç möhlət də verməyin! Şübhəsiz ki, mənim himayədarım Kitabı (Qurani) nazil edən Allahdır. O, saleh əməl sahiblərini himayə edər. Allahı qoyub dua etdiyiniz şeylər isə, nə sizə, nə də özlərinə kömək edə bilərlər”.

(Əraf surəsi, 195-197)

FƏSİL

Gen yalanı

İnsanlara təkamülçü media ilə təlqin edilən materialist fərziyyələrdən biri insan davranışının yalnız genetika amillərin təsiri ilə müəyyənləşdirdiyi iddiasıdır. Bu iddianı müdafiə edənlər insanın göz rəngi kimi mürəkkəb quruluşlu xüsusiyyətlərlə yanaşı davranışlarının da genlər tərəfindən müəyyən edildiyini güman edirlər. Genetika çalışmaların dayanmadan mediada bu dünyagörüşü ilə izah edilməsi laboratoriya faktlarına zidd olaraq cəmiyyət tərəfindən xurafatların elmi məlumat kimi qəbul edilməsinə səbəb olur. Beləliklə, “bizi insan edən şey genlərimizlə məhdudlaşır” şəklində təfsir olunan “gen yalanı” yaranmış olur.

Genlər və davranışlar arasındakı əlaqə iddiaları etibarsızdır

Gen yalanının cəmiyyətə təqdim olunan üzü ilə pərdə arxasındakı əsl xarakteri ziddiyyət təşkil edir. Qəzetləri oxuyan və xəbərləri izləyən insanlara “alkoqolizm geni”, “şizofreniya geni”, “homoseksuallıq geni” kimi xəyali düşüncələrin elmi təcrübələrlə sübut edilmiş həqiqətləri işıqlandırdığı təlqin edilir. Bu iddialar elm tərəfindən qəbul edilmir; ömrü isə çox qısaadır.

Təkamülçü elmi jurnal “Science”da bu mövzu ilə əlaqədar nəşr olunan “Genlər və davranış” başlığı altındakı məqalədə belə ifadə edilir:

“Elm adamları müəyyən genlərin və ya xromosom bölgələrinin xüsusiyyətləri ilə əlaqəli olduğunu iddia edirdilər, ancaq əldə etdikləri tapıntılarla (başqa çalışmalarda) bunlara bir daha müraciət etməmək şərti ilə rədd etmək məcburiyyətində qaldılar. Bu iddiaların hamısı

böyük coşğu ilə elan edildi; hamısı mediada kor-koranə qarşılandı, amma hal-hazırda hamısı nüfuzdan düşmüşdür.”¹

Genlərin insanı insan edən xüsusiyyəti yoxdur

İnsanı insan edən xüsusiyyət üstün ağıl sahibi olmasıdır. Genlərin isə bu xüsusiyyəti meydana gətirəcək gücü yoxdur. Genlər; DNT-də olan və adenine, guanine, sitozin və timin molekullarından meydana gələn zəncirlərdir. Bu molekulalar düşünə və hiss edə bilməyən məxluqlardır. İnsan ağılının bu genlərdən qaynaqlandığı inancı məntiqsizdir və heç bir elmi əsası yoxdur. “Nature” jurnalında nəşr olunmuş bir kitabın təqdimatında bu mövzu ilə əlaqədar bu ifadələrə yer verilir:

“... Genlərin necə ağıl sahibi olduqlarını izah edə bilərikmi?.. Bu kitaba görə, genlər beyni inşa edir. Bu beyinlər çevikdir və öyrənmək üçün hazırlanmışdır. Ancaq genlərdən sıçrayaraq ağıla gəlmək dolayı izahatdır. Bu sual hal-hazırda cavablandırılmır və bu cavabın haradan gələcəyi də aydın deyil.”²

Buna görə də insanın xarakter xüsusiyyətlərinin sadəcə genlərdən qaynaqlandığı inancı da elmə əsaslanmır. “Science”dakı bir məqalədə bu fakt aşağıdakı kimi ifadə olunur:

“Genlər və ətraf mühit arasındakı qarşılıqlı əlaqə populyar mediada “döyüşən genlər”, “zəka genləri” kimi anlayışlardan daha mürəkkəbdir... Genlərin təsirini göstərən məlumatlar, eyni zamanda genetika olmayan amillərin də çox təsirli olduğunu göstərir.”³

Gen yalanı ilə əlaqədar digər ziddiyyət insanın gen sayında ortaya çıxır. “İnsan genomu layihəsi”də müəyyən edildiyi kimi, insanların yalnız 30.000 geni var və bu rəqəm soxulcandakı gen sayının üçdə birinə bərabərdir. Bütün insan xüsusiyyətləri bir gendən ortaya çıxırsa, o zaman

insan ilə soxulcan arasındakı ensiklopediyaları dolduracaq qədər fərq bu qədər az saydakı gen ilə necə izah edilə bilər? Əlbəttə, izah edilə bilməz. “Celera Genomics”un meneceri və məşhur genetikə Craig Venter də “genlər bizi “biz” edən şeylərin hamısını izah edə bilməz”⁴ deyərək bu həqiqəti qəbul edir.

Davranış və genlər arasında əlaqə quran çalışmalar elmi cəhətdən etibarsızdır

Gen və davranışlar arasındakı əlaqə iddiaları elm adamlarının topladıqları məlumatları ön mühakimələrinə uyğun olaraq “nizamlamaq” cəhdlərindən ibarətdir.

Məsələn, bir tədqiqatçı insanın davranışının planetlərin hərəkətləri ilə əlaqəli olduğu cəfəngiyyətinə inanırsa, bir sıra insanları test edə bilər, Saturn və Yupiterin mövqe xəritələrinə baxaraq planetlərin mövqeyi ilə bu şəxslərin xüsusiyyətləri arasında paralellik olub olmadığını araşdırabilir. Nəticədə, “Saturn dava-dalaş planetidir”, “Yupiter yeniliklərə açıq olman planetidir” kimi iddialar ortaya atılabilir. Lakin etdiyi bu ölçü və bağlantılar planetlərin insan davranışını təyin etdiyini sübut etməz.

Bundan əlavə, insan davranışı çox mürəkkəbdir və hətta ən qabaqcıl psixoloji testlərlə də ölçmək mümkün deyil. “New Scientist” jurnalında Karen Schimdt imzası ilə nəşr olunan məqalədə bu mövzu haqqında belə yazılır:

“Davranış göz rəngi kimi irsi xüsusiyyətlərdən fərqli olaraq, elmi olaraq izah edilməsi və ölçülməsi çox çətindir. Bir çox davranış xüsusiyyətləri daha az müxtəlifdir - insanlar çox utancaq, çox ünsiyyətçi ola bilər, amma eyni zamanda bunun ikisi arasında da ola bilər. Bu müxtəlifliyi ən qabaqcıl psixoloji testləri ilə də ölçmək demək olar ki, mümkün deyil.”⁵

Davranışın ölçülməsi mümkün deyilsə, onu elmi cəhətdən genlərlə əlaqələndirmək mümkün deyil. Çünki genlər minlərlədir və bir-biri ilə

mürəkkəb qarşılıqlı təsirin içindədirlər. Genlər haqqında olan məlumat kodladıqları proteinin amin turşusunun ardıcılığı məlumatlarından ibarətdir. Hər hansı bir gendə davranışın yoxlanıldığını yazmır. Bu halda “A davranışı X geni tərəfindən idarə edilir” kimi düşüncələr heç nəyə əsaslanmır.

Nəticə

Saint Michael College psixologiya fakültəsinin tədqiqatçıları Stanton Peele, Morristown, NJ və Richard Degrandpreni də dediyi kimi: “Genetika tədqiqatlar elm pərdəsinə bürünsə də, (gen yalanı ilə əlaqədar) bu başlıqların əksəriyyəti həqiqi deyil, reklam məqsədi ilə şişirdilir”.⁶

İnsanı “genlərinin təsiri altında olan oyuncaq” kimi təsvir edən bu elmdən kənar yanaşma materializmin cəmiyyət üçün nə qədər dağıdıcı ola biləcəyi barədə xəbərdarlıq olmalıdır. “Alkoqolizm geni”, “şizofreniya geni”, “homoseksuallıq geni” kimi uydurma qavrayışlar insanlara pis təlqin edir. Davranışları ilə özünə və ətrafına zərər verən bir şəxs “mən bundan xilas ola bilmərəm, bunları mənə genlərim elətdirir” kimi səhv düşüncəyə qapıla bilər. İnsanların “genetika homoseksuallar, genetika oğrular, genetika şizofreniyalar” kimi qiymətləndirilməsi ayrılığa da yol açar.

Molekulların insan davranışını meydana gətirdiyinə inanmaq, qədim dövrlərdə insanların xoşbəxtlik, bərəkət və s. üçün daşdan, taxtadan oyma bütələrin qarşısında əyilib qalxması ilə eynidir. İnsanın şəxsiyyəti maddədən üstün anlayışdır. Davranışının mənbəyi Allahın insana verdiyi vicdanı və nəfsidir. Vicdanına görə hərəkət edən şəxs düzgün yoldadır. Nəfsinə uyub nəzarətsiz hərəkət edən isə hər cür azgınlığı edə bilər. İnsanın pisləklərdən uzaqlaşması yalnız Allaha səmimi yaxınlıq ilə mümkün ola bilər. Genlərinin insanı “pis insan” etməsi mümkün deyil. İnsanı pis və zərərli edən o şəxsin qərarı və istəyidir.

Uca Allah Şəms surəsindəki bir ayədə belə buyurur:

“

*And olsun nəfsə, onu yaradıb surət verənə, Ona şər və xeyir duyğularını
ilham edənə (and olsun) Nəfsini günahdan təmizləyən nicat tapmışdır.
Nəfsini günaha batıran isə ziyana düşmüşdür.*

(Şəms surəsi, 7-10)

FƏSİL

Nəyə görə genetik müqayisə çalışmaları təkamül nəzəriyyəsinə sübut deyil?

Mediada tez-tez əks olunan genetik müqayisə tədqiqatları təkamülçü, “qarışqayeyən insanlarla qohum çıxdı”, “məməlilərin əcdadı çöl siçanına bənzəyir” kimi başlıqlarla elan edilir. Xəbərləri oxuyan əksər insan çalışmalarda aparılan metodların yanlışlığından və bu xəbərlərin fərziyyələrdən ibarət olduğunu bilmir. Bu şəxslər, ümumiyyətlə, mövzunun yalnız onlara təqdim olunan tərəfi ilə, yəni təkamülü elmi reallıq kimi əks etdirən aldadıcı başlıqlarla üzləşirlər. Beləliklə, kütlələrə elm adamlarının təkamülü təsdiq edən nəticələrə gəldikləri və təkamül nəzəriyyəsinin dəstək qazandığı yönündə yalan təlqinlər edilir. Tədqiqatlarda istifadə edilən metodlara və edilən fərziyyələrə baxılanda isə bütün təkamülçü izahların elmdən kənar yalandan ibarət olduğu ortaya çıxır. Çünki çalışmalarda irəli sürülən təkamülçü iddialar həqiqətdə lap əvvəldən sadəcə təkamülçü tədqiqatçılar tərəfindən (bu çalışmadan asılı olmayaraq) qəbul edilmiş fərziyyələrdir.

Təkamülçülərin bu çalışmalardakı məntiqsizliyi “oxşarlıqlar təkamülü sübut edir, buna görə də bu canlılardakı oxşarlıqlar təkamüllə meydana gəlmişdir” şəklində izah olunacaq dairədir. Bu səbəbdən, genetik müqayisəyə əsaslanan təkamülçü iddialar təkamülçülərin nəzəriyyələrinə kor-koranə bağlılığından başqa bir şeyi sübut etmir.

Təkamülçülər sonsuz dövrdə düşünlər və oxşarlıqlar təkamülə sübut deyil

“Sonsuz dövrdə düşünmək” fərziyyəni sübut etmək üçün sadəcə fərziyyə irəli sürməkdir və fəlsəfədə məntiqsizlik hesab olunur. Antropoloq Marvin Lubenow sonsuz dövrə aşağıdakı kimi bir hekayə ilə nümunə gətirir:

“Çıkaqoda küçədə gəzən bir insan daima barmaqlarını şıqtükdadırdı. Nəhayət, kimsə ona yaxınlaşdı və niyə barmaqlarını şıqtükdatdığını soruşdu. Həmin şəxs belə cavab verdi: “Filləri uzaqlaşdırdığı üçün”. Soruşan şəxs “Bu şəhərin ən azı on min mil məsafəsində (on altı min

kilometr) heç fil həyatır” dedi. Barmaqlarını şıqtükddadan şəxs təəccüblə reaksiya verdi: “Bax, görürsənmi metodum nə qədər təsirlidir!””⁷

Bu hekayədəki şəxs sübutsuz fərziyyəni, yəni barmaq şıqtükdatmağın filləri uzaqlaşdıracağını öz ağına görə doğru qəbul edir, sonra da ətrafda fillərin olmamasının bunu sübut etdiyini düşünür. Həqiqətdə isə, fillər bu şəxs barmaqlarını şıqtükdatdığı üçün deyil, bu canlılar Amerikaya daxil olmadığı üçün orada deyillər.

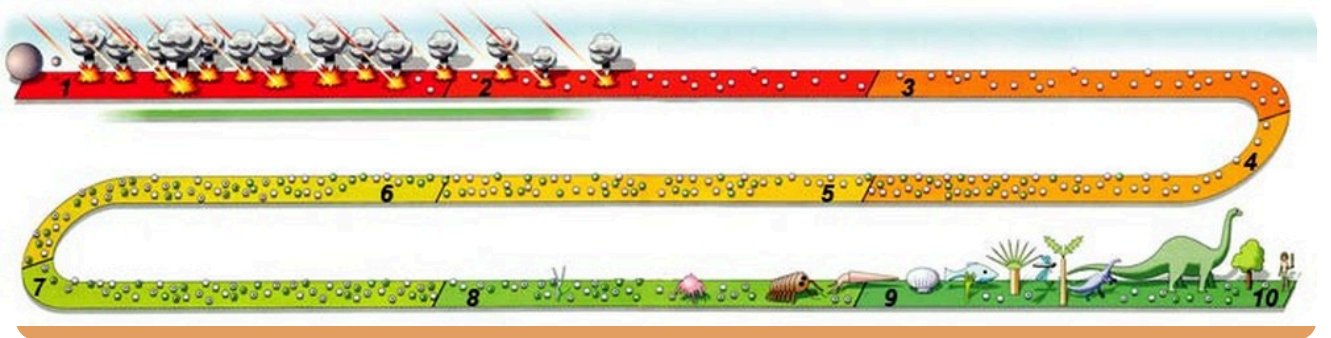
Təkamülçülərin vəziyyəti bu insanın vəziyyətinə bənzəyir. Təkamülçülərin canlılardakı oxşarlıqları təkamül kimi təfsir etmələri də “Dünyadakı qırmızı rəngli və üstü açıq avtomobillər eyni zavoddan çıxıblar” deyə izah etmək və hər qırmızı rəngli, üstü açıq avtomobili “baxın, bir-birlərinə bənzəyirlər, buna görə də eyni zavoddan çıxıblar” deyə izah etmək kimidir. Əslində isə ortada buna dair heç bir dəlil yoxdur; yalnız sübutsuz fərziyyə və bu fərziyyədə təfsir edilə bilən obyektlər vardır.

Genetika oxşarlıqlar, qurulmaq istənilən “Təkamül diaqramını” alt-üst edir

Genetika müqayisələrin ümumi cədvəlinə baxdıqda, “molekulyar oxşarlıqlar” mövzusunun təkamülün sübutu olmadığı, əksinə nəzəriyyəni çarəsiz qoyduğu görülür. Cənubi Karolina universiteti tibb fakültəsi biokimya tədqiqatçısı Christian Schwabe molekulyar ərazidə təkamül sübutlarını tapmaq üçün uzun illər vaxt sərf etmiş təkamülçü alimdir.

Xüsusilə, insulin və relaksin tipli zülallar üzərində tədqiqat apararaq canlılar arasında təkamül qohumluğu qurmağa çalışmışdı.

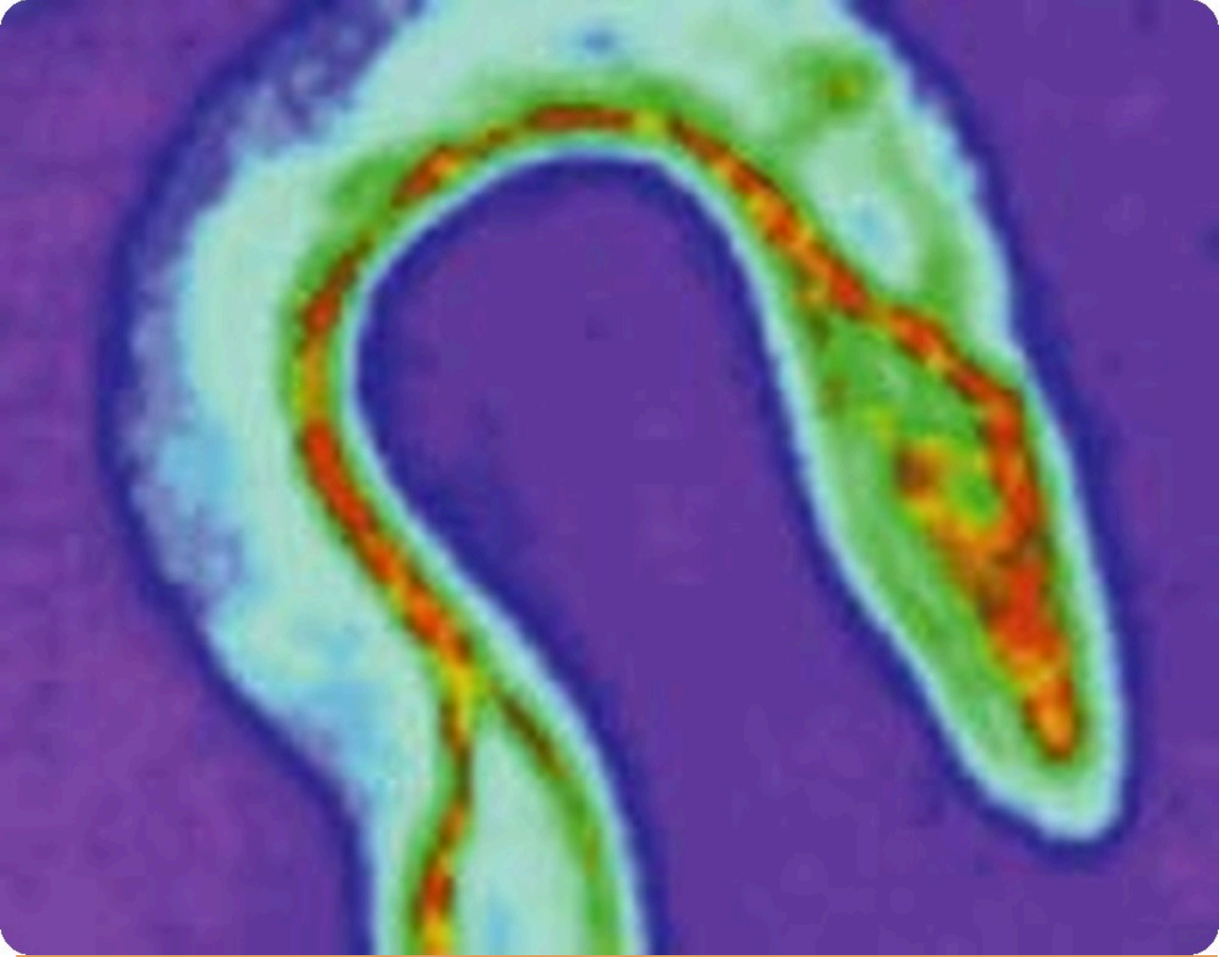
Lakin çalışmalarının hər mərhələsində dəfələrlə təkamül üçün heç bir dəlil olmadığını etiraf etməyə məcbur olmuşdur. Schwabe “Science” jurnalındakı bir məqalədə belə deyir:

“Molekulyar təkamül qohumluğu aşkar etmək üçün demək olar ki, paleontologiyadan üstün üsulu kimi qəbul edildi. Mən molekulyar təkamülçü kimi bununla fəxr etməliyəm. Amma əksinə, molekulyar oxşarlıqların çoxlu istisnasının olması narahatlıq doğurur. Bu istisnalar o qədərdir ki, əslində istisnalar və qəribəliklərin daha vacib mesaj verdiklərini düşünürəm.”⁸

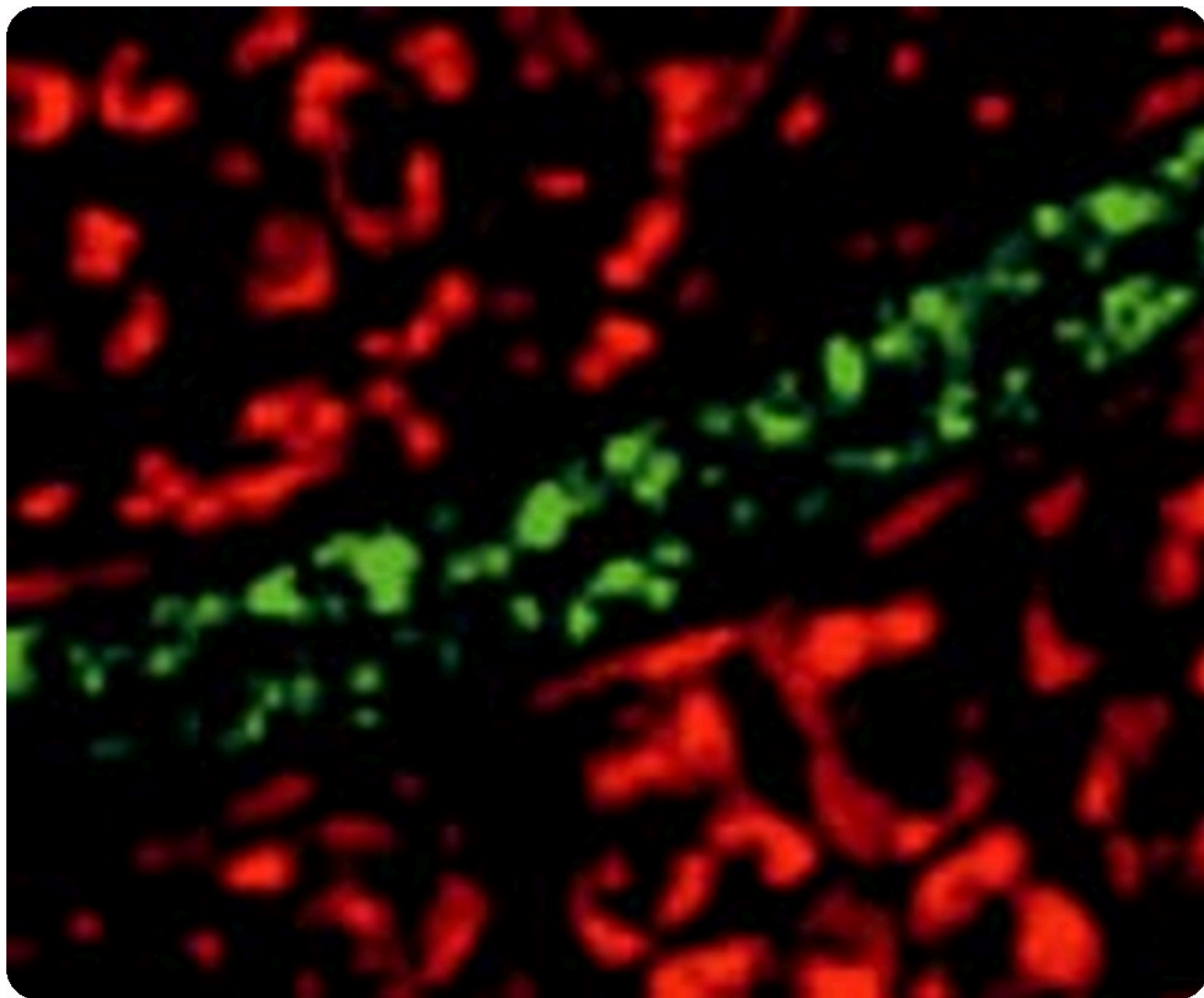
Burada bunu göstərilmək faydalıdır: Schwabe təkamülçü olduğu üçün canlılardakı molekulyar oxşarlıqları “molekulyar təkamül” adlandırır.

Halbuki, heç bir elmi məkanda olmadığı kimi, molekulyar ərazidə də təkamül yoxdur.

Məşhur biokimyagər prof. Michael Denton da molekulyar biologiya sahəsində əldə edilən tapıntılar əsasında bu izahı edir:

“Molekulyar səviyyədə hər canlı sinfi bənzərsiz, fərqli və başqaları ilə əlaqəsizdir. Buna görə, molekulalar, eynilə fosillər kimi uzun müddətdir təkamülçü biologiya tərəfindən axtarılan nəzəri ara-keçidlərin olmadığını göstərmişdir... Molekulyar səviyyədə heç bir orqanizm digərinin “əcdadı” deyildir və ya digərindən “ibtidai” və ya “çox inkişaf etmiş” deyil... Əgər bu molekulyar sübutlar bir əsr əvvəl olsaydı... üzvi təkamül düşüncəsi heç vaxt qəbul edilməzdi.”⁹

Genetika oxşarlıqların əsl təməli: Ortaq yaradılış

əlbəttə ki, canlılar arasında molekulyar oxşarlıqların olması təbiidir; çünki eyni molekulardan meydana gəlir, eyni sudan və atmosferdən istifadə edərək eyni molekulardan ibarət eyni qidalar istehlak edir. Metabolizmalarının və buna görə də onların genetika quruluşunun bir-birinə bənzəməsi çox normaldır. Ancaq bu, onların ortaq əcdaddan inkişaf etdiklərinin dəlili deyil.

Bu ümumi quruluş, Allahın bütün canlılarda yaratdığı ortaqlıq quruluşun ümumi materiallarıdır. Ümumi quruluş, bugünkü texnologiya ilə həyata keçirilən dizaynın əsas xüsusiyyətlərindən biridir. Məsələn, müxtəlif model çiplər, sabit disk kimi ümumi quruluş vardır. Ancaq təbii ki, bu, kompüterlərin bir-birindən inkişaf etdiyini göstərməyəcəkdir. Canlı olan və təkamülçülərin fərziyyələrin materialı kimi istifadə etdikləri ortaqlıq genlər isə kompüter hissələrindən daha mürəkkəbdirlər. Məsələn, insanın DNT-sində təxminən 100.000 ensiklopediya səhifəsini dolduracaq qədər məlumat vardır. Bundan əlavə, DNT molekulu kompüter mühəndislərini təəccübləndirən və heyrləndirən mikro dizayndır. DNT-də ki bu məlumat miqdarı, uzunluğu təxminən 2 m olmasına baxmayaraq, qalınlığı millimetrin beş milyonda biri qədər olan bir ip üzərində saxlanılır.

ABŞ-dakı Cənubi Kaliforniya universitetindən olan Led Adlemanın hesablamalarına görə, 1 qram DNT molekulu 1 trilyon CD-yə (kompakt disk) bərabər məlumat saxlaya bilər. Üstəlik, kompüter proqramı kimi işləyən DNT texnologiyadan daha üstündür. Müqayisə etsək, dünyanın ən mürəkkəb proqramlarından olan Windows kodu yalnız iki halda açıq və ya qapalı olan elektron ikili sistemə əsaslanır. DNT kodu çox müxtəlif olan analoq (oxşar) hissələrdən ibarətdir. Buna görə DNT məntiqi minlərlə insan tərəfindən yazılmış və test edilmiş Windows məntiqindən daha mürəkkəbdir. Microsoftun prezidenti və meneceri Bill Gates “The Road Ahead” adlı kitabında belə yazır:

“İnsan DNT-si kompüter proqramı kimidir, amma indiyə qədər istehsal edə bildiklərimizdən daha çox inkişaf edib.”¹¹

Aydındır ki, heç bir ağıl sahibi insan kompüterlərdəki ortaqlıq dizaynların və Windows proqramının təsadüflərlə, başqa quruluş və sistemlərdən inkişaf edərək meydana çıxdığını müdafiə etməz. Kompüterdən daha

mürəkkəb olan ortaq bioloji quruluşun təsadüfən yaranmadığı, hamısını Allahın mükəmməl xüsusiyyətlərlə birlikdə yaratdığı açıq həqiqətdir. Üstün güc sahibi Allah hər şeyin yaradıcısıdır:

“

“O, göylərin, yerin və onların arasındakıların Rəbbidir. O, yenilməz qüvvət sahibidir, çox bağışlayandır.”

(Sad surəsi, 66)

FƏSİL

Genetika mühəndisliyi haqqında təkamülçü səhvlər

Genetika mühəndisliyi orqanizmdən alınan genləri təcrid etmə, yönləndirmə və başqa orqanizmə əlavə etmə üçün aparılan çalışma sahəsidir. Alimlər məhz bunun sayəsində sənaye tullantılarını həzm edən bakteriyalar istehsal edir, canlıları klonlayır, xəstəliklərə və böcəklərə qarşı dözümlü bitkilər inkişaf etdirə bilirlər.

Təkamülçülər bu çalışmalar ilə bağlı təbliğatlarında üç yanlış təsəvvür irəli sürürlər:

Orqanizm arasında ötürülə bilən ümumi genlərin, canlıların ortaq əcdaddan törədiyi iddiasını sübut etdiyi yanlış1.

Orqanizmin genetika mühəndisliyi yolu ilə inkişaf etdirilməsinin təkamül nəzəriyyəsini təsdiq etdiyi yanlış1.

Genetika mühəndisliyinin çalışmalarının “yaradılması” barədə yanlış1.

Aşağıda bu yanlışlar izah edilir və genetika mühəndisliyinin təkamülçülərin iddialarını deyil, həqiqətdə Yaradılışı dəstəklədiyi irəli sürülür.

1) Təkamülçülərin genetika mühəndisliyi ilə bağlı təbliğatları təməldən yanlışdır. Bu araşdırmaların materialı olan genlər çox mürəkkəb quruluşu ilə təkamülü rədd edir.

Təkamülçülərin genetika mühəndisliyi iddialarında böyük ziddiyyət vardır. Genlərin fərqli orqanizmə ötürülməsini təkamül prosesinin

mövcudluğuna sübut kimi göstərməyə çalışırlar. Əslində, genlər belə prosesin yaşanmadığının ən güclü dəlillərdən biridir.

Genlər orqanizmə aid xüsusiyyətlərin məlumatını xüsusi şifrə sistemi ilə qeydiyyata alındığı molekul zəncirləridir. Bu zəncirlərin halqalarını adlarının baş hərfləri ilə A, T, G, C ilə ifadə edilən və əlifbanın hərfləri kimi genetik məlumatları kodlayan molekullar yaratmışdır. Bir gen meydana gətirən nukleotidlərdə meydana gələn nizamlama xətası bu geni tamamilə yararsız hala gətirəcəkdir. Tək bir gendəki xüsusi ardıcılıq təkamül nəzəriyyəsinin əsaslandığı təsadüf qavramını tamamilə yalanlayır. Təkamülçü bioloq Frank Salisbury bu vəziyyətlə əlaqədar belə deyir:

“Orta ölçülü bir protein molekulunda təxminən 300 amin turşusu var. Bunu idarə edən DNT zəncirində 1.000 nukleotid vardır. DNT zəncirində dörd növ nukleotid varsa, 1.000 nukleotidlik nizam 41.000 fərqli şəkildə ola bilər. Kiçik loqarifm hesabı ilə tapılan bu rəqəm ağıl qavrama sərhədindən çox üstündür.”¹²

Bundan əlavə, təkamülçülər genlərin necə yarandıklarını izah etməlidirlər. Ancaq təkamül nəzəriyyəsi bunu hətta 21-ci əsrdə belə izah edə bilmir.

II) Təkamülçü nəşrlər ortaq quruluşa malik genlərin ortaq əcdadı sübut etdiyini təbliğ edirlər. Halbuki ortaq quruluş, ortaq mənşə göstəricisidir, yəni ortaq əcdadın “sübutu” deyil.

Ortaq genlərin fərqli orqanizmə ötürülməsi obyektiv olaraq “ortaq mənşə” göstəricisi kimi qəbul edilir. Ümumi mənşə Yaradılış həqiqətinə uyğundur. Çünki Allah bütün varlıqları quruluşda yaratmışdır. Bu mövzunu daha yaxşı başa düşmək üçün gündəlik həyatdan nümunə verə bilərik: Ümumi quruluşun fərqli dizaynda olması müasir texnologiya

ilə istehsal olmuş dizayn məhsullarından ibarətdir. Məsələn, nömrələri müxtəlif növ avtomobil mühərriklərinə yapışdırmaq olar.

Təkamülçülər ortaq mənşə düşüncəsini ortaq ata fərziyyəsinin sübutu kimi irəli sürməklə insanları bilərəkdən aldadırlar. Darvinist yayım edən telekanallarında tez-tez bunun nümunələrinə rast gəlmək mümkündür. Burada göstərilən sənədli filmlərdə izah edən darvinist laboratoriya tədqiqatçıları canlılar arasında genləri necə ötürdükələrini açıqladıqdan sonra “bunu istifadə etdiyimiz canlılar ortaq əcdaddan törədikləri üçün edə bilirik” nağılını deyirlər. Beləliklə, öz fərziyyələrinə uyğun etdikləri izahatları sübut kimi göstərərək insanları aldadırlar.

Əslində, ortaq mənşə təkamülçülərin ortaq ata fərziyyələrini sübut etmir. Bu barədə irəli sürüləcək elmi dəlil yoxdur. Hətta molekulyar biologiya bunun imkansızlığını açıq şəkildə nümayiş etdirir. Şamların fərqli model avtomobillərdə olması, şamın və ya avtomobillərin maddənin təkamülü nəticəsində meydana gəldiyini sübut etmir. Eynilə, genlərin fərqli orqanizmə köçürülməsi, bioloji quruluşun təsadüf və məqsədsiz təbiət hadisələri ilə inkişaf etdiyini sübut etmir. Canlı quruluşdakı oxşarlığın yeganə nəticəsi Allahın bütün canlıları oxşar quruluşda yaratmasıdır.

III) Genetika mühəndisliyi ilə yaradılan orqanizmin təkamülü sübut etdiyi yalanı

Təkamülçülərin laboratoriya mühitindəki orqanizmə müdaxilə edilən orqanizmin inkişafından, məsələn, bəzi bitkilərə böcək və xəstəliklərə qarşı immunitetin artırılmasından nəzəriyyələrinə sübut kimi istifadə etmələri yalan təbliğatdan ibarətdir.

Təkamül nəzəriyyəsi canlılardakı dəyişikliyin heç bir şüurlu amil olmadan təsadüfi təbiət hadisələri ilə meydana gəldiyini iddia edir.

Genetika mühəndisliyi tədqiqatlarında əldə edilən dəyişikliklərin səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin hesab etdiyi şüursuz səbəblərdən tamamilə fərqlidir.

Elm adamları genləri müəyyən məqsədlə istiqamətləndirən “şüurlu tənzimləmə” üzərində dayanırlar. Bu insanlar hüceyrənin fəaliyyəti ilə bağlı illərlə təhsil alaraq elm sahibi olublar. Çalışmalarının bütün mərhələlərini müəyyən plan əsasında reallaşdırır, nəzarət altında müdaxilələr edirlər. Bundan əlavə, bu cür tədqiqatlar xüsusi laboratoriyalar, texnoloji alətlər istifadə edilərək xüsusi dizayn olunmuş mühitlərdə aparılır.

Bir bənzətmə etməli olsaq, təkamülçü alim sahildə rast gəldiyi qumdan hazırlanmış qalanın təbii hadisələrlə meydana gəldiyinə inanıb bunu elmi iddia kimi irəli sürərsə, dəniz və külək kimi faktorların bu qalanı necə yaratdığını izah etməyə məcburdur. Əgər bu izahatı külək və dənizə əsaslandıraraq etmək əvəzinə qumlarla oynayan uşaqların fərasətlərinə əsaslandırırsa, bu izahatı etibarlı sayılmayacaq.

Biologiya professoru William D. Stansfield təkamülçü olmasına baxmayaraq, bu tip çalışmaların təkamülü sübut etməyəcəyini, laboratoriyada hüceyrə sintez edən çalışmalardan verdiyi nümunəsi ilə belə qəbul etmişdir:

“Yaradılışı müdafiə etməyənlər elmin bəsit kimyəvi maddələrindən canlı meydana gələcəyi günü səbirsizliklə gözləyirdilər. İddia edirlər və bunda haqlıdırlar, bu cür həyat forması insanlar tərəfindən yaradılrsa belə, bu təbii həyat formalarının oxşar kimyəvi təkamül müddəti ilə inkişaf etdiyini sübut etməyəcək.”¹³

Tamamilə nəzarət edilən və yüksək texnologiya ilə təchiz edilmiş mühitdə yüzlərlə elm adamı ilə illərlə davam edən araşdırmalar ilə davam

etdirilən genetika mühəndisliyi təkamülün sübutu deyil. Genetika mühəndislərin qazandığı uğurlar canlıların təkamülçülərin iddia etdikləri kimi mənasız təsadüflərlə meydana gəlməsinin mümkün olmadığını göstərir.

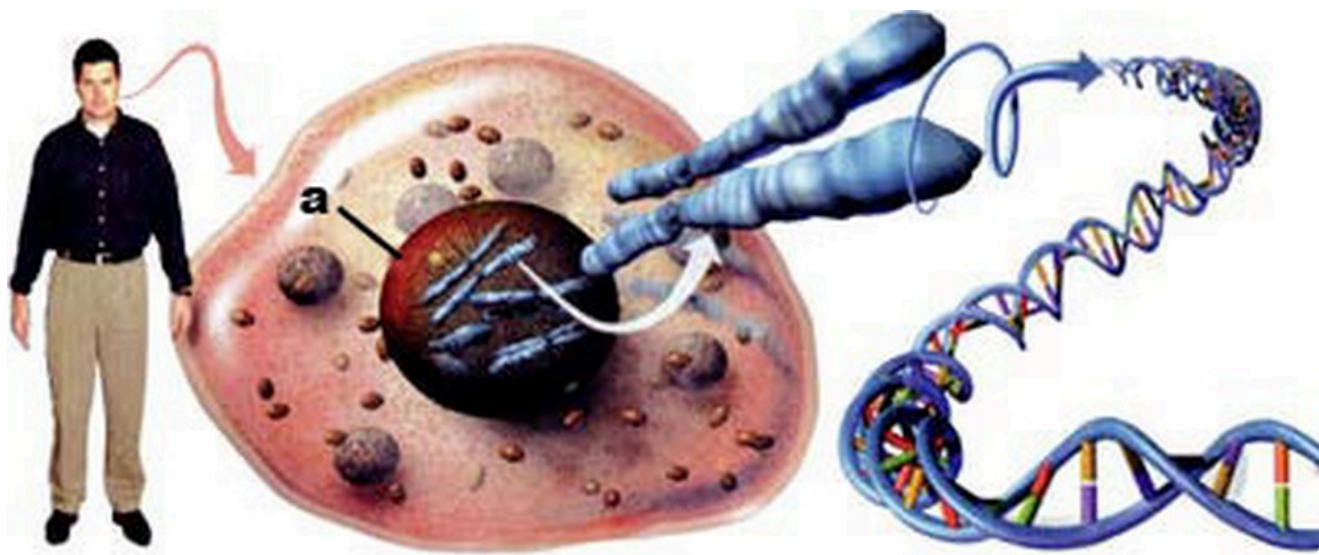
IV) Genetika mühəndisliyinin “yaratmaq” olduğu yanlış

Allahın varlığını inkar edən materialistlər genetika mühəndisliyi çalışmalarında ateist təbliğatdan istifadə edir və bunları “yaratmaq” kimi izah edirlər (Allahı tənzih edirik).

Burada ateistlər “yaratmağın” “yoxdan var etmək” mənasına gəldiyini dərk etməmək üçün təkid edirlər. Yaratmaq Allaha məxsusdur. Genetika mühəndisliyi çalışmalarında elm adamları canlıların Allah tərəfindən yaradılmış genləri üzərində dəyişiklik edir və ya bunları canlılara köçürürlər. Bu araşdırmalarda canlıların inkişafı üçün istifadə olunan genetik məlumatlar onsuz da canlılar aləmində mövcud olan məlumatdan istifadə olunur. Məsələn, elm adamları meduzanın genini bir zebra balığının DNT-nə yerləşdirərək bu balığın işıq saçmasını, ya da keçi DNT-nə hörümçək genini yerləşdirərək keçi südündən hörümçək toru istehsal edilməsini təmin edirlər. Ancaq ortaya çıxan canlılar yeni bir sıra xüsusiyyətlərə sahib olsalar da, burada qətiyyən yeni genetik məlumat mövcud olmamış, sadəcə indiyə qədər mövcud olmuş məlumatlar artıq canlılar arasında mühiti dəyişdirmişdir.

Nəticə Genetika mühəndisliyi çalışmaları Yaradılış həqiqətini dəstəkləyir

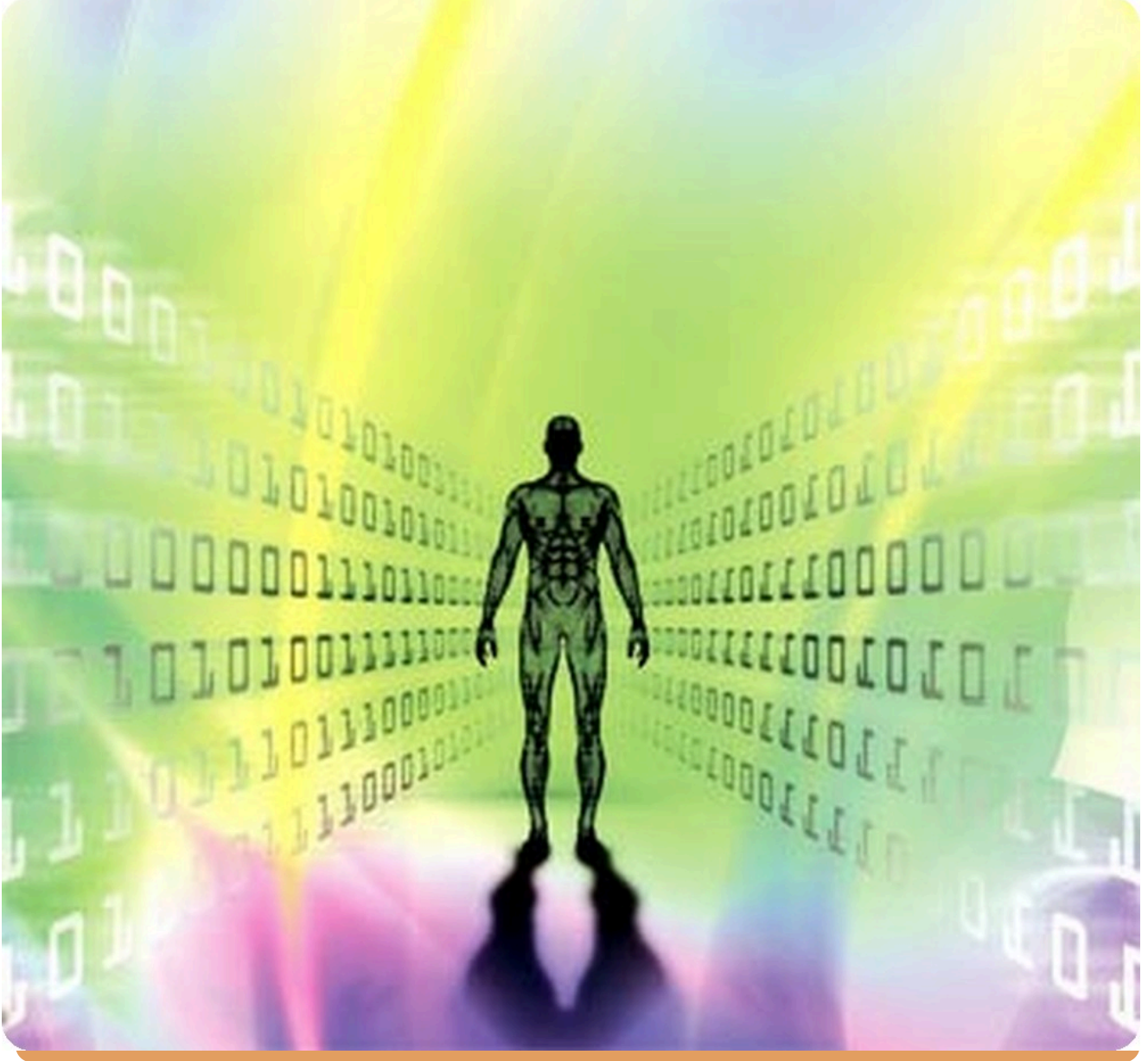

Təkamülçülərin genetika mühəndisliyi ilə bağlı təbliğləri etibarsızdır. Əksinə, bu sahədəki çalışmalar planlaşdırılan idarə olunan mühit və məqsədli dəyişikliklər ilə Yaradılış həqiqətini dəstəkləyir. Elm adamları gələcəkdə nə vaxtsa bir canlıyı əsaslı şəkildə yenidən dizayn etməyi bacarsalar da, bu, vəziyyəti dəyişdirməyəcəkdir. Molekulyar biolog Michael Denton bu həqiqəti belə ifadə edir:

“Gələcəkdə genetika mühəndisləri canlı sistemləri, proteindən bütün orqanizmə qədər yenidən dizayn edə bilsələr, bu sadəcə əsas alt sistemlərdə proqramlaşdırılmış bərabər zamanlı dəyişikliklər tələb edəcək, şüurlu şəkildə istiqamətləndirilmiş dəyişikliklər yolu ilə olacaqdır.”¹⁴

FƏSİL

Genetik kod təkamülü rədd edir

Dağın yamacında ağ daşlarla “vətənimizi qoruyaq” sözlərinin yazıldığını və bu yazını da magistral yolda insanların gördüyünü fərz edək. Heç kim bu cür ardıcılığın torpaq sarsıntıları və fiziki parçalanmanın təsiri ilə yuvarlanaraq, təsadüflərlə meydana gəldiyini düşünməyəcəkdir. Çünki burada qayalar öz təbiətində olmayan bir mesaj ötürürlər. Bu mesaj əlifbanın hərflərindən istifadə edərək kodlanmışdır.

Buradakı kodlaşdırma məlumat daşımaq üçün müəyyən simvolların (əlifbanın hərfləri) uyğunlaşdırılması ilə edilir. Kod isə bir ağılın məhsuludur.

Alman Federal Fizika və Texnologiya İnstitutunun meneceri prof. dr. Werner Gitt bu fakt haqqında belə danışır:

“Kodlaşdırma sistemi zehni prosesin məhsuludur. Bir nüansa diqqət yetirmək lazımdır; maddə məlumat kodu verə bilməz. Bütün təcrübələr məlumatın ortaya çıxması üçün azad iradə, mühakimə və yaradıcılığından istifadə edən bir ağıl olduğunu göstərir... Maddənin məlumat ortaya çıxara bilməsini təmin edəcək heç bir təbiət qanunu, fiziki proses, ya da maddə hadisəsi yoxdur... Məlumatın maddə içində öz özünə ortaya çıxmasını təmin edəcək heç bir təbiət qanunu və fiziki proses yoxdur.”¹⁵

Əslində, məntiqli cümlə ilə qarşılaşan və daşları görən insanlar şüurlu səbəblərin, məsələn, yaxınlıqdakı hərbi hissənin zehindəki düşüncəni qayalara kod yolu ilə tətbiq etdiyini başa düşəcəkdir.

İndi bu daşları ağılınızda milyonlarla dəfə kiçildin və molekulyar ölçülü hüceyrələrinizin nüvədəki nizamla düzüldüyünü və “genetik kodu” sayəsində sizə aid xüsusiyyətlərin məlumatını gizlətdiyini düşünün. Genetik kodu qaya nümunəsində olduğu kimi təbiətdəki kimyəvi birləşmələrdən, nukleotid adı verilən molekulardan simvol kimi istifadə edir. Qayaların daşdığı mesaj, qayaların özündən qaynaqlanmadığı kimi, genetik məlumat bu molekulaların özündən və ya hər hansı təbiətdən qaynaqlanmır. Buna görə, genetik kodun maddi nöqtəyi-nəzərdən heç bir izahı yoxdur. Yazıçı Dean Overman bu barədə belə deyir:

“Genetik kodda olan məlumatlar bütün məlumat və ya mesajlarda olduğu kimi maddədən əmələ gəlməyib. Mənası kod və ya əlifbanın

simvollarından qaynaqlanmır. Genetik koddakı mesaj və ya məna maddə deyil və fiziki və ya kimyəvi xüsusiyyətlərə çevrilmir, materializm kodun mənasını izah etməz”.¹⁶

Genetik kodun təsadüfi prosesdəki təsadüfi formalardan məqsədsiz şəkildə seçilmə ehtimalı yoxdur.

Aparıcı informasiya nəzəriyyəçisi və biofizik Hubert Yokey ən kiçik genomda həyatın mümkün olması üçün tələb olunan məlumatların miqdarını ölçdü və bunun təsadüfən meydana gəlmə ehtimalının 10186.000-də bir olduğunu irəli sürmüşdür.¹⁷ Yokey genetik kodun təsadüfən meydana gəlməsi üçün təbii seçim universal koda çatmazdan əvvəl 1.40×10^{70} fərqli genetik kodu kəşf etməli olduğunu hesab etmişdir. Reallaşma ehtimalı 1050-də birdən kiçik olan hadisələr kainatın harasında olursa olsun, qeyri-mümkün hesab olunur.¹⁸

Buraya qədər təsvir olunanları ümumiləşdirsək, genetik kod;

Materialist yanaşma ilə izah etmək olmaz,

Təsadüfləri qəti şəkildə rədd edir.

Kompüter texnologiyasından daha üstün quruluş irəli sürür.

Genetik kodla əlaqəli maddəni müdafiə edən yanaşma ilə izah edilməsi mümkün olmayan dördüncü məsələ təkamülçüləri dilemma qarşısında qoyur. DNT proteinin quruluşunda bir sıra fermentlərin köməyi ilə uyğunlaşa bilər. Lakin bu fermentlərin sintezi də DNT-dəki məlumatlara uyğun olaraq həyata keçir. Bir-birlərindən asılı olduqlarından uyğunlaşmanın olması üçün hər ikisi də eyni zamanda mövcud olmalıdırlar. John Horgan həyatın mənşəyi barədə araşdırmaların tanınmış siması bu dilemmanı aşağıdakı kimi təsvir edir:

“DNT; yəni DNT istehsal etmək də daxil olmaqla gördüyü işi, katalitik proteinlərin və fermentlərin köməyi olmadan edə bilməz. Qısacası, DNT olmadan proteinlər mövcud olmaz, amma DNT də proteinlərin olmadığı vəziyyətdə olmaz.”¹⁹

Məşhur təkamülçü dr. Leslie Orgel isə 1994-cü il tarixli br məqaləsində eyni həqiqət qarşısında belə deyir:

“Çox mürəkkəb quruluşu olan (RNA və DNT) zülal və nuklein turşuları (RNA və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən meydana gəlmələri qeyri-mümkündür. Ancaq bunlardan biri olmadan digərini də əldə etmək mümkün deyil. Beləliklə insan, həyatın kimyəvi vasitələr ilə meydana gəlməsinin əsla mümkün olmadığı qənaətinə gəlmək məcburiyyətindədir.”²⁰

Təkamülçülər genetik kodla bağlı faktlar qarşısında çarəsiz qalıblar. 20 il “Nature” jurnalının redaktoru olmuş Sir John Maddox aşağıdakı sözlərlə genetik kodun mənşəyi ilə bağlı çarəsizliyini ifadə edir:

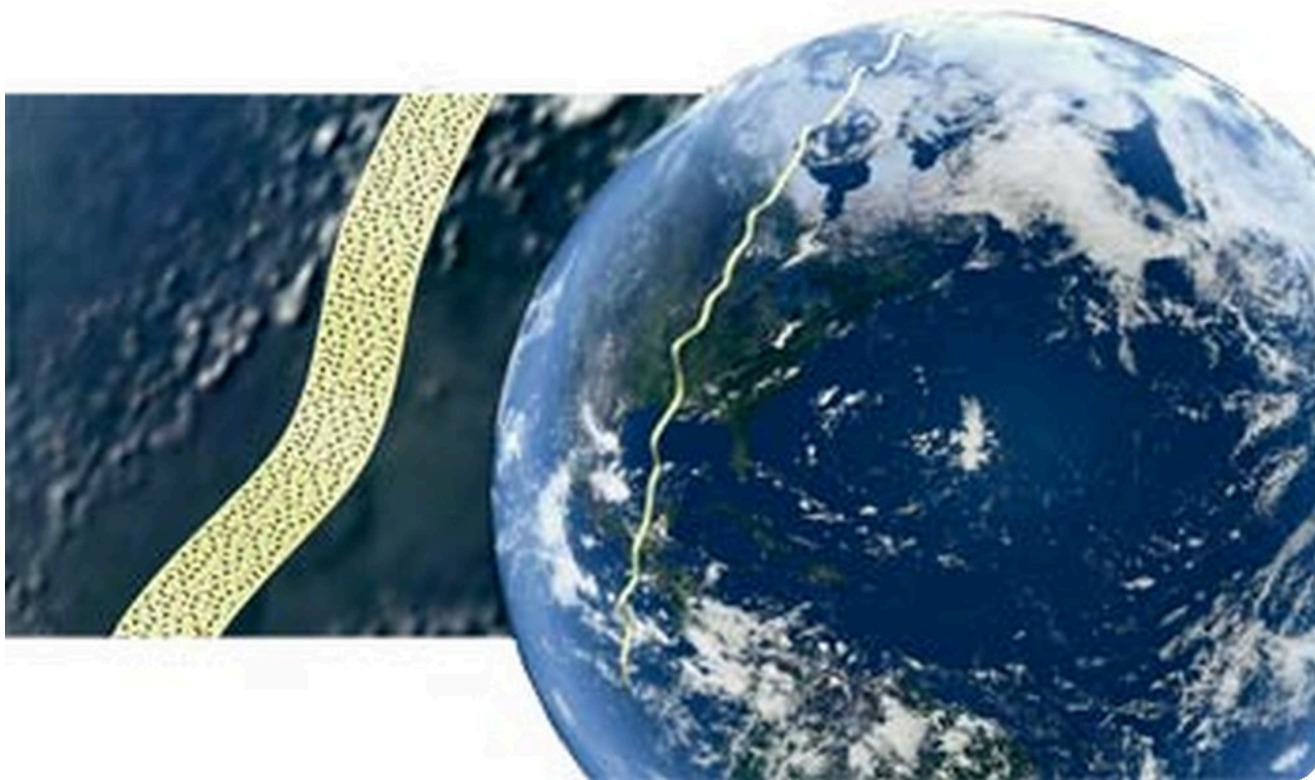
“Genetik kodun mənşəyinin həyatın mənşəyi kimi qeyri-müəyyən olması narahatlıq doğurur.”²¹

Halbuki, genetik kodun mənşəyi müəyyəndir. Genləri yaradan, onlarda müəyyən məlumatlar kodlayan, onları daima Öz idarəsi altında tutan Uca Allahdır. Bu həqiqəti görməzləkdən gələn təkamülçülər düşdükləri bu şəraiti özləri yaradırlar. Qayaların yuvarlanaraq təsadüfən cümlə yazı bildiyi, kağızın üzərinə təsadüfən tökülən mürəkkəbin kitab yarada biləcəyi düşüncəsini müdafiə etmək məcburiyyəti onları çətin, izah edilməsi mümkün olmayan və nəticəsiz vəziyyətə salır. Halbuki insan, təkamülçü ön mühakimədən əl çəksə, genetik kodu ilə anlaşılan ən böyük həqiqəti; Allahın varlığını və böyüklüyünü dərhal görəcək. Şüursuz molekullar təsadüfən cildlərlə ensiklopedik məlumatı göz ilə görülməyəcək qədər kiçik sahədə saxlamağa, hüceyrədə “oxunmağa”, “tərcümə etməyə” qadir deyil. Uca Allah genetik kodu sonsuz elmi ilə yaratmışdır.

“

Allahdan başqa ilah yoxdur! O diridir, bütün məxluqatı idarə edir. O nə mürgüləyər, nə də yuxulayar. Göylərdə və yerdə nə varsa hamısı Onundur. İzni olmadan Onun yanında kim şəfaət edə bilər?! Önlərindəkini (edəcəkləri əməlləri) də, arxalarındakını (etdikləri əməlləri) də O bilir. (Yaradılanlar) Allahın elmindən, Onun dilədiyi qədərindən başqa heç nəyi qavraya bilməzlər. Onun kürsüsü göyləri və yeri əhatə etmişdir. Onları mühafizə etmək isə Ona çətin deyildir. Ən uca və ən böyük olan da Odur!

(Bəqərə surəsi, 255)

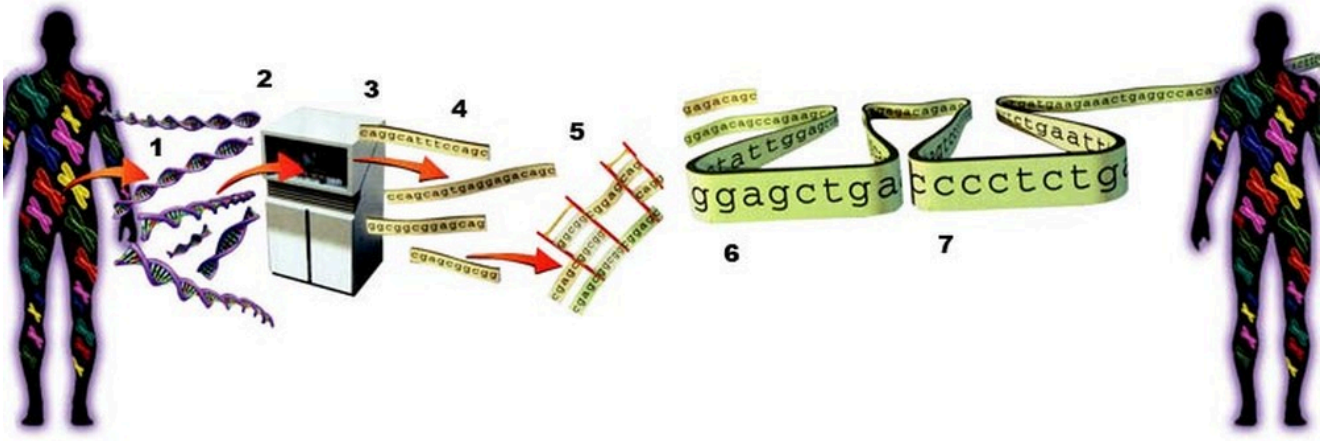
Hüceyrədə genetik kod necə şərh olunur?

Genetik kodu hüceyrədəki məlumatların kodlaşdırmasında istifadə olunan qaydaları ifadə edir və protein sintezində istifadə olunur. Zülallar hüceyrənin fəaliyyətində müxtəlif vəzifələri yerinə yetirən

molekullardır. Bunlar amin turşusu adlanan molekulların birləşməsi ilə əmələ gələn zəncirləridir. Bədənimizdə 20 cür amin turşusu vardır. Amin turşuları birləşərək on minlərlə protein əmələ gətirir. Zülallar, özlərini yaradan amin turşularının təbiətinə görə üç ölçüdə xüsusi formalar alaraq qatlanmışdır. Proteinin forması funksiyası baxımından çox vacibdir. Protein quruluşunda ola biləcək pozulma əlaqəli molekullara qoşula bilməməsinə səbəb olar. Nəticədə orqanizmdə əksiklik, hətta ölümcül nəticələr ola bilər.

Hüceyrələrimizdəki on minlərlə zülal haqqındakı məlumat DNT molekulunda saxlanılır. DNT molekulu bir-birinə bağlanmış iki ipdən ibarətdir. Bu iplər arasında addımlar şəklində nukleotidlər yerləşir. Bu nukleotidlər dörd növdür və adlarının baş hərflərinə görə A, T, G və C ilə göstərilir. İnsan DNT-də təxminən 3,1 milyard nukleotid ard-arda düzülür. Onlar eyni zamanda hüceyrədə sintez edilmiş zülalların məlumatlarını saxlayan “kimyəvi hərflər”dir. Bu hərflərin hər biri proteinin məlumatını saxlamaq üçün qruplaşdırılmışdır. Bu qruplara “gen” adı verilir. Bir gen 50 ilə 2.000 nukleotiddən ibarət ola bilər. Genləri meydana gətirən hərflər üç-üç kodonları da təşkil edirlər. Bənzətmə edilərsə, kodonlar sözlərə, genlər isə cümlələrə bənzəyir. Protein sintezi üçün hüceyrənin nüvəsinin DNT-dəki məlumatın köçürülməsi və protein sintezi edilən orqanel (ribosom) aparılmalıdır. Bu proses hüceyrə maşınların köməyi ilə baş verir. Bu əsnada genetik kodu sayəsində DNT-dəki məlumat “oxunub tərcümə olunur”.

Hüceyrədəki protein sintezi iki ayrı “əlifba”dan istifadə edərək həyata keçirilir. Bunların birincisi DNT əlifbasıdır. Protein məlumatları A, T, G, C ilə DNT-də göstərilən kimyəvi hərflərdə kodlanır. Digər hərflər isə zülal meydana gətirən amin turşularıdır.

Protein haqqında bilikləri saxlayan bir gen haqqında məlumat transkripsiya adı verilən DNT molekulu üzərində köçürülür. mRNA (mesajla daşıyan RNA) molekulu hüceyrənin ribozomu ilə hüceyrənin orqanelinə nəql edilir. mRNA-dakı hərflər digər ribozomda üç-üç, yəni kodon kodon oxunur. Bu vaxt tRNA (Transfer RNA) molekulu hər kodona bərabər olan amin turşusunu zülal zəncirinə əlavə etmək üçün gətirir. Kodonlar oxunduqca amin turşularının əlavə edilməsi davam edər və nəticədə protein yaranır. Bu da tərcümə prosesidir. Kodonların hər biri üçün amin turşusu yerləşdirilir, digər sözlə DNT dili ilə yazılmış məlumatlar bu dəfə amin turşularından istifadə edərək protein dili ilə yazılmışdır.

Bu mükəmməl sistem və mürəkkəblik təkamülçüləri izahsız qoyan bir möcüzədir. Burada səthi olaraq göstərilən möhtəşəm təfərrüatlı sistem Allahın sonsuz elmlə yaratdığı bir sistemdir. Bir ayədə Allahın hər şeyə hakim olduğu belə bildirilir:

“

O, göydən yerə qədər hər bir işi idarə edir...

(Səcdə surəsi, 5)

FƏSİL

Korlanmış DNT yalanı

“Korlanmış DNT” təkamülçülərin 1990-cı illərdə ideoloji məqsədlə uydurduqları, lakin növbəti elmi tapıntılar qarşısında tərk etmək məcburiyyətində qaldıqları konsepsiyadır. Gen kimi qəbul etmədikləri bu ardıcılığa “Junk DNT” (korlanmış DNT) deyirdilər. DNT-nin “faydasız” kimi təsvir etdikləri bu nəhəng hissələrin təkamül üçün sübut olduğunu irəli sürdülər. İddialarına görə “korlanmış DNT” təkamül prosesi boyunca toplanan, ancaq artıq istifadə edilməyən DNT hissələri idi.

Ancaq bu iddia heç bir elmi tapıntıya əsaslanmırdı; yalnız təkamülçülərin qulağına xoş gələn əsassız fərziyyədən ibarət idi. Təkamülçülərin bu yanlış ədəbiyyata asanlıqla yerləşdirə bilmələrinin səbəbi o dövrdə DNT haqqında çox az məlumat sahibi olunması və “korlanmış DNT” adlandırılan hissələrin funksiyasının hələ aşkar edilməməsi idi.

Ancaq insan genomu layihəsi və digər genetik tədqiqatlar ilə yanaşı, bu hissələrin funksiyaları aşkar edilməyə başlanmışdı. Korlanan şeyin DNT deyil, sadəcə təkamülçülərin “korlanmış DNT” adlandırması idi. “American Science” jurnalında təkamülçü Evan Eichler belə etiraf edir:

“Korlanmış DNT” ifadəsi bizim məlumatsızlığımızın yansımasıdır.”²²

Eyni şəkildə təkamülçü “Elm və gələcək” jurnalın 2006-cı ilin iyul ayında London College universitetindən olan molekulyar bioloqu dr. Kənan Ateş tərəfindən hazırlanan məqalədə əvvəllər “korlanmış DNT” adı verilən və protein kodlamasına töhfə verməyən hissələrin əslində hüceyrədə çox vacib vəzifələri yerinə yetirdiyi bildirilirdi:

“Bugünkü məlumatlarımıza əsasən protein (və əlbəttə mRNA) kodlamasında iştirak edən genlərin exon hissələri ümumi insan genomunun cəmi 1,2 faizini təşkil edir. Qalan 98,8 faizlik nəhəng hissə, protein və mRNA kodlamasında iştirak etmir. Bu günə qədər bu nəhəng hissədə DNT-nin işləməyən, funksiyası olmayan, “korlanmış DNT” olduğu deyilirdi. Halbuki, bir neçə ildə aralanmağa və yeni dünyaya açılan qapı bunun heç də belə olmadığını göstərir. Son bir neçə ildə bütün yeni tapıntılar DNT-də faydasız, heç bir funksiyaya sahib olmadığı deyilən “artıq”, korlanmış hissələrin də kodlandığını göstərir. Protein inşasında iştirak etməyən İntron və DNT-nin genlərindən kənarda qalan hissələrinin əslində, hüceyrə və canlının həyatında böyük rol oynayır və bir çox funksiyaları icra edir. Bu nəhəng hissə çox və fərqli növdə, kiçikdən böyüyə min cür fərqli RNA kodlayır. Yeni tapılan RNA-lar birbaşa protein kodlaşdırmasalr da hansı proteinin harada, necə, nə vaxt kodlaşdırılacağını; nə vaxt dayandırılıb nə vaxt başladılacağını, hansı genin hansı genlə və ya hansı proteinin hansı protein ilə birləşdiriləcəyini; haradan haraya aparılacağını; hansı hüceyrə və toxumanın hansı orqanda nə qədər və nə vaxt ediləcəyini; böyümə və inkişafın harada necə təşkil ediləcəyini; kök hüceyrələrin hansı hüceyrələrə, toxumalara və orqanlara çevriləcəyini; hansı genin hansı şərtlər altında susdurulub çalışdırılmayacağını, ya da daha əvvəl səssiz funksiyasız qalmış hansı genin hansı şərtlərdə yenidən çalışmağa başladılacağını; bir gen oxunarkən hansı hissənin oxunub, hansı hissənin oxunmayacağını, nə zaman, haradan haraya atlanacağını; hüceyrələrin hansı şərtlərdə çoxaldılacağını və ya öldürüləcəyini; nə zaman xərçəng hüceyrəsinin artacağını, hüceyrənin yayılmasını və bölünməsini, xromosomların quruluşunu, qısacası, canlının bioloji həyatının hamısının necə təşkil ediləcəyini əvvəldən axıra kimi təmin edirlər.” (səh.5-6)

Təkamülçülərin korlanmış DNT anlayışı zülal kodlamayan DNT hissələri üçün uydurulmuş konsepsiyadır. Bu konsepsiyanın çöküşünü və kodlaşdırma bilməyən DNT kateqoriyalarını araşdırmağa başlaya bilərik.

Kodlanmayan DNT bəzən genlər arasında sıxışdırılır və onlar “intron” adlanır. Digər bir hissə kodlanmayan DNT eyni nukleotid ardıcılığının sıralanması nəticəsində daha uzun zəncirlər meydana gətirir. Bunlar “təkrarlanan (repetitive) DNT” adı verilmişdir. Kodlaşdırılmayan DNT-də nukleotidlər təkrarlanan sıralar əvəzinə genlərdəki mürəkkəb sıra kimi düzülərsə, bu dəfə “saxta gen” (pseudogene) adlandırılır.

Korlanmış DNT anlayışı üç kateqoriya ilə aşağıdakı kimi qısa şəkildə çürüdülmüşdür.

1) Korlanmış DNT kateqoriyasına daxil olan intronlar hüceyrə fəaliyyətində vacib rol oynayırlar.

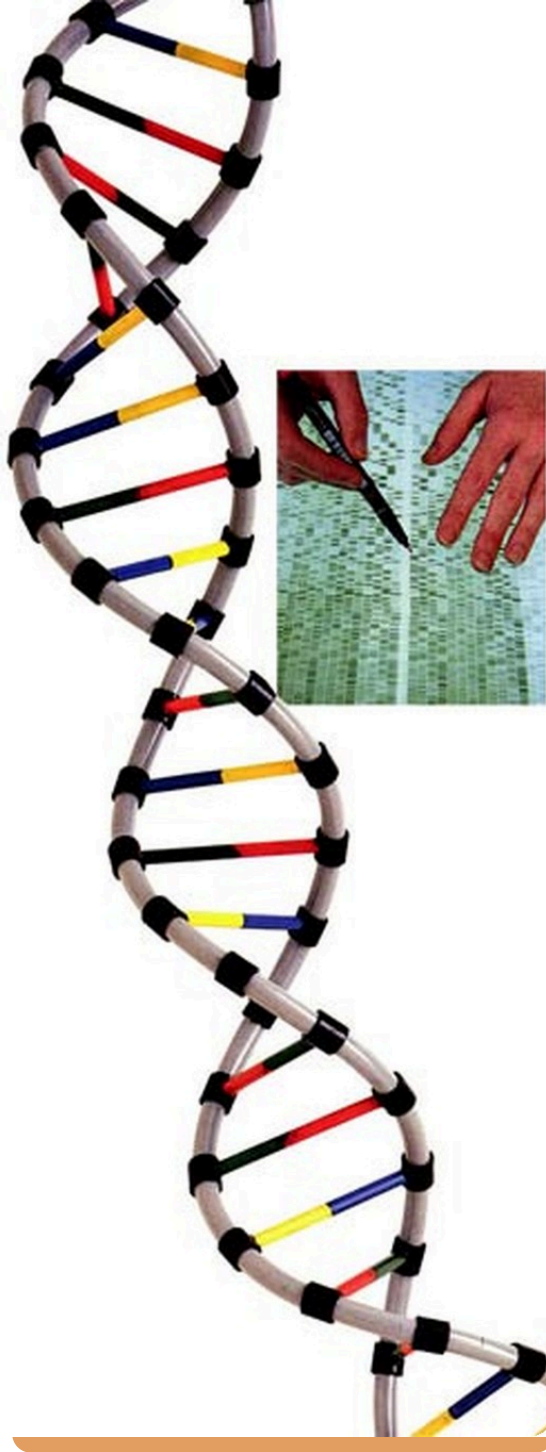
Təkamülçülərin uzun illərdir korlanmış DNT zənn etdikləri kodlamayan DNT növü olan intronlardır. Intronların xüsusiyyəti funksional genlərdə sıxışdırılmalarıdır. Intronlar protein istehsalı və funksiyaları zamanı təhlil edilərək ayrılır və aradan qaldırılır.

Təkamülçülər ilk baxışda intronların zülal istehsalında rol oynamamalarına aldanaraq onları korlanmış DNT kimi qəbul etmişdilər. Halbuki araşdırmalar, intronların çox vacib həyati fəaliyyətlərdə rol oynadığını ortaya qoymuşdur. Müasir dövrdə intronlar fərqli DNT-dən meydana gələn və hüceyrənin həyatında vacib rol oynayan mürəkkəb birləşmə hesab olunur.²³

“New York Times” qəzetinin elmi köşəsində nəşr olunan məqalə intronlar haqqında təkamülçü yanlış təsəvvürləri aşkar etmək baxımından çox maraqlıdır. C. Claiborne Ray tərəfindən hazırlanan və “DNT: korlanır, ya

yox?” başlığı daşıyan qısa məqalədə intronlar üzərindəki araşdırmaların nəticəsi aşağıdakı cümlələrdə ümumiləşdirilmişdir:

“İllər ərzində edilən tədqiqatlar intronların korlanmadıqlarını, əslində genlərin çalışma şəkillərinə təsir etdiklərini ortaya çıxardı... intronlar fəal rol oynayırlar.”²⁴

2) “Saxta gen”in funksional olduğu ortaya çıxdı

Mutasiyaya məruz qalmış funksional genlərin funksiyalarını itirərək DNT hissələri yaradırlar. “Saxta gen” (Pseudogene) bu DNT hissələrinə təkamülçülər tərəfindən verilən addır. “Pseudo” sözü ingilis dilində “saxta, yanlış” mənasına gəlir. Təkamülçülər baxımından saxta genlərin xüsusi əhəmiyyətinin olduğunu demək olar. Çünki təkamülçülər mutasiyaların təkamül meydana gələcəyi iddialarının etibarsızlığını qəbul ediblər və saxta genlərdən göz boyamaq üçün istifadə etmək istəyirlər.

Qısacası, canlılar üzərində edilən çoxsaylı təcrübələrdə mutasiyaların təsir etdikləri canlılarda həmişə genetik məlumat itkisinə səbəb olduğu görülmüşdür. Bir saat ərzində vurulan təsadüfi çəkil zərbələri saatı inkişaf etdirməyəcəyi kimi mutasiyalar da heç vaxt orqanizmi inkişaf etdirməmiş, başqa sözlə, təkamül etdirməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının etibarlı olması üçün genetik məlumatlar artırılmalıdır, çünki mutasiyalar həmişə genetik məlumatı azaldıb təxrib edirlər.

Nəzəriyyələrini dəstəkləyə biləcəkləri bir mexanizm olmadan hətta saxta genləri xəyali təkamül prosesinin “xəyal” mexanizminin çalışdığına sübut kimi göstərməyə çalışdılar. Təkamülçülər protein kodlaşdırmayan bu DNT hissəciklərinin təkamülün molekulyar fosilləri olduğunu iddia etdilər. Bu iddianın yeganə əsası bu genlərin hər hansı funksiyası olduğunun kəşf edilməməsi idi.

Ta ki 2003-cü ilin may ayına qədər.

Saxta genlərin işlək olduğunu göstərən bir tədqiqat “Nature” jurnalının 1 may 2003-cü il tarixli nəşrində yayımlandı. Tədqiqatçılar “dilə gətirilən saxta gen homoloji kodlaşdırma geninin mesaj daşıyan RNA-nı təşkil edir” (an expressed pseudogene regulates the messenger-RNA stability of its

homologous coding gene) başlıqlı yazıda təcrübə üçün hazırlanan siçanlarda müşahidə etdikləri bir vəziyyəti xəbər verirdi.²⁵ Müvafiq olaraq, bir çox siçan Macorin1-p1 adı verilən saxta genlərinin genetik cəhətdən dəyişməsi nəticəsində siçanlarda ölümcül mutasiyalar meydana gəlmişdi. Siçanların böyrək və sümüklərinin anormal inkişaf etdiyi müşahidə edilmişdi.

Saxta gen ardıcılığında meydana gələn dəyişikliyin siçanların orqanlarına təsir etməsinin izahı çox sadə idi: Bu saxta gen funksiyasız deyil. Başqa sözlə, təkamülçülərin iddia etdikləri şəkildə “saxta” deyildilər.

“Nature” jurnalının bu tədqiqatı izah edən məqaləsində təkamülün “molekulyar fosillər” gözü ilə baxılan saxta genlər haqqındakı bütün yayılmış düşüncələrə meydan oxuduğu yazılmışdır.²⁶ Beləliklə, bu təkamül əfsanəsi də çökdü və DNT-nin içində Allahın yaratdığı möcüzələrdən biri də kəşf edildi.

3) Təkrar DNT seqmentlərinin funksionallığının ortaya çıxması və korlanmış DNT müvəffəqiyyətsizliyi

“Science” jurnalının 23 may 2003-cü il tarixli nəşrində yayımlanan tədqiqat DNT ilə bağlı bir funksiya ortaya qoydu. Pensylvannia Dövlət Universitetində çalışan Wojciech Makalowski tərəfindən qələmə alınan yazı təkamülçü fərziyyələrin tənəzzülünü izah edirdi: “Not junk after all” (artıq korlanmış deyil)

Makalowski vəziyyəti belə izah edirdi:

“Xüsusilə, təkrarlanan elementlərlə əlaqəli olan korlanmış DNT 1990-cı illərdə dəyişməyə başladı... Müasir dövrdə bir çox bioloq təkrarlanan elementlərə genom xəzinə kimi baxırlar. Bu hesabat göstərir ki, təkrarlanan elementlər “korlanmış DNT” deyil, eukaryotik genomların

əhəmiyyətli, birləşdirilmiş komponentləridir. Beləliklə, təkrarlanan DNT “korlanmış DNT” adlandırılmamalıdır.”²⁷

Bu fakt təkamülçülərin sığındıqları başqa iddianın da etibarlı olmadığını ortaya qoydu. Diqqət edilsə, darvinistlərin təkamül nəzəriyyəsinə sübut kimi irəli sürdüləri hər iddia onlar üçün həmişə məyusluğa çevrilir. Çünki onların əsaslandıqları öz iddiaları kimi saxtadır. Saxta olan hər din, hər xurafat kimi darvinizm də öz iddiaları ilə birlikdə mütləq yox olacaqdır.

“

Bu ona görədir ki, Allah haqdır. Ondan başqa dua etdikləri (bütlər, ilahlar) isə batildir. Həqiqətən, Allah ucadır, böyükdür.

(Həcc surəsi, 62)

Nəticə

Bəzi nəşrlərdə bəzən korlanmış DNT konsepsiyası altında təkamül təbliğinin aparıldığı müşahidə olunur. Bu iddialar bu yayımlar adından sadəcə cahilliyi əks etdirir. Bu nəşrlər həqiqətən, elmi kəşfləri göstərməyə yönəlibsə, boyunlarına düşən məsuliyyətin darvinist xurafatları yaymaq deyil, bioloji məlumatın ortaya qoyduğu həqiqətləri təlqin etmək olduğunu bilməlidirlər.

FƏSİL

nəyə görə mtDNT ANALİZLƏRİ ETİBARSIZDIR?

Mitoxondrial DNT hüceyrənin mitoxondri adlı orqanelində olur. Bu orqanel hüceyrə üçün elektrik stansiyasıdır və mərkəzdəki DNT-dən ayrı öz DNT-nə sahibdir. Halqa formasında olan mtDNT təkamülçülər üçün yalnız fərziyyə məsələsidir.

Təkamülçülər mitoxondrial DNT-in növlərə sahib olmasını “təkamül” kimi izah edir və bu fərziyyəni molekulyar saat adını verdikləri başqa fərziyyə ilə birləşdirirlər. 1965-ci ildə irəli sürülən molekulyar saat fərziyyəsi nukleotidlərdə və zülallardakı ardıcılıqda zamanla sabit fasilələrlə dəyişikliklərin olacağını, dolayısı ilə mtDNT dəyişiklikləri analiz edilən canlıların xəyali ortaq əcdaddan nə vaxt ayrıldıqlarını tapa biləcəkləri haqqında bir fərziyyədir.

Lakin buradan mtDNT-də olan və canlılarını sabit zaman aralıqlarında dəyişikliyə məruz qoyan saat mexanizmi olduğu başa düşülməməlidir. Canlının fosilləşən sümüklərində çox tez degenerasiya olmuş DNT molekulaları olmaz. Buna görə də, DNT molekulu təbiət tarixində analiz edilmir. Təkamülçülər canlıların tarixini öz uydurma fərziyyələrinə uyğunlaşdırmaq üçün belə fərziyyəni “praktiki” hesab edirlər.

Əvvəla, bütün bu fərziyyələr təkamül nəzəriyyəsinə elmi dəlil deyil. Məsələn, molekulyar saat analizinə görə insanla şimpanzenin bir-birindən 10 milyon il əvvəl ayrılmasını iddia edən təkamülçü onsuz da bu çalışmaya iki canlının “təkamül qohumu” olduğuna inanaraq kor-koranə bağlılıqla başlamışdır. Burada sonsuz dövr içində nəzərdə tutulur və

fərziyyəyə əsaslanaraq aparılan bu cür çalışmalar yalnız təkamülçülərin öz inanclarının təkrarlanmasından ibarətdir.

Ən əhəmiyyətli mtDNT ilə bağlı ən son tapıntılar təxmin edilən irsiyyət anlayışının yanlış olduğunu ortaya çıxarır və bunlara əsaslanan təkamülçülərin təməllərini çökdürür.

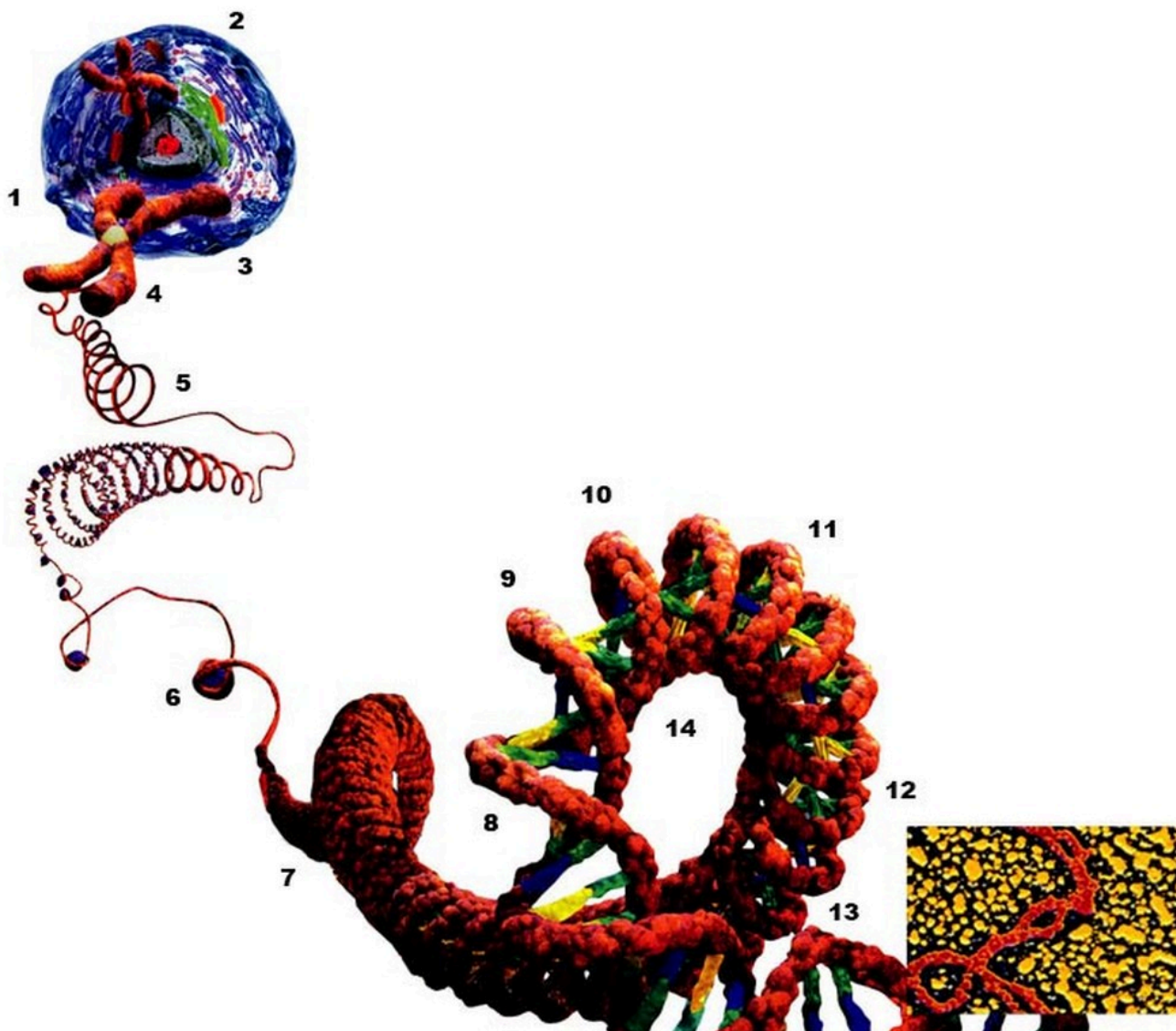
Təkamülçülər mitoxondrial DNT analizi, DNT-də enerji istehsal etməklə vəzifəli olan və öz DNT-nə orqanel olan mitoxondrinin sadəcə ana tərəfindən ötürüldüyü, beləliklə də, mitoxondrial DNT fermentlərindəki dəyişikliklərin ana, nənə, böyük nənə və s. yolu ilə ən qədim əcdada qədər gedib çıxma biləcəyinə inanaraq edirlər. Halbuki, mitoxondrinin yalnız ana yolu ilə ötürüldüyü fikri artıq əfsanədir. Çünki mitoxondrinin atadan da ötürülə biləcəyini göstərən elmi tapıntılar ortaya çıxmışdır.

1999-cu ildə “Proceedings of the Royal Society” jurnalında nəşr olunan iki məqalədə bu fərziyyənin etibarsızlığı ortaya qoyulmuşdur. Malaziyanın kiçik adasında yaşayan insanların hüceyrələrində atadan ötürülmüş mitoxondrilərə rast gəlinmişdir. “Nature” jurnalı təkamülçü media olmasına baxmayaraq, bu tapıntıların “mitoxondrial DNT fərziyyələrinin haqsız olduğunu” belə etiraf etmişdir:

“DNT ehtimalı tarixdən əvvəlki hadisələri qiymətləndirmədə insan mitoxondrial DNT-dən bəhrələnən bir çox təkamül və molekulyar antropoloji tədqiqatların yenidən qiymətləndirilməsi mənasını verə bilər.”²⁸

Bənzər xəbər 2002-ci ildə “New Scientist” jurnalının saytında yayımlanmış və danimarkalı xəstənin mitoxondrilərinin 90%-ni atasından aldığı anlaşıldığı bildirilmişdir. Saytda bu xəbərin təkamül biologiyasının fərziyyələrinə vurduğu zərbə aşağıdakı kimi təsvir olunmuşdur:

“Təkamülçü bioloqlar növlərin bir-birindən ayrılmasını mitoxondrial DNT ardıcılığındakı fərqlərdən yola çıxaraq tarixləndirirdi. Mitoxondrial DNT-nin nadir hal olsa da, atadan ötürülməsi tədqiqatlarının əksəriyyətini ləğv etmək üçün kifayət edəcəkdir.”²⁹

Nəhayət, “Annals of Human Genetics” jurnalında nəşr olunan bir yazıda bu günə qədər çap edilmiş bütün mitoxondrial DNT analizlərinin əksəriyyətinin xətalı olduğu bildirilmişdir.³⁰ Xəbərə görə, təkamülçülərin müraciət etdikləri mitoxondrial DNT məlumat bankları xətalı işlənmiş məlumatlara əsaslanırdı. Peter Forsterin adlı tədqiqatçının ortaya çıxardığı bu vəziyyəti “Nature” jurnalı belə xəbər verirdi:

“Xətalər o qədər çoxdur ki, genetiklər insan nəsilləri və təkamül çalışmalarında yanlış nəticəyə gələ bilərlər. Forsterin ardıcılıqların dəyişikliyinə müvafiq olaraq yaratdığı təkamül ağacını əhatə edən xəta-araşdırma metodu bu yanlışların miqyasını səhv təxmin edir.”³¹

Beləliklə, Forsterin bu təsbitləri ilə birlikdə, təkamülçülərin çalışmalarında istifadə etdikləri statistiki məlumatların etibarsızlığı bir daha sübut olunmuşdur.

Buradan da aydın olduğu kimi, müasir dövrdə yaşayan insanların genlərinə baxıb tamamilə xətalı metodla aparılan və sadəcə təkamülçü qərəzli izah oluna genetik analizlər təkamülə sübut deyildir. Mitoxondrial DNT analizlərinin məntiqsizliyini sübut edən elmi dəlillər bu sahədəki təkamül iddialarını etibarsız etmişdir.

FƏSİL

Doqmatik təkamülçülərin quşların mənşəyi haqqındakı son nağılı: Dörd qanadlı dinozavr

Çində tapılan tüklü dinozavrlardan yola çıxaraq məcburi fərziyyələr irəli sürülür, izahlar edilir və media vasitəsi ilə elmi həqiqətmiş kimi cəmiyyətə təbliğ edilir.

Mediada təbliğ olunan bu fosillərdən biri də Mikroraptor guidir. Çində tapılan və Mikroraptor gui adlandırılan fosil nümunəsi 23 yanvar çərşənbə tarixində “Nature”³² jurnalında nəşr olunaraq bunun “dörd qanadlı dino-quşa” aid olduğu və bu nəsli tükənmiş canlının uça bildiyi irəli sürülmüşdü.

Quşların dörd qanadlı dinozavrlardan təkamül keçirdikləri nağılı və M. Gui müxtəlif fasilələrlə nəşr olunan məqalə və ya xəbərlərdə darvinizm təbliğatında istifadə olunurdu. Lakin nə “dörd qanadlı dino-quş” fosili, nə də başqa elmi tapıntı “quşların təkamülü” iddiasına dəlil deyildir. Bu təbliğatı etibarsız edən elmi həqiqətlər bunlardır:

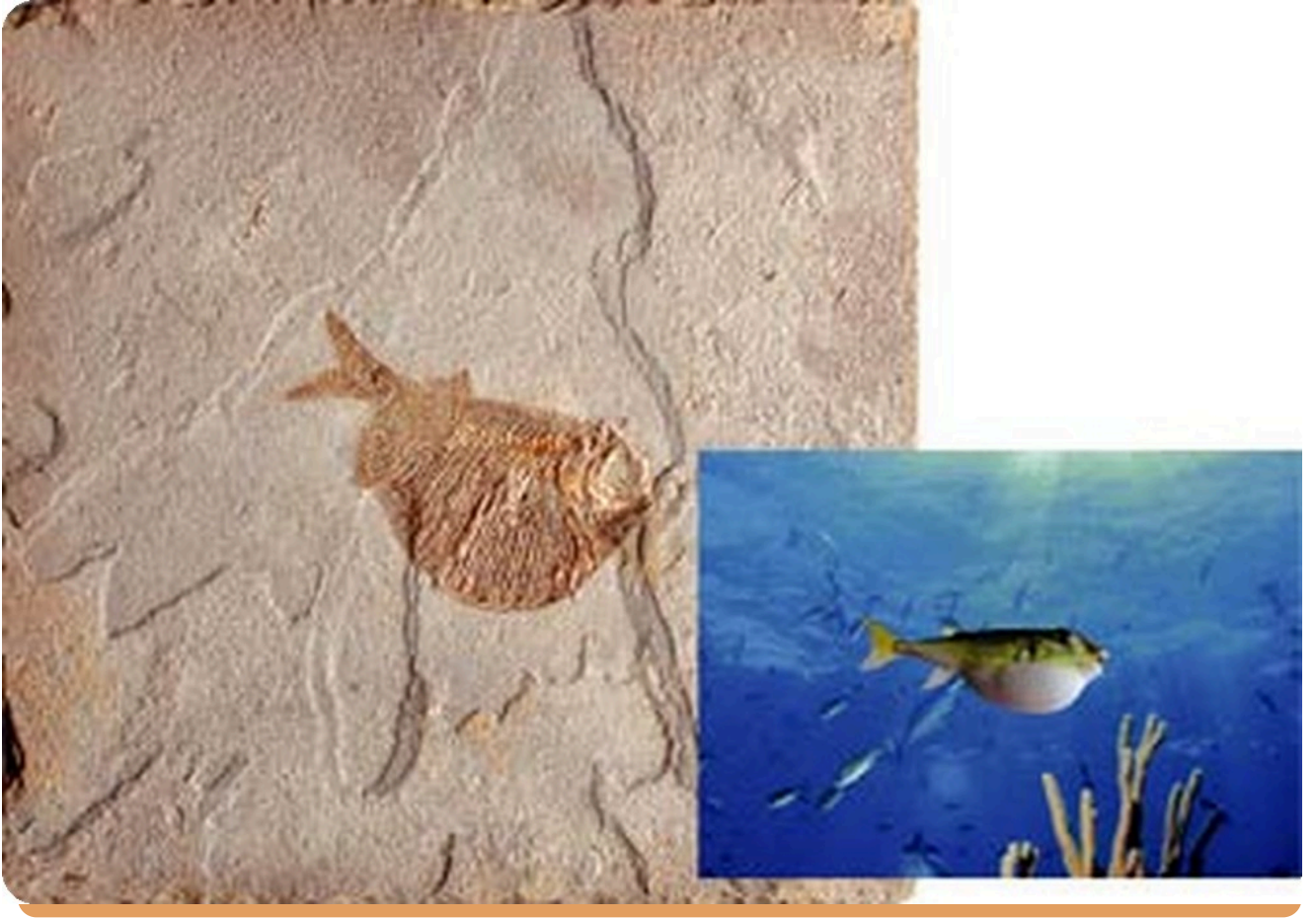
1) Bu fosilin yaşı 130 milyondur. Bu tarix ən qədim uçan quş olan Arxeopteriksdən 20 milyon il daha gəncdir. Məhz bu vəziyyət təkamülçülər tərəfindən Mikroraptor guiyə verilən “quşların atası” ünvanı ziddiyyət yaradır, dolayısı ilə bunun uydurma olduğunu göstərir.

Arxeopteriks günümüzdən 150 milyon il öncə yaşamış və ən qədim quş növüdür. Arxeopteriksdən əvvəl yaşadığı bilinən və fosili tapılmış başqa heç bir quş yoxdur.(*)

Arxeopteriksin uçuş anatomiyası bir çox xüsusiyyətinə görə müasir qaşlara oxşayır: Müasir quşlarla eyni olan asimmetrik tükləri, qüsursuz qanad quruluşu, günümüzdəki quşlarda olduğu kimi yüngül və içi boş olan skelet; uçuş əzələlərini dəstəkləyən döş sümüyü və digər bir çox xüsusiyyəti, elm adamlarını Arxeopteriksin çox müvəffəqiyyətli şəkildə uçan bir quş olduğuna inandırılmışdır.

Arxeopteriksin müasir quşlarda görülməyən iki xüsusiyyəti isə dimdiyindəki dişlər və qanadlarındakı pəncələrdir. Təkamülçülər bu xüsusiyyətlərə əsaslanaraq Arxeopteriksı bəzi sürünənlərə aid xüsusiyyətlər göstərən ibtidai quş kimi göstərməyə çalışmışdılar. Ancaq müasir quşlarda qanad pəncələri olduğu bilinir. Arxeopteriksin dişlərinin isə sadəcə bu növə uyğun olmadığı, tarixdə “dişli quşlar” olaraq adlandırılacaq biləcəkləri başqa növlərin də yaşadığı digər fosil tapıntılarından anlaşılır.

Bunlara görə Arxeopteriksi “ibtidai quş” kimi qiymətləndirən təkamülçü tezisə yanlış olduğu, canlının günümüzdəki quşlara çox bənzədiyi artıq elm adamları tərəfindən qəbul edilir. Bu mövzuda ən qabaqcıl universitetlərdən biri olan Kansas universitetinin professoru Alan Feduccianın bildirdiyi kimi “Arxeopteriksin müxtəlif anatomik xüsusiyyətlərini araşdıran tədqiqatçıların əksəriyyəti bu canlının düşünüləndən daha çox quşa oxşadığını göstərmişdir.” Arxeopteriks haqqında aparılan darvinist təbliğat isə yanlıştır; yenə Feducciaya görə “Arxeopteriksin Teropod dinozavrlara olan bənzərliyi çox şişirdilmişdir.”³³ Bəs, Arxeopteriksin uçuş qabiliyyətinə sahib ən qədim quş olmasının, M. Gui haqqındakı təbliğata etdikləri tətbiqlər nələrdir? Quşların bundan 150 milyon il əvvəl də mövcud olduqları məlumdur. Onsuz da uçurdular. Bu halda, əgər təkamülçülər “quşların atası” kimi bir çox namizəd irəli sürmək istəyirlərsə, bunların yaşı 150 milyon ildən çox olmalıdır.

Bu həqiqət, “dörd qanadlı dino-quş” nağılının səthi və yanlış olduğunu göstərmək üçün kifayətdir. Çünki “quşların ibtidai atası” kimi göstərilmək istənilən və M. Gui adlandırılan fosilin yaşı 130 milyon ildir. Yəni Arxeopteriksdən 20 milyon il daha cavandır. Şübhəsiz ki, bir fosilin özündən 20 milyon il əvvəl onsuz da uçan quşlar var ikən, “quşların ibtidai atası” kimi göstərilməsi, bir uşağın ulu nənəsindən daha yaşlı olduğunu irəli sürməyə bənzəyir ki, bunu da müdafiə etmək gülüncdür.

2) Mikroraptor anatomik xüsusiyyətlərinə görə dinozavrlara oxşayır. Hətta barmaq ardıcılığı da oxşayır. Mikroraptordan təkamül keçirərək inkişaf etdiyi irəli sürülən quşların barmaq sırası isə dinozavrlarınkindən çox fərqlənir. Barmaq sırasındakı bu fərqlilik baba-nəvə bağlantısı ilə izah oluna bilməz və bu vəziyyət, M. Guinin quşların atası olduğu tezisində zərbə vurmuşdur.

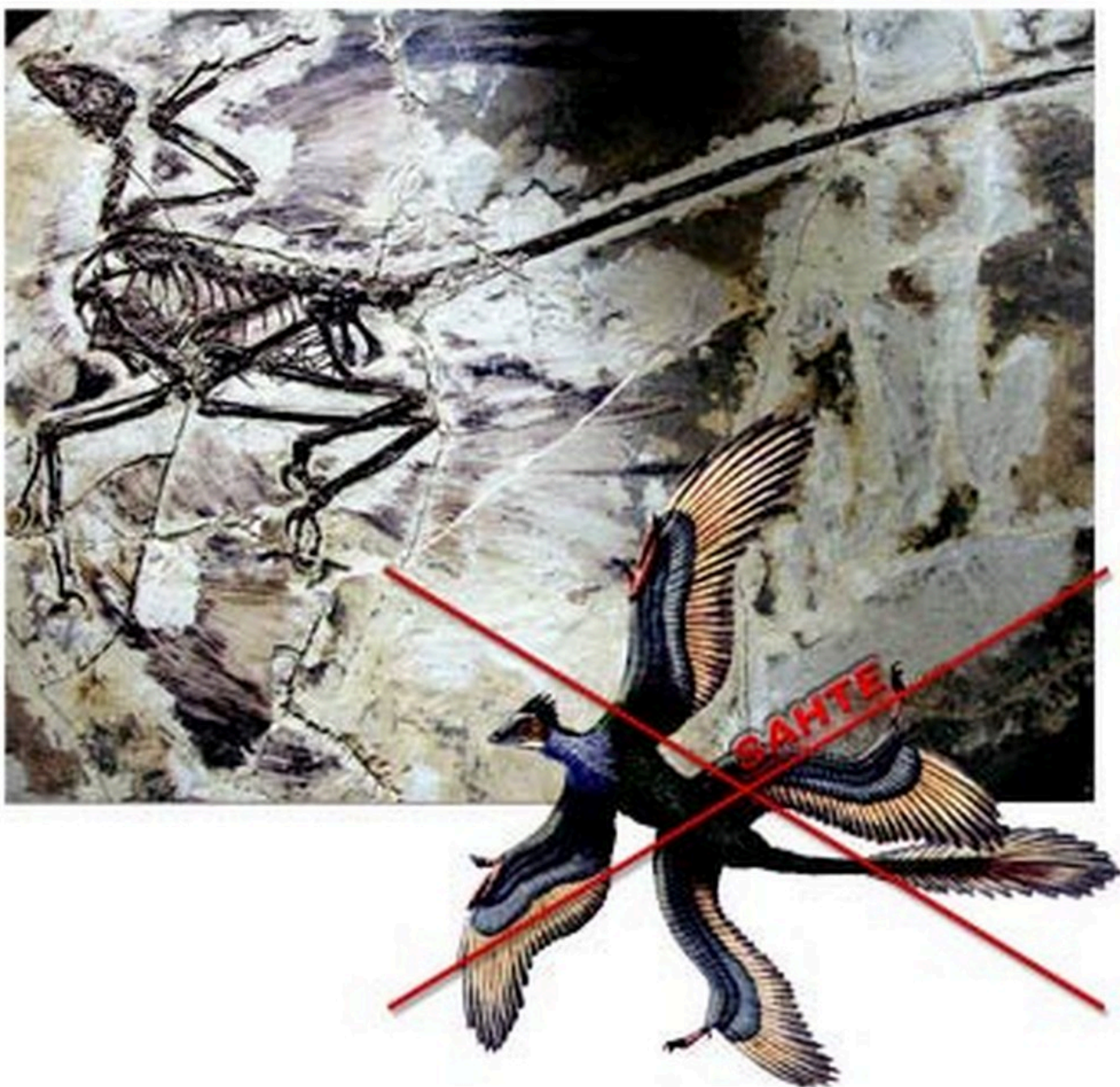
Təkamülçülərin düşüncəsinə müvafiq olaraq “dörd qanadlı quş” təbliğatı edilən M. Guinin dinozavr olduğunu anlamaq üçün əlimizdə kifayət qədər sübut vardır. M. Guinin əlindəki barmaq sıraları quşlardakı kimi 2-3-4 ardıcılığı ilə düzülməyib, 1-2-3 şəklindədir və arxa ayaqlarında Dromaeosaurlara məxsus (144 milyon ilə 66.4 milyon il əvvəl yaşayan kiçik və orta boylu ət yeyən dinozavr qrupu) öldürücü pəncə vardır.³⁴ Belə fərqli barmaq sırasına sahib M. Gui ilə quşlar arasında ata-nəsil əlaqəsi qurmaq hətta təkamülçü dünyagörüşünə görə də mümkün deyildir.

Dr. Alan Feduccia quşların dinozavrlardan təkamül keçirdiyinə qarşı çıxır. Feduccia barmaq sırasındakı fərqlə bağlı olaraq bunları demişdir:

“Bu (barmaq sırasındakı fərq) dinozavrların müasir quşların atası olduğunu iddia edənlər üçün yeni problem yaradır. Məsələn, iki, üç və dörd barmaqlı quş əli təkamül yolu ilə necə iki və üç barmaqlı dinozavr əlinə keçə bilər? Bu, imkansızdır.”³⁵

Quşlar ilə dinozavrlar arasındakı anatomik fərqlər barmaq sırası ilə məhdudlaşmır. Ümumiyyətlə, quşların anatomiyası əcdadı olduğu irəli sürülən dinozavrlardan, yəni M. Guidən çox fərqlənir. Belə ki, dr. Alan Feduccia bu fərqlərə diqqət çəkərək quşların dinozavrlardan təkamül etdiyini əsrin utancı adlandırır:

“25 il quşların kəllə sümüklərini araşdırdım və dinozavrlarla heç bir oxşarlıq görmürəm. Quşların dörd ayaqlılardan təkamül keçirdiyi nəzəriyyəsi paleontologiya sahəsində 20-ci əsrin ən böyük utancı olacaqdır.”³⁶

3) M. Gui ilə bağlı elmi nailiyyətlər bu canlının havada süzmə potensialının əvvəldən düşünüldüyü kimi olmadığını göstərmişdir.

M. Guinin “Nature” jurnalında nəşr olunmasından bir müddət sonra bu canlı ilə bağlı ssenariyə elm dünyasından etiraz etməyə başlandı. M. Gui əvvəlcə mediada uçan canlı kimi tanındılsa da, bir çox elm adamı sonralar bu canlının uça bilməyəcəyi haqqında izahlar ediblər. M. Guinin bu son açıqlamalar qarşısındakı acizliyi “National Geographic” jurnalında belə izah edilir:

“Ancaq elm insanları M. Guinin havaya qalxacaq qədər sürətli qaçdığını düşünmürlər. Üstəlik, əngəlli qaçışçının uzun ətəklə qaçanda büdrəyəcəyi kimi, M. Guinin ayağındakı tüklər də onu elə büdrədə bilər. Alimlərə görə bəlkə də bu tüklər uçan sincablarda olduğu kimi paraşüt effekti yaradırdı.

Başqa alimlər bu yeni fosillərdən hansı nəticəni əldə edəcəklərini bilmirlər, ancaq bu heyvanların ağacdən ağaca süzərkən uçmağa başladığı fərziyyələrinə etiraz edirlər: Daha asanı var ikən niyə qanad çırpıb enerji sərf edirsiniz? Üstəlik, bəzi tədqiqatçılar M. Guinin ayaq tüklərinin süzərək olsa da, əlverişli olmadığını irəli sürür.”³⁷

Təkamülçülərin bu mövzu ilə bağlı üz-üzə qaldıqları çətinlik bu canlıni heç vaxt baş verməmiş təkamül ssenarisinə daxil etməyə çalışmalarından qaynaqlanır. Onlar buna bənzər bir çox çətinliklərə davam edəcəklər, çünki digər canlılarda olduğu kimi M. Gui də təkamül keçirməmiş, bütün üstün xüsusiyyətləri ilə bir anda yaradılmışdır.

Qısacası, bu etirazların elmi həqiqətləri bunlardır:

a) Quşların çanaq sümüyü M. Guinin havada uçduğu fərziyyəsini rədd edir.

Təkamülçülərin bu canlıni təkamüllə uyğunlaşdırmalarının səbəbi ön və arxa ayaqlarındakı tüklərdir. Bəzi təkamülçülər bunun ağaclarda yaşayan, ön və arxa ayaqlarını yana açaraq ağacdən ağaca süzə bilən bir canlı olduğunu irəli sürür. M. Guinin mediada nəşr olunan bərpa olunmuş şəkildə arxa ayaqların yan tərəfə və yerə doğru durduğu görülür. Halbuki, M. Guinin arxa ayaqlarının yan tərəfə doğru açıla biləcəyini düşünmək üçün heç bir əsas yoxdur. Quşlarda arxa ayaqların yanlara doğru 180 dərəcə açılması çanaq sümüyünün anatomiyası baxımından qeyri-mümkündür.

b) M. Guinin ayaqlarında olduğu fərz edilən tüklərin ayağa bağlı olub olmadığı mübahisəlidir. Üstəlik, bunlar quşun uçmasına mane törədir və bu səbəbdən quşların uçuş prosesini təkamülə dəstək vermir.

Berkeley Kaliforniya universitetinin paleontologiya muzeyinin rəhbəri Kevin Padian “Bioscience” jurnalının 2003-cü il may ayı sayında nəşr olunan bir məqalədə M. Guinin uçuşun mənşəyinə sübut olduğu tezisə qarşı çıxmış və M. Guinin anatomiyasının bu ssenariyə nə cür mane olduğunu izah etmişdir.³⁸

Birincisi, Padian M. Guidə olduğu iddia edilən arxa ayaq tüklərinin həqiqətən də ayağa bağlı olub olmadığından əmin olmadığını bildirir.(**) İkincisi, bunlar ayağa bağlı olsalar belə M. Guinin iddia edilən süzmə hərəkətinin quşlardakı qanadların güclü uçuşuna təkamül yolu ilə çevrilə biləcəyinə sübut yoxdur. Quşlar uçuş əsnasında arxa ayaqlarından istifadə etmirlər və bunları təkərlərini çəkən təyyarə kimi geriye doğru uzadıb sabit tuturlar. M. Guinin ayağının tükləri isə bunu imkansız edir. Padian “ayaq tüklərinin daha çox inkişaf etmiş quşların uçuşunun təkamülü ilə heç bir əlaqəsi yoxdur” deyir.

“Nature” jurnalının redaktoru və eyni zamanda paleontoloq olan Henry Gee isə “dörd qanad süzmək üçün mükəmməldir, amma güclü uçuş üçün deyil”³⁹ deyərək M. Guinin süzmə hərəkəti ilə quş uçuşunun əlaqəli olduğu iddiasını dəstəkləmədiyini ifadə edir.

Nəticə

Təkamülçülərin M. Guiyə əsaslandırdıqları dörd qanadlı quş təbliğatının elmi əsası yoxdur, sadəcə xəyali fərziyyələrdən ibarətdir. Darvinistlərin quşların təkamülü iddiasını elmi həqiqət kimi müdafiə etmələrinin təməlində elmi həqiqətlər deyil, təkamülə kor-koranə bağlılıq yatır.

Allah bir ayədə belə buyurur:

*Onlar heç nəyi yarada bilməyən və özləri də yaradılmış olan şeylərimi
Allaha şərik qoşurlar?*

(Əraf surəsi, 191)

(*) 225 milyon il yaşındakı Protoavis adı verilən fosilin “ən qədim quş” iddia edilsə də, bu geniş fikir yayılmış tezis deyildir.

(**) Çində ortaya çıxarılan dinozavr fosillərinin sahib olduğu quruluş təkamülçülər tərəfindən tük kimi izah olunur və quşların dinozavrlardan təkamülləşdiyi iddiasına sübut kimi təqdim olunur. Halbuki, son çalışma ölmüş canlının əzələ liflərinin deformasiya olaraq fosilləşməsi ilə tükə çox oxşayan görüntü ortaya çıxara biləcəyini göstərmiş, beləliklə də təkamülçülərin “tüklü dinozavr” izahını çürütmüşdür.

FƏSİL

Quşların təkamülü iddiası nəyə görə çıxılmaz vəziyyətdədir?

Təkamülçülər quşların sürünənlərdən törədiyini iddia edirlər. Amma iddianın sübutu yoxdur. Əksinə, bu cür dəyişikliyin imkansız olduğunu göstərən bir çox sübut vardır. Məsələn, quruda yaşayan canlı olan sürünənlərin necə uçmağa başladıkları sualı təkamül nəzəriyyəsi tərəfindən cavabsız qalır və bu, təkamülçülər tərəfindən də müxtəlif fərziyyələrə səbəb olmuş bir mövzudur. Bu mövzu haqqında iki əsas nəzəriyyə vardır.

İlk nəzəriyyə quşların əcdadlarının ağaclardan ağaclara süzən quru canlılarından zaman ərzində təkamül keçirdiklərini, yəni ağaclardan yerə endiklərini (arboreal (ağacla bağlı) nəzəriyyə); digər nəzəriyyə isə qurudan havaya yüksələrək təkamül keçirdiyini müdafiə edir (Cursorial (qaçmaqla bağlı) nəzəriyyə). İkinci nəzəriyyəyə görə ovlamaq istədikləri milçəklərin dalınca qaçan və ovlarını tutmaq üçün ön qollarını tez-tez hərəkət etdirən quru canlılarının qolları zaman ərzində qanadlara çevrilmiş və bu canlılar hansısa yolla quş olub qanadlanaraq uçublar! Bu iddialara görə bir quru canlısında həm çox mürəkkəb quruluşu olan qanad təsadüfən meydana gəlmiş, həm də bu canlı, çox fərqli anatomik quruluşa sahib olan uçan bir quşa çevrilmişdir.

Şübhəsiz ki, hər iki nəzəriyyə sadəcə fərziyyələrə əsaslanır. Nəzəriyyələrin hər ikisi həm məntiqsizdir, həm də elmi əsası yoxdur. Üstəlik burada, təkamülçülərin bilərəkdən görməzlikdən gəldikləri əhəmiyyətli məqam vardır. Cursorial nəzəriyyəyə görə quru canlılarının arxasınca qaçdıqlarını iddia etdikləri milçəklər onsuz da uçurlar. Bu canlı, saniyədə 500 dəfə çalan qanadları, möhtəşəm nizam və qüsursuz uçuş

texnikası ilə bir yaradılış möcüzəsidir. Ancaq bunlara baxmayaraq, təkamülçülər uçağı bacarmış quru canlısının olduğunu “fərz” edirlər. Yale universitetinin geologiya fakültəsinin professoru John Ostrom təkamülçülərin bu mövzudakı xəyali yanaşmalarını belə izah edir:

“

“Heç bir pro-avise (uçuş öncəsi canlıya) aid fosil nümunəsi yoxdur. O, sırf nəzəri bir quşdur... belə bir canlı yaşamış olmalıdır.”⁴⁰

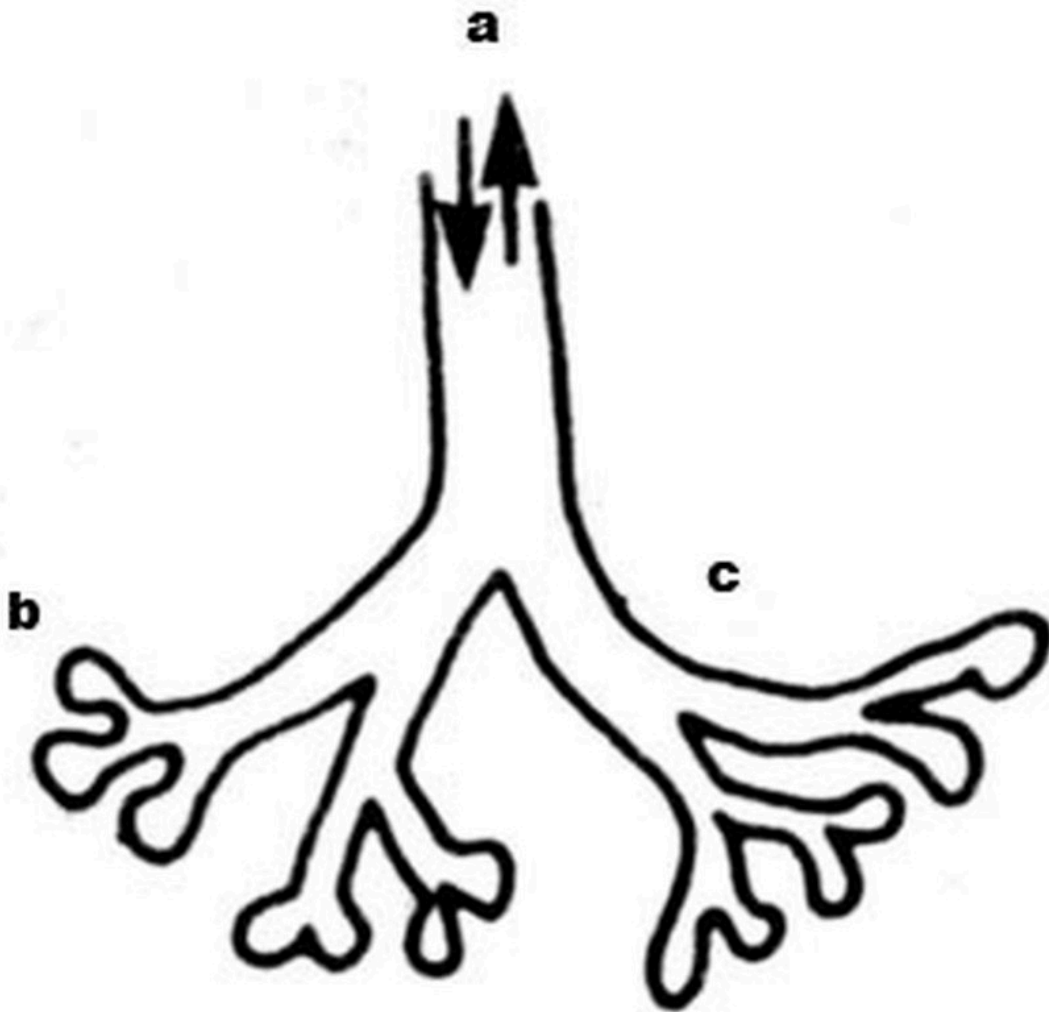
Belə bir canlı yalnız təkamülçülərin gözləntilərinə uyğun olaraq yaşamışdır. Ancaq əslində bu, yaşanmamış təkamül prosesi ilə əlaqəli təxəyyülün məhsulu olan bir canlıdır.

Mediada insanlara təlqin edilən quşların təkamül ssenariləri, elmi tapıntılara deyil, təkamülü doqma kimi mənimsəyən və nəzəriyyəyə fəlsəfi səbəblərlə sadıq qalan tədqiqatçıların qərəzlərinə əsaslanır. Əsl diqqətə çarpan məqam isə, elmi tapıntıların darvinist iddiaları tamamilə rədd etməsidir. Quşların orijinal quruluşu “sadələşməyən mürəkkəblik” xüsusiyyətləri ilə təkamülü yalanlayır, quşları Allahın yaratdığı həqiqətini təsdiq edir. İndi quşların strukturlarını daha yaxından araşdıraq:

Quşların ağciyərinin sadələşməyən mürəkkəb quruluşu

Dinozavrlar sürünənlər ailəsinə aiddirlər. Quşlarla sürünənləri araşdırdıqda çox fərqli fiziologiyaya sahib olduqları görünür. Əvvəla, quşlar istiqanlı, sürünənlər isə soyuqqanlıdırlar. Soyuqqanlı sürünənlərin metabolizmləri yavaş işləyir. Quşlar isə uçma kimi yorucu hərəkət üçün çox enerji sərf edirlər. Metabolizmləri sürünənlərindən çox fərqlidir. Quşlarda hüceyrələrə oksigenin çatdırılması sürətli şəkildə baş verməlidir. Bunun üçün xüsusi tənəffüs sistemi ilə təchiz ediliblər. Ağciyərlərdə hava tək istiqamətdə irəliləyərək orqanizmin oksigen ilə

təmin olunmasını gecikdirməz. Sürünənlərdə isə alınan hava eyni kanallar vasitəsilə geri göndərilməlidir. Bir tərəfli hava kanalı sadəcə quşların ağciyərlərində olan xüsusi quruluşdur. Belə mürəkkəb quruluşun mərhələlərlə yaranması qeyr-mümkündür. Çünki canlının yaşaması üçün birtərəfli hava kanalı sistemi və ağciyərlər qüsursuz və daima olmalıdırlar. Darvinizmi etdiyi tənqidlərlə tanınan molekulyar bioloq Michael Denton bu mövzuda belə deyir:

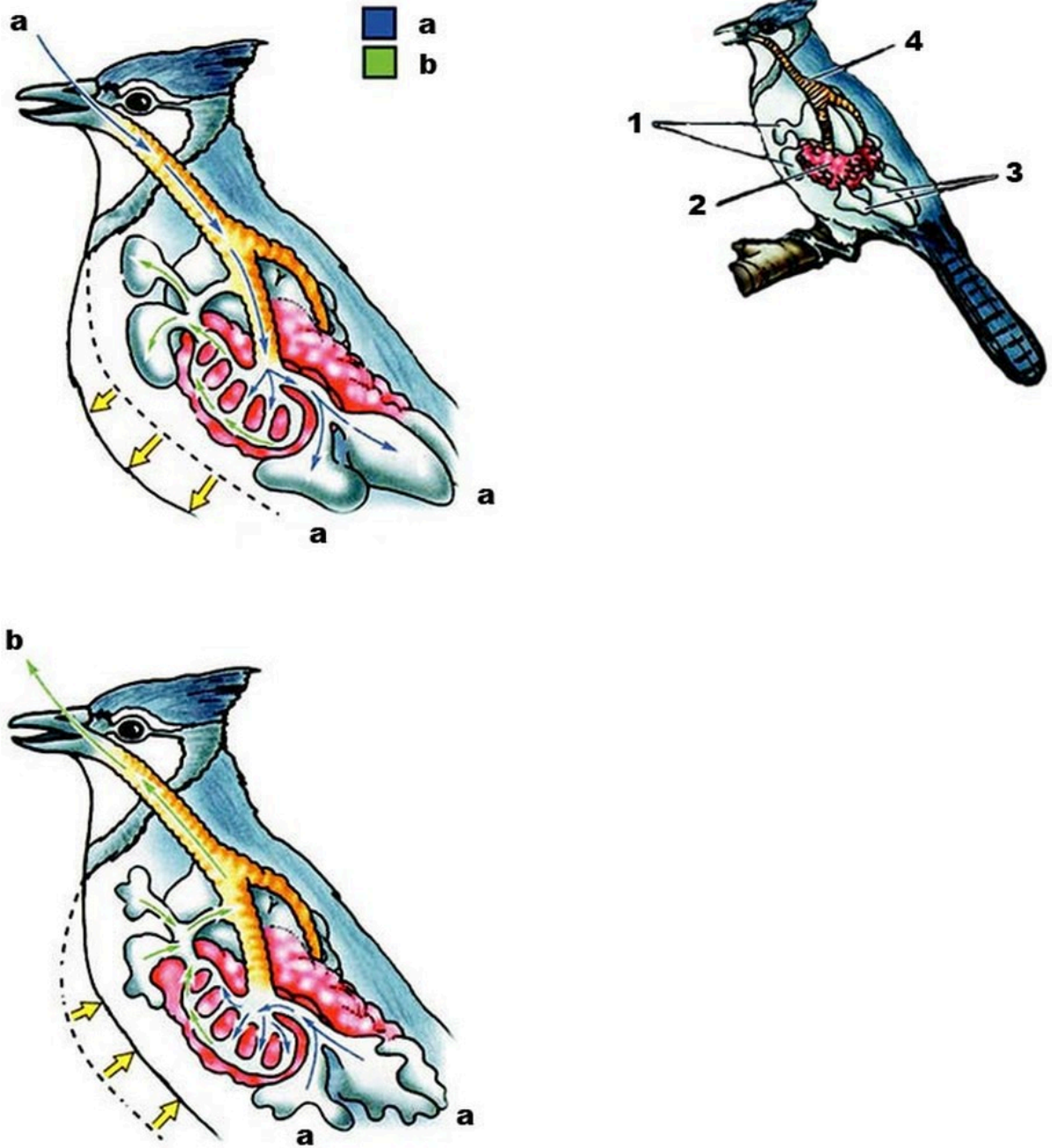
“

«Bu cür xüsusi tənəffüs sisteminin təkamülün onurğalılardakı standart dizayndan mərhələlərlə və müəyyən istiqamətdə həyata keçdiyini düşünmək; xüsusilə, tənəffüsün orqanizmin yaşamasında oynadığı əhəmiyyətli rol çox çətinidir.»⁴¹

Quşların ağciyərlərinin xüsusi quruluşu təkamülü rədd edir

Sürünən-quş təkamülü ssenarisini imkansız edən ən əhəmiyyətli məqam quşların ağciyərlərinin təkamüllə izah edilə bilməyəcək qədər xüsusi quruluşun olmasıdır.

Quru canlılarının ağciyərləri “ikiterəfli” quruluşa sahibdir: Nəfəs alma əsnasında hava ağciyərlərdəki şaxələnmiş kanallar boyunca irəliləyir və kiçik hava kisəciklərinə dolur. Oksigen-karbon qazı alış-verişi burada həyata keçir. Lakin sonra istifadə olunmuş bu hava, tamamilə əks istiqamətdə hərəkət edir və gəldiyi yolu izləyərək ağciyərdən əsas bronxdan çölə çıxar.

Quşlarda isə hava ağciyər kanalı boyunca “birtərəfli” hərəkət edər. Ağciyərlərin giriş və çıxış kanalları bir-birlərindən fərqlidir və bu kanallar boyunca uzanan xüsusi hava kisəcikləri sayəsində hava ağciyər daxilində birtərəfli axar. Bunun sayəsində quş havadakı oksigeni heç bir kəsinti olmadan ala bilər. Beləliklə, quşun yüksək enerjiyə olan ehtiyacı təmin edilir. “Avien ağciyər” olaraq bilinən bu xüsusi tənəffüs sistemi mütəxəssis H. R. Duncker tərəfindən belə izah edilir:

“

Quşlarda əsas bronxlar ağciyər toxumasını əmələ gətirən borulara ayrılır. “Parabronx” adlandırılan bu borular axırda yenidən birləşərək, havanın ağciyərlər boyunca bir istiqamətdə axmasını təmin edəcək sistemi meydana gətirirlər... Quşlardakı ağciyərlərin quruluşu və tənəffüs sisteminin çalışma prosesi özünəməxsusdur. Quşlardakı bu “avian” sistemi başqa heç bir onurğalı canlının ağciyərində olmaz. Bu sistem bütün quş növlərində eynidir”.⁴²

Əhəmiyyətli olan iki tərəfli hava axışına sahib sürünənin ağciyərinin birtərəfli hava axışına sahib quşun ağciyərinə təkamül etməsinin imkansız olmasıdır. Çünki bu iki ağciyər quruluşunun arasında qalacaq “ara-keçid” modeli mümkün deyil. Bir canlı yaşamaq üçün həmişə nəfəs almaq məcburiyyətindədir və ağciyərin quruluşunu tamamilə dəyişdirəcək quruluş ölümə nəticələnəcəkdir. Təkamülə görə bu dəyişiklik milyonlarla il ərzində mərhələli şəkildə həyata keçməlidir, halbuki, ağciyəri çalışmayan bir canlı bir neçə dəqiqədən çox yaşaya bilməz.

Avstraliyadakı Otega universitetində çalışan molekulyar bioloq Michael Denton quşun ağciyəri haqqında təkamülə uyğun izah gətirməyin

mümkün olmadığını belə bildirir:

“Belə fərqli tənəffüs sisteminin yavaş-yavaş kiçik dəyişikliklərlə standart onurğalılardan təkamül etdiyi iddiası düşünülmədən irəli sürülən bir tezisdir. Bu təkamül müddəti ərzində tənəffüs fəaliyyətinin axsamadan müdafiə olunması orqanizmin yaşaması üçün əhəmiyyətlidir. Ən kiçik əksiklik ölümlə nəticələnəcəkdir. Quşun ağciyəri şaxələnmiş parabronxlar və bu parabronxları hava ilə təmin edən hava kəsəsi sistemi ilə birlikdə inkişaf edənə qədər və bərabər, bir-birinə keçmiş mükəmməl şəkildə funksiyasını icra edənə qədər bir tənəffüs sistemi kimi fəaliyyət göstərə bilməz.”⁴³

Qısacası, quru tipli ağciyərdən hava tipli ağciyəərə keçid ara-keçid mərhələsində ağciyərin funksionallığı olmadığı üçün mümkün deyil.

Bu mövzuda diqqət yetirilməli ikinci məqam sürünənlərin diafraqmalı, quşların diafraqmasız tənəffüs sisteminin olmasıdır. Bu fərqli quruluş da iki ağciyər arasında təkamülün baş verməsini qeyri-mümkün edir. Tənəffüs fiziologiyası sahəsində mütəxəssis olan Con Ruben bu barədə belə izah edir:

“Teropod dinozavrın quşlara təkamül etməsi diafraqmada ciddi maneə, bu vəziyyət canlının nəfəs alma qabiliyyətini məhdudlaşdıracaqdır... Buna səbəb olacaq mutasiyanın təbii seçmə yaratması qeyri-mümkündür”.⁴⁴

Quşun ağciyərinin təkamülə meydan oxuyan digər xüsusiyyəti heç vaxt havasız qalmayan və qalanda “çökmə” təhlükəsi ilə qarşılaşan maraqlı quruluşudur. Michael Denton bu mövzunu belə izah edir:

“

“Bu cür fərqli tənəffüs sisteminin standart onurğalı dizaynından təkamül keçirərək yaranmasını düşünmək qeyri-mümkündür. Xüsusilə də, tənəffüs sisteminin çalışarkən müdafiə olunmasının orqanizmin yaşaması üçün nə qədər əhəmiyyətli olduğu düşünüləndə. Üstəlik, avien ağciyərinin özünəməxsus forma və funksiyası daha çox motivasiya tələb edəcəkdir... Çünki əvvəla, avien ağciyəri bədən divarından möhkəm yapışmışdır və həcmcə genişlənməsi mümkün deyildir. Digər tərəfdən, ağciyərdəki hava küplərinin dar radiusları və bunların içindəki hər hansı mayenin yüksək səviyyədə gərginləşməsinə görə avien ağciyəri digər onurğalılardan fərqli olaraq içinə çökmüş vəziyyətdən çıxardılıb yenidən hava ilə doldurula bilinməz... (Bu səbəbdən) quşlarda ağciyərin içindəki hava kisəcikləri digər onurğalılardan fərqli olaraq heç vaxt boşaldılmaz. Əksinə ciyərlər inkişaf etməyə başladıqları andan etibarən həmişə ya maye ilə, (embriyon mərhələsində) ya da hava ilə dolu olurlar.”⁴⁵

Yəni quşların ağciyər kanalları o qədər dardır ki, bu ağciyərin içindəki hava kisəcikləri digər quru canlılarının ciyərləri kimi hava ilə dolub boşalmaz. Əgər quşun ağciyəri bir dəfə tamamilə boşalsa, quş bir daha ciyərlərinə hava çəkə bilməyəcək, ya da bunu etmək üçün çox böyük əziyyət çəkəcəkdir. Bu səbəbdən ağciyərin ətrafında yerləşdirilmiş hava kisəcikləri fasiləsiz olaraq hava axımını təmin edir və ciyərləri havasız qalıb ölməkdən qoruyur.

Əlbəttə ki, sürünənlərin və digər onurğalılıların ağciyərlərindən tamamilə fərqli olan və möhtəşəm dərəcədə həssas nizamla duran bu sistem, təkamül nəzəriyyəsini iddia etdiyi kimi şüursuz mutasiyalarla mərhələ-mərhələ inkişaf edə bilməz. Denton quşun ağciyərinin bu quruluşunun darvinizmi etibarsız etdiyini belə ifadə edir:

“

“Quşun ağciyəri bizi Darvinin “əgər bir-birini izləyən çox sayda kiçik dəyişikliklə kompleks orqanın yaranmasının qeyri-mümkün olduğu göstərilə, nəzəriyyə tamamilə çökəcəkdir” şəklindəki meydan oxumasına cavab verməyə məcbur edir.”⁴⁶

Quşun ağciyərinin xüsusi quruluşu bizə çox əhəmiyyətli məqamı xatırladır. Təkamül nəzəriyyəsi həqiqətlərlə ziddir. Quşların mənşəyi ilə bağlı iddialarının nə qədər xəyali olduğu ortadadır. Təkamülçülər nəzəriyyələrini dəstəkləyə biləcək heç bir fosil olmadığı halda quşların ağaclardan ağaclara tullanan quru canlılarını, ya da ovlayacaqları milçəklərin dalınca qaçarkən hərəkət etdirdikləri ön qolları qanadlara çevrilərək quş olub uçan dinozavrların hekayələrini danışirlər. Darvindən bu günə qədər keçən təxminən 150 il ərzində quşların təkamülünü dəstəkləyəcək bir ədəd sübut belə tapılmamışdır. Müasir darvinistlər tərəfindən dəstəklənməyə davam edilən quşların təkamülü nəzəriyyələri sadəcə xəyalıdan ibarətdir. Müasir elm isə quşların təkamüllə ortaya çıxması mümkün olmayan quruluşa sahib olduqlarını göstərir.

Quşların təkamül nəzəriyyələri xəyaldır, quşun ağciyərindəki sadələşdirilməz mürəkkəblik olduğu həqiqətdir və bu, canlıları Allahın yaratdığını sübut edir. Əlbəttə ki, onlarla ilini elmə həsr etmiş

mütəxəssislərin həqiqəti bir kənara qoyub xəyalların ardınca getmələrinin səbəbi elmi deyil, psixoloji və ideolojidir.

Qısacası, quşların təkamülü ilə bağlı mediada gördüyümüz xəbərlər elmi həqiqətlər deyil, fəlsəfi səbəblərlə davam etdirilən darvinizmə zəmin yaratma söylərinə əsaslanır. Ancaq belə saxta nəzəriyyəyə zəmin yaratmaq üçün nə edilsə edilsin, quşların təkamülü təbliği elmi cəhətdən etibarsızdır.

Allah bu həqiqəti ayədə belə bildirmişdir:

“

Göydə qanad çırparaq uçan quşları görmürlərmi? Onları havada yalnız Rəhman olan Allah saxlayır. Şübhəsiz ki, O, hər şeyi görəndir.

(Mülk surəsi, 19)

Quşların qanadlarının sadələşdirilməyən mürəkkəb quruluşu

Uçuşun xəyali təkamülünü qəbul etmək müəyyən mərhələlərdə qanadların “ibtidai” və yetərsiz olduğunu qəbul etmək deməkdir. Ancaq “yetərsiz qanad” uçmaq üçün kifayət deyil. Uçuşun həyata keçməsi üçün canlıda qanadlar əksiksiz və qüsursuz olmalıdır. Bu vəziyyəti təkamül bioloqu Engin Korur belə etiraf edir:

“

“Gözlərin və qanadların ortaq xüsusiyyəti ancaq inkişafı tamamlandıqdan sonra vəzifələrini icra edə bilmələridir. Başqa sözlə, əksik gözlə görülməz, yarım qanadla uçulmaz. Bu orqanların necə meydana gəldiyi təbiətin hələ üstü açılmamış sirlərindən biridir.”⁴⁷

Paleontoloq və fosil qeydlərinin darvinçi mərhələli təkamülü rədd edən Stephen J. Gould isə quşların qanadlarının yavaş-yavaş inkişaf etməyəcəyini belə ifadə edir:

“

*“Ancaq əgər təkamül hər biri təbii seleksiya ilə seçilən ara-keçid formalarından yaranan uzun müddət qət etməyə məcburdursa, bu cür təfərrüatlı quruluşu necə əldə edə bilərsiniz? 2% qanadla uça bilməzsiniz... Başqa sözlə, təbii seleksiya ancaq çox təfərrüatlı formalarda istifadə olunan belə quruluşun başlanğıc mərhələlərini açıqlaya bilmir?”*⁴⁸

Korur və Gould qanadların mərhələli inkişaf modelinin çıxılmaz vəziyyətdə olması mövzusunda haqlıdırlar. Ancaq burada vurğulanmalı olan çox əhəmiyyətli məqam vardır. Təkamül nəzəriyyəsinin iddialarına görə bir xüsusiyyətin seçilməsi üçün o, funksional olmalıdır. Ən əhəmiyyətlisi, təsadüfi dəyişikliklərin mərhələlərlə inkişafı müddətində canlının həyatını davam etdirə bilən “funksional tamlıq” olmalıdır.

“American Zoology” jurnalında nəşr olunan bir məqalədə biologiya professoru və eyni zamanda quş elmləri üzrə mütəxəssis olan Walter. J. Bock bu mövzuda belə yazır:

“

*“...təkamül seriyasında orqanizm bu seriyanın hər bir mərhələsində müəyyən mühitlərdə (ətraf mühit şərtlərindən) yaranan ehtiyaclarla qarşılıqlı təsir içində olan funksiyalar olmalıdır.”*⁴⁹

Burada qanadların təkamülü iddiaları ilə bağlı əhəmiyyətli ziddiyyət ortaya çıxır. Çünki ön ayaqlarda meydana gələcək mutasiyalar canlıya uçan qanad qazandırmadığı kimi onu ön ayaqlarından da məhrum buraxacaqdır. Bu isə bu canlının digər növlərinə görə daha əksik (yəni əngəlli) bədənə sahib olması mənasını verir. Əlbəttə, funksiyasız ön ayaqları və qanadları çalışmayan bir canlı ovçulardan qorunma, ovlanma, cütləşmə kimi həyati fəaliyyətlərini əvvəlki kimi rahat şəkildə yerinə yetirə bilməyəcək və bu səbəbdən məhv olacaqdır.

Quşların təbiət tarixi və Arxeopteriks

Quşların anatomiyasındakı komplekslik bizə bu canlıları Uca Allahın yaratdığını göstərəkən, fosil qeydləri də bu həqiqətə dəstək verirmiş kimi canlıların “bir anda yarandıklarını” sübut edir.

Ən qədim quş fosili 150 milyon il yaşındakı Arxeopteriksdır. Bu canlı, qüsursuz uçuş əzələləri və uçuşa uyğun tükləri ilə uçan bir quşdur. Daha əvvəl yaşamış yarı sürünən-yarı quş heç bir canlının fosilinə rast gəlinməmişdir. Dolayısı ilə, Arxeopteriksin ilk quş olduğunu və müasir quşlar qədər “uçan” olan quruluşu ilə təkamül nəzəriyyəsi əleyhinə bir sübut olduğunu deyə bilərik.

Təkamülçülər 19-cu əsrdə bu günə qədər Arxeopteriks haqqında fərziyyələr irəli sürürlər. Ağzında dişlərinin, qanadlarında pəncəyə bənzəyən dırnaqların olması və uzun quyruğuna görə fosilin sürünənlərə bənzədilməsinə səbəb olmuşdur. Bir çox təkamülçü Arxeopteriksi “ibtidai quş” adlandırmış, hətta bu canlının quşlardan çox sürünənlərə yaxın olduğunu iddia etmişdir.

Ancaq bu əfsanənin çox səthi olduğu; canlının “ibtidai quş” olmadığı; əksinə skelet və tükün quruluşunun uçmaq üçün əlverişli olduğu; sürünənlərə bənzədilən xüsusiyyətlərin tarixdə yaşamış və hətta müasir

dövrümüzdə yaşayan digər quşlarda da olduğu zamanla ortaya çıxmışdır. Arxeopteriks haqqındakı təkamülçü fərziyyələr artıq bu gün səssiz qalırlar. Dünyanın qabaqcıl ornitologiya (quş elmi) mütəxəssislərindən biri olan Qərbi Karolina universitetinin biologiya fakültəsinin professoru Alan Feduccianın bildirdiyi kimi “Arxeopteriksın müxtəlif anatomik xüsusiyyətləri üzərində aparılan yeni tədqiqatların əksəriyyəti bu canlının düşünüləndən daha çox quşa bənzər canlı olduğunu göstərmişdir”. Arxeopteriks haqqında çəkilən “yarı sürünən canlı” tablosunun isə yanlış olduğu ortaya çıxmışdır; yenə Feducciaya görə “Arxeopteriksın teropod dinozavrlara olan oxşarlığı çox şişirdilmişdir.”⁵⁰

Qısacası, quşların təkamülü bioloji və ya paleontoloji sübutları olan tezis deyil, darvinist ön mühakimələrdən qaynaqlanan tamamilə xəyali və həqiqətə uyğun olmayan iddiadır. Bəzi mütəxəssislərin elmi həqiqətmiş kimi bəhs etdiyi quşların təkamülü mövzusu fəlsəfi səbəblərlə ayaqda tutulmağa çalışılan nağıldan ibarətdir. Elmin göstərdiyi həqiqət quşlarda qüsursuz quruluşun olduğu, yəni quşları Allahın möhtəşəm xüsusiyyətlərlə və avadanlıqlarla yaratmasıdır. Bir ayədə belə buyurulur:

“

Göylərdə və yerdə olanlarla qatar-qatar uçan quşların Allahı təsbeh etdiyini görmədinmi?! Onların hər biri öz duasını və təsbehini öyrənmişdir. Allah onların nə etdiklərini bilir.

(Nur surəsi, 41)

Lələkdəki mikroskopik çəngəl sistemi

Təkamülçülər quşların sürünənlərdən təkamül keçirdiyini müdafiə edirlər. Ancaq bunu, etibarsız edən bir çox faktor vardır. Bunlardan biri, iki canlı qrupunun çox fərqli quruluşda olmasıdır.

Quşlar lələklərlə, sürünənlər isə pulcuqlarla əhatə olunub. Bu quruluş bir-birindən çox fərqlidir və lələklərin pulcuqlardan təkamül keçirdiyi iddiasını dəstəkləyəcək tək bir fosil nümunəsi yoxdur.

Lələklərdəki həssas nizam

Lələklər “heyvanlarda olan ən mükəmməl epidermal (üst dəri qatı) çıxıntılar” şəklində qiymətləndirilir.⁵² Bu möhtəşəm quruluş quşların uçma funksiyasını təmin edir, optimal, amma eyni zamanda da çox zərif xüsusiyyətə malikdirlər. Quş qanadlarındakı lələklər Uca Allahın üstün yaratmasını göz önünə sərən mükəmməl quruluşdur. Lələklərin ölçü, forma, rəng və toxumaya görə müxtəlif növləri vardır, çox az sayda sənət əsəri rənglərin ahənginə görə lələklərlə müqayisə oluna bilər.⁵³

Məşhur ornitoloq (quş elmləri üzrə mütəxəssis) Alan Feduccia lələklərdəki mükəmməl quruluşu belə ifadə edir:

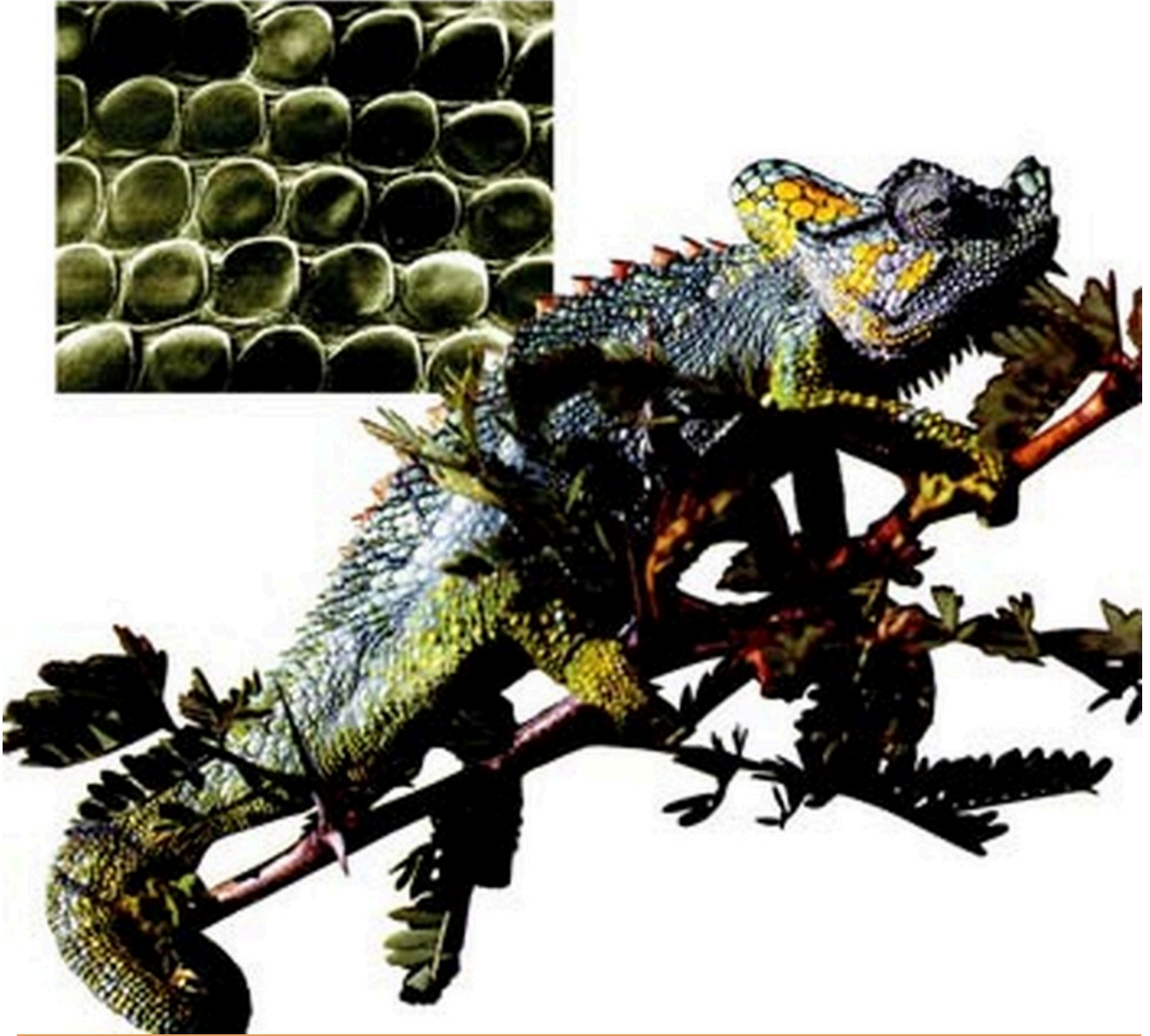
“

“Lələklər yüngül, dözümlü, aerodinamik formaya, tüklər və çəngəllərdən ibarət detallı quruluşa sahibdirlər. Bu da onları su keçirməz və dimdiyi ilə qısa müddətli nizamlama düzləşmiş lələyi yenidən anatomik formaya sala bilər.”⁵⁴

Böyük həcmli quşun bir lələyində 1.000.000 tük ola bilər.⁵⁵ Yan tərəfdəki şəkildə tüklər üzərində olan kiçik qarmaqların 20.000 dəfə böyüdülmüş şəklini görürsünüz. Bu qarmaqların sahib olduqları quruluş sayəsində tüklər çətinliyə düşərkən bir-birindən ayrılı bilərlər və beləliklə, quşun qanad və lələklərinin küləkdə zərər görməsinin qarşısını almış olurlar.

Təkamülçülər lələklərin quşların “əcdadı” olan sürünənlərin pulcuqlarından təkamül keçdiyini iddia edirlər. Halbuki pulcuqlar dəridə

olan qatlamalardır; lələklər isə saça bənzər şəkildə dərinin içindəki follikullardan (kiçik boşluq) çıxar. Lələklər sap, tük və qarmaqlardan meydana gəlir. Üstəlik, tüklərlə pulcuqların ortaya çıxdığı yer də çox fərqlidir.

Lələklərdəki komplekslik

Lələklər və digər quruluş quşun “paltarını” (plumage) əmələ gətirir. Paltar dermal və subdermal (dərialtı) əzələlər, bağlar, beyin və duyğu orqanları hamısı birlikdə kompleks çalışan, “hissələri bir-birinə bağlı” quruluş yaradır, əks təqdirdə lələk funksiyasını icra edə bilməz. Üstəlik,

möhtəşəm bucaq, qalınlıq və şəkil kimi detallar vardır. Belə ki, ən kiçik yanılma belə uçuşun saysız sistemdən ibarət komplekslikdəki quruluşunu zədələyər və sistemi funksiyasız hala gətirə bilər. Bunlara follikul quruluşu və kompleksliyi də əlavə ediləndə, bu sistemin təkamüllə ortaya çıxdığı ssenariləri gülünc hal alır. Həqiqətdə isə, bu xəyali təkamülün mərhələlərini təxmin belə etmək qeyri-mümkündür.

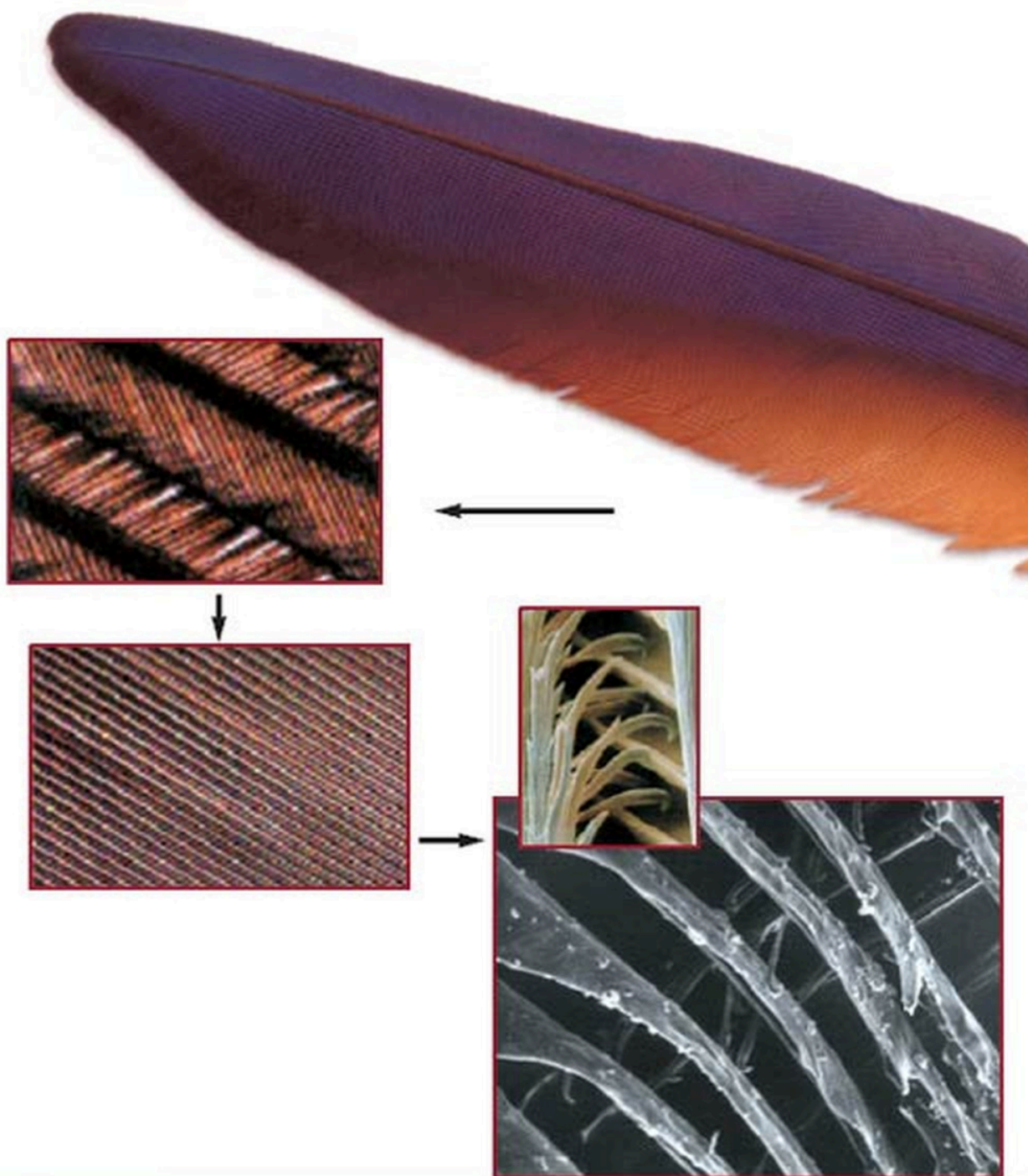
Təkamülçü kitablarda bunun çətinliyi belə etiraf edilir:

“

*“...ilk lələklərin təkamülünü düşünməkdəki ən əhəmiyyətli çətinlik bu quruluşun morfoloji addımlar və seçkin güclər silsiləsindən keçərək necə meydana gəldiyini izah etməkdir.”*⁵⁶

Başqa təkamülçü mənbədə isə belə izah edilir: “Lələklərin təkamülünün ən qədim mərhələləri üzərində fərziyyələr etmək belə çətindir.”⁵⁷

Pulcuq ilə lələklər arasındakı böyük fərqlər

Pulcuq ilə lələklər arasındakı böyük fərqlər hər ikisi haqqındakı məlumatları genetik səviyyədə kodlaşdıran genlər arasında da mövcuddur. Bu isə pulcuqlara sahib olan sürünənləri quşa çevrilmə mərhələsində quşun lələyi üçün lazım olan genetik məlumatı hansı mexanizmlə necə əldə edəcəyi sualını gündəmə gətirir. Təkamül

nəzəriyyəsinə görə o zamana qədər təbiətdə tapılmayan lələklərin genetik məlumatları yeni məlumat olmalı, üstəlik, bu məlumatlar sürünənin DNT-nə təbii səbəblərlə yerləşdirilməlidir. Təkamülçülər “mexanizm” kimi təsadüfi mutasiyaları önə sürürlər. Ancaq mutasiyaların canlılara yeni genetik məlumat əlavə etməyin mümkün olmadığı, beləliklə də, onları təkamülləşdirəcək təsirinin olmadığı da məlum olur. Bir mexanizm göstərməkdə çarəsiz olan təkamülçülər yenə də iddialarından əl çəkmir, “vardırsa, o təkamül keçirmişdir” məntiqi ilə hərəkət edirlər. Başqa sözlə, lələklərin pulcuqlardan təkamül etdiyi iddiası heç bir elmi əsas olmadan müdafiə edilir.

Təkamülçülər lələklərin təkamülü ilə bağlı çıxılmaz vəziyyətlərini müxtəlif fərziyyələrlə ört-basdır etməyə çalışırlar. Buna görə lələklərin dinozavrlarda əvvəlcə istilik izolyasiyasında fayda təmin edəcək şəkildə ortaya çıxdığı, sonra bunların uçuşa fayda verəcək şəkildə təkamül etdiyi iddia edilir. Bu, təkamülçülərin “hekayələr”indən biridir.(**) “Belə hekayələr” təkamülçülərin tez-tez müraciət etdikləri elmi əsası olmayan ssenarilərdir. Bu hekayələri uydurmaq çox asandır. Əvvəlcə bir canlıya aid xüsusiyyətlərin üstünlükləri tərif edilir. Sonra bu üstünlüyün necə təkamül keçirmiş ola biləcəyinə aid ssenari qurulur. Bu şəkildə uydurulan tezislər elmi təcrübəyə əsaslanmır.

Digər bütün “hekayələr” kimi bu təkamül hekayəsi də yeni genetik məlumatın necə ortaya çıxma biləcəyinə cavab verə bilmir.

Quşların təkamül ssenarisinə zərbə

Bu mövzudakı digər əhəmiyyətli məqam uça bilməyən quşlardakı lələyin quruluşunun, lələklərin təkamülünün əvvəlcə istilik izolyasiyası, sonra uçuş üçün həqiqətləşdiyi iddiasına tamamilə zidd xüsusiyyətlər göstərməsidir. Toyuq kimi uça bilməyən quşların lələkləri araşdırıldıqda bunların uçan quşların lələklərindən fərqli olduqları

görünür. Uça bilməyən quşlardakı lələklər uça bilən quşlardakı kimi aerodinamik quruluşa və saçaq formasına sahibdir. Bu saçaqlar da məməlilərin bədənini əhatə edən lələklərə oxşayır. Bu oxşarlıqla bağlı bilinməli məqam məməlilərdəki tüklərin istilik izolyasiyasını yüksək səviyyədə nizamlamalarıdır.⁵⁸ Buna görə uçmağa qoymayan və saçaq formasında olan lələklər istilik izolyasiyasına fayda verir. Bu üstünlük isə istilik izolyasiyasından uçuşa keçildiyini fərz edən təkamülçü ssenariyə zərbə vurur. Çünki bu ssenariyə görə əvvəlcə isti izolyasiyası üçün təkamül etdiyi fərz edilən lələklər saçaqlanmış şəkildə olmalıdırlar və bu vəziyyətdə sadəcə istilik izolyasiyasını təmin edən, yəni daha çox saçaqlaşan lələklər seçilir. Dolayısı ilə saçaqlı quruluştan aerodinamik quruluşa doğru fərz edilən xəyali irəliləyişlər ələnəcək.

Bu vəziyyətdə lələk quruluşunun istilik izolyasiyasından sonra uçmaq üçün təkmilləşəcəyini göstərən heç bir sübut olmadığı ortaya çıxır. Hətta uça bilməyən quşlardakı tükə bənzər lələklər bu xəyali prosesin əks istiqamətdə çalışacağı da düşünülməlidir. Qısacası, təkamülçülər xəyal qurur, həyata keçməsi qeyri-mümkün ssenarilər uydururlar.

Pulcuqlar və lələklərin quruluşu arasında biokimyəvi inkişaf baxımından da əhəmiyyətli fərq vardır. Hər ikisi keratindən (insan saçının da əsası olan protein) meydana gəlir; lələklər F-keratin, pulcuqlar isə A-keratindən meydana gəlir. Ancaq bu iki tip keratinin biokimyəvi yolları bir-birindən çox fərqlidir. Bu mövzu üzrə mütəxəssislərdən biri olan A. H. Brush belə izah edir:

“

Lələklərin morfoloji səviyyədə sürünən pulcuqlarıyla homoloq olduqları düşünülür. Ancaq inkişaf əsnasında lələklər; morfogeneza (şəkil/forma yaranışı), gen quruluşu, protein şəklisi, silsiləsi, telin formalaşması və quruluşunda pulcuqlardan fərqlənir.”⁵⁹

Fosil qeydləri lələklərin təkamülünü rədd edir

Pulcuq ilə lələklər arasındakı quruluş fərqləri təkamülçülərin iddialarını etibarsız edir. Bunlarla yanaşı, ən qədim quş növü olan Arxeopteriks müasir dövrümüzdəki uçan quşlardan fərqlənməyən asimmetrik lələk quruluşuna sahibdir. Yəni ən qədim quş növü təkamül nəzəriyyəsinə görə olmalı olan “ibtidai” lələk quruluşu ilə deyil, ən mükəmməl lələk quruluşu ilə birlikdə ortaya çıxmışdır. L. Martin və S. A. Czerkas belə deyirlər:

“

“Mikroskop altında ətraflı araşdırıldıqda ən qədim lələklərin qüsursuz, müasir lələklər olduğu görünür.”⁶⁰

L. Martin və S. A. Czerkas adlı tədqiqatçıların bu sözləri, fosil qeydlərinin lələklərin təkamül ssenarilərini etibarsız etdiyini açıq şəkildə göstərir. Kolumbiya universitetinin bioloqu eyni vəziyyəti aşağıdakı sözlərlə etiraf edir: “Tapılan ən ibtidai sürünən pulcuqları arasında ara-keçid formalardan heç biri yoxdur.”⁶¹

Aerodinamika aliminin izahatları

Lids universitetində təhsil işçisi və aerodinamika elmi üzrə mütəxəssis olan tədqiqatçı dr. Andy McIntosh onunla edilən bir müsahibədə

lələklərin üstün quruluşunu belə təsvir edir:

“Quşun uçuşu möhtəşəmdir; lələkləri düşünün. Bir lələyə mikroskop altında baxsanız, əsas gövdəni, bundan sola və sağa doğru çıxan lələkləri və bu lələklərdən yenə sola və sağa doğru çıxan kiçik tükçükləri də görəcəksiniz. Burada maraqlı olan, sol əlli olanların qarmaqlar, sağ əlli olanların qabarmalara sahib olmasıdır. Lələk çox yüngüldür və elə dizayn olunmuşdur ki, onu bükşəniz, hamısı büküləcək. Beləliklə, qarmaqlar qabarmalardan yapışır və qabarmalar üzərində sürüşərlər. Belə yüngül və istifadəsi asan quruluş hər mühəndisin arzusudur. Əgər belə sürüşkən oynaqlara sahib olsanız, oynadıqı yağlamalı olacaqsınız. Quş isə bunu edə bilmək üçün kəlləsini boyun ətrafında 1800 döndərir və dimdiyini onurğasının tam kürəyində olan kiçik yağ vəzinə batırır. Sonra dimdiyinə batırdığı yağı bütün lələklərinə yayaraq onlara qulluq edir. Bağlandığı yerləri yağlayır və beləliklə, lələklər mükəmməl şəkildə birləşə bilirlər. Bu, mühəndislik möcüzəsidir...”

Dr. McIntosh belə üstün nizama sahib lələklərin təkamül keçirdiyi, yəni yaradılmadığı fikrinin elmi olmadığını irəli sürür. McIntosh bu düşüncəsini belə ifadə edir:

“

*“Bir kitabda Honq Konqa enən təyyarəni və o anda yerə qonmaq üzrə olan bir şahinin şəklini görmüşdüm. İndi quşlar və təyyarələri birlikdə ələ aldıqda, birinə dizayn verildiyini, amma digərinə verilmədiyini deyəcəksiniz? Mən bu cür deməyi elmə uyğun hesab etmirəm.”*⁶²

Quşların təkamül ssenarisinə başqa əhəmiyyətli zərbə: Tovuz quşu lələkləri

Quşların təkamülü ssenarilərinin etibarsızlığını göstərən başqa əhəmiyyətli nümunə tovuz quşunun lələkləridir. Bu canlının möhtəşəm rənglər və naxışlara sahib olmasını təmin edən quruluş, həm

çox estetik, həm də mürəkkəbdir. Bu səbəbdən, Çarlz Darvin tovuz quşu lələklərindəki möhtəşəm gözəlliklərlə dolu quruluşu görüncə ziddiyyətli iddiaları ilə üz-üzə qalmış və bu etirafı etmişdir:

“

“Nə vaxt baxsam, tovuz quşunun quyuğundakı lələyin görünüşü məni dəli edir.”⁶³

Tovuz quşu lələyində riyazi nizama əsaslanan həndəsi naxışlar vardır. Bu lələklərdə işığı əks etdirmə bucağına görə dəyişən gözqamaşdıran rənglərin heyrətamiz xüsusiyyəti pigmentlərə bağlı olmamalarıdır. Bu quruluşu yaxından araşdıran tədqiqatçılar lələklərin qatlarının xüsusilə nizamlanmış və naxışları ortaya çıxaran quruluşun sadələşdirilməyəcək komplekslikdə olduğunu ortaya çıxarmışdır. Əlbəttə, bu cür lələk quruluşu təbii səbəblərə əsaslandırılıb xəyali proseslərlə açıqlanmır və Darvinin nəzəriyyəsinin etibarsızlığını göstərir.

Nəticə

Quşlarla onların “əcdadı” sayılan sürünənlər arasında böyük anatomik fərqlər vardır. Onurğa paleontologiyası mövzusunda dünyanın sayılıb seçilən mütəxəssislərindən olan Robert Carroll belə deyir:

“

“Quşlar onurğalılar arasında ən orijinal qrupdur və ən yaxın qohumları olduğu irəli sürülən sürünənlərlə aralarında anatomik və həyat şəklində baxımından böyük fərqlər vardır.”⁶⁴

Bu sözlər əhəmiyyətli həqiqətin etirafıdır. Bunlar həm fosil qeydlərində, həm də iki canlı qrupunun yaşayan nümunələri arasında təkamül tezisini yalanlayır.

Təkamülçülər quşların təkamülü ssenarilərini elmi sübuta əsaslanan tezis kimi deyil, fəlsəfi səbəblərlə bağlandıqları doqma kimi görürlər. Quşun lələklərindəki kompleks quruluş və fosil qeydlərində lələklərində təkamülünə sübut göstərilə biləcək heç bir nümunənin olmamasının yalnız bir izahı vardır. Quşlar təkamül keçirməyiblər, yoxdan yaradılıblar. Şübhəsiz ki, quşların mükəmməl quruluşunu və uçma qabiliyyətini hər

şeyi bilən, onları və bütün varlıqları, yerdə və göydə olanların hamısını yaradan üstün güc sahibi Allah yaratmışdır. Allah quşlara verdiyi uçuş qabiliyyətini Quranda bir ayədə belə bildirir:

“

Göy üzündə ram edilmiş quşları görmədilərmimi?! Onları (havada) yalnız Allah saxlayır. Həqiqətən, bunda iman gətirmiş insanlar üçün dəlillər vardır.

(Nəhl surəsi, 79)

(*) Fərziyyəyə əsaslanan morfoloji addımlar: Lələklərin fərz edilən təkamülləri boyunca izlədikləri, fərqli görünən struktur addımlar.

(**) Bu ad təkamülçü paleontoloq Stephen Jay Gouldun İngilis nağıl yazıçısı və şair Rudyard Kipling (1865-1936) tərəfindən 1902-ci ildə nəşr edilən eyni adlı kitaba ithafən etdiyi tənqiddə əsaslanır. Kiplingin uşaqlar üçün yazdığı hekayələrin məcmusu olan bu kitabında; canlıların müxtəlif orqanlarını necə qazandığına dair xəyal gücünə əsaslan inkişaf nağılları anlatmışdır.

FƏSİL

2 Endosimbiyoz tezisi və etibarsızlığı

Təkamül nəzəriyyəsinə əsasən bitki hüceyrəsinin bakteriya hüceyrəsindən təkamül keçirdiyi fərz edilir. Ancaq bitki hüceyrəsinin bakteriya hüceyrəsində olmayan mürəkkəb orqanlara sahib olması bu ssenarini müdafiə edən təkamülçüləri çətin vəziyyət qarşısında qoyur. Bakteriyalar ilə eukariot hüceyrələr arasında heç bir “ara-keçid forması” tapılmamışdır. Prof. Ali Demirsoy bakteriya hüceyrələrinin eukariot hüceyrələrə və bu hüceyrələrdən ibarət kompleks canlılara çevrilməsi ssenarisinin heç bir təmələ sahib olmadığını belə etiraf edir:

“

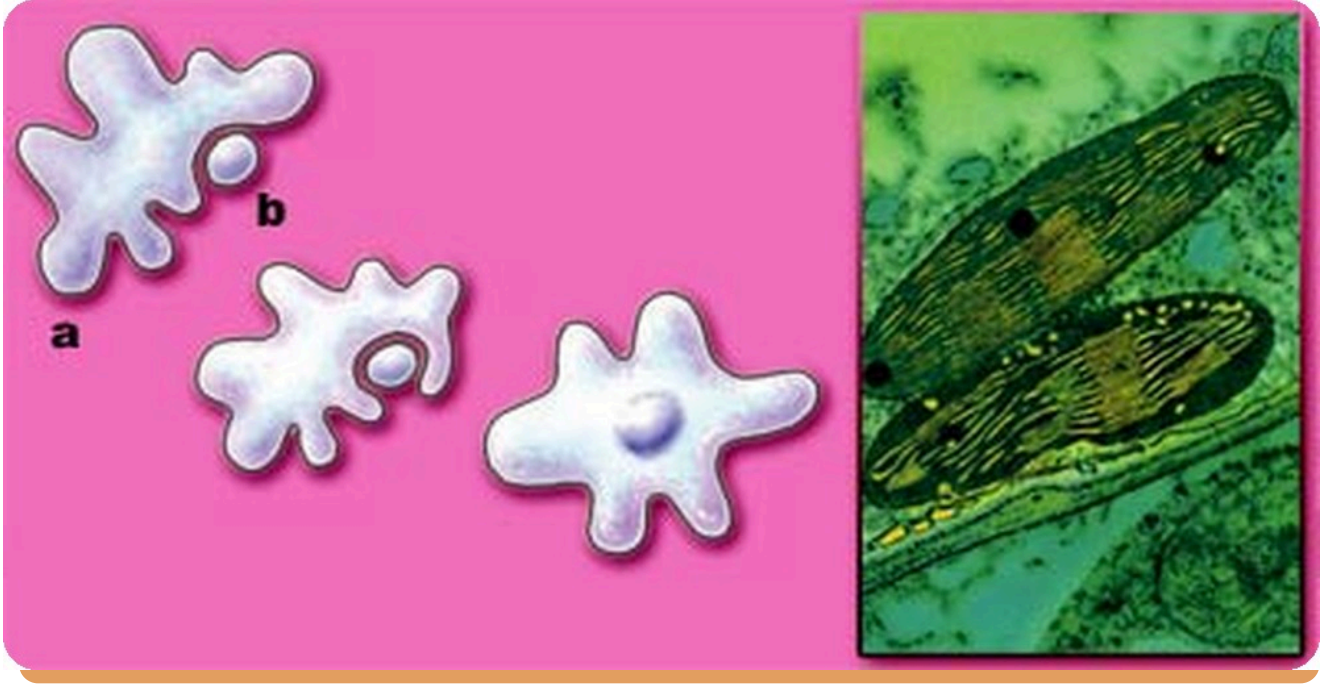
*“Təkamüldə izah ediləcəkdir çətin olan addımlardan biri də bu ibtidai canlılardan necə orqanelli və qarışıq hüceyrələrin meydana gəldiyini elmi əsaslarla açıqlamaqdır. Bu iki forma arasında ara-keçid forması tapılmamışdır. Bir və çoxhüceyrəli qarışıq quruluşa sahibdirlər, heç vaxt daha sadə quruluşa sahib orqanelləri olan, ya da bunlardan hər hansı birinin daha ibtidai olduğu bir qrupa və ya canlıya rast gəlinməmişdir. Yəni daşınan orqanellər hər halı ilə inkişaf etmişdir. Sadə və ibtidai formalar yoxdur.”*⁶⁵

Bu həqiqət qarşısında təkamülçü bioloqlar fərziyyələrə baş vurublar. Ancaq aparılan tədqiqatlar ortaya atılan bu fərziyyələri təsdiq etmir.⁶⁶ Bu nəzəriyyələrdən ən məşhuru “endosimbiyoz” tezisidir.

Bu tezis 1970-ci ildə Lynn Margulis tərəfindən irəli sürülmüşdür. Margulis bakteriya hüceyrələrinin ortaqlar və parazitlərə həyatı nəticəsində bitki və heyvan hüceyrələrinə çevrildiklərini iddia edir. Bu tezisə görə, bitki hüceyrələri bakteriya hüceyrəsinin başqa fotosintetik bakteriyaya udulması nəticəsində ortaya çıxmışdır. Fotosintetik bakteriya əsas hüceyrənin daxilində təkamül keçirərək xloroplast hala gəlmişdir. Nəticədə, necə olursa əsas hüceyrədə nüvə, qolci, endoplazmatik şəbəkə və ribosomlar

kimi kompleks quruluşa sahib orqanellər təkamül keçirərək bitki hüceyrələri yaranmışdır.

Bu tezis təkamülçülərin xəyallarından ibarətdir. Belə ki, bu sahədə tanınmış bir çox mütəxəssis tərəfindən də tənqid edilmişdir: Bu alimlər sırasında David Lloyd⁶⁷, M.W. Gray və W.F. Doolittle⁶⁸ ya da Raff və Mahlerin adlarını çəkə bilərik.

Endosimbiyoz tezisində əsaslandırıldığı xüsusiyyət hüceyrə daxilindəki xloroplastların əsas hüceyrədəki DNT-dən müstəqil şəkildə öz DNT-ni ehtiva etməsidir. Bu xüsusiyyətdən yola çıxaraq bir zamanlar mitoxondri və xloroplastların müstəqil hüceyrələr olduqları irəli sürülmüşdür. Lakin xloroplastlar detallı şəkildə araşdırıldıqda bu iddianın etibarsızlığı ortaya çıxır.

Endosimbiyoz tezisini etibarsız edən məqamlar bunlardır:

1) Xloroplastlar keçmişdə iddia edildiyi kimi müstəqil hüceyrələr kimi böyük hüceyrə tərəfindən udulsaydılar, bunun mütləq nəticəsi olardı; bunların əsas hüceyrə tərəfindən həzm edilməsi və qida maddələri kimi istifadə edilməsi. Çünki bu əsas hüceyrənin xaricdən qida əvəzinə səhvən

bu hüceyrələri qəbul etdiyini düşünsək belə, əsas hüceyrə həzm fermentləri ilə bu hüceyrələri həzm edərdi. Bəzi təkamülçüləri bu vəziyyəti “həzm fermentləri yox olmuşdu” deyərək ötürdürməyə çalışmışdılar. Ancaq bu, açıq ziddiyyətdir. Çünki həzm fermentləri yox olsaydı, bu dəfə əsas hüceyrə bəslənə bilmədiyi üçün ölərdi.

2) Yenə də, bütün imkansızlıqların həyata keçdiyini və xloroplastın əcdadı olduğu iddia edilən hüceyrələrin əsas hüceyrə tərəfindən udulduğunu güman edək. Bu dəfə qarşımıza başqa problem çıxar: hüceyrədəki bütün orqanellərin planı hüceyrənin DNT-də şifrə kimi olur. Əsas hüceyrə udduğu digər hüceyrələri orqanel kimi istifadə edəcəksə, bu hüceyrə onlara aid məlumatı da DNT-də şifrə kimi əvvəlcədən saxlamalı idi. Hətta qəbul edilmiş hüceyrələrin DNT-ləri əsas hüceyrəyə aid məlumatlara sahib olmalıdır. Belə bir şey isə, əlbəttə, mümkün deyil; heç bir canlı özündə olmayan orqanın genetik məlumatını saxlamaz. Əsas hüceyrənin DNT-si ilə qəbul edilən hüceyrələrin DNT-nin bir-birilərinə sonradan “uyğunlaşmaları” da mümkün deyildir. Bu, quş əti yeyən insanların bir müddət sonra qanad açacağını iddia etməkdən fərqli deyil.

3) Hüceyrə daxilində böyük uyğunluq vardır. Xloroplastlar aid olduqları hüceyrədən müstəqil hərəkət edə bilməzlər. Xloroplastlar protein sintez etmədə əsas DNT-dən asılı olmaları ilə birlikdə çoxalma qərarını da özləri verə bilməzlər. Bir hüceyrədə bir ədəd xloroplast və mitoxondri yoxdur. Bunların sayları birdən çoxdur. Digər orqanellərin etdikləri kimi bunların sayları da hüceyrənin aktivliyinə görə artar, ya da azalır. Üstəlik, bu orqanellərin öz təməlində bir DNT olmasının çoxalmalarında böyük faydası vardır. Hüceyrə bölünərkən bir çox xloroplast da iki hissəyə bölünərək saylarını iki dəfə artırıdıkları üçün hüceyrə bölünməsi daha qısa müddətdə və silsilə şəklində həyata keçir.

4) Xloroplastlar bitki hüceyrəsi üçün çox əhəmiyyətli güc generatorlarıdır. Əgər bu orqanellər enerji istehsal etməsələr, hüceyrənin bir çox funksiyası işləyə bilməz. Bu da canlının yaşaya bilməməsi deməkdir. Hüceyrə üçün çox əhəmiyyətli olan bu funksiyalar xloroplastlarla sintez edilən proteinlər vasitəsi ilə həyata keçirilir. Ancaq bu proteinləri sintez etmək üçün xloroplastların öz DNT-si kifayət etmir. Proteinlərin əksəriyyəti hüceyrədəki əsas DNT-dən istifadə edərək sintez edirlər.⁶⁹

Təkamülçülər iddia etdikləri iki DNT arasındakı xəyali uyğunluğu belə təcrübə-yanılma metodu ilə əldə etməyə çalışarkən DNT-də baş verə biləcək dəyişikliklərin hansı təsirləri ola bilər?

Bir DNT molekulu üzərində meydana gələcək hər hansı dəyişiklik qətiyyənlə canlıya yeni xüsusiyyət qazandırmaz, əksinə nəticə zərərli olar. Mahlon B. Hoagland “Həyatın mənşəyi” adlı kitabında bu vəziyyəti belə izah edir:

“

*“Xatırlayın, orqanizmin DNT-də dəyişikliyin olması onun üçün zərərli; başqa sözlə, həyatını davam etdirmə qabiliyyətini azaldır. Bənzətmə edək: Şekspirin əsərlərinə sadə cümlələr əlavə etmək onu daha yaxşı etməyəcəkdir... İstər mutasiya ilə, istərsə də kənardan əlavə etdiyimiz yad genlərlə olsun DNT-də dəyişikliyin olması həyat ehtimalını azalda bilər, ona görə də bu, zərərli.”*⁷⁰

Təkamülçülərin iddiaları elmi təcrübələrə və bu təcrübələrin nəticələrinə əsaslandırılaraq irəli sürülmür. Çünki bir bakteriyanın başqa bakteriya tərəfindən udulması hadisəsi heç vaxt baş verməyib. Molekulyar bioloq Whitfield bu vəziyyəti belə ifadə edir:

“

*“Prokariotik endosimbiyoz (udma) demək olar ki bütün endosimbiyoz nəzəriyyənin əsaslandığı nəzəriyyənin dayandığı hüceyrə mexanizmləridir. Əgər bir prokariot digərini udmazsa, endosimbiyozun necə yarandığını izah etmək çətin olacaq. Təəssüf ki, endosimbiyoz nəzəriyyə üçün heç bir müasir nümunə yoxdur.”*⁷¹

Amerikalı bioloq L. R. Croft isə bu mövzuda belə deyir:

“

«Bir bakterianın başqa bakterianı udması hadisəsinə heç vaxt rast gəlinməyib və belə iddia irəli sürmək elmə uyğun deyildir. O ki qaldı xloroplast, ribosom, mitoxondri, lizosom kimi orqanellər hüceyrənin xaricinə çıxaraq bir-birindən ayrıldıqda yaşaya bilmirlər.»⁷²

Nəticə

Bunlar endosimbiyoz nəzəriyyəsini dəstəkləyən hadisənin yaşanmadığını göstərir. Təkamülçülərin bu nəzəriyyəyə bağlılığı həyat formalarının aşağı formalardan inkişaf etdiyi doqmatik inanclarına əsaslanır. Bu ön mühakimələrdən müstəqil şəkildə düşünən insan üçün bitki hüceyrəsinin mənşəyi açıqdır. Bu hüceyrə sahib olduğu orqanellərlə birlikdə böyük şəhərdən daha kompleksdir. Təsadüfləri rədd edən bu kompleksliyin üstün yaradılış dəlili olduğu aydındır. Bu nümunə də digərləri kimi Allahın yaratdığı möhtəşəm əsərlərdən biridir. Allah bir ayəsində belə bildirir:

“

Şübhəsiz ki, Rəbbiniz göyləri və yeri altı gündə xəlq edən, sonra ərşə istiva edən, gündüzü sürətlə təqib edən gecə ilə örtüb bürüyən, günəşi, ayı və ulduzları Ö əmrinə boyun əymiş bir halda yaradan Allahdır. Bilin ki, yaratmaq da, əmr etməkdə Ona məxsusdur. Aləmlərin Rəbbi olan Allah nə qədər ucadır!

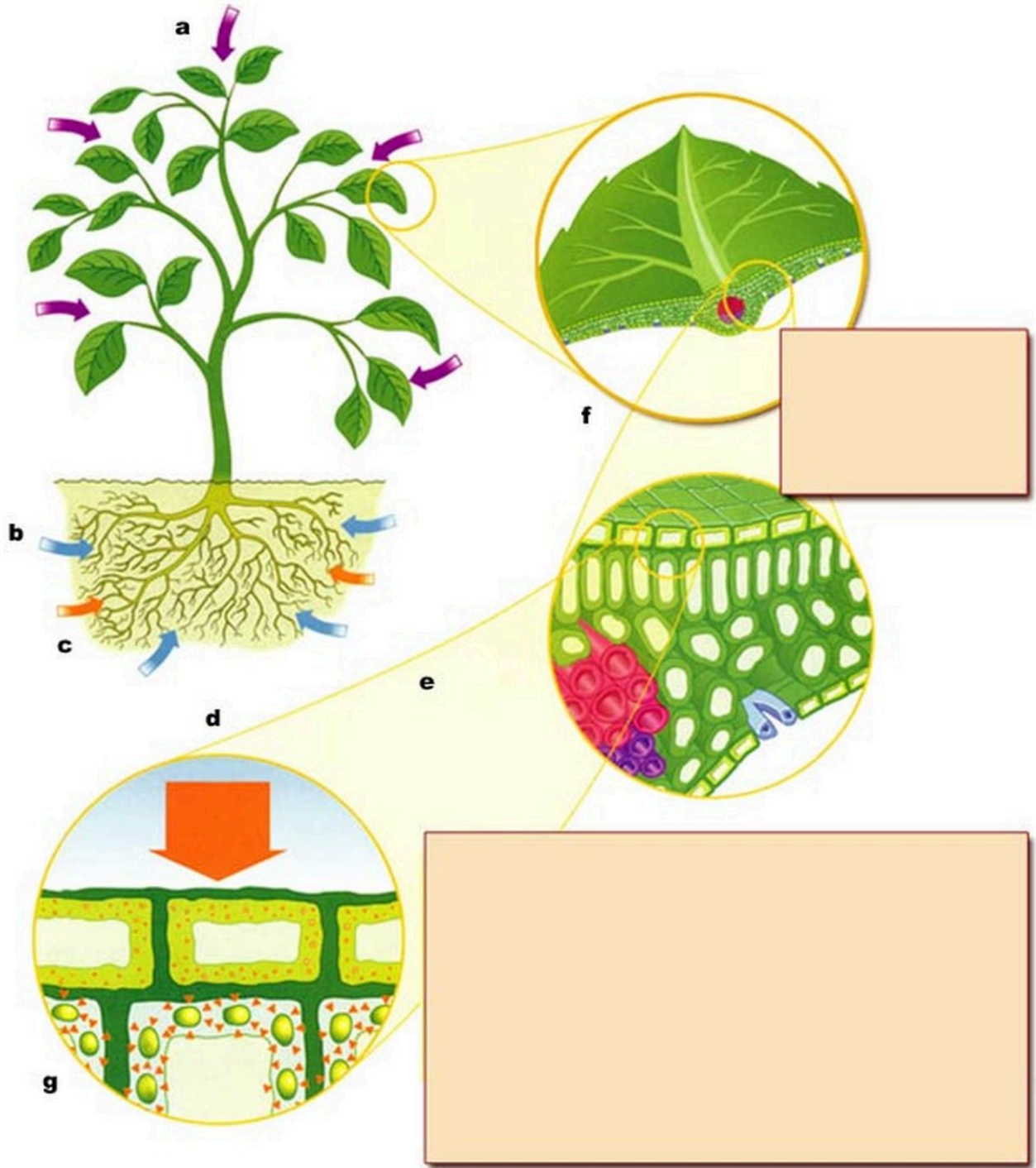
(Əraf surəsi, 54)

FƏSİL

Fotosintezin təkamülü yalanı

B itkilərin mənşəyi mövzusunda təkamülçülər üçün çətinlik yaradan məqam bitki hüceyrələrinin fotosintezə necə başladıqlarıdır.

Fotosintez yer üzündəki həyatın təməlidir. Bitki hüceyrələri daxilindəki xloroplastlar sayəsində su, karbon qazı və günəş şüasından istifadə edərək nişasta istehsal edirlər. Heyvanlar isə öz qidalarını istehsal edə bilmirlər və bitkilərdən gələn bu nişastadan istifadə edirlər. Məhz bu səbəblə, fotosintez canlılığın təməl şərtlərindəndir. İşin ən diqqətə çarpan hissəsi çox kompleks proses olan fotosintezin hələ də tam öyrənilə bilinməməsidir. Müasir texnologiyanın fotosintezi təqlid etməyi bir yana qalsın, təfərrüatlarını belə hələ də kəşf edə bilməmişdir.

Yaxşı, bəs bu qədər kompleks proses olan fotosintez təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi kimi təbii mərhələlərlə orta çıxma bilərmi?

Bitki hüceyrəsi müasir dövrdə laboratoriyada həyata keçirilə bilinməyən bir prosesi, yəni “fotosintez” prosesini həyata keçirir. Bitki hüceyrəsində olan “xloroplast” adlı orqanel sayəsində bitkilər su, karbon qazı və günəş şüasından istifadə edərək nişasta istehsal edirlər. Bu qida maddəsi, yer

üzündəki qida zəncirinin ilk halqasıdır və bütün canlıların qida mənbəyidir. Bu qarışıq prosesin detallarını hələ də öyrənə bilmirlər.

Təkamülçülərin fərziyyələrinə görə, bitki hüceyrələri fotosintez edə bilmək üçün guya fotosintez edə bilən bakteriyaları udub xloroplasta çeviriblər. Yaxşı, bu bakteriyalar fotosintez kimi kompleks proses həyata keçirməyi haradan öyrəniblər? Hətta nəyə görə belə proses həyata keçirməyə başlayıblar? Təkamül ssenarisi digər suallar kimi, bu sual qarşısında da acizdir. Təkamülçü mənbədə yer alan açıqlamalar bu mövzunun necə səthi və “nağıl varı” dünyagörüşü ilə izah olunduğunu göstərir:

“

İlk okeanlarda çox sayda bakteriya və qidaları olan molekullar vardı. Zamanla okeanlardakı bakteriyaların qidaları azaldı və bakteriyalar qida tapa bilmədilər. Və qəfildən bakteriyalar qidalarını özləri istehsal etməyə başladılar. Bu əsnada yer üzünə gələn ultrabənövşəyi və ağ işıqlar arasından bakteriyalar ultrabənövşəyi işığı zərərli, digər işığın isə faydalı olduğunu bildilər. Qida əldə etmək üçün zərərli plan ultrabənövşəyi işıqları deyil, ağ işıqdan istifadə etməli olduqlarını kəşf etdilər.”⁷³

Diqqət edilərsə, burada təkamülçülər bakteriyaların necə öz qidalarını istehsal etməyə başladıqları, ultrabənövşəyi işıqların zərərli, ağ işıqları isə yararlı olduğunu haradan bildikləri və bu kəşfi hansı şüur və molekulyar dəyişikliklərlə həyata keçirdikləri haqqında sualları cavablandırmırlar.

Yenə başqa təkamülçü mənbə olan “Life on Earth” (Yer üzündə həyat) adlı kitabda fotosintezin mənşəyi haqqında belə nağılvari iddialar yer alır:

“

“Bakteriyalar əvvəllər okeanlarda bəslənirdilər. Sayları artdıqca qidaları tükənməyə başladı. Fərqli qida mənbəyi tapanlar həyata davam edə biləcəkdilər. Ətraflarında qida tapmaqdan əvvəl, öz qidalarını özləri istehsal edəcəkdilər.”⁷⁴

Qısacası, təkamülçü qaynaqlar, insanın belə bütün texnologiyaya və məlumatına baxmayaraq, hələ bu cür fotosintez kimi prosesin bakteriyalar tərəfindən təsadüfən “kəşf edildiyini” deyirlər. Nağıldan heç bir fərqi olmayan bu izahatların heç bir elmi dəyəri yoxdur. Mövzunu

daha dərindən araşdıranlar isə fotosintez prosesinin təkamül üçün böyük çətinlik olduğunu qəbul etmək məcburiyyətində qalırlar. Məsələn, prof. Əli Demirsoy bu mövzu barədə belə etiraf edir:

“

“Fotosintez çox qarışıq prosesdir və bir hüceyrənin daxilindəki orqaneldə ortaya çıxması imkansızdır. Çünki bütün mərhələlərin anidən yaranması qeyri-mümkün, tək-tək meydana gəlməsi isə mənasızdır.”⁷⁵

Alman bioloq Hoimar Von Ditfurth isə fotosintezin bu qabiliyyətə sahib olmayan hüceyrə tərəfindən sonradan “öyrənilməyəcək” proses olduğunu bildirir:

“

Heç bir hüceyrə bioloji prosesi sözün əsl mənasında “öyrənmə”yə qadir deyil. Bir hüceyrənin tənəffüs, ya da fotosintez etmə kimi prosesi yaranan anda yerinə yetirməsi, sonradan bunun öhdəsindən gələ bilməsi, bu prosesi həyata keçirəcək qabiliyyətə sahib olması mümkün deyil.”⁷⁶

Nəticə

Fotosintez təsadüflər nəticəsində yaranmayacaq qədər kompleks prosesdir. Belə möhtəşəm prosesin bir hüceyrə tərəfindən sonradan öyrənilməsi mümkün deyildir. Bu vəziyyət yer üzündə ortaya çıxan ilk bitki hüceyrələrinin fotosintez edəcək xüsusiyyətlərə sahib olaraq ortaya çıxdıqlarını göstərir. Bitkilər bugünkü xüsusiyyətlərə sahib olaraq bir anda fotosintez qabiliyyəti ilə birlikdə var olmuşdular. Onları hər cür yaratmağa qadir, üstün güc sahibi Yaradıcımız ola Uca Allah yaratmışdır:

“

Yer üzünü döşəyib orada sabit dağlar yerləşdirdik və hər növ gözəl bitki bitirdik. Bunları Allaha yönələn hər bir bəndə üçün ibrət və öyüd-nəsihət olsun deyərək yaratdıq.

(Qaf surəsi, 7-8)

FƏSİL

Gender seçimi nəzəriyyəsinin çökməsi

Bəzi nəşrlərdə təkamül nağıllarının mövzusu olan gender seçimi elmi tədqiqatlar qarşısında çökmüşdür. Gender seçimi törəyən canlılarda bir cinsdə, adətən erkəklərdə daha çox cütləşib daha çox bala sahibi olmağı təmin edən fiziki xüsusiyyətlərin digər gen tərəfindən seçimini müəyyən edir. Darvin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında cins seçimi ilə bağlı bu fərziyyəni irəli sürmüşdür:

“

“...Dişi quşların nəsiləri boyunca gözəllik standartlarına görə ən xoş səslə və gözəl görünüşlü erkək quşları seçmələri nəticəsində hər hansı təsirin baş verəcəyindən şübhə etmək üçün səbəb görə bilmirəm.”⁷⁷

Darvinə görə, daha gözəl və diqqət çəkici xüsusiyyətlərə sahib quşlar, nəsilər boyunca seçilərək, ən sonunda fərqli xüsusiyyətlər qazana biləcəklər və ya başqa bir növə çevrilə biləcəklər. Darvin on iki il sonra nəşr etdiyi “İnsanın törəməsi” adlı kitabında; quşlardan meymunlara qədər gəlib çıxan yelpikdə olan canlı növlərində, erkəklərdə olduğu halda dişilərdə olmayan gözqamaşdırıcı fiziki quruluşla əlaqədar iddia irəli sürdü. Darvinin iddiasına görə erkəklərə məxsus estetik quruluş (tovuz quşlarında erkəklərdə olduğu halda dişilərdə olmayan quyruq tükləri kimi) dişilərin nəsilər boyu etdiyi seçim nəticəsində ortaya çıxmış ola bilərdi.

Ancaq Darvin səhv edirdi. Onun dövründə elmi araşdırma məhdud olduğu üçün bu fərziyyənin nə dərəcədə yanlış olduğunu başa düşmək üçün vaxt tələb olunurdu. Elm sahəsində baş verən irəliləyişlər Darvinin

görə bilmədiyi səbəbin mövcud olduğunu; ən əhəmiyyətli, bu səbəbin təkamül nəzəriyyəsi üçün dilemma olduğunu ortaya qoydu.

Təbiətdə çox sayda canlı növünün cütləşmə davranışlarını araşdıran bioloqlar cins seçimində darvinçi dünyagörüşünün “açıqlamağın qeyri-mümkün olduğunu” elan edirlər. Dünyanın müxtəlif bölgələrindən olan elm adamları çox fərqli növlərlə əlaqədar və cins seçimi nəzəriyyəsi ilə tamamilə ziddiyyət təşkil edən hesabatlar verirlər. Bu nümunələr o qədər çoxdur ki, mövzunun mütəxəssisi olan tədqiqatçıların cins seçimi nəzəriyyəsinin dəyərini tamamilə itirdiyinə dair şübhələri qalmamışdır. Nəzəriyyə əleyhindəki bütün bu müşahidə və düşüncələr elm adamlarını bir araya gətirən yığıncaqlarda da ələ alınır.

Bu görüşlərin bir ağzdan dilə gətirildiyi ən əhəmiyyətli yığıncaqlardan biri isə Amerikan Elmi İnkişaf Etdirmə dərəcəsinin 2003-cü ildə keçirilən yığıncağı oldu.

Yığıncaq daxilində cins seçməsi nəzəriyyəsi ilə əlaqədar simpozium təşkil edən Stanford universitetinin bioloqu Joan Roughgarden mövzunu qısa və dəqiq şəkildə belə yekunlaşdırmışdır:

“Darvinin cins seçimini təkzib edən çoxlu müşahidələr vardır... Qaydanın o qədər çox istisnası var ki, "izahat lazımdır" deyə qışqırırlar... Darvinin cins seçimi nəzəriyyəsinin konteksti tamamilə özünü məhv edir... Deməli Darwin əsas təkliflərində səhv idi, amma daha da əhəmiyyətli, (gender seçim nəzəriyyəsi) bir nəzəriyyə olaraq hələ də yetərsizdir.”⁷⁸

17 fevral 2003-cü ildə təşkil edilən simpoziumda çıxış edən Kanada Lethbridge universitetinin psixoloq və nevroloqu Paul Vasey isə bu mövzu ilə bağlı belə demişdir:

“

...Cins davranışları ilə bağlı təkamülçü nəzəriyyələr olub bitənləri açıqlamaqda zəif və yetərsizdir.”⁷⁹

Əslində bu təkamül nəzəriyyələrin olub bitəni izah etmədə yetərsiz olduğunu ifadə etmək yanıldıcıdır. Bu nəzəriyyələr, canlıların xəyali təkamüllü inkişafı ilə əlaqədar heç bir nöqtəni açıqlaya bilmirlər.

Canlılardakı gözqamaşdırıcı rəng və naxışların cins seçməsi ilə ortaya çıxma bilməyəcəyinin çox aydın dəlili tovuz quşunun simmetrik naxışlarıdır. Canlıların quruluşunu izah etməkdə təsadüflərə əsaslanan Darvin bu mükəmməl naxışların nəzəriyyəsi üçün yaratdığı çıxılmaz vəziyyəti onu xəstə edəcək səviyyədə olduğunu etiraf etmişdir:

“

“Nə vaxt görsəm, bir tovuz quşunun quyruğundakı lələklərin görüntüsü məni xəstə edir.”⁸⁰

Əgər Darvin müasir elm ilə tanış olmuş olsaydı, tovuz quşları onun üçün daha böyük çətinlik mövzusu olacaqdı. Çünki müasir elm tovuz quşundakı detalların çox həssas strukturlara əsaslandığını ortaya qoymuşdur. İngiltərədəki Bristol universitetində maşın mühəndisliyi fakültəsində mühəndislik dizaynı üzrə dosent olan Stuart Burgess tovuz quşu lələyindəki dizaynı təəccüblü şəkildə ortaya qoymuş, bu dizaynın heç bir şəkildə cins seçməsi nəzəriyyəsi ilə açıqlana bilməyəcəyi nəticəsinə gəlmişdir.

Təkamülçü bioloqların elmi konfranslarda aydın şəkildə etiraf etdiyi və tovuz quşu nümunəsinin də konkret olaraq ortaya qoyduğu kimi, cins

seçməsi nəzəriyyəsi təbiətdəki həqiqətlərlə heç bir şəkildə uyğunlaşmayan, xəyal məhsulu bir nəzəriyyədir.

Tovuz quşunun lələyindəki detallı quruluş və ortaya çıxan gözqamaşdırıcı naxışlar

Erkək tovuz quşu özünü bəyəndirməyə çalışarkən quyruğundakı lələkləri nümayiş etdirir və ortaya möhtəşəm yelpik çıxarar. Erkək tovuz quşunda hər il yenilənən təxminən 200 quyruq lələk vardır. Lələklərdən 170-i gözə oxşayır, bunlar “göz lələyi” adlandırılır. Geridə qalan 30 lələk isə yelpiyə estetik xarici sərhəd çəkən “t lələkləri”dir. Yelpiyi meydana gətirən bu tük dizaynında gözlərin olduqca nizamlı yayılım göstərdiyi, t və göz lələklərinin də mikroskopik ölçüdə çox kompleks quruluşa sahib olduqları görülür. Gözlərin hər biri görünür, çünki yelpikdə ön sırada qısa tüklər, arxa sırada uzun tüklər yerləşdirilmişdir.

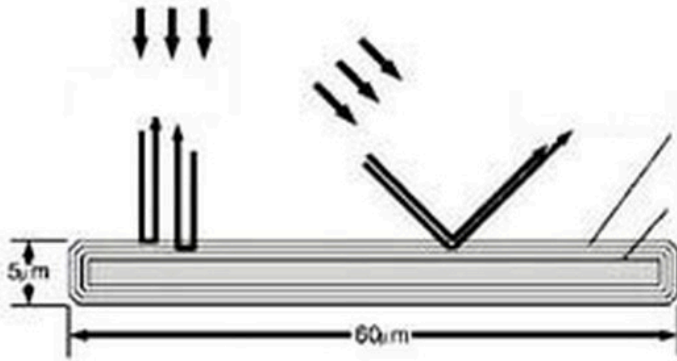
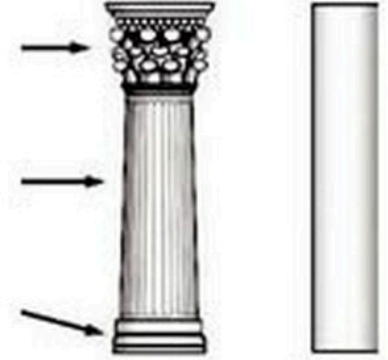
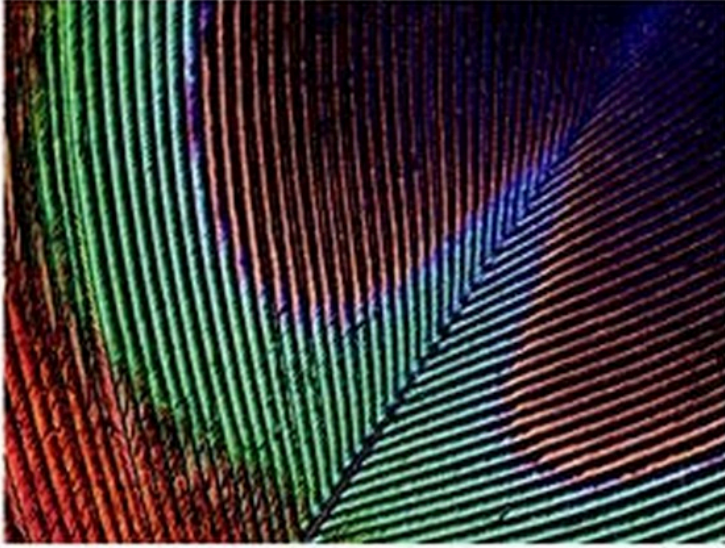
Gözün lələyi üzərində olan tüklərin üst hissəsində sıx, alt hissəsində aralı olduqları görülür. Aşağıdakı hissənin aralı olması sayəsində kontrast (zidlilik) yaradılaraq gözün olduğu hissə ön plana çıxarılmış olur. Bir tovuz quşunun tükündəki rənglər çox gözəldir, çünki parlaq və göz oxşayandırırlar. Bu göz oxşayan rənglərin bir xüsusiyyəti görüş bucağına görə dəyişmələridir. Burada rənglər pigmentlərlə (heyvan və ya bitki toxumalarına rəng verən maddə) deyil, incə-film adı verilən və lələklərdə

reallaşan optik (görmə və gözlə əlaqədar) təsir sayəsində ortaya çıxar. Lələklər quş tükləri üzərindəki ən incə strukturlardır və ancaq mikroskop altında görünərlər. Yandakı şəkildə göstərilən tovuz quşu lələyi üzərindəki tüklər və hər bir tük üzərində təxminən bir milyon lələk vardır. Tovuz quşunun göz lələyi üzərindəki lələklər, bürünc, mavi, tünd bənövşəyi və yaşıl rənglərdə olarlar.

Lələklərdə ortaya çıxan incə-film təsiri, yandakı şəkildə görüldüyü kimi, üç keratin təbəqədə reallaşar. Şəffaf keratin təbəqələr işığı qırar və qırılan işığın bəzi komponentlərini saxlayarlar. Yandakı şəkildə görülməyən yumşaq daxili səthin qəhvəyi rəngdə olması, keratin laylara qaranlıq tonda arxa plan verərək işığın arxaya keçib itməsinə mane olar. Beləliklə, əks edilən rəngli işıqları ortaya çıxarır. İncə-film təsiri üç təbəqədə eyni anda həyata keçir və ortaya fərqli rənglər çıxar. Keratin təbəqələri müəyyən rəng istehsal etməsinin səbəbi çox incə olmalarıdır. Keratin təbəqələrin qalınlığı milimetrin sadəcə iyirmidə biridir. Keratin təbəqənin bu qalınlığı parlaq rəng istehsal etmək üçün çox rəngin “optimal” qalınlıqdır. Çünki təbəqənin qalınlığı gözlə görülməyən işığın dalğa boyunu keçməməlidir.

Göz şəklinin çox əhəmiyyətli bir xüsusiyyəti də minlərlə lələyin fərqi təsirlərinin birləşdirilməsiylə ortaya çıxan “digital” şəkil olmasıdır. Bir-birlərindən müstəqil olmalarına baxmayaraq, qonşu lələklər qüsursuz koordinasiya ilə göz şəklini meydana gətirirlər. Bir-birindən müstəqil çalışan lələklərin digər maraqlı xüsusiyyəti də, ortaya çıxardıqları göz şəklindəki simmetriyadır. Əgər bir göz lələyi X-Y müstəvisi üzərinə yerləşdirilsə, göz şəklini meydana gətirən şəkillərin ellipsoid və kardioit kimi həndəsi şəkillər olduğu ortaya çıxar. Bir-birlərindən müstəqil olan lələklərin normalda təsadüfi və nizamsız şəkillər, dağınıq naxışlar ortaya qoymaları ehtimal olunur. Ancaq yuxarıdakı şəkildə də görüldüyü kimi, göz naxışındakı həndəsi şəkillər riyazi düsturlara əsaslanan xüsusi

şəkillərdir. Bu şəklın təsadüflərlə ortaya çıxma ehtimalı bir stadionun tribunalarına təsadüfi oturdulan tamaşaçıların geyimlərindəki rənglərlə qüsursuz şəkildə Türkiyə xəritəsi meydana gətirməsi qədər azdır.

Görüldüyü kimi, tovuz quşu lələyindəki nizam çox kompleksdir. Bu komplekslik haqqında heç bir şey bilməyən Darvin lələkdəki gözəlliklərin həmişə dəbdəbəli lələklərə sahib erkəkləri seçən dişilərin seçimi nəticəsində zaman ərzində inkişaf etmiş ola biləcəyi kimi sadə və əsassız məntiqi müdafiə edirdi. Darvin lələklərin sadə görünüşlü lələk quruluşundan mərhələ-mərhələ inkişaf etdiyinə inanırdı. Ancaq lələklərdəki incə-film təsiri düşünüləndə belə mərhələli inkişafın mümkün ola bilməyəcəyi aydın olur: İncə film təsirində rol oynayan

faktorlardan (arxa planı meydana gətirən tünd rəng, keratin laylar, keratinlərin işığın dalğa boyuna uyğun qalınlığı) hər hansı biri əskik olarsa, tovuz quşu lələyi bu rəngləri ortaya çıxarmayacaq.

Yəni bu faktorların hamısı eyni anda və qüsursuz şəkildə olmalıdır və bu, sadələşdirilməyən komplekslik nümunəsidir. Bu səbəblə də Darvinin tovuz quşu lələyinin mərhələ-mərhələ inkişaf etdiyi iddiası etibarsızdır. Tovuz quşu naxışlarındakı mükəmməllik ancaq yaradılışla açıqlana bilər.

Bu quruluşdakı başqa təsiredici tərəf isə lələkdəki bütün fiziki strukturların məlumatının DNT-də gizlədilməsidir. Keratinin təbəqə sayı və qalınlığı, lələklərin sayı, qəhvəyi rəngli arxa plan, lələklərin arasındakı məsafələr... Hamısı DNT-dəki məlumata görə istehsal edilir. Bu gözəlliyin təkamülçülərin iddia etdikləri kimi təsadüfi mutasiyalar nəticəsində ortaya çıxması mümkün deyil. Çünki laboratoriyalarda aparılan saysız mutasiya təcrübəsi, mutasiyaların orqanizmin DNT-nə məlumat əlavə etməsinin mümkün olmadığını göstərmişdir. Mutasiya olduqda həmişə anormal strukturlar (gözdən çıxan ayaqlar, əlavə ayaq barmağı kimi) ortaya çıxmasına səbəb olur. Bu səbəbdən, tovuz quşu lələyindəki nizamın təsadüfi mutasiyalarla ortaya çıxması mümkün deyil. Təsadüfi mutasiyalarla belə kompleks strukturlar və göz oxşayan gözəlliklərin ortaya çıxma biləcəyini qəbul etmək; bir kənd evinin yağış, şimşək və küləklə zaman ərzində bir saraya çevrilə biləcəyini qəbul etmək qədər məntiqsizdir.

Darvinin cins seçməsi nəzəriyyəsidəki ziddiyyətlər

Cins seçməsi nəzəriyyəsi əslində heç bir elmi dayağı olmayan fərziyyədən ibarətdir. Cins seçməsi nəzəriyyəsinə görə dişi erkək ilə müəyyən bir xüsusiyyətə görə, məsələn, uzun lələyə görə cütləşə bilər. Buna görə uzun müddətdən sonra cins seçməsinin müəyyən xüsusiyyəti geniş miqyasda yarada biləcəyi fərz edilir.

Halbuki, tovuz quşu lələklərindəki saysız təfərrüatın dişinin seçiminə bağlı olaraq meydana gəldiyini qəbul etmək, dişinin hər bir detallı araşdırıb süzgəcdən keçirdiyini fərz etməyi tələb edir, ki bu da mümkün deyil. Quş necə bir lələkdəki formaları sahib olduqları simmetriyaya görə seçir və riyazi tənliklərlə sabit gözəllikdə forma meydana gəlməsinə yol açar bilir? Necə göz tüklərinin birini belə gizli buraxmayacaq yelpik meydana gətirə bilər? Bu yelpiyin baş hissəsindəki estetik lələkləri necə sərhəd meydana gətirəcək şəkildə düzə bilər? Əlbəttə ki, edilən seçim nəticəsində bunların meydana gəldiyini fərz etmək gülüncdür.

Darvinin cins seçməsi nəzəriyyəsinin ən zəif nöqtəsi cins seçməsi dövrünün təsadüflərlə necə başlamış ola biləcəyi sualına verəcək cavabının olmamasıdır. Cins seçməsi təkamül dövründə başlamışdırsa, həm erkəkdəki gözəl xüsusiyyətlərə nəzarət edən gen, həm də dişidə seçimə nəzarət edən gen (belə genin varlığı hələ təsdiqlənməyib) eyni anda ortaya çıxmalı idi. Çünki bu genlərin hər hansı birinin tək olması cins seçimini meydana gətirməz. Bu məhdudlaşdırma imkansızlığının sübut edilməsinə baxmayaraq, yenə də genlərin mərhələlərlə ortaya çıxdığını qəbul edən təkamül nəzəriyyəsinin cins seçməsi iddiasına ölümcül zərbədir.

Tovuz quşlarındakı bu gözəllik Uca Yaradanın varlığının göstəricisidir

Tovuz quşunun quyruq tüklərindəki xüsusiyyətlər həyatda qalması üçün lazım olan quyruğa əlavə gözəllik qazandırır. Digər tərəfdən quyruğun gözəlliyi funksiyası ilə əlaqəli deyil. Tovuz quşuna əlavə olunmuş gözəllik bütün bu gözəlliyi xüsusi yaratmış Uca Yaradıcının varlığına işarədir. Canlıda bu cür həssas detallarla göz qamaşdırıcı gözəlliklər var edən, onu yoxdan yaradan Uca Allahdır.

Bu səbəbdən, Darvinin cins seçməsi nəzəriyyəsinin heç bir əsaslı tərəfi yoxdur. Bu nəzəriyyə müxtəlif növlərdə erkəklərdə görülən gözəlliklərin

mənşəyini izah edə bilmir. Darwinistlər təbiətdəki möhtəşəm strukturları heç bir əsası olmayan müxtəlif nəzəriyyələr ortaya ataraq sadələşdirməyə çalışmaqdan, bu strukturların sahib olduğu komplekslikləri açıqlamalıdır. Hər hansı təkamül prosesi yaşanmamış olan kainatda öz nəzəriyyələrini dəstəkləyəcək dəlil tapmaları qeyri-mümkündür.

Nəticə

Tovuz quşundakı bu mükəmməl quruluşu təsadüflərlə açıqlamağa çalışan şəxslərin özlərini Darwin kimi xəstə hiss etmələri təbii haldır. Çünki bu, ağıl və sağlam fikrə tamamilə ziddir. Çünki mükəmməl yaradılış nümunələri qarşısında insanın gözlərini bağlaması, bunları yox saymasıdır. Tovuz quşundakı bu gözəlliklərin və mükəmməl detalların təsadüflərlə ortaya çıxmasının imkansızlığı açıq həqiqətdir. Uca Allah digər bütün canlılarda olduğu kimi bu canlıyı da sonsuz məlumat və elmi ilə yaratmışdır. Allah bir Quran ayəsində belə bildirir:

“

O Allah ki, göylərin və yerin hakimiyyəti Ona məxsusdur. O, Özünə heç bir övlad götürməmişdir. Hakimiyyətində heç bir şərik yoxdur. O, hər şeyi yaratmış və onlara müəyyən ölçü və nizam vermişdir.

(Furqan surəsi, 2)

FƏSİL

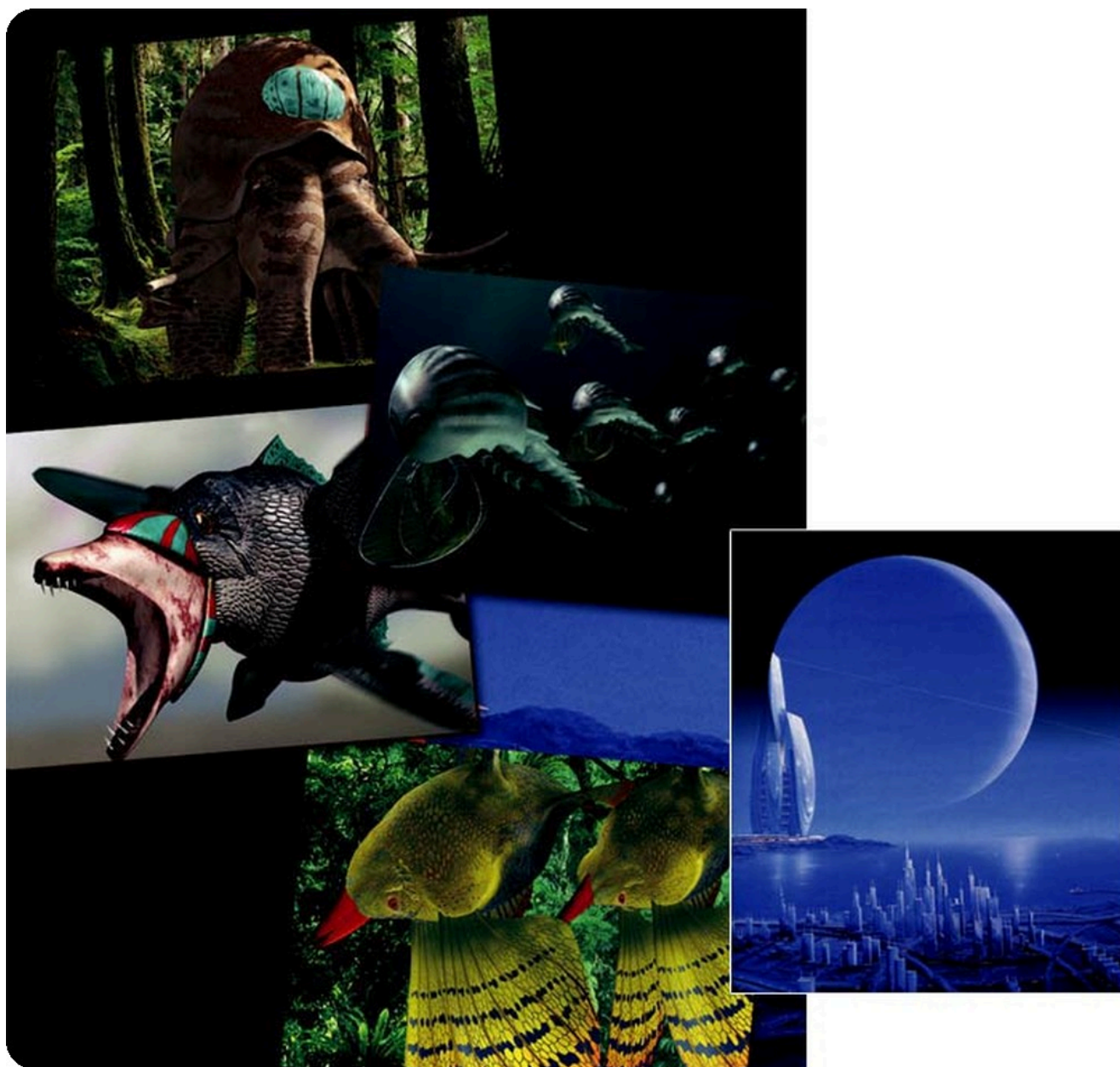
Fantastik təkamül təbliğatı: Gələcəyin məxluqları

Təkamülçü nəşrin səhifələrini vərəqləyərkən “hominid ata” olaraq xarakterizə edilən xəyali canlıların rəngli və gözqamaşdırıcı sonradan bərpa edilmiş şəkillərinə rast gəldinizmi? Yaxşı, bu şəkillərin yetərsiz fosil qeydlərinə əsaslanıldığını bilirsinizmi? Əgər bu suallara cavabınız “bəli”dirsə, təkamül təbliğatının təxəyyülünə və göz boyayıcı şəkillərə əsaslandığının fərqi də olmalısınız. Amma bunu daha yaxşı görmək üçün bir də “gələcəyə dair” hazırlanmış təkamül ssenarilərinə nəzər salmaq lazımdır: Məsələn, gələcəkdə baş verəcək təkamülü izah edən bir ssenari bu şəkildədir: Yarasalar qanadlarını itirərək yerə enəcəklər və yerdə yemək tapa bilməyincə sualtında yaşamağa başlayacaqlar, timsahlar təkamülləşərək “desert shark”a (səhra köpəkbalığı) çevriləcəklər, ağaclarda yaşayan meymunlar yerə enərək vəhşiləşəcəklər və aslanları əvəz edərək onlara bənzər görüntü qazanacaqlar...

Təəccüblü gələ bilər amma, təkamülçü nəşrlərdə son zamanlarda yayılan bu ssenarilərin arxasında elm-fantastika ssenaristləri deyil, “elm adamları” vardır! Bu elm adamları, TV sənədli filmlərində və ya məşhur elmi jurnallarda nəşr olunan bənzər məzmunlu məqalələrində təkamülün elmi həqiqət olduğu və gələcəkdə də davam edəcəyi nağılını izah edirlər.

Halbuki, bütün bunlar əsassız və elmdən kənar olaraq icra edilən təbliğatla əlaqədardır.

1) Gələcəyə dair təkamül ssenarilərinin elmi dəyəri yoxdur

“Təkamülün gələcəyi” ssenarilərini müdafiə edənlər, gələcəkdə yaşayacağını fərz etdikləri heyvanlar ilə əlaqədar olduqca detallı məlumatlar verməkdə heç bir qorxu görmürlər. Hansı heyvanın hansı orqanının nəyə çevriləcəyini izah edir, davranışlarının necə təsirlənəcəyini, nə ilə bəslənib, haralarda yaşayacaqlarını ifadə edirlər. Hətta bunların hər birini öz dünyagörüşlərinə uyğun adlandırırlar. Ancaq bu dəyişikliklərin necə meydana gələcəyinə dair tək bir elmi izah da yoxdur, buna cəhd etməyə də çalışmırlar.

Halbuki, bir elm adamı, gələcəklə əlaqədar təxmin edərkən bunu mütləq güclü və qəti elmi məlumatlara əsaslandırılmalı, təxminlərini tamamilə elmi üsullardan istifadə edərək ortaya qoymalıdır. Əks halda xurafatlarla məşğul olan “kahin”lərdən və ya “falçı”lardan heç bir fərqi qalmaz.

Hər hansı geoloq quru parçasının milyonlarla ildir nə qədər sürətlə yer dəyişdirdiyi ilə əlaqədar bütün məlumatları göz qarşısında saxlayaraq bu quru parçasının 50 milyon il sonra harada olacağı ilə əlaqədar bir təxmin edə bilər. Genetika alimi genlər üzərinə edilən bütün araşdırmaları göz önündə saxlayaraq, yaxın gələcəkdə genetika mənşəli hansı xəstəliklərin yer üzündən tamamilə silinə biləcəyinə dair təxmin və izah edə bilər.

“Təkamülün gələcəyi” ssenarisini müdafiə edənlərin fərziyyələri isə heç bir elmi məlumat ilə dəstəklənilmədiyi kimi, hətta bu şəxslərin xəyallarına əsaslanır. “Focus” jurnalı bənzər ssenarilərə “Gələcəyin heyvanları” başlığı altında yer verdiyi 2000-ci il may ayı tarixli sayında bu həqiqəti etiraf etmişdir. “Focus” ssenarilərinə yer verdiyi bir paleontoloqun insani bəzi xüsusiyyətlərinə məğlub olaraq təxəyyülün təsiri altında qalaraq çalışdığını ifadə edərək bu çalışmanın elmdə olduğu kimi elmi üsullarla reallaşdırılmadığını qəbul etmişdir. Jurnalda bununla əlaqədar olaraq belə yazılmışdır:

“Şübhəsiz ki, elm öz üsulları olan, eyni təcrübələrin, eyni şərtlərdə, eyni nəticələr verdiyi bir sahədir... Bu elmin sərhədləri daxilində çalışanlar bu sərt qaydalara əməl edirlər. Amma bəzən insan olmanın dözülməz yüngüllüyünü hiss edirlər. Bu səbəblə xəyal güclərindən istifadə edirlər. “Gələcəyin zoologiyası” adlı əsərin sahibi şotlandiyalı paleontoloq Dougal Dixon da bunlardan biridir... Əsərində gələcəyin heyvanlarını elmi prosesdən keçirir, özündən də əlavələr edir...”

Yalnız təxəyyülə əsaslanaraq edilmiş və fantaziya ilə dolu olan bu çalışmanın, elm iddiası daşıyan “Focus” kimi jurnallarda və ya bənzər

şəkildə “Animal Planet” kimi TV kanallarında yer alması çox yanıldıcıdır. Oxucuların bu ssenarilərə dair xəbərləri elmi fantastika kanalında və ya jurnalında “fantaziyalarınız”, “xəyal gücünün əsərləri” kimi mövzuları ələ alan proqram və ya səhifələrdə izləyib-oxumalarında qorxu yoxdur. Ancaq bir şəxsin təxəyyülün məhsulu olan bu qərribə varlıqların şəkilləri və ətraflı məlumatları elm ilə əlaqədar nəşrlərdə yer alırsa və istifadə edilən başlıqlarda bu xəyali canlılarla əlaqədar fantaziyalar elmi nəticə kimi təlqin edilərsə, bu böyük yanlış olar. Qısacası, təkamül nəzəriyyəsinə kor-koranə inanan bəzi elm adamlarının “xəyal güclərindən istifadə edərək” uydurduqları nağıllar elm pərdəsi altında kütlələrə təlqin edilməməlidir.

Bu üsul əslində bizə yaxından tanışdır. Nəzəriyyələrini elmi tapıntılara əsaslandırıb bilməyən təkamülçülər tez-tez bu kimi yanıldıcı xəbərlər edir, əsla reallaşmamış ssenariləri, mövzu ilə əlaqədar məlumatı olmayan, ya da məhdud olan şəxslərə elmi həqiqət kimi təqdim edirlər. Özlərinin ön mühakimələrini və xəyal güclərini “elm” deyərək göstərərək insanları aldatmağa çalışırlar. Fransanın ən tanınmış zooloqlardan biri olan Pierre Paul Grassé təkamülçü olmasına baxmayaraq, heç bir dəstəkləyici dəlil təqdim edilmədən müdafiə olunan təkamül ssenariləri haqqında belə demişdir:

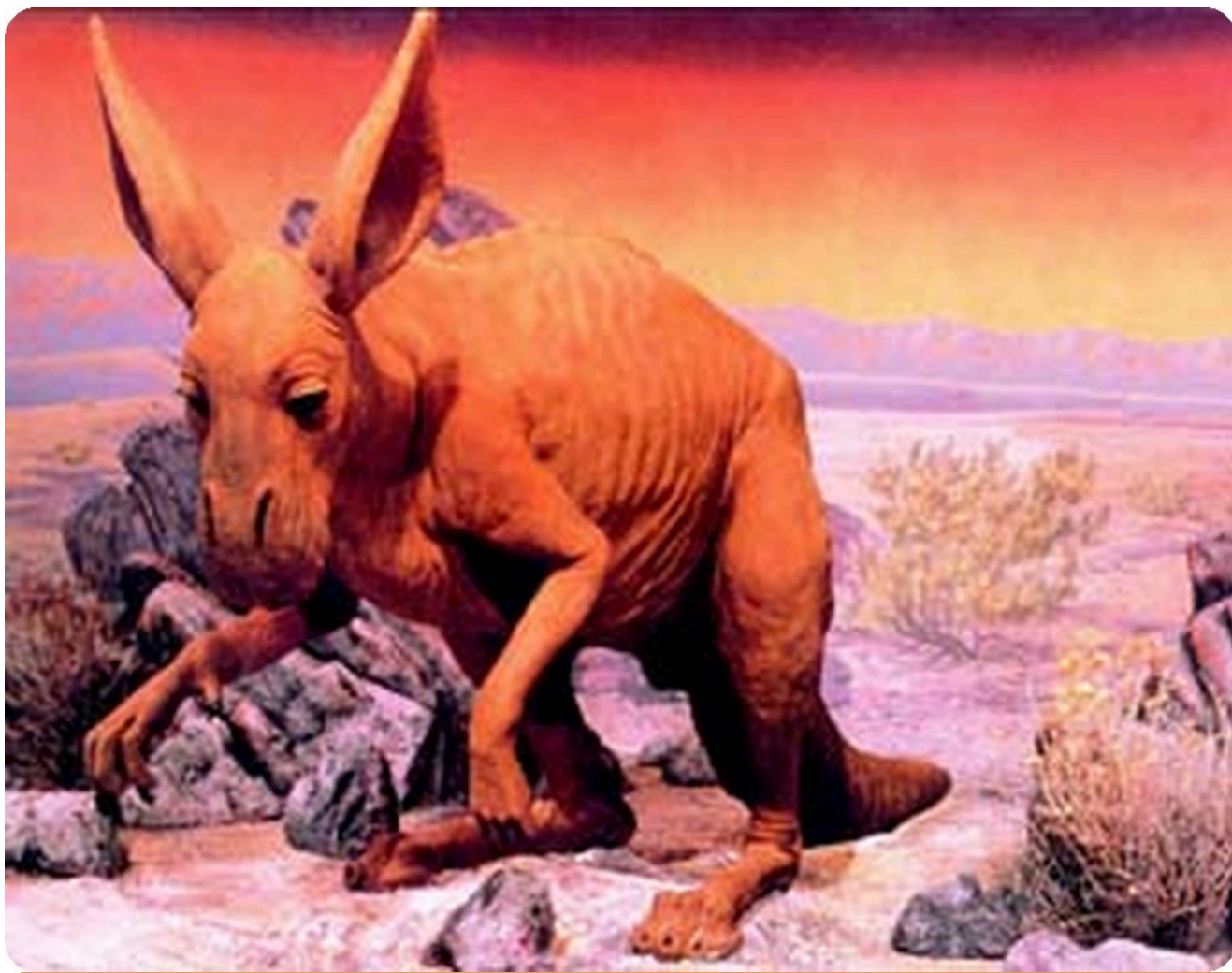
“

“Xəyal qurmaq üçün heç bir məhdudiyyət yoxdur, lakin bu, elmə daxil edilməməlidir.”⁸¹

2) Keçmişdə təkamül baş verməmişdir, gələcəkdə də yaşanacağını göstərən heç bir dəlil yoxdur

Bu kimi çalışmaları təlqin edən nəşrlər təkamül nəzəriyyəsini elmi olaraq isbat edilmiş həqiqət kimi təqdim edir və “keçmişdə təkamül

baş verdiyinə görə gələcəkdə də təkamül yaşanacaq” kimi yanlış düşüncə ilə yola çıxırlar. Halbuki, keçmişdə təkamül baş verdiyi kimi gələcəkdə də təkamül yaşanmayacaq. Bu, müasir elmin tapıntılarıyla ortaya qoyulmuş bir həqiqətdir.

Təkamülçülər onlarla ildir keçmişlə əlaqədar saysız ssenari uydurublar və istifadə etdikləri təlqin və təbliğat üsulları ilə bu xəyali ssenariləri elmi həqiqətlərmiş kimi insanlara təlqin ediblər. Ancaq 20-ci əsrin ikinci yarısında meydana gələn elmi və texnoloji inkişafalar təkamülçülərin bütün nizamlarını alt-üst edərək, təkamülün əsla reallaşmadığını açıq və qəti şəkildə ortaya qoymuşdur.

Təkamülün ən əhəmiyyətli çıxılmaz vəziyyətlərindən biri təkamülləşmənin hansı mexanizmlərlə reallaşdığını açıqlaya

bilməməsidir. Bu yazının əvvəlində dediyimiz təkamül ssenarisində yarasaların böyük dəyişiklik keçirəcəkləri, əvvəlcə qanadlarını itirəcəkləri və ardından sualtında həyata başlayacaqları iddia edilir və bu iddia xəyali şəkillə də dəstəklənir. Bu şəkildə görülmən isə yarasaların qanadlarının yerinə iki qolun aldığıdır. Bu iddia elmi xüsusiyyət qazana bilməsi üçün yarasanın qanadlarının necə qola çevriləcəyini, uçan məməli olan yarasanın necə sualtında yaşaya biləcək, nəfəs ala biləcək, ovlana biləcək xüsusiyyətlər qazanacağı elmi olaraq izah edilməlidir.

Təkamülçülərin iddia etdiyi bu xəyali dəyişikliyə görə yarasanın bir çox orqanında əhəmiyyətli dəyişikliklər meydana gəlməli və bu dəyişikliklər müəyyən məqsədə uyğun nizam izləməlidir. Tamamilə ehtiyacdən qaynaqlanan bu dəyişikliklərin elə mexanizm ilə reallaşdırılmalıdır ki, havada yemək ehtiyacını qarşılaya bilməyən yarasanın əvvəl qanadlarını qol halına gətirib onun quruda ovlanmasını asanlaşdırmalıdır.

Bu mexanizm yarasanın quruda da kifayət qədər qida tapa bilmədiyini görəncə yarasanı qəlsəmələr və digər təchizat ilə də təmin etməli və yarasanı suyun altında yaşatmalıdır.

Yaxşı, bəs təbiətdəki bu xəyali qabiliyyətli mexanizm nədir? Təkamülçülər 150 ildir təbiətdəki bu “olmalı olan” mexanizmi müzakirə edirlər. Ancaq təbiətdə var olan heç bir mexanizmin belə çevrilişi reallaşdırma bilməyəcəyi çox açıq və qətidir. Təkamülçülərin təkamülləşdirici iki mexanizm olaraq qarşıya qoyduqları “təbii seleksiya” və “mutasiyalar”ın isə əslində belə prosesi reallaşdırma biləcək xüsusiyyətdə olmadıqları elmi cəhətdən sübut edilmiş həqiqətdir. Bunu təkamülçülər də qəbul edirlər. Bu gün elmi kütlələr tərəfindən də sübut edildiyi kimi təbii seleksiya və mutasiyalar “yeni varlıqlar” meydana gətirə bilmirlər. Bu isə elm tərəfindən qəbul edilmiş açıq həqiqətdir (geniş məlumat üçün baxın: Harun Yəhya; “Təkamül yalanı”, “Həyatın əsl mənşəyi”).

Üstəlik, təbiətin gələcəyi ilə əlaqədar bu təkamülçü iddiaları şəxsən təbiətin öz tarixi yalanlayır. Təbiət tarixini araşdırdığımızda qarşımıza təkamülün gələcəyi ssenarilərində irəli sürüldüyü kimi “fərqli anatomik strukturlara təkamülləşən” canlılar deyil, əksinə eyni anatomik quruluşu ilk yaradıldıqları andan etibarən yüz milyonlarla il boyunca dəyişmədən qoruyan canlılar çıxır. Elm adamlarının “stasis” (sabitlik) adını verdikləri bu fakt, hər canlı növündə açıqca müşahidə edilə bilər: 400 milyon illik balıq fosili (məsələn, Coalecanth) ilə müasir dövrümüzdə yaşayan nümunəsi bir-birindən fərqsizdir. Eyni şəkildə, yüz milyonlarla il əvvələ aid molyusklar, soxulcanlar, böcəklər, amfibiylər və tısbağaların qalıqları günümüzdəkilərlə eyni quruluşdadırlar. Harvard universitetinin paleontoloqlarından olan və tanınmış təkamülçü Stephen Jay Gould bu həqiqəti belə etiraf etmişdir:

“Əksər növ dünyada mövcud olduğu müddət boyunca heç bir tərəfdən dəyişiklik göstərməz. Fosil qeydlərində ilk ortaya çıxdıqları andakı quruluşu nədirsə, qeydlərdən yox olduqları andakı quruluşu da eynidir. Morfoloji (şəkil) dəyişiklik məhduddur və müəyyən tərəfi yoxdur.”⁸²

Bu səbəbdən, bundan 10, 50, ya da 200 milyon il sonra yaşayacaq canlıların (əgər yaşayacaqlarsa) bugünlərdən fərqli olacağını düşünməyimizi tələb edəcək elmi dəlil də yoxdur. Çünki canlılar fosil qeydlərinin ortaya qoyduğu həqiqət ilə ilk yaradıldıqları andan etibarən dəyişməyiblər və bundan sonra da təkamülçülərin iddia etdikləri şəkildə dəyişikliyə məruz qalmayacaqlar.

3) Təkamülün gələcəyi ssenarilərinin yeganə məqsədi təkamülü təbliğ etməkdir

Təkamül nəzəriyyəsi bundan 2 əsr əvvəl, 19-cu əsrdə ortaya atılmış və günümüzdə elmi tapıntılarla etibarsızlığı ortaya çıxmış bir nəzəriyyədir. Çarlz Darvindən bu günə qədər elmin hər sahəsində və texnologiyada böyük inkişaf yaşanmışdır və 19-cu əsrdəki təkamülçülərin

doğruluğuna inandıqları bir çox şeyin əslində qeyri-mümkün olduğu aydın olmuşdur.

Ancaq bunlara baxmayaraq, təkamül nəzəriyyəsi digər köhnə nəzəriyyə və fikirlər kimi zibilə atılmamış, əksinə böyük diqqətlə mühafizə edilməyə çalışılmışdır. Çünki təkamül nəzəriyyəsi əsrlərdir inancsızlıqlarına, başıboş və məsuliyyətsiz insan anlayışlarına, maddəyə verdikləri əhəmiyyətə elmi örtük və insanların gözündə legitimlik axtaran kütlələrə saxta da olsa dəstək qazandırmışdır. Bu səbəblə, böyük ümidlər bağladıkları nəzəriyyələrini elmi üsullarla müdafiə edə bilməyən təkamülçülər təlqin, göz boyama və təbliğat üsulları ilə bunu təmin etməyə çalışırlar. Mövzunu detallı araşdırmayan insanlar isə “elm” maskası altında gizlənən qəzet və jurnallar, kitablar və s. vasitəsilə təkamülün həqiqət olduğuna razı salınırlar.

Gələcəkdə təkamül nəticəsində meydana gələcəyi iddia edilən elmi fantastika filmlərindən çıxmış xəyali varlıqlar bu təbliğatın bir parçasıdır. Bu, təkamülçülərin ilk dəfə istifadə etdikləri bir üsul da deyil. Yeri gəlmişkən tanınmış təkamül müdafiəçilərindən biri olan Richard Dawkins “gələcəyin insanı”nı çəkmişdir. Təsirli görüntü verilmək istənən “gələcəyin insanı” da eyni məqsədlə ortaya atılmışdır və heç bir elmi üsul istifadə edilmədən tamamilə xəyal məhsulu olaraq uydurulmuşdur. Buradakı məqsəd təkamül təbliğatını saxta üsullarla ayaqda tuta bilməkdir .

Təkamülçülərin bu cür elmdən kənar üsullara sanki “uşaq aldatma” metodlarına müraciət etmələri, darvinizmin elm qarşısında məruz qaldığı məğlubiyyətin nəticəsidir. Heç bir laboratoriya təcrübəsi və ya elmi müşahidə təkamül nəzəriyyəsini dəstəkləmədiyi üçün təkamülçü bioloqlar “xəyal güclərini məcbur edərək” uydurma canlılar çəkir və bu sayədə mövzu haqqında məlumatı olmayan insanlara yalan üsullarla təsir

etməyə çalışırlar. Bunlar, darvinizmin son cəhdləridir. Bəşəriyyət elm adına utanc verici cəfəngiyat olan bu nəzəriyyədən çox yaxında tamamilə xilas olacaq.

“

De: “Həqiqətən, Rəbbim haqqı nazil edir. O, qeybi çox yaxşı biləndir!”

De: “Haqq (İslam) gəldi. Artıq batıl nə bir şey (küfr, şirk) ortaya çıxara bilər, nə də geri gətirə bilər”.

(Səba surəsi, 48-49)

FƏSİL

Marsdan gələn həyat

Həyatın marsdan dünyaya gəlmiş ola biləcəyi ssenarisi milyardlarla il əvvəl Marsdan qopub gələn meteoritlərin bəzi bakteriyalar daşdığını, yer üzündə həyatın toxumlarını bu bakteriyaların atdığını fərz edir. Halbuki, elmi dəlillər qiymətləndirildiyində bu iddiaların əsassız olduğu ortaya çıxır.

Hayat uzaydan mı geldi?

Dünyamızın tarixi

- 5 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 4.5 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 3.6 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 2 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 1.8 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 1.7 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 1 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 500 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 425 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 400 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 350 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 254 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 230 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 190 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 100 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 55 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 40 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 22 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 5 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi
- 1 milyon yıl önce: Dünya yaşamın meydana gelməsi

GRIP DE Mİ UZAYDAN GELİR

ESKİ TAKIŞIM YENİDEN GÜNDEMDE

Enver GÖKTEM

Bir zamanlar Ay'dan gelen toprak örnekleri bir kez daha merakla karşılandı. Hayatın uzaydan gelmesi iddiası 400 milyon yıl önce Ay yüzünü bir göktaş bombardımanıyla kapladığında, dünyada ilk hücreli canlılar yaşamı zərər görmüş görünüyordu. Sonra tədricən bir dünyada həyat pəncərəsi açıldı, bakterilər, kəndir, qurbağalar ortaya çıxdı.

HEK CƏMİ DUA TƏNƏLLİ OLMAQ İSTƏYİR

Əgər həyatın uzaydan gəlməsi iddiası 1970-ci illərdə digər fəlsəfi iddialar kimi qəbul edilirdisə, hazırda isə bu iddia daha da güclənib. Çünki son zamanlarda gələcək dünyada yaşayacaq insanların bir çoxu, öz həyatlarının bir hissəsi olaraq, uzaydan gələn maddələrə inanır.

METEORİTLƏR YENİ DÜNYA QURULUŞU GƏTİRİR

Uzun müddət əvvəl, insanlar bu iddia ilə maraqlanırdı. Hətta bu iddia, son zamanlarda daha da güclənib. Çünki son zamanlarda gələcək dünyada yaşayacaq insanların bir çoxu, öz həyatlarının bir hissəsi olaraq, uzaydan gələn maddələrə inanır.

Gripin uzaydan gəlməsi

Gripin uzaydan gəlməsi iddiası son zamanlarda daha da güclənib. Çünki son zamanlarda gələcək dünyada yaşayacaq insanların bir çoxu, öz həyatlarının bir hissəsi olaraq, uzaydan gələn maddələrə inanır.

İngiltərə Kent universitetindən olan dr. Mark Burchell həyatın meteoritlərlə səyahət edən bakteriyalar ilə başladığı nəzəriyyəsini ələ alanlardan biridir. Burchell bu nəzəriyyəni isbat etmək üçün çalışmalar aparsa da, elə əvvəldən bir bakteriyanın meteorit üzərinə necə keçmiş ola biləcəyi sualının cavabsız olduğunu etiraf etmişdir. Onunla edilən bir müsahibədə kosmosda həyat mövzusunun qeyri-müəyyənliyini bu şəkildə ifadə edir:

“Kosmosda həyat üzərində çalışmaq həmişə çətin olmuşdur. Kosmosda həyatın mövcud olduğuna dair əlimizdə hər hansı dəlil yoxdur və biz hələ öz planetimizdəki həyatın mənşəyindən belə əmin deyilik.”⁸³

Burada bakteriyaların Marsdan dünyaya səyahət etdiyi və yer üzündə həyatın bu şəkildə başladığı ssenarisi həyatın “necə” ortaya çıxdığına dair heç bir cavab verə bilmədiyini ifadə etmək lazımdır. Yalnız “marsda həyat necə ortaya çıxmışdır?” deyə sualı dəyişir. Təkamülçülər ilk olaraq, kosmosda mövcud olduğunu iddia etdikləri bakteriyaların mənşəyini izah etməlidirlər. Lakin təkamülçülər həyatın necə başladığına dair hər sual qarşısında olduğu kimi bu sual qarşısında da izah edə bilmirlər.

Burchell günəş radiasiyaları, kosmik şüalar və başqa faktorların kosmosda bakteriya üçün çox çətin mühit meydana gətirdiyini ifadə edir. Bunlarla yanaşı, meteoritin atmosfərə girdikdən sonra yanmağa başlaması, tamamilə yanmadan yerə çatsa belə saniyədə 16 kilometrə çatan sürətlə yer üzünü ilə toqquşması bakteriyaların həyatda qalmasını qeyri-mümkün edir.

Bunlarla yanaşı, həyatın meteoritlər ilə yer üzündə başladığı iddiasını təməldən çürüdən faktor, belə bir bakteriya kosmosdan gəlmiş olsa belə, bakteriyanın başqa növlərə çevrilməsinin mümkün olmadığıdır.

Genetika və molekulyar biologiya elmləri bir bakteriyanın DNT-nə mutasiya yolu ilə məlumat əlavə olunaraq daha kompleks quruluşda orqanizmin meydana gəlməsinin mümkün olmadığını ortaya qoymuşdur.

Bu fərziyyədə heç bir sübut yoxdur. Məsələn, Qrenlandiyada olan və yaşı 3.8 milyard il olan fosillərin Marsdan gəlmiş ola biləcəyi irəli sürülür. Halbuki, bu fosillərin həqiqi bakteriyalara aid olduğu təsdiqlənməyib. Həqiqi bakteriyalara aid olsa da, dünya üzərində tapılmış bu fosillərin kosmosdan gəlmiş olduğunu sübut edən və ya bu iddianı dəstəkləyən heç bir elmi dəlil yoxdur. Elm dünyasında bu iddianın etibarlı olub olmadığı hələ müzakirə mövzudur.

Həyatın meteoritlər yolu ilə kosmosdan gəldiyini müdafiə edənlər meteorit üzərində rast gəldikləri mikroskopik hissəciklərlə dünyada rast gəldikləri orqanizmin fosilləri arasında bənzərliklər qururlar. Məsələn, Marsdan gəldiyi təxmin edilən bəzi meteoritlərdə karbon kürəciklər, ya da maqnit kristallar olduğu irəli sürülmüş və bunların meteorit üzərində yaşamış orqanizmə aid fosillər olduğu iddia edilmişdir. Ancaq bu bənzərliklər sübut edilməyib. NASA-nın Johnson Kosmos mərkəzindən Everett Gibbson bu mövzuda belə deyir:

“Yer üzü mikrofosilləri, biofilmləri və üç Mars meteoritin rast gəlinən xüsusiyyətlər arasındakı bənzərliklər maraqlıdır, ancaq rəsmən isbat edilməmişdir.”⁸⁴

Üstəlik, toqquşma əsnasında təxminən 6.5000C kimi yüksək istilik ortaya çıxması bu karbon kürəciklərin canlı orqanizmə aid olma ehtimalını ortadan qaldırır. 1996-cı ildə geoloji mikro strukturların analizində mütəxəssis qrup tərəfindən edilən araşdırmada Marsdan gəlidiyi irəli sürülən bir meteor üzərindəki mineralların meydana gələ bilməsi üçün 6.5000C istilik ortaya çıxmalı olduğu və bu qədər yüksək istiliyə heç bir orqanizmin dözə bilməyəcəyi hesablanmışdır.⁸⁵

Bu istiqamətdəki iddialara sübut olaraq 1911-ci ildə Misirin Nakhla kəndinə düşən meteorit irəli sürülür və bunun üzərində həyatın izləri olduğu iddia edilir. Ancaq bu qalıqları araşdıran elm adamları 2001-ci ildə PNAS (Proceedings of the National Academy of Sciences) jurnalında nümayiş olunan məqalələrində bu meteoritə baxaraq Marsda həyat olduğu nəticəsinə gəlməyi doğru hesab etmədiklərini ifadə etmişdilər:

“Əvvəlki izahların əksinə mövcud kristaloqrafik və morfoloji dəlillərin Marsda keçmişdə həyat olduğu tezisini dəstəkləmək üçün yetərli olmadığı fikrindəyik.”⁸⁶

Nəticə

“Marsdan gələn həyat ssenariləri” elmi dəlillərdən məhrumdur. Təkamülçüləri bu xəyali ssenarilərə sarılmağa itələyən şey həyatın yer üzündə təsadüfən başladığı iddialarını sübut edə bilməmələridir.

Yaradılışçı Phillip Johnson həyatın mənşəyini kosmosda axtarma səyinin əslində “həlli qeyri-mümkün problemə sanki həll edilmiş təəssüratı

verəcək şəkildə kosmosa göndərmək”dən ibarət olduğunu yazmışdır.⁸⁷

Həyatın mənşəyini planetlər arasında səyahət edən bakteriyalarda axtarmaq mənasızdır. Üstəlik, təkamülçülər müxtəlif planetlərdə bakteriyaların varlığını izah edə bilmirlər. Həyatın həqiqi mənşəyi yaradılışdır. Allah yer üzündəki milyonlarla canlıyı yoxdan var etmişdir. Təkamülçülər bu həqiqəti qəbul etmək istəmədikləri müddətcə bütün elmi məlumatlar öz əleyhində olacaq.

Uca Allah Quranda belə bildirir:

“

Budur Rəbbiniz olan Allah! Ondan başqa heç bir ilah yoxdur. O, hər şeyi yaradandır. Buna görə də Ona ibadət edin! O, hər şeyə vəkilidir (qoruyandır). Gözlər Onu görə bilməz. Ancaq O, gözləri görər. O lütfkardır, hər şeydən xəbərdardır.

(Ənam surəsi, 102-103)

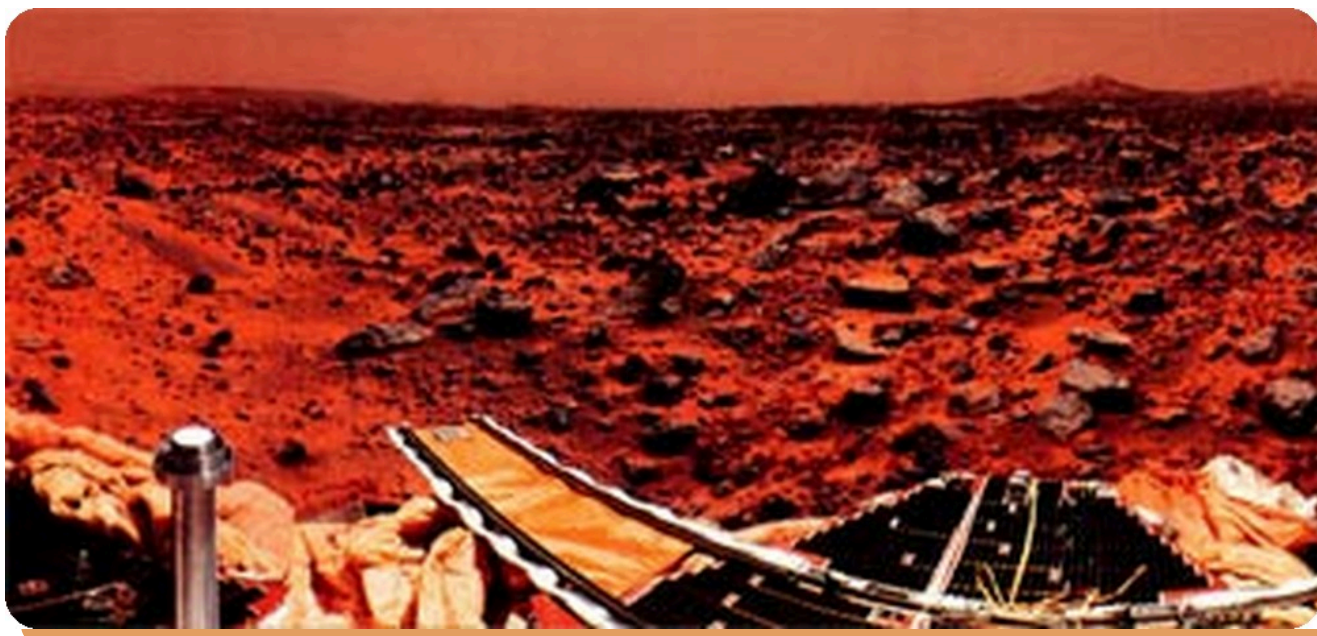
Marsda həyatın olma ehtimalı niyə təkamül nəzəriyyəsini dəstəkləmir?

Təkamülçü medianın “ideoloji həyəcan” təbili çaldığı zamanlar var idi. Darwinistlər belə dövrlərdə öz dünyagörüşləri baxımından həyəcan verici qəbul etdikləri bir elmi hadisə olduqda bunu yüksək səslə və təkamülçü açıqlamalar altında dünyaya car çəkərlər. Məsələn soyuqqanlılıqla qiymətləndirən açıqlamalarla tapıntının xüsusiyyəti arasında uyğunsuzluq olduğunu, təkamülçülərin xəyalpərəst və şişirdilmiş üslubla mövzuya yaxınlaşdığını asanlıqla görə bilər. Marsda həyatla əlaqədar fərziyyələr belədir. Planetdə suyun varlığına dair xəbərlər olduğunda təkamülçü media bunu dərhal, “Buz! Deməli, su! Deməli, həyat!” tipində başlıqlar altında verir, həyatın yalnız dünyaya xas olmadığı, Marsda hansısa şəkildə təkamülləşərək meydana gəlmiş ola

biləcəyi istiqamətində iddialar irəli sürülər. Halbuki, laqeyd yanaşdıqları ən böyük həqiqətlərdən biri Marsda həyatın olma ehtimalının təkamül nəzəriyyəsi üçün elmi sübut olmamasıdır.

Əvvəlcə ifadə etmək lazımdır ki, “su=həyat” şəklində verilən dünyagörüşü elmi cəhətdən səhvdir. Suyun həyat üçün əhəmiyyətli maddə olmasına baxmayaraq, həyatın əsaslandığı tək maddə deyil. Həyat üçün əhəmiyyətli olan çox saydakı şərti tamamilə gözardı edərək, çox kompleks quruluşdakı canlılığı suyun olduğu hər yerdə asanlıqla ortaya çıxma biləcək bir fakt olaraq təqdim etmək elmi deyil, məlumatsızca ortaya atılmış ideoloji dünyagörüşünün göstəricisidir.

Amerikalı astronom dr. Hugh Ross “Marsda su; bu nə mənanı verir?” başlıqlı yazısında belə yazmışdır:

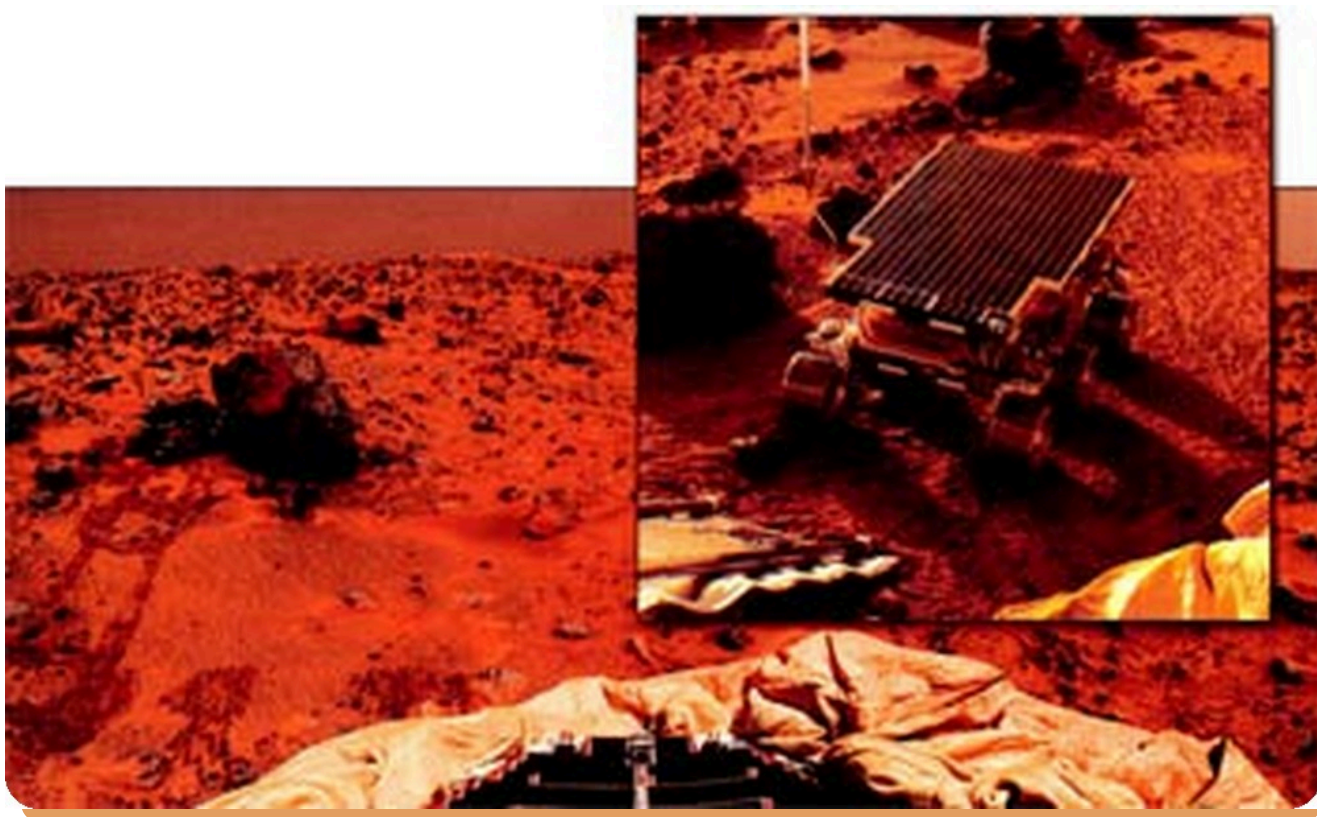
“(Marsda həyat fərziyyələri ilə əlaqədar) İdeoloji həyəcanın səbəbi “su bərabərdir həyat” şəklindəki məşhur (amma məntiqə zidd) fikirdir. Suyun həyat üçün əhəmiyyəti müzakirəsiz qəbul edilsə də, elm suyun həyat üçün lazım olan fermentlərdən yalnız biri olduğunu göstərmişdir, yəni yeganə əhəmiyyətli ferment deyil. Tədqiqatçılar planet sistemindəki bir planetdə həyatın var olması üçün yüzdən çox, sudan müstəqil, fərqli

vacib fermentlər təyin ediblər. Bu lazım olan fermentlərin əksəriyyəti sudan daha çox həssas-nizam əks etdirir.

Lazım olan bütün fermentlər təmin edilsə belə, su həyatı dəstəkləmək üçün kifayət deyil. Canlılar həyatlarını davam etdirə bilmək üçün uzun müddət suyun hər üç halda (qaz, maye və buz) olmasına ehtiyac duyurlar. Quru həyatı, bunlara əlavədən bol miqdarda və sabit bir su dövrünə ehtiyac duyur ki, bu da Mars Qlobal Surveyor(*), bunun Marsda heç tapılmadığını göstərir”⁸⁸

Rossun sözləri təkamülçülərin həyəcanının yersizliyini çox açıq şəkildə ortaya qoyur. Ancaq Marsda həyat fərziyyələri ilə əlaqədar ifadə edilməli olan daha bir nöqtə vardır. Kosmosda suyun, hətta həyatın varlığı sübut edilsə də, bu vəziyyət səbəbi ilə ideoloji bir həyəcan hiss edən seqmentlərin fikirlərinə elmi dəlil ilə təmin etməyəcəkdir. Kosmosda həyatın mövcud olması yalnız həyatın, dünya xaricində də mövcud olduğunu göstərəcək, həyatın bu planetdə təsadüflərin məhsulu olaraq təkamülləşdiyini deyil.

Marsda həyat formaları tapılsa belə, bunlar dünyadan Marsa səfər etməlidir. “Başqa planetlərdə həyat varmı?” sualını verən “New Scientist” jurnalının məqaləsində “Marsda həyat olsa belə, bu istiqamətdə hər hansı bir nəticəyə gəlinməyəcəyi, çünki Qırmızı planet ilə Dünya arasında qaya alış-verişinin nizamlı olaraq sürdüyü” ifadə edilmişdir.⁸⁹

Bu səbəbdən gələcəkdə bir gün, Marsda həyatın mövcud olduğu sübut edilərsə, təkamülçü açıqlamalara müraciət edənlər xəyalpərəst və şişirdilmiş yanaşma sərgiləmiş olacaqlar. Məsələn, dəniz səviyyəsindən beş min metr yüksəkdə olan dağ zirvəsində avtomobilin tapılması kiçik ehtimaldır. Amma həqiqətən tapılsa, bu avtomobilin təbiət qüvvətləri və təsadüflərin təsiriylə yüz milyonlarla illik müddətdə orada öz-özünə mövcud olduğunu elan etmək məntiqli olmayacaq. Avtomobildə olan və təsadüfləri rədd edən dizayna görə bunun oraya necə gəldiyi üzərində düşünməyə başlamaq real rəftar olacaq. Belə edən biri, məsələn, avtomobilin o bölgədəki bir jandarma qurtarma birliyinin vasitəsi olduğunu görə biləcək. Həyatın Marsda təkamülləşmiş ola biləcəyinə dair fərziyyələrin bu hekayədə avtomobilin dağ başında özbaşına ortaya çıxdığını iddia etməkdən daha ağılsız olduğu bilinməli, medianın bu təbliğata verdiyi mükafatın ideoloji səbəbə əsaslandığı nəzərdə saxlanılmalıdır.

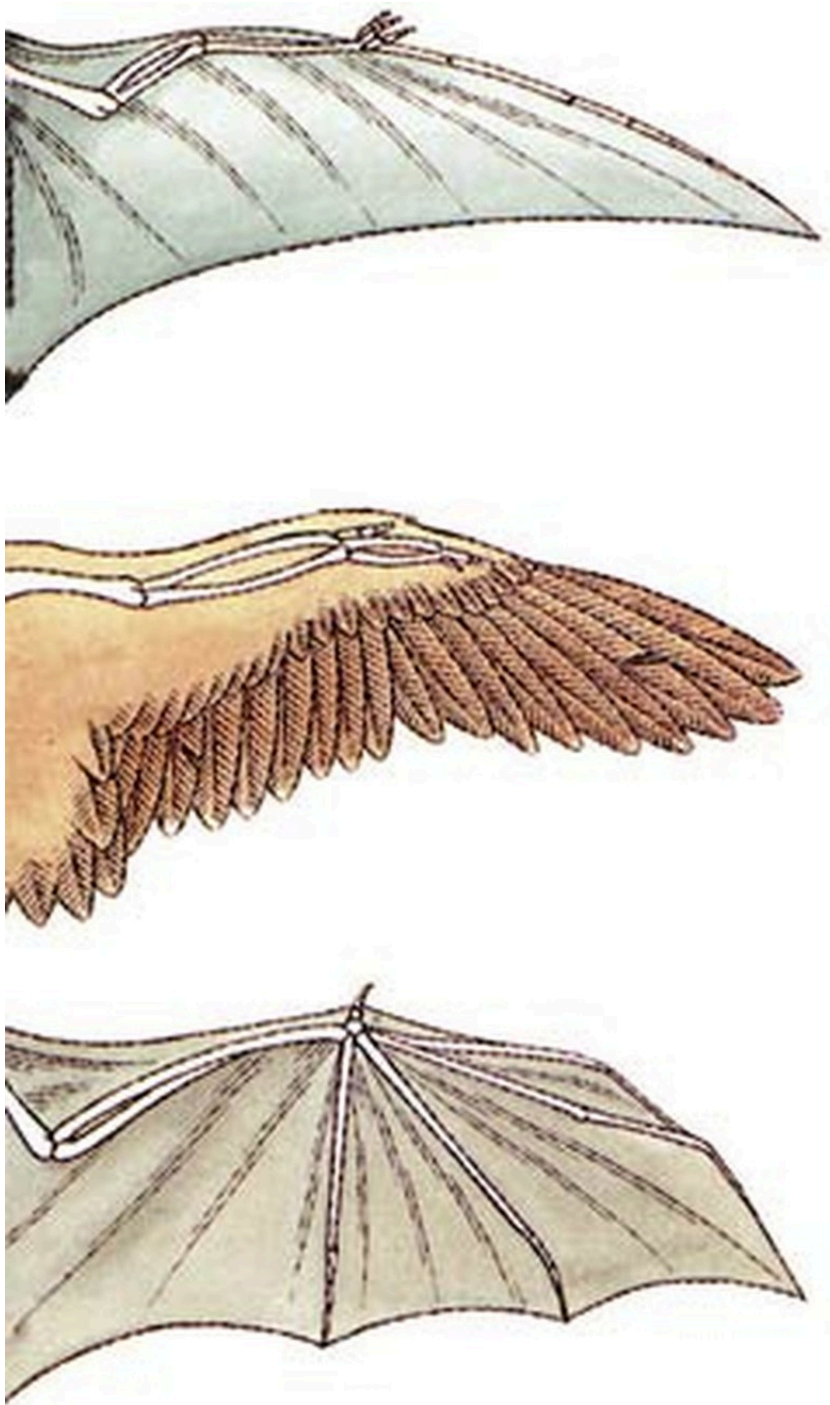
(*) Mars Global Surveyor: 1997-ci ildə Mars ətrafındakı orbitə oturdulan kosmos vasitəsi ilə reallaşdırılan altı mərhələli araşdırma vəzifəsi.

FƏSİL

Darvinistlərin aldadıcı etiketi: Konvergent təkamül

Konvergent təkamül termini canlılardakı bənzər strukturların bənzər ekoloji ehtiyaclara bağlı olaraq bir-birindən müstəqil müddətlərdə reallaşdığı fərz edilən xəyali təkamülü təyin etmək üçün darvinistlər tərəfindən istifadə edilir. Məsələn, təkamülçülər tərəfindən konvergent təkamüllə ortaya çıxdığı fərz edilən strukturlardan biri qanaddır. Məməli heyvan olan yarasada, quşlarda, ağcaqanadlarda, üstəlik, keçmişdə yaşamış bəzi uçan sürünənlərdə də qanad vardır. Təkamülçülər ümumi xətlər ilə bənzəyən strukturları təkamülə dəlil gətirməyə çalışırlar. Ancaq bu, yanıldıcıdır.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə canlılardakı bənzər strukturların ortaq əcdaddan miras qalmışdır (Homologiya tezi). Halbuki quş, yarasa, uçan sürünən və ağcaqanadlar bir-birindən dərin fizioloji və morfoloji fərqliliklərlə ayrılan, xəyali təkamül ağacında belə bir-birlərinə çox uzaq olan canlılardır. Və bu dörd fərqli sinfin təkamülçülər tərəfindən təklif olunmuş xəyali ortaq atası yoxdur.

Yaxşı, təkamül nəzəriyyəsinin iddialarına görə bir-birlərindən on milyonlarla, yüz milyonlarla il əvvəl ayrılmış bu canlıların soylarında belə heyratəmiz bənzərlik ortaya qoyan strukturlar necə inkişaf etmişdir?

Burada homologiya tezisi ilə açıq ziddiyyət təşkil edən vəziyyət vardır. Təkamülçülər məhz bu nöqtədə “konvergent təkamül” hekayəsinə müraciət edir, qanadın bu canlıların ehtiyaclarını qarşılıyacaq şəkildə

bir-birindən müstəqil olaraq, dörd dəfə təkamülləşdiyini iddia edirlər. Ancaq bunu edərkən tarixi həqiqət danışmış kimi izah edir, lakin elmi dəlil gətirə bilmirlər. Guya özündən əmin olan bu izahat şəklinə professional elmi jurnalların səhifələrində tez-tez rast gəlmək olar.

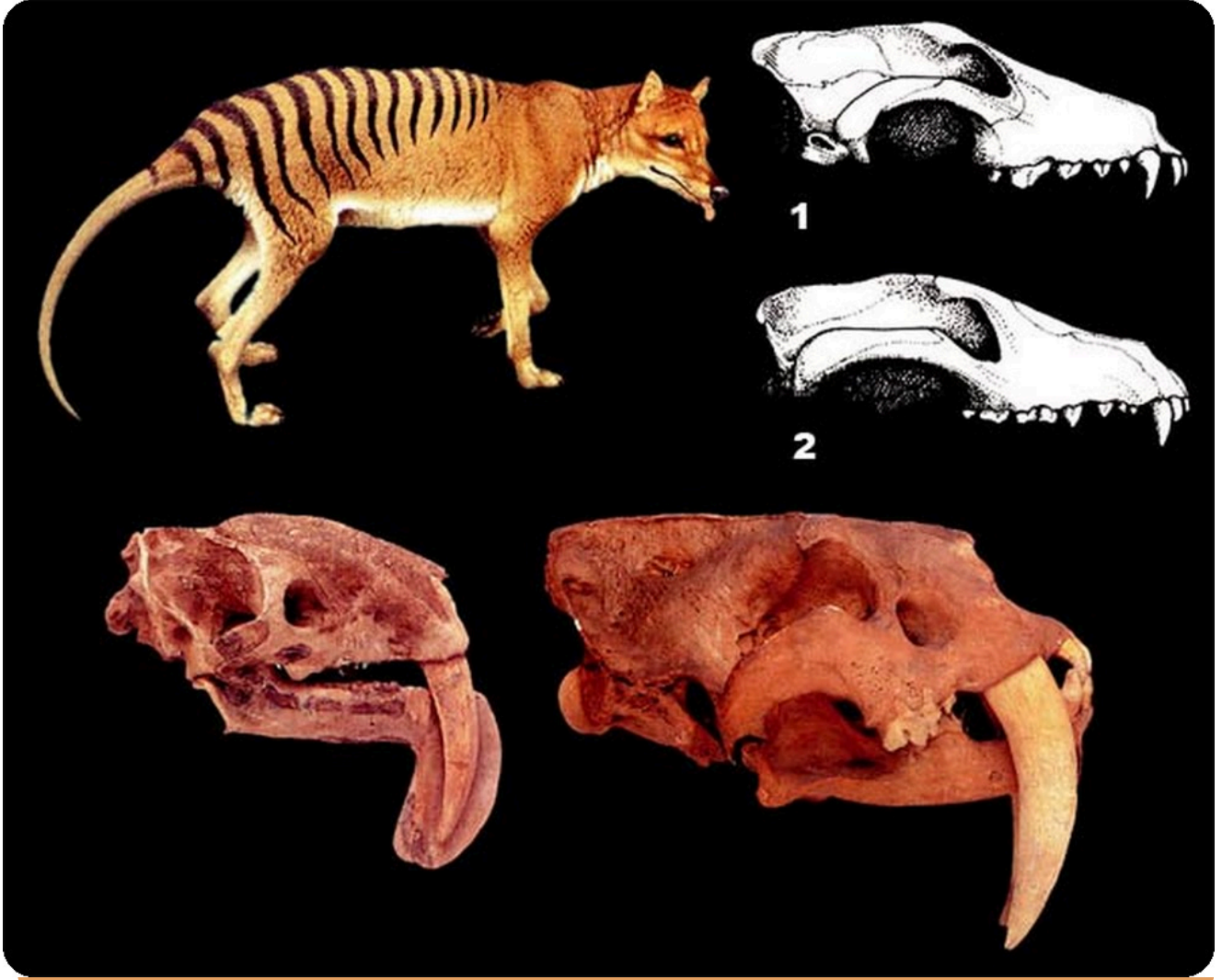
Ancaq bu vəziyyət yanıldıcı olmamalıdır. “Konvergent təkamül” tamamilə xəyali prosesdir, elmi cəhətdən izah olunmayıb. Təkamülçülər konvergent təkamül kimi xəyali prosesdən istifadə edərək təbiətdəki bəzi bənzərlikləri açıqlayırmış kimi görüntü vermək istəyirlər. Əslində etdikləri şey nəzəriyyələrini açıqca rədd edən bəzi bənzərlikləri ört-basdır etməkdir. Konvergent təkamüllə əlaqədar aşağıda açıqlanan həqiqətlər oxunduqda bunun təkamül nəzəriyyəsinə dəstək vermək üçün istifadə edilən elmdən kənar vasitə olduğu aydın olacaq.

1) Aralarında təkamül əlaqəsi olmayan canlılarda görülmə bənzərliklərə iki təəccüblü nümunə

Təkamül nəzəriyyəsinə görə, kisəlilər ilə plasentalı məməlilərin 100 milyon il əvvəl bir-birlərindən ayrıldıqları fərz edilir. Ancaq təkamülə görə bir-birlərindən bu qədər böyük zaman dilimləri ilə ayrılan bu canlılardan bəziləri az qala eyni xüsusiyyətlərdə strukturlara malik olmaları qəribədir.

Plasentalı və kisəli məməlilər arasındakı maraqlı bənzərliklərdən biri Şimali Amerika canavarı ilə Tasmaniya canavarı arasındadır. Bu canlılardan ilki plasentalılar, ikincisi isə kisəlilər sinfinə daxildir. Təkamülçü bioloqlar bu iki fərqli canlı növünün tamamilə ayrı təkamül tarixinə sahib olduqlarına inanırlar.⁹⁰ (Avstraliya qitəsinin və ətrafındakı adaların Antarktikadan ayrılmasından etibarən kisəli və plasentalı məməlilərin əlaqələrinin kəsildiyi fərz edilir və bu dövrə aid heç bir canavar növü yoxdur). Ancaq maraqlı olan Tasmaniya canavarı ilə Şimali Amerika canavarının skelet strukturlarının tamamilə eyni olmasıdır.

Xüsusiə kəllə sümükləri yan səhifədəki şəkildə görüldüyü kimi, bir-birlərinə çox bənzəyirlər.

Bir başqa təəccüblü nümunə fərqli canlıların gözlərindəki təəccüblü bənzərlik və strukturca yaxınlıqdır. Mürəkkəb balığı və insan aralarında heç bir təkamüllü əlaqə olmayan çox fərqli canlılardır. Lakin hər ikisinin də gözləri quruluş və funksiya baxımından bir-birinə çox yaxındır. Təkamülçülər tərəfindən insanla mürəkkəb balığının bənzər gözlərə sahib ortaq atası olaraq təklif edilən namizəd yoxdur, çünki ikisi də bir-birinə bioloji cəhətdən çox uzaqdır.

2) Konvergent təkamül elmi cəhətdən açıqlanmayıb

Təkamülçülər Tasmaniya canavarı ilə Şimali Amerika canavarı arasındakı kəllə sümüyü anatomik bənzərliyini; mürəkkəb balığı ilə insan arasındakı göz anatomiyası, ya da ağcaqanad, yarasa, uçan sürünən və quş arasındakı qanad anatomiyası bənzərliyini konvergent təkamülün məhsulu hesab edirlər. Ancaq bu kimi bənzərlikləri professional elmi jurnallarda açıqlayırmış kimi görünən elm adamlarının konvergent təkamüldən tarixi həqiqətmiş kimi danışmaları yanıldıcı olmamalıdır. Bu özündən əmin üslub hər hansı elmi məlumata əsaslanmır, yalnız bu elm adamlarının təkamülə olan doqmatik bağlılığını sübut edir.

Təkamülçülərin doqma kimi doğru qəbul etdikləri konvergent təkamülün necə reallaşmış ola biləcəyi sualı əslində təkamülçülər üçün tamamilə cavabsızdır. Məsələn, İngilis elm jurnalı “New Scientist” “Həyatın sirləri” başlığı ilə nəşr etdiyi məqalədə təkamülçü Frans da Waalın bu sözlərini nəşr etmişdi:

“Konvergent təkamüllə əlaqədar böyük problemlərdən biri həyatın eyni problemə bir-birinə çox bənzəyən çözümlərlə gəldiyi tapıntısıdır. Kamera tipi göz buna yaxşı nümunədir. Yaxşı, həyatı müəyyən çözümlərə istiqamətləndirən şey nədir? Həyatın üzərində hərəkət etməyə çətinlik çəkdiyi bir növ “təməl zəmin”, daha dərin prinsiplər qrupu və ya modeli varmı?”⁹¹

Waal kamera tipli gözün guya konvergent təkamülün hansı prinsiplərinə görə reallaşmış ola biləcəyi mövzusunun elmin ən böyük sualları arasında axtarır. Təkamülçü Frank Salisbury isə bu sual haqqında düşünməyin onun başını ağrıtdığını yazır:

“Göz qədər kompleks orqan belə fərqli qruplarda ayrı-ayrı ortaya çıxmışdır. Məsələn: Osminoqda, onurğalılarda və buğumayaqlılarda.

Bunların bir dəfə ortaya çıxmalarını açıqlamaq kifayət qədər problem yaradarkən, müasir sintetik (neo-darvinist) nəzəriyyəyə görə, fərqli dəfələrin ayrı-ayrı meydana gəldikləri düşüncəsi başımı ağrıdır.”⁹²

Buradan aydın olduğu kimi təkamülçü Waals və Salisbury gözün konvergent təkamüllə ortaya çıxdığına inanırlar, ancaq onlardan soruşulan “necə?” sualına verəcək heç bir cavabları olmadığını ifadə edirlər.

Darvinizmin qatı tənqidçilərindən Cornelius G. Hunter təkamülçülərin konvergent təkamüllə əlaqədar iddialarını detalları ilə araşdırmış elm adamıdır. Hunter təkamülçülərin konvergent təkamül izahının elmi dəyəri haqqında bunları ifadə edir:

“Şübhəsiz, təkamül nəzəriyyəçiləri bunları (aralarında təkamüllə əlaqə qurulmayan canlılardakı oxşarlıqları) öz ağıllarına görə açıqlaya bilərlər,

amma açıqlamalar təkamülün “proses ərzində müəyyən ekoloji şərtlər daxilində heyvan və ya bitki həyatı üçün ən optimal quruluşu necə seçdiyi” haqqında əhatəli ümumiliyin sərhədlərini keçmir.”⁹³

Qısacası, təkamülçülərin bunları izah etdiyi şey bu orqanların əhəmiyyətinə baxaraq, bunların heyvana bu faydanı qazandıracaq şəkildə təkamülləşdiyi və bunun dəfələrlə reallaşdığı nağılını izah etməkdən ibarətdir. Konvergent təkamülə dair təkamülçü mühakimələr nə qədər özündən əmin görünsələr də elmi izah deyil, təkamülü doqma olaraq qəbul etmiş elm adamlarının inanc ifadələridir.

3) Bənzərliklərin homologiya məhsulu, yoxsa konvergent təkamül məhsulu olduğu ön mühakiməyə əsaslanan seçimin nəticəsidir. Və bu seçimlə əlaqədar müəyyən olmayan şeylər “həqiqətən narahatlıq doğurur”.

Təkamülçülərin homologiya tezisi bənzər morfolojiyalara (strukturlara) sahib bütün canlılar arasında təkamüllə əlaqə yaratma məntiqinə əsaslanır. Halbuki, təkamülçülərin xəyali təsniflərinə görə, aralarında yaxın qohumluq əlaqəsi olmayan canlılar arasındakı bənzərliklərə tez-tez rast gəlinir. Neodarvinizmin əhəmiyyətli tənqidçilərindən olan molekulyar bioloq Michael Denton homologiya ilə açıq ziddiyyət təşkil edən bu vəziyyəti belə ifadə edir:

“Təbiət konvergent nümunələr ilə doludur: balinaların, ihtiyozorların və balıqların ümumi şəkildəki bənzərlik; balina və ixtiozavrlar üzgəclərinin sümük quruluşundakı bənzərlik; bir qatır ilə bökək növü olan qatır çayırtkəsinin ön ayaqlarındakı bənzərlik; onurğalılar və kəllədən ayaqlıların göz dizaynındakı böyük bənzərlik və quşlar ilə məməlilərin qulaq ilbizindəki bənzərlik. Bütün bu nümunələrdə bənzərliklərin çox təəccüblü olmalarına baxmayaraq, yaxın bioloji əlaqə göstəricisi deyildirlər.”⁹⁴

Bu vəziyyət qarşısında təkamülçülər bu orqanların “homoloq” (yəni ortaq atadan gələn) orqanlar deyil, “analoq” (aralarında təkamüllü əlaqə olmadığı halda bir-birinə çox bənzəyən) orqanlar olduğunu deyirlər. Məsələn, onlara görə insan gözü ilə osminoq gözü analoq orqandır. Ancaq bir orqanı homoloq kateqoriyasına, yoxsa analoq kateqoriyasınamı daxil edəcəkləri sualı təkamülçülərin ön mühakimələrinə görə cavablandırılır. Əlbəttə, bu cavablar təkamülçülər arasında davam edən mübahisələri heç bir zaman nəticələndirmir. Hətta bu vəziyyət təkamülçülər baxımından narahatlıq doğurur. Darvinizmin ən məşhur müdafiəçilərindən olan Richard Dawkins bunu belə etiraf edir:

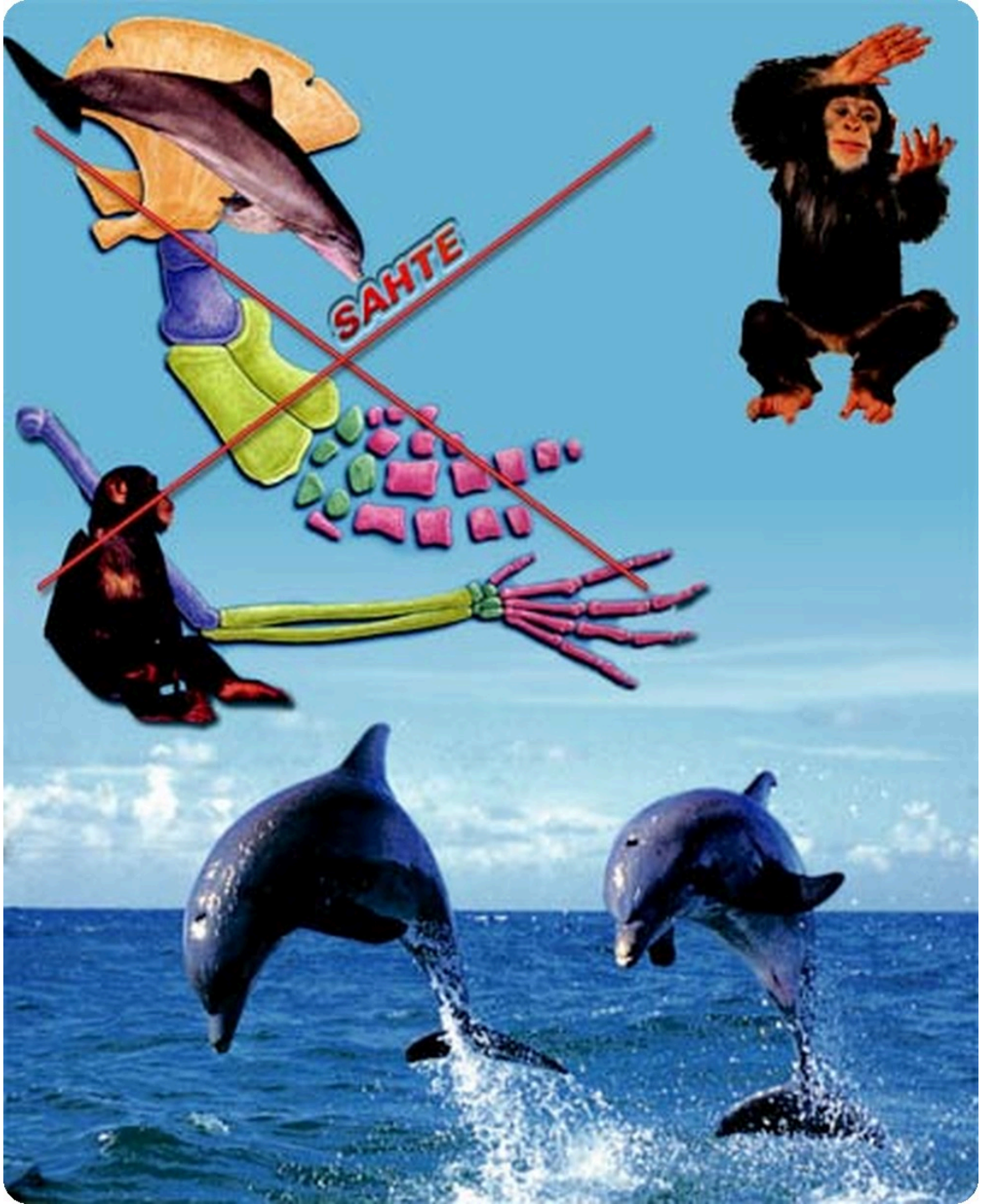
“Əgər taksonomistlər qohumluq dərəcəsini ölçmədə bənzərliklərdən istifadə edirlərsə niyə bu heyvan cütlərini birləşdirirmiş kimi görünən əsrarəngiz yaxınlıqlara aldanmayıblar? Ya da sualı daha da həyəcanlı şəkildə versək, taksonomistlər bizlə iki heyvanın, məsələn, dovşanın və çöl dovşanının həqiqətən yaxından əlaqəli olduğunu dediklərində konvergentliklərlə aldanmadıqlarını necə bilək? Bu sual həqiqətən narahatlıq doğurur, çünki taksonomiya tarixi taksonomistlərin keçmiş həmkarlarının məhz bu səbəbdən yanıldıqlarını elan etdikləri nümunələrlə doludur... Gələcək nəsil taksonomistlərin fikirlərini bir daha dəyişdirməyəcəklərini kim deyə bilər? Konvergent təkamül yanıldıcı bənzərlikləri belə təsirli şəkildə hiyləgərcəsinə etdiyinə görə taksonomiyaya necə etibar edə bilərik?”⁹⁵

Bu sözlərdən də aydın olduğu kimi təkamülçülər bir orqanın homoloq deyil, analoq, ya da analoq deyil homoloq olduğuna dair iddialarını müdafiə etməyə və özlərini inandırmağa qadir deyillər.

4) Təkamülçülərin nəzəriyyələrinə zidd olan sübutları ört-basdır etmə metodu: Konvergent təkamül

Yuxarıda izah edilənlər konvergent təkamülün hər hansı elmi dayaqdan məhrum, tamamilə xəyali izah olduğunu açıqca göstərir. Ancaq təkamülçülər bütün elmi yetərsizliyə baxmayaraq, bu xəyali izaha tez-tez müraciət edirlər. Niyə? Çünki bu xəyali izah elmi araşdırmaların önlərinə qoyduğu və təkamülçülər baxımından çox narahatlıq doğuran bəzi həqiqətləri ört-basdır etmələrinə kömək edir.

Dentonun da ifadə etdiyi kimi təbiətdə aralarında bioloji əlaqə qurulmayan canlıların çox bənzər strukturlara sahib olmasına tez-tez rast gəlinir. Buna dair hər nümunədə təkamülçülərin “bənzərliklər ortaq atadan gələn varisliyin dəlilidir” şəklindəki homoloji tezisləri sarsılır. Bu vəziyyətdə olduqca çox və konkret tapıntılar tərəfindən rədd edilən homolojiya tezisinin yalnışlığının qəbul edilməsi elmi cəhətdən daha doğru olar. Ancaq təkamülçülər homolojiya tezisnin aldığı zərbələri ələ almaqdansa, ortadakı toz buludunu, konvergent təkamülü səhnəyə dəvət edərək pərdələməyə çalışırlar. Beləliklə, ortaq atadan gələn varislik tezisini rədd edən elmi tapıntılar üçün konvergent təkamül etiketi istifadə edilərək təkamüllə açıqlanmış təəssüratı verilir.

San Diyeqo universitetində çalışan Casey Luskin bu bənzərliklərin bir plan nəticəsində ortaya çıxdığını müdafiə edən elm adamıdır. Luskin təkamülçülərin konvergent təkamül izahlarının nəzəriyyəni rədd edən dəlilləri “xalça altına süpürməkdən” fərqsiz olduğunu ifadə etdikdən sonra belə deyir:

“Ancaq bu əks nümunələr heç bir yerə getmir və sübutların ardıcılıq təşkil etməməsi elmdə ayaqda qalmaq üçün uyğun uzunmüddətli davranış deyil.”⁹⁶

5) Konvergent təkamül məntiqsiz ssenaridir

Biologiya haqqında bir az məlumat sahibi olan bir şəxs konvergent təkamül iddiası haqqında düşündükdə bunun məntiqsiz ssenari olduğunu görə bilər. İndi bunu qısa şəkildə açıqlayaq.

Qanad, kəllə və gözdəki bənzərlik nümunələri canlıların xarici görünüşləri ilə, yeni morfologiyaları ilə əlaqədardır. Canlıların morfologiyası, yeni xarici görünüşü də DNT-dəki genetik məlumata görə təyin olunur. Buna görə konvergent təkamül ssenarisi bu strukturların molekulyar səviyyədə təkamülün məhsulu olduğunu fərz edir. Bu iddiaya görə, bunları istehsal edən molekullar bir-birlərindən ayrı yollardan bənzər strukturları inkişaf etdirəcək şəkildə, yeni konvergent təkamüllə təkamülləşməlidirlər. Ancaq bu ssenari, elmi tapıntılar qarşısında sadəcə ağılsız təxəyyülün məhsuludur. Buna açıq şəkildə nümunə təkamülçü Paul Erbichin çalışmasını göstərə bilərik.

1969-cu ildə edilən elmi kəşf hemoqlobinin çox fərqli canlı kateqoriyalarında tamamilə eyni quruluş və funksiyada olduğunu ortaya qoyaraq homologiya tezisi (ortaq atadan varislik) iddiasına öldürücü zərbə vurmuşdur. Təkamülçü Paul Erbich 1985-ci ildə nəşr olunan elmi məqaləsində çox fərqli canlı kateqoriyalarında paylaşılan hemoqlobin molekulunda təsadüfi təkamülün ehtimalını hesablamışdır. Erbich bu molekulun fərqli qollardan təkamülləşmə ssenarisini riyazi cəhətdən araşdırdığı bir məqaləsində belə yazmışdır:

“Təxminən eyni quruluş və funksiyaya sahib (homoloq) zülallar filogenetika olaraq (xəyali həyat ağacı üzərindəki əlaqələr baxımından)

fərqli olan, hətta uzaq olan kateqoriyalarda ortaya çıxarılır (məsələn onurğalılarda, bəzi onurğasızlarda, hətta müəyyən bitkilərdə olan hemoqlobin molekulları)... Belə konvergentliyin reallaşma ehtimalını artırma biləcək bütün şərtlər təmin edilmiş olsa belə, təxminən eyni quruluş və funksiyaya sahib iki zülalın konvergent təkamüllə ortaya çıxma ehtimalı məqbul sayıla bilməyəcək qədər azdır. Buna görə iki fərqli, ancaq funksional olaraq əlaqəli zülalın təsadüfi təkamülün məqbulluq dərəcəsi daha çox görünür”.⁹⁷

Erbichin riyazi araşdırmaya əsaslanan bu izahı, konvergent təkamülün yalnız iki zülal səviyyəsində olma ehtimalı haqqındadır. Məsələn, insan və mürəkkəb balığına paylaşılan gözə aid konvergent təkamül ssenarisində isə strukturca və funksional olaraq çox böyük fərqi olan zülal vardır. Erbichin izahlarına görə gözün konvergent təkamülü ssenarisinin tamamilə ehtimal olunmayan və ağılsız ssenari olduğu açıqdır.

Bunun nə qədər ağılsız olduğunun göstərmək üçün belə nümunə göstərə bilərik:

Bir-birlərindən xəbərsiz və fərqli mühitlərdə çalışan memar, mühəndis və işçilərdən meydana gələn iki böyük qrupdan bir “şəhər” hazırlayıb abad etmələrini istədiyimizi fərz edək. Bu şəhər qatar stansiyası, xəstəxanaları, parklar, iqamətgahlar, yolları olan qüsursuz şəhər olsun.

Bu iki qrupun uzun müddət çalışdığını və düzəltdikləri şəhərləri araşdırdığımızı düşünək. Görəsən, bunların bir-birlərinə tamamilə bənzər ola bilərlərmi? Əlbəttə ola bilməz və bunu iddia etmək ağılsızlıqdır.

Üstəlik, konvergent təkamül ssenarisinə inanmaq bu iki şəhərin bir-birinə çox bənzər olacağına inanmaqdan daha məntiqsizdir. Çünki verdiyimiz

nümunədə müəyyən məqsədə xidmət edən məlumat və qabiliyyət sahibi işçilər çalışır. Təkamülçülərin ssenarisində isə təsadüflərə əsaslanan, ağılı, planlama və irəlini görmə qabiliyyətləri olmayan mutasiyaların çalışdığı fərz edilir. Qısacası, elmi müşahidələr mutasiyaların genetik məlumatı korladığını, canlı üçün dağıdıcı xüsusiyyətdə olduğunu ortaya qoymuşdur.

Buna görə konvergent təkamülü müdafiə edən təkamülçülərin inancı; mövcud vəsaitlərin ard-arda gələn zəlzələlərlə birləşəcəyi və ortaya bir-birinə tamamilə bənzəyən iki şəhər çıxara biləcəyi inancı qədər kor inanandır.

6) Bənzər orqanların həqiqi mənşəyi Yaradılışdır

Təkamülçü ön mühakimələrdən kor-koranə asılı olmayan bir şəxs üçün “Analoq olaraq xarakterizə edilən orqanların mənşəyi nədir?” sualına verilə biləcək ağıllı cavabın “yaradılış” olduğu açıqdır. Bu yazıda nümunə verilən qanad, kəllə və göz kimi orqanlar daxilindəki kompleks quruluşu ilə möhtəşəmlik və mürəkkəblik ortaya qoyur. Üstəlik, bu orqanlar canlıların həyatını ətrafa uyğunlaşmış şəkildə davam etdirmələrinə müəyyən məqsəd və plana əsasən yaradılıblar.

Üstəlik, bu orqanların hər biri “mürəkkəb morfoloji yeniliklərdir.” Fosil qeydlərində qanadın, kəllənin, gözün də mərhələli şəkildə inkişaf etdiyini göstərən dəlillər mövcud deyil. Bunlar qüsursuz strukturları ilə anidən ortaya çıxarlar. Bu orqanların təbiət tarixində yaşamış canlılarda geniş yayılaraq ortaya qoyması və birdən ortaya çıxmaları bütün bu təchizatların hər bir canlı üçün ayrı olaraq yaradılmış, ancaq təməldə ortaq nizam ortaya qoyan strukturlar olduğunu göstərir.

Məsələn, bir-birlərindən müstəqil olaraq hərəkət edən fərqli təyyarə zavodları mümkün olan bütün dizayn seçimləri baxımından bir-birlərindən fərqli təyyarələr istehsal etsələr də, təyyarələrinin mühərrikini, yalnız mühərrik istehsal edən müəyyən bir zavoddan seçib tamamilə eyni mühərriki istifadə edə bilərlər. Yük, hərbi və ya sərnişin daşıma məqsədi ilə istehsal edilən bu fərqli təyyarələrin eyni mühərrikə sahib olması, mühərrikin üç dəfə təsadüflərlə ortaya çıxdığının göstəricisi deyil.

Mühərrikdə açıq dizayn vardır. Ancaq bioloji strukturlar daha böyük və kompleks quruluşa sahibdirlər. Canlılardakı qüsursuz bioloji strukturları üstün güc sahibi olan Allah yaratmışdır.

Müasir elmin gözün genetik infrastrukturunu ilə əlaqədar ortaya qoyduğu tapıntılar da darvinizmi çökdürüb, Yaradılış həqiqətini təsdiqləyir. Darvinizmin əhəmiyyətli tənqidçilərindən riyaziyyat elmləri üzrə doktor David Berlinski bu hadisənin nəzəriyyəni etibarsız etdiyini belə açıqlayır:

“Gözün mənşəyi ilə əlaqədar dəlillər üçün “yeni və heyranverici dəlillər” deyən Mr. Grossa qatılıram. İndi həqiqətlərə baxaq. Halder, Callaerts və

Gehringin İsveçrədəki araşdırma qrupu Drosophiliadakı ey geninin siçan və insanda gözün inkişafına nəzarət edən genlərlə eyni olduğunu kəşf etdi. Uzun müddətdir irəli sürülən darvinçi izah olan konvergent təkamül artıq getdikcə çökür. Eyni qrupun yeni olan “Induction of ectopic eyes by targeted expression of the eyeless gene in Drosophila” (Science 267, 1988) başlıqlı məqaləsi ey geninin asisidlər (Ascidians), başıayaqlılar və nemertinlərdə (rəngli su soxulcanlarının meydana gətirdiyi filum, kateqoriya) qarşılığı olan göz geni ilə çox oxşar olduğunu göstərməsi ilə biologiya tarixindəki ən təəccüblü məqalələr arasında yer alır.

Bu vəziyyət ey geninin funksiyasının çoxhüceyrəli canlılar arasında universal olduğuna və bu canlıların gözün təməl dizaynını yarım milyard ildir paylaşıqlarına dair dəlil meydana gətirir. Ey geni açıq, çox fərqli orqanizmə ümumi təlimatlar verə bilən əsas idarə mexanizmidir.

Bu həqiqi məlumatlara sahib heç kim bunların darvinçi nəzəriyyəni dəstəklədiyini xəyal edə bilməz. Təsadüfi variasiya və təbii seleksiya mexanizmləri necə morfoloji prosesin seyrini əvvəldən təxmin etmə və çox fərqli orqanizmdə bunun ifadəsinə nəzarət etmə tutumlarına sahib vasitə istehsal etmiş ola bilər?”⁹⁸

Bu vəziyyət gözün inkişafına nəzarət edən bu genin yüz milyonlarla ildir heç bir dəyişikliyə məruz qalmadığını və bu tiplərin təbiət tarixi qədər qədim olduğunu ortaya qoyur.

Üstəlik, ilk heyvan qrupları 530 milyon il əvvəl Kembri dövründə qəfildən ortaya çıxıblar və təməl göz quruluşunun beş yüz milyon illik keçmişə sahib olması, bu cür kompleks genin heyvan tarixinin hələ ilk dövrdə anidən ortaya çıxdığını göstərir. Əlbəttə, bu kompleks quruluşun belə fərqli tiplərdə eyni anda ortaya çıxması və yüz milyonlarla il ərzində

dəyişikliyə məruz qalmaması darvinizmi tamamilə çökdürür. Bunun tək etibarlı izahı göz geninin bu canlılarla birlikdə ilk anda yaradıldığıdır.

Yaradılış müasir elmin göstərdiyi həqiqətdir və analoq orqanların həqiqi mənşəyi Uca Allahın qüsursuz yaratmasıdır. Rəbbimiz ayədə belə buyurur:

Həmd göyləri və yeri yaradan, zülmətləri və nuru xəlq edən Allaha məxsusdur! (Bu qədər dəlillərdən) sonra kafirlər, (yenə də bütləri) Rəbbinə tay tuturlar. Sizi palçıqdan yaradıb sonra ölüm vaxtını təyin edən də Odur. Onun dərğahında müəyyənləşdirilmiş bir vaxt (qiyamət gününün vaxtı) vardır. Sonra siz yenə də şübhə edirsiniz. Göylərdə və yerdə (təkliləh olan) O Allahdır! O, gizlətdiyinizi də, aşkar etdiyinizi də bilir. O, sizin qazandığınızı da bilir.

(Ənam surəsi, 1-3)

FƏSİL

Egoist gen yalanı

Egoist gen yalanı ateizm təbliğatının ən məşhur, ancaq bir o qədər də məntiqsiz iddialarından biridir. Bu tezis, Oxford universitetində çalışan təkamülçü zooloq və ateist olan Richard Dawkins tərəfindən ortaya atılmışdır.

Genlərin egoistliyi ağılsızlıqdır

Dawkins “The selfish gene” (egoist gen) adlı kitabında bütün canlıların əslində “egoist, mənfəətçi və yalnız özünü çoxaldaraq varlığını qorumağa çalışan genlərdən ibarət olduğunu” irəli sürmüşdür. Bu istiqamətdə genlərin cansız molekulardan ibarət olduqları, həyat başladıqdan sonra orqanizmi özlərini köçürdüb yaymaq üçün bir vasitə kimi istifadə etdiklərinə dair hekayələr uydurmuşdur.

Halbuki bu iddia çürük və ağılsız fərziyyəyə əsaslanır: Genlərin ağılı, şüuru və hətta “xarakteri” olduğu fərziyyəsinə...

Bu fərziyyənin axmaqlığını görmək üçün genlərin nə olduğuna baxmaq kifayətdir: Genlər bir-birinə əlavə olunmuş və xüsusi “qatlama və qablaşdırma” üsulu ilə sıxışdırılmış DNT parçalarıdır. DNT bir canlı haqqındakı bütün irsi məlumatların kodlaşdırılmış olduğu şifrələmə sistemidir. DNT “baz” adı verilən dörd fərqli molekulun bir zəncir boyunca bir-birinə əlavə olunmasıyla meydana gəlir. Adenin, timin, sitozin və qvanin adlı bu molekulların sıralanma forması bir növ kod meydana gətirir və beləliklə, DNT canlı haqqındakı bütün fiziki xüsusiyyətlərin məlumatını saxlayır.

Genləri “eqoistləşdirmək” onları soylarının davamını “məqsəd edən” varlıqlar olaraq izah etmək, süfrə duzunun, ya da su molekulunun eqoist və mənfəətçi olduğunu izah etməkdən fərqsizdir. “Eqoist süfrə duzu”, “eqoist su molekulu” kimi anlayışlar nə qədər elmidirsə, “eqoist gen” də o qədər elmi anlayışdır.

Elmi terminlərlə bəzədilmiş təbliğat nağılları

Davkins eqoist gen tezisini müdafiə edərkən elmin deyil, ədəbiyyatın üsullarına əsaslanmışdır. Eqoist gen tezisini “fərdiləşdirmə” üzərinə qurması da bunun açıq göstəricisidir. Fərdiləşdirmə cansız varlıqlara, heyvanlara və ya təbiət qüvvələrinə insan xüsusiyyətlərinin ətf edilməsini ifadə edir. Ədəbiyyatda oxucunun “təxəyyülünə” xitab edən, həqiqətdən uzaq olan hekayələrdən tez-tez istifadə edilir. Bu xüsusiyyət təbliğat taktikası kimi də funksiya göstərir.

Elmdə və məntiqdə isə bu cür üsullara yer yoxdur. Necə ki, Davkins elm və nağıl arasındakı sərhədi qorumadığı üçün elm dünyasının tənqid oxlarını üzərinə çevirmişdir.

Avstraliyalı elm adamı Lucy G. Sullivan Davkinsi “yazdıqlarının saxta elmi nəzəriyyələrin palazlanmasına və daha çox ədəbiyyatın mövzusu ola

biləcək maraq sahələrinin elmə girməsinə gətirib çıxardığı” üçün tənqid etmişdir.⁹⁹

Harvard universitetindən olan təkamül genetika alimi Richard Lewontin Davkinsi “bazarda satılan hekayələrdə təsdiqlənməmiş və ya həqiqətə zidd iddialara yer verən” yazıçılar sırasına qatmışdır:

“Yetərli dəlilə əsaslanmayan iddialar elm ədəbiyyatını, xüsusilə, məşhur elm yazıçılığı ədəbiyyatını doldurur. Carl Saganın “elmin məşhurlaşmasına fayda verən ən yaxşı müasir yazıçılar siyahısı E. O. Wilson, Lewis Tomas və Riçard Davkinsi ehtiva edir, bunların da hər biri bazarda satdıqları hekayələrinin içində təsdiqlənməmiş və ya həqiqətə zidd iddialara yer veriblər.”¹⁰⁰

Şəxsən Davkinsin özü etdiyinin tərəfkeşlik olduğunu, tezisnin elmi tezis olmadığını etiraf etməklə bütün bunları təbliğat məqsədli olaraq davam etdirdiyini də gözlər önünə sərir. Davkins “The Extended Phenotype” (Genişlədilmiş fenotip) adlı kitabının birinci səhifəsində belə yazır:

“Bu çalışmam utanmazca olan tərəfkeşlikdir. Heyvan və bitkilərə baxmaq və etdiklərinin səbəbi ilə maraqlanmaq üçün müəyyən bir üsulu müdafiə etmək istəyirəm. Tərəfkeşliyini etdiyim şey yeni nəzəriyyə, təsdiqlənə bilinən və ya səhv elan edilə bilinəcək yeni fərziyyə, ya da uzaqgörənliyi ilə qiymətləndiriləcək model də deyil.”¹⁰¹

Nəticə

Qədim dövrlərdə Allah inancından üz çevirmiş insanlar taxtadan, daşdan oyma bütlərin qarşısında əyilərdilər. Davkins kimi ateistlər də şüursuz molekullardan mədət umaraq, genlərdən bir araya gəlmələrini, egoistcə planlar qurmalarını, öz varlıqlarının davamı üçün orqanizmdən istifadə etmələrini və nəhayət, bu hekayəni yazacaq elm

adamlarını yaratmalarını istəyirlər. Halbuki, genlər də taxtadan, daşdan olan bütələr kimi aciz varlıqdırlar. Hər şeyin Yaradıcısı olan tək İlah uca Allahdır.

“

(Kəfirlər) Allahı qoyub heç bir şey yarada bilməyən, əksinə özləri yaradılmış olan, özlərinə belə nə zərər, nə də xeyir verə bilən, öldürməyə, həyat verməyə və yenidən diriltməyə gücləri çatmayanları ilah qəbul etdilər.

(Furqan surəsi, 3)

FƏSİL

Təkamülçülərin “İnstinkt” yalanı

Təbiətdəki canlılarda görülən bir çox xüsusiyyət təkamül nəzəriyyəsi üçün çox böyük açmazdır. Arıların və qarışqaların böyük qrup halında yaşayaraq, sosial həyatın ən gözəl və ən intizamlı nümunələrini göstərmələri, arıların memarlıq möcüzəsi pətəkləri hazırlamaları, hörümçəklərin texnologiyanın ancaq təqlidlə əldə edə bildiyi keyfiyyətdə istehsal etdikləri torlarla düzəltdikləri quruluşlar, ən vəhşi heyvanın da balasına və ya digər canlılara göstərdiyi fədakarlıq nümunələri və daha sayıla bilməyəcək qədər çox ağıl, mühakimə, qərar alma kimi ancaq insana məxsus xüsusiyyətləri göstərmələri təkamülün qarşıya qoyduğu mexanizmlər tərəfindən açıqlana bilməz.

Təkamülçülər bu həyat formalarının, ya da davranışların canlıların daxilindən gələn impulsla meydana gəldiyini deyirlər. Ancaq bu impulsun necə olduğunu özləri də açıqlaya bilmirlər.

Darvinistlər canlıların davranışlarına böyük “gücün” təsir etdiyi həqiqətini qəbul edirlər. Başqa sözlə canlılar arasındakı fədakarlığın, əmək bölgüsünün və mükəmməl təşkilatın qaynağını bir gücün istiqamətləndirməsinə bağlayırlar.

Ancaq bu gücü “instinkt” adını verib mövzunu bağlayırlar. İnstinkt dedikləri gücün həqiqət sahibini də “ana təbiət” adını verdikləri bir qəliblə açıqlayırlar.

Halbuki, bu günə qədər heç bir təkamülçü instinkt deyə adlandırdığı şeyin canlıların bədənlərində olduğu əsas mərkəzi göstərə bilməyib. Əgər canlıya aid instinkt deyə xəyali gücün varlığına inanırlarsa, bu impulsun canlıların bədəninin harasında olduğunu deməlidirlər. Görəsən, bu impuls bir neçə yüz qramlıq ət parçasından ibarət olan beyindədir, yoxsa bədəni meydana gətirən zülal və amin turşularının hər hansı bir küncündədir?

Yaxşı, ana təbiət olaraq adlandırdıqları şey haradadır və nə cür gücdür? Necə şüurlu gücü vardır ki, hər şeyi istiqamətləndirir, canlılara fədakarlıq, memarlıq qabiliyyəti və mühakimə xüsusiyyəti verə bilir? Darwinistlər “instinkt”i şüurlu güc olaraq təyin edirlərsə, bu suallara mütləq cavab verməlidirlər. Amma təkamülçülər digər suallar kimi həyatın başlanğıcı və xəyali inkişafı ilə əlaqədar suallar qarşısında da susurlar.

Canlıların bədənini açıb baxdığımızda instinkt adı verilən bu məlumat qaynağının canlıların harasında olduğunu tapa bilmərik. Çünki instinkt, məna ifadə edən və maddi qarşılığı olmayan bir hissidir. Bu da hər şeyin maddələr yığınınından meydana gəldiyi fikrini müdafiə edib “mənanı rədd edən” darvinistlər və materialistlər baxımından böyük ziddiyyət meydana gətirir.

İnstinktlərin təkamül nəzəriyyəsini təhdid edən və bir tapmaca meydana gətirə biləcəyini ilk olaraq ifadə edən ad isə çaşdırıcıdır. Bu şəxs nəzəriyyənin qurucusu Çarlz Darvindir. Darwin bu mövzuda belə yazmışdır:

“İnstinktlər təbii seleksiya ilə qazanıla bilər və dəyişikliyə məruz qala bilərmi? Arını böyük riyaziyyatçıların yeni kəşf etdiklərini hələ əvvəldən tətbiq etdiyi pətək gözlərini düzəltməyə yönəldən instinkt üçün nə deyəcəyik?102

“İnstinktlərin əksəriyyəti elə təəccüblüdür ki, onların inkişafı oxucuya bəlkə nəzəriyyəmi tamamilə yıxmağa yetərli görünəcəkdir.¹⁰³

“Bir çox instinktlərin adətən bir nəsildə əldə edildiyini və sonra irs olaraq sonrakı nəsillərə ötürüldüyünü düşünmək ciddi bir səhv olardı. Bal arıları və qarışqalar kimi bildiyimiz ən təəccüblü instinktlərin bir çoxu vərdişlə əldə edilə bilməz.”¹⁰⁴

Təkamül nəzəriyyəsinin dilemmalarından biri olan instinkt problemi Darvindən bu günə qədər eynilə davam edir. Canlılardakı heyranedici davranışları “instinkt” kimi xarakterizə edib bu nöqtədə dayanmaqla heç bir şey açıqlanmış sayılmayacaq. İnstinktin qaynağını anlamağa çalışmaq lazımdır. Bu edilərsə, əgər bir canlıda instinkt varsa, onu güdən, ona nələr etməli olduğunu göstərən, ilham edən bir gücün olduğu görülməcəkdir. Bu gücün kainatın tək sahibi və hakimi olan Allah olduğu açıqdır. Elm adamlarının instinkt hesab etdikləri davranışlar Allahın canlılara ilhamıdır. Bir ayədə belə buyrulur.

“

...Göylərdə və yerdə nə varsa, hamısı Onundur. Hər bir şey Ona itaət edir.

(Bəqərə surəsi, 116)

Canlıların təsadüfən meydana gələ bilməyəcəyini açıq şəkildə ortaya qoyan saysız nümunədən bəziləri belədir:

Heyvanlar arasında ən vəhşilərdən biri olan timsahlar 3 ay boyunca yumurtalarının başından bir an belə ayrılmadan onları qoruyarlar.

Erkək pinqvin qütb qışında kürtə yatarkən, dişi yemək axtarışına çıxar. İstiliyin -40°C -yə düşdüyü qış boyunca buzlaqlar getdikcə böyüyər və qida əldə etmək çətinləşər. Yumurtə qoyan dişi pinqvinlər dərhal dənizə qayıdılar. Erkək kürtə yatdığı dörd ay boyunca qütb fırtınalarına dözmək məcburiyyətindədir. Heç bir şey yemədən yumurtaları qoruyan erkək bu zaman ərzində çəkisinin yarısını itirər. Amma əsla yumurtanı tərk etmər. Dörd aydan sonra yumurtalar qırılmağa başlayanda dişi pinqvin gəlir. Ana yüzlərlə pinqvinin arasından erkəyini və balasını dərhal tapar. Qurşağındakıları boşaldaraq balanın baxımını boynuna götürər. Hər yerin buzlarla əhatəli olduğu mühitdə yuva qurma imkanı yoxdur. Ana ilə ata balanı soyuqdan qorumaq üçün ayaqlarının üstünə qoyub qarınları ilə qızıqşdırırlar.

Köç edən quşlardan olan albatrosilər həmişə öz doğulduqları yerdə cütləşərlər. Bu səbəblə, törəmə zamanlarında koloniyalar halında bir araya gələrək toplanırlar. Dişilər gəlmədən həftələr əvvəl erkəklər gəlib

burada olan yuvaları təmir edərək dişi və balalar üçün mükəmməl rahatlıq təmin edərlər.

FƏSİL

“Təkamül silahlanma yarışı nağılı”

Qidalanma zəncirindəki ov və ovçu növləri sahib olduqları hücum və müdafiə sistemləri ilə silahlarla təchiz olunmuş kimidirlər. Bir zəbrə hücum edən aslan ovunu tutub təsirsiz hala gətirmək üçün güclü pəncələrindən və iti dişlərindən istifadə edir. Zebr də ovçudan qaçmaq üçün ayaqlarının gücünə güvənir. Səmada uçan bir qartalın gözləri bir növ radar, ərəzidəki dovşanın kamuflyaj təmin edən kürkü isə bir növ anti-radar qalxan funksiyası yerinə yetirir. Heyrətamiz başqa nümunə də

bəzi bitki növləri ilə bu bitkilər üzərində parazit həyat davam etdirən böcəklərlə əlaqədardır. Bitkilər parazit böcəklərin hücumuna məruz qalanda zəhərli maddələr ifraz edərək kimyəvi döyüş başladırırlar.

Bu xüsusiyyətlər düşünüldükdə canlılar arasındakı rəqabət ilə hərbi sahədəki müdafiə sistemləri arasında bənzər vəziyyət görülür. Bu bənzərlik heyvanlardakı üstün yaradılışın açıq dəlilidir. Təbiətdə fəvqəladə kompleks strukturlar olduğu həqiqətini inkar edən təkamülçülər isə canlılardakı bu təchizətləri “təkamüllü silahlanma yarış” başlığı altında izah edirlər. Beləliklə, canlılardakı bu mükəmməl strukturların təkamül prosesində ortaya çıxdığı təəssüratını verməyə çalışırlar. Halbuki bu, heç bir elmi dayaqı olmayan, yanıldıcı kəlmə oyunundan ibarətdir.

Hətta 1999-cu ildə “Nature” jurnalında nəşr olunan çalışmada bu istiqamətdəki təkamülçü iddiaya zidd tapıntılar irəli sürülmüşdür. Bu çalışmanı həyata keçirən araşdırmaçılar əldə etdikləri nəticəni “silahlanma yarışları fərziyyəsini rədd edirik” şəklində elan etmişdilər.¹⁰⁵

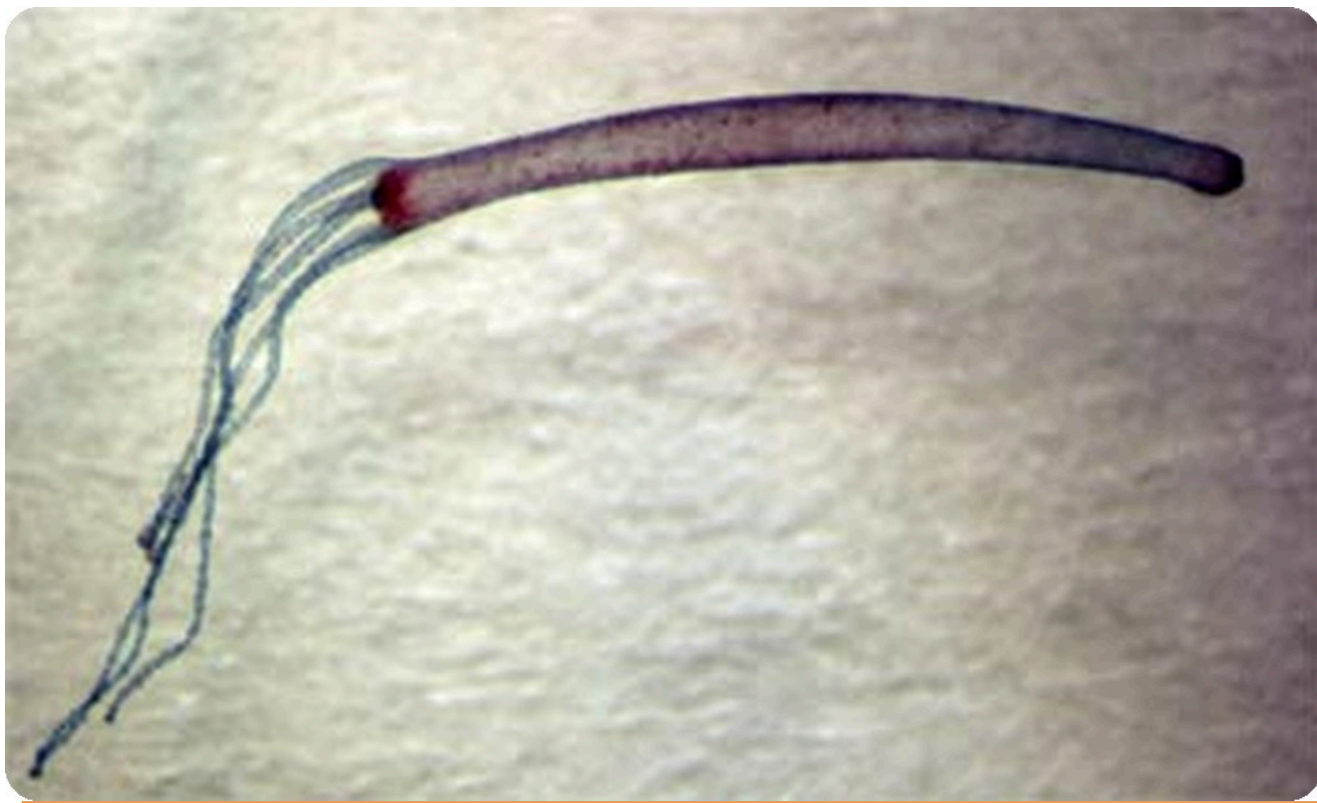

Bu çalışmada ABŞ-dakı Chicago universitetində çalışan Eli A. Stahl və qrupu, *Arabidopsis thaliana* adlı bitki növünün bakteriyaların meydana gətirdiyi çürüməyə qarşı müqavimət genlərini araşdırmış, ancaq heç bir “yarış” izinə rast gəlməmişdilər. *A. thaliana*-nın Hindistandan Qazaxıstana qədər 26 fərqli bölgədən toplanmış nümunələrini *Pseudomonas* bakteriya çürüməsinə qarşı başlatdığı fizioloji reaksiyasına nəzarət edən genləri araşdıran elm adamları, yalnız 12 populyasiyada *rpm1* adı verilən müqavimət geninə rast gəlmişdilər. Müqavimət geninin populyasiya içində az nisbətdə olması təkamüllü silahlanma yarışları tezisinin yalnız xəyaldan ibarət olduğunu ortaya qoymuşdur.

Beynəlxalq okean və atmosfer işlətməsində çalışan ekoloq alim Peter M. Kareiva isə bu tapıntılar haqqındakı izahında “dırmaşan silahlanma yarışının hər hansı növünə dair yetərli təcrübi dəlil olduğunu düşünmürəm. Bu düşüncənin təsiri böyük miqyasda bənzətmənin gücündən meydana gəlmiş ola bilər” deyə demişdir.¹⁰⁶

Bu məlumatların ortaya qoyduğu kimi, təkamülçülərin canlılardakı silahlanma nümunələrinə baxaraq izah etdikləri təkamül nağıllarının təbiətdə qarşılığı yoxdur. Təkamüllü silahlanma yarışı təbiətin həqiqətlərində deyil, təkamülçülərin xəyallarında yaşayır.

Digər tərəfdən, təbiətdə təkamül nəzəriyyəsini “ürəyindən vuran” silahlanma nümunələri mövcuddur. Bunlardan biri, Microstomum adlı su soxulcanının şirin su polipi olan Hydradan aldığı heyranverici sistemə əsaslanır. BBC-nin keçmiş redaktoru Gordon Rattray Taylor “təkamül nəzəriyyəsini ürəyindən vuran və elm tərəfindən açıqlana bilməmiş taktika” olaraq təyin etdiyi bu sistemi “böyük təkamül sirri” başlıqlı kitabında ələ alıb və darvinist doqmanın tənəzzülünü təəccüblü nümunəsi kimi izah edir.

Hydra uzunluğu təxminən 1.2 sm-ə qədər uzana bilən və sualtı bitkilərə yapışaraq yaşayan canlıdır. Bu canlı ətrafındakı yeməkləri ağzına doğru istiqamətləndirəcək qolların olduğu bir balon və bitkilərə yapışmanı təmin edən ayaqdan ibarətdir. Diqqət çəkici bir xüsusiyyəti, kəlləmayallaq aşaraq irəliləməsidir. Əvvəlcə başını yapışdığı səthə doğru əyir, sonra ayağını ataraq yer dəyişdirir.

Hydranın bəzi növləri nematokist olaraq bilinən dişləyən hüceyrələrə sahibdirlər. Bu hüceyrələrin hər birində partlayıcı güc ilə atıla bilən qıvrımlı, zəhərli tükcüklər var. Başqa hissiyyat tükcük isə hüceyrənin xaricinə doğru böyüyər və hər hansı bir şeyə toxunduqları anda nematokistlərin boşalmasını təmin edən təkan verici mexanizm olaraq vəzifə icra edər. Bu tip hüceyrələr hydraların səthində qruplar halında olur.

Hydranın bu müdafiə etmə sistemi çox maraqlıdır, amma daha da diqqət çəkici olan Hydraları yeyərək bəslənmələrini fərqləndirən Microstomum deyilən su soxulcanlarının bundan faydalanma şəklidir. Bu su soxulcanı

Hydraları yeyəndə nematokistləri, ya da inkişaf etdiklərində bunları meydana gətirəcək gənc hüceyrələri həzm etməz. Ancaq bir şəkildə bu hüceyrələri bədənindən keçirər və dişləyən nöqtələri çölə gələcək şəkildə səthinə, yəni dərisinə yerləşdirər. Sonra düşmən yaxınlaşanda bu nematokistləri boşaldar: Microstomumun bir başqa növü isə düşmənin yaxınlaşıb toxunmasını belə gözləmədən zəhərli kiçik oxlarını bir güllə və ya raket kimi atır.

Microstomum silahları ilə təchiz edildikdən sonra Hydralarla bəslənməyi kəsər və normal bəslənməsinə qayıdar. Ancaq bütün sursatını istifadə etdikdən sonra yenidən silahlanmaq üçün təkrar Hydralarla bəslənər. Bu fəvqəladə proqramı tətbiq edə bilmək üçün Microstomumun üç dəyişik

toxuması əməkdaşlıq etməlidir: Endoderm, parankim və epiderm. Yaxşı, Microstomum bu kompleks quruluşu necə əldə etmişdir? Bəslənməsini bu şəkildə nizamlamağı necə öyrənmişdir?

Ən təəccüblü nöqtə, bunların hamısının beyni, ya da sinir sistemi olmayan kiçik canlıda meydana gəlməsidir. Buna baxmayaraq bu canlı bir xatirə ortaya qoya bilir.¹⁰⁷

Təsadüflərin nematokist hüceyrə istehsal etməsi bəzi təsadüflərin bunları bəzi canlılar üçün zərərli etməsi, bir başqa təsadüflərin Microstomumun zərər görməməsini, digər təsadüflərin də bunları kürəyinə yerləşdirməyi təmin etməsi qeyri-mümkündür və buna inanmağın ağılsızlıq olduğu da aydındır.

Canlılardakı silahların bir “məqsəd” ortaya qoyduğu, təsadüfləri və şüursuz təbiət hadisələrinə əsaslanan təkamülçüləri izahsız qoyduğu bir həqiqətdir. Gordon Rattray Taylor kitabında təkamül nəzəriyyəsinin, təbii seleksiya və təsadüfi variasiyaların bu qədər koordinasiya tələb edən proqramı necə meydana gətirə bildiyini açıqlamaqda tamamilə yetərsiz qaldığını ifadə etdikdən sonra belə yazır:

“Fizioloqlar da Hydradan alınan hüceyrələrin Microstomumun bədənində necə köç etdiyini açıqlaya bilmirlər. Normalda, məməlilərin fertil olmuş (döllənmiş) yumurtası embrion halına gələrkən çox bənzər şəkildə köç edər. Məsələn, embrionda hüceyrə topasının müxtəlif yerlərindən gələn hüceyrələr ürəyi meydana gətirmək üçün olmalı olduqları yerdə toplanırlar, sanki qədrələrinin “ürək”dən başqa orqan olmamalı olduqlarını bilirlər. Burada darvinistlərin inanmağı rədd etdiklərinin başqa nümunəsini görürük.”¹⁰⁸

Əlbəttə, nə Hydra, nə Microstomum, nə də digər canlılar bədənlərindəki silah sistemlərini özləri hazırlamayıblar və bu sistemləri bədənlərində

istehsal etməyi qarşılılarına hədəf qoymayıblar. Bütün bunları, bu canlılara verən üstün Yaradıcı vardır. Şübhəsiz ki bu Yaradıcı, bütün canlıların Rəbbi olan Allahdır.

“

Məxluqatı yoxdan yaradan, sonra onu təkrar dirildən Odur. Bu Onun üçün çox asandır. Göylərdə və yerdəki ən uca sifətlər Ona məxsusdur. O, yenilməz qüvvət və hikmət sahibidir.

(Rum surəsi, 27)

FƏSİL

Meymunların zəkali davranışları insanın meymunlardan təkamül etdiyini göstərməz

Meymunlarda müxtəlif zəkali və sosial davranışlar görülür. Təkamülçülər meymunların müvəffəqiyyətlə təqlid etdikləri insan davranışlarına diqqət çəkərək arada bənzərliklər qurarlar. Meymunların zəka baxımından insana ən yaxın canlı olduğunu iddia edərək, bu bənzərlikləri insanın meymundan təkamülləşdiyi iddiasına dayaq göstəririlər. Halbuki, meymun zəka və davranışlarının təkamülə dəlil olduğu iddiası etibarsızdır. Çünki təbiətdə, təkamülçülərin xəyali ağacında insana uzaq olaraq düşündükləri bir çox canlı insani davranışlara yaxın xüsusiyyətlər göstərir.

İnsanlardakı bəzi davranışları təqlid edə bilən canlılara bəzi nümunələr bunlardır:

1) Sakit okean adası olan New Caledoniada yaşayan *Corvus moneduloides* növü qarğalar alət istehsalında şimpanzelərdən daha üstündür. 2002-ci ilin sonlarına doğru kəşf edilən bir qarğanın bu sahədəki qabiliyyəti elm adamlarını xeyli təəccübləndirmişdir.¹⁰⁹ BBC “Betty ən yaxın qohumlarımızı utandırdı” açıqlama edərək şimpanzelərin insandan sonra ən ağıllı canlılar olduğu tezisnin etibarsız olduğunu vurğulamışdır.¹¹⁰ 2003-cü ildə qarğaları New Caledonia adasındakı təbii mühitdə araşdıran

tədqiqatçılar bu canlıların fərdi qabiliyyətləri ilə inkişaf etdirdikləri alətlərin məlumatını fərdlər və nəsillərə ötürərək “texnoloji irəliləmə” ortaya qoyduğu nəticəsinə gəlmişdir.¹¹¹

2) İnsandan başqa simvolik dilə sahib tək canlı bal arılarıdır.¹¹² Bir arı digər arıların heç görmədiyi qida qaynağını yüzrlə metr uzaqda olmasına baxmayaraq, sanki koordinat verirmiş kimi xüsusi rəqs ilə digər arılara izah edə bilər.

3) Arılar heç bir meymunun edə bilməyəcəyi riyazi hesablamalar edərlər. Məsələn, pətəklərini ətraf mühit nisbətinə uyğun optimal həndəsi şəkildə, altı bucaqlılar halında düzəldirlər.¹¹³

4) Termitlər gözlərinin görməmələrinə baxmayaraq, mükəmməl ventilyasiya sistemlərinə sahib nəhəng yuvalar qura bilirlər. Bu vəziyyət gözü görməyən insanların bir araya gəlib 960 metrlik nəhəng göydələnlər tikməsi mənasını verir. Üstəlik, qunduzlar da inşaat texnikaları tətbiq edə bilər və çayların axıntısını kəsən bəndlər inşa edə bilirlər.

5) Schwarzula adlı çöl arısı və ya yarpaq kəsici qarışqalar daha mürəkkəb mədəniyyəti, cütçülük mədəniyyətini tətbiq edirlər. Schwarzula yuvasında topladığı sürfənin ifrazatlarından istifadə edərək “heyvandarlıq”¹¹⁴, yarpaq kəsən qarışqalar isə göbələk yetişdirərək “əkinçilik” edirlər.

Meymunların davranışlarına dair məcburi açıqlamalar

Təkamülçülər şimpanzeləri üz ifadələri və romantik vəziyyəti anlama ilə ünsiyyət qurma qabiliyyəti baxımından da insanlara bənzədir və təbliğatlarında istifadə edirlər. Ancaq şimpanzelərin bu qabiliyyətləri də təkamülçülərin iddiaları baxımından məna ifadə etməz. Çünki bunun kimi mürəkkəb sosial davranışlar sərgiləyən daha bir çox canlı vardır.

Məsələn, qarğalardan söhbət getdikdə, başqa qarğaların yeməyini oğurlayarkən öz qohumlarına fərqli davranır; imperator pinqvinləri isə uzun dövrün sonunda yanına qayıtdıqları ailələrini minlərlə pinqvin arasından asanlıqla tanıya bilirlər...

İnsan ağıl sahibi bir varlıq olaraq davranışlarını müxtəlif dəyərlər baxımından qiymətləndirə bilər, doğru və səhv qənaətlərə gələ bilər. Bu xüsusiyyəti, ağla, vicdana və əxlaqi dəyərlərə sahib olmasından qaynaqlanır. Təkamülçülər isə insanın fiziki və zehinlə xəyali təkamül müddətində ortaya çıxmış olan bir canlı olduğu nağılını bir doqma olaraq mənimsəyiblər və müxtəlif qəzet və jurnallarda insan əxlaqının guya təkamüllü mənşəyinə dair fərziyyələr irəli sürürlər.

Bu sahədəki çalışmalarının əksəriyyətini insanın ən yaxın qohumu olduğunu irəli sürdükləri meymunlar üzərində reallaşdırırlar. Meymunlar təkamülçü araşdırmaçılar üçün simvol halına gəlmişdir. Bu canlılara baxdıqlarında, guya təkamül tarixlərini gördükləri zənninə qapılar, xəyali meymun adamların insanlarla nə kimi bənzər davranışlar ortaya qoymuş ola biləcəyini quraşdırırlar. Bu hazırlıqlar zamanla elə sıx hal alır ki, bir müddət sonra təcrübə meymunlarını öz istədikləri yöndə istiqamətləndirdiklərini anlamaz, meymunlara “etdirdikləri nömrələrin” fərziyyələrini təsdiqlədiyini düşünərlər.

Məsələn, Minnesota universitetindən olan Jeffrey Stevensin meymun əxlaqla əlaqədar məcburi açıqlamalar ehtiva edən çalışması bunlardan biridir. Stevens bir mağaraya yerləşdirdiyi, biri ac olan bir qrup meymuna bir miqdar yemək verdikdən sonra yemək paylaşımının necə reallaşdığını araşdırmışdır. Tədqiqatçı primatların ac yoldaşlarına nadirən yemək verdiklərini, amma oğurlama və ya döyüş olanda yemək paylaşmasının olduqca sıx reallaşdığını görmüşdür.

Stevensin bu vəziyyətdən gəldiyi nəticə çox maraqlıdır. Stevens meymunların hüsur əldə etmək üçün yeməklərini verdiklərini və bu davranışın valideynlərin uşağına sakitləşməsi üçün oyuncaq verməyinə bənzədiyini deyir. Üstəlik, yeməklər kiçik tikələr halında olarsa, qonşuları daha çox narahat etdiyini ifadə edir, bunu da dilənçinin sədəqə verənin cibini boşaltmağa meylli olmasına bənzədir.

Bu bənzətmələr yalnız araşdırmaçının xəyalini əks etdirir, təkamül nəzəriyyəsinə heç bir elmi dəstək vermir. Bu düşüncə ilə meymun olmayan əksər növün yemək paylaşımının araşdırılması müxtəlif insan davranışlarına bənzədilə bilər. İnsanlar bəzən eqoist, bəzən də səxavətli ola bilərlər. Bu yanlış məntiqə görə quşların, kaftarların, ya da hər hansı canlı növünün paylaşması ilə insan davranışları arasında bənzərliklər qurula biləcək; insanla quşların əxlaqının, ya da insanla kaftarın əxlaqının bənzədiyi deyiləcəkdir.

Bu bənzətmələr darvinizmə kor-koranə bağlı bir tədqiqatçının dilədiyi istiqamətdə, dilədiyi miqdarda qurduğu xəyallardan ibarətdir. Yuxarıda ifadə edildiyi kimi, bu tədqiqatçı meymunların mağarada kiçik tikələrə fokuslanmalarını dilənçinin sədəqə verənin cibini boşaltmasına bənzədir. Bu tədqiqatçı başqa təcrübə mühitində yeməyini paylaşan bir meymunla qarşılaşa bilər və bunu yenə öz istədiyi şəkildə izah edə bilər.

Hər şəkildə belə bənzətmələr mümkündür və elmi dəlil meydana gətirməkdən uzaqdır. Bunların təkrar yolu ilə insan və meymunlar arasındakı bənzərliklərin zehinlərdə yerləşdirilməsi və bunların tək tərəfli izah ilə təkamül nəzəriyyəsinə süni dəstək təmin edilməsi ümid edilir. Bir həftə təcavüzkarlıq; bir həftə fədakarlıq; başqa həftə isə qısqanclıq baxımından bənzərliklərin nəzəriyyəyə dəstək təmin edirmiş kimi qarşımıza çıxarılmasından ümid edilən etibarsız dünya görüşünü yaymaq və kütlələri bu istiqamətdə düşünməyə öyrəşdirməkdir.

İnsan əxlaqının mənşəyini təsadüfi və məqsədsiz müddətdə axtarmaq mənasız olduğu aydındır. Darvinistlərin xəyallarında yaşayan kainat şüursuz təsadüflərə əsaslandırıqları, heç bir mövcudluq məqsədi olmayan bir kainatdır. Halbuki, kainatdakı hər detal təkamülçülərin bu iddialarını yalanlayır; bu detalların başında insanın vicdanlı, şüurlu, yaxşı və pis anlayışlarını bilən, əxlaq sahibi olan varlıq gəlir. İnsan yaradıldığı ilk gündən bəri insandır və yaradıldığı ilk gündən bəri əxlaqi dəyərlərin şüurundadır. Doğru və səhv arasında ayrı-seçkilik etməyimizi təmin edən faktor isə əxlaq qaydalarıdır. Əxlaq qaydalarının varlığı da bu qaydaları qoyan Yaradıcının varlığını sübut edir. İnsanı yaradan, ona doğrunu və səhvi göstərən Uca Allahdır.

“

Ey iman gətirənlər! Əgər Allahdan qorxsanız, O sizə yaxşı və pisi bir-birindən ayırd etmə anlayışı verər, günahlarınızın üstünü örtər və sizi bağışlayar. Allah böyük lütf sahibidir.

(Ənfal surəsi, 29)

Nəticə

Təbiətdə qabiliyyətləri olan nə qədər canlı olursa olsun, onların bu xüsusiyyətlərə sahib olmaları bu canlıların insanla qohum olduğunu göstərməz. Bu səbəbdən, meymunlardakı “insana bənzər” davranışlar da insanın təkamülü ssenarilərinə dəstək vermir. Təkamülçülər ön mühakimələri ilə xəyali bənzərliklər qurur, şimpanzelərin insana bənzər tərəflərini təhrif edib təkamül təbliğatında istifadə edirlər. Halbuki, təbliğat məqsədi ilə davam etdirdikləri iddia öz nəzəriyyələrinə də ziddir: Çünki xəyali təkamül ağacında insana uzaq olaraq ifadə edilən canlılar, insanın ən yaxın qohumu olaraq göstərilən şimpanzedən daha ağıllı davranışlar göstərirlər. Qısacası, şimpanzenin zəkasının insanınkına ən

yaxın olduğu; bunun da təkamülə dəlil olduğu iddiası əsassız yalandan ibarətdir.

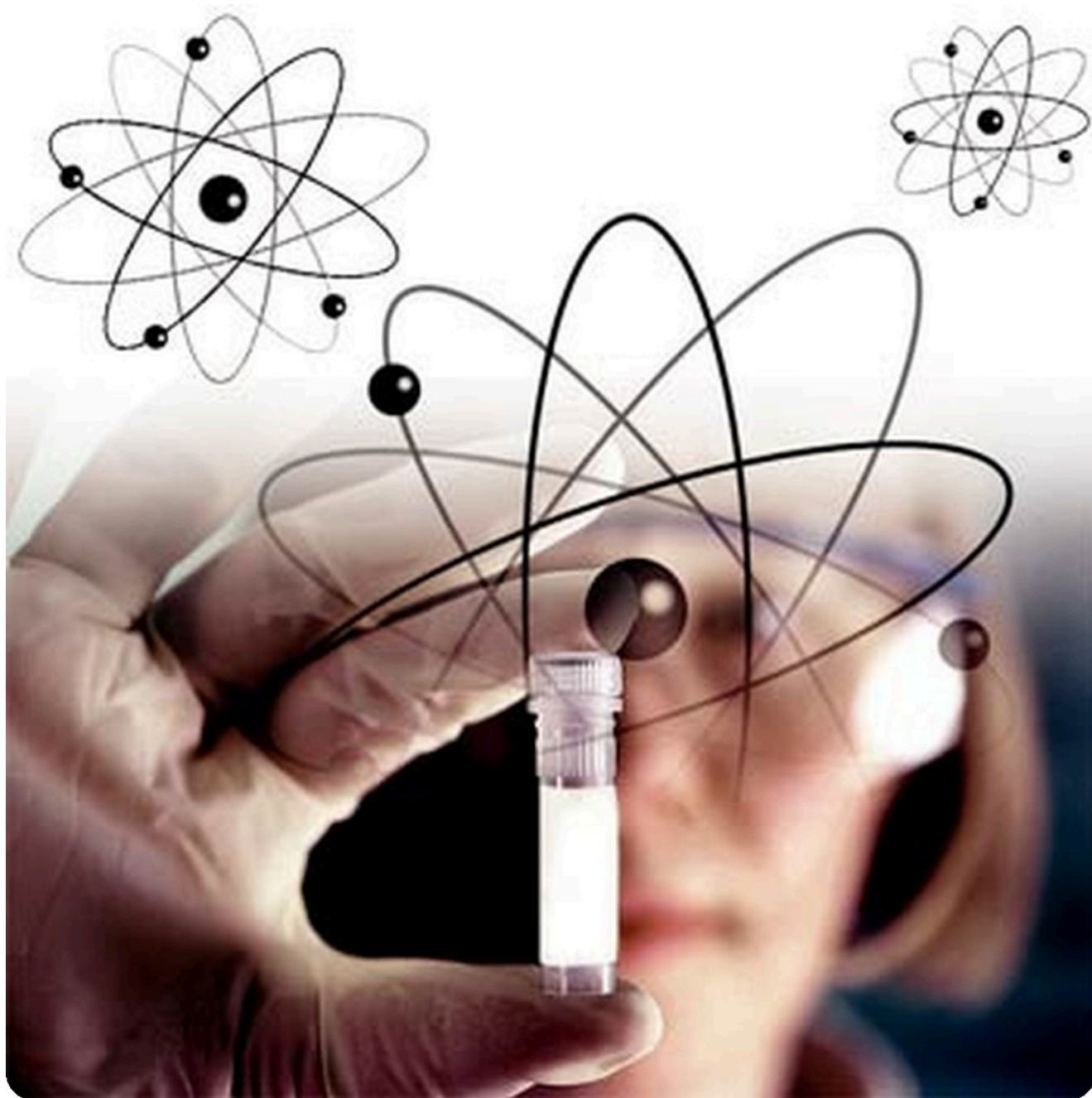
FƏSİL

“İnsan bioloji maşındır” yalanı

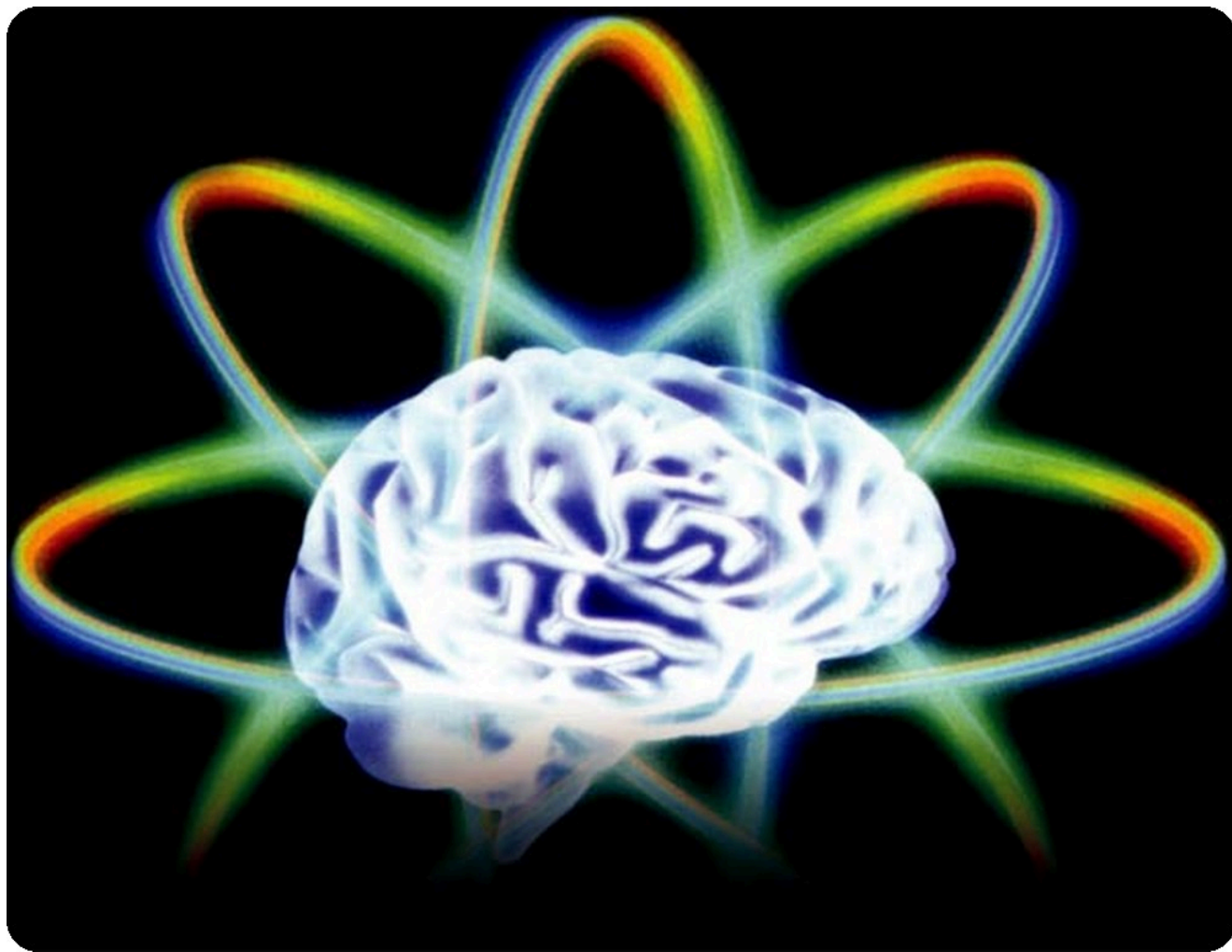
Materialistlər hər şeyin maddədən ibarət olduğu sayıqlamalarına əsasən insanın yalnız bioloji maşından ibarət olduğu hissiyyatına düşüblər. İnsanın xüsusiyyətlərini araşdıran təkamülçü elm adamlarının mövzuya yanaşmasını da bu səhv dünyagörüşü təyin edir. Müxtəlif insan davranışlarında iştirak edən kimyəvi maddələr, beyin bölgələri və ya genlər; araşdırılan insan davranışının "vahid" təsirli qaynağı olaraq izah edirlər. Cəmiyyətə insanın fiziki və kimyəvi təsirlərlə həyatını davam etdirən “bioloji maşın” olduğu təbliğatını edirlər. Ancaq “insan bioloji maşındır” fikri çox böyük yalandır. Bu düşüncənin məntiqi və elmi dayacağı yoxdur.

Bu düşüncə özünü təkzib edir

Materialistlər insan ağılının da neyronların elektrokimyəvi fəaliyyətlərinin məhsulu olduğunu fərz edirlər. Ancaq neyronlar da oksigen, karbon, azot və hidrogen kimi atomların bir araya gəlməsi ilə meydana gəlmişdir. Bu səbəbdən “insan bioloji maşındır” iddiası atomların bir araya gəlib özləri haqqında izah etmələrinə inanmaqla eyni şeydir. Bunun isə nə cür mənasız düşüncə olduğu açıqdır. Atomlar nüvə və bunun ətrafında fırlanan elektronlardan meydana gəlirlər və düşünmə qabiliyyəti ilə hiss etmə xüsusiyyətinə sahib deyildirlər.

Atomlar sevinci, sevgini, tolerantlığı, təvazökarlığı, mərhəməti hiss edə bilməz, özləri haqqında düşünüb mühakimə edə bilməzlər. Materializm üçün insan şüuru materializm içindən çıxılması mümkün olmayan dilemmadır. Təkamülçü bioloq Julian Huxley neyron fəaliyyətləri ilə şüur arasındakı əlaqəni “Ələddinin sehrli lampası” hekayəsindəki maddədən kənar hadisəyə bənzətmişdir:

“Bir sinir hüceyrəsinin başlanğıc hərəkəti nəticəsində şüurlu bir vəziyyət alması kimi qeyri-adi bir şeyin necə meydana gələ biləcəyi, “Ələddin sehrli lampası” hekayəsindəki lampanı ovuşduraraq cinin görünməsi kimi anlaşılmazdır...”¹¹⁵

Təkamülçülərin “İnsan bioloji maşındır” iddiası aqlın qaynağının beyindəki kimyəvi qarşılıqlı təsirlərə əsaslandırır. Kimyəvi qarşılıqlı təsirlərin məhsulu olduğu fərz edilən nəzəriyyənin isə doğruluğunu bilmək mümkün deyil və bu səbəblə də “insan maşındır” iddiası keçərsizdir.

Bu fikrin təbliğat mövzusu olan araşdırmalar elmi cəhətdən etibarlı deyil

İnsanın bioloji maşından ibarət olduğu təbliğatının əsas ünsürü müəyyən davranışa nəzarət etdiyi iddia edilən genlərlə əlaqədar media

xəbərləridir (Məsələn; qısqanclıq geni, alkoqolizm geni və ya təcavüzkarlıq geni və s.). Bu iddialar mediada yüksək səslə elan edilib, ancaq hər biri səssizcə çürüdülmüşdür. Təkamülçü elm jurnalı “Science”da bu mövzuyla əlaqədar nəşr olunan “Genlər və davranış” başlıqlı məqalədə aşağıdakılar ifadə edilir:

“Elm adamları müəyyən genlərin və ya xromosom bölgələrinin davranış xüsusiyyətləriylə əlaqəli olduğunu təkrar-təkrar iddia etdilər, amma əldə etdikləri tapıntıları (başqa çalışmalarda) yenidən əldə edə bilmədikləri üçün bunları geri çəkmək məcburiyyətində qaldılar... Bu iddiaların hamısı böyük coşğuyla elan edildi; hamısı məşhur mediada sorgusuz-sualsız salamlanıldı, amma hamısı artıq gözdən düşmüşdür.”¹¹⁶

Laboratoriya həqiqətləri insan davranışlarının genlərlə idarə olunduğu istiqamətində heç bir məlumat irəli sürmür. Ancaq mediada genlər və davranışlar arasındakı əlaqə iddialarının şişirdilmiş reklamlarla çatdırılması cəmiyyətdə bəzi insan davranışlarını idarə edən genlərin olduğu şəkildə yanlış anlamaya gətirib çıxarmışdır. “Gen əfsanəsi” olaraq adlandırılan bu təbliğat heç bir elmi dayağa sahib deyil.

İnsan şüursuz atomların təsadüfən meydana gəlməsindən və ya bioloji maşından ibarət deyil, Uca Allahın üstün ağıl və sonsuz qüdrəti ilə var etdiyi bir canlıdır. Allah Quranda belə bildirir:

“

Həqiqətən, Biz insanı süzülmüş palçıqdan yaratdıq. Sonra onu sağlam bir məqanda (ana rəhmində) nütfə halına saldıq. Sonra nütfəni laxtalanmış qan (rüşeym) halına saldıq, sonra laxtalanmış qanı bir ət parçasına çevirdik. Sonra ət parçasını sümüklərə çevirdik, sonra sümükləri ətə örtükdük. Sonra da onu başqa bir yaradılışla inşa etdik (insan halına saldıq). Yaradanların ən gözəli olan Allah çox ucadır! “

(Muminun surəsi, 12-14)

FƏSİL

Dilin təkamülü dilemması

Biz danışarkən düşüncələrimizi dil sayəsində nizamlı qəliblər və qarşı tərəfin anlayacağı şəkildə mənalı ifadələrlə ifadə edirik. Bunlar xüsusiləşmiş əzələ hərəkətləri və söz silsiləsi tələb etdiyi halda əksər insan bundan xəbərdar belə deyil, belə şeyə diqqət belə yetirmirik. Biz yalnız danışmağı “diləyirik”. Danışmaq istəyəndə 100-ə yaxın əzələnin uyğun şəkildə sıxılıb boşalaraq səslər, hecalar və sözlər çıxarması, fənn, predikat, tələffüz kimi elementlərin uyğun sırada düzülməsi ilə qarşı tərəfin anlayacağı cümlələr ortaya çıxar. Bu qədər mürəkkəb mərhələlərə əsaslanan qabiliyyəti istifadə etmək üçün bizim “diləmək”dən başqa heç nə etməməyimiz, danışmağın bioloji strukturlarla məhdud qabiliyyət olmadığını açıq şəkildə göstərir.

İnsanın danışma bacarığı təkamül prosesinin xəyali zərurəti və ya xəyali mexanizmləri ilə açıqlana bilməyən çox mürəkkəb qabiliyyətdir. Təkamülçülər çox çalışmalarına baxmayaraq, çox kompleks qabiliyyət olan danışığın sadə heyvan kimi ünsiyyət şəkillərindən təkamülləşdiyi istiqamətdəki iddialarına dəlil göstərmədən müvəffəqiyyətsiz olublar. Pennsylvania universitetindən olan David Premackın “insan dili, təkamül

nəzəriyyəsi üçün bir utancdır”¹¹⁷ şəklindəki sözləri bu müvəffəqiyyətsizliyi ortaya qoyur.

Məşhur filoloq Derek Bickerton “utancın” səbəblərini belə açıqlayır:

“Danışma insandan əvvəlki nəsildən gəlmiş ola bilərmi? Xeyr. Heyvan ünsiyyəti strukturlarına bənzəyirmi? Xeyr... Heç bir meymun təhsilinə baxmayaraq, qrammatika qaydalarına vəqif ola bilməyib. Sözlər, sözlərin düzülüşü necə ortaya çıxdı? Bu problemlər danışığın təkamülünün qəlbində yatır.”¹¹⁸

Yer üzündə mövcud bütün dillər kompleksdir və bu kompleksliyin pilləli olaraq necə qazanılmış ola biləcəyi təkamülçülər tərəfindən xəyal da edilə bilinmir. İngiltərənin ən fanatik təkamülçü bioloqu Richard Dawkinsə görə ən ibtidai olaraq bilinən qəbilə dilləri də daxil olmaqla, dünya üzərindəki hər dil yüksək dərəcədə kompleksdir:

“Bu mövzuda ən açıq nümunə danışmaqdır. Heç kim necə başladığını bilmir... Sözlər və mənalarının mənşəyi də naməlumdur. Dünya üzərindəki minlərlə dilin hamısı çox mürəkkəbdir.

Bunun pilləli olaraq inkişaf etdiyini düşünürəm, lakin belə olmalı deyil. Bəziləri müəyyən yer və zamanda bir zəka tərəfindən icad edildiyini və qəfildən başladığını düşünə bilər.”¹¹⁹

İki təkamülçü beyin tədqiqatçısı W. K. Wilkins və J. Wakefield bu mövzuda bunları söyləyirlər:

“Dilin təkamülünün keçid mərhələləri ilə əlaqədar dəlil yoxdur. Buna baxmayaraq, alternativ fikirləri qəbul etməyimiz də çətindir. Əgər növə xas bəzi xüsusiyyətlər parçalara ayrılmış bir şəkildə təkamülləşmirsə, bu vəziyyəti açıqlamaq üçün iki yol görünür. Ya hələ kəşf edə bilmədiyimiz bir güc, bəlkə də İlahi bir müdaxilə ilə olmalı olduğu kimi yerləşdirilmişdir. Ya da növlərin inkişafında nisbətən ani dəyişikliyin, bəlkə də bir növ qəfil və böyük mutasiyanın nəticəsidir... Amma belə təsadüfi mutasiyanın təsadüfi təbiəti bu iddianı şübhəli hala gətirir. Daha əvvəl ifadə edildiyi kimi, (Pinker and Bloom, 1990) dil kimi kompleks və görünüşə görə vəzifələrinə bu qədər ideal şəkildə uyğun

sistemə gətirib çıxaracaq mutasiyanın ehtimalı yox deyiləcək qədər aşağıdır.”¹²⁰

Çox kompleks hesablama tələb etdiyi nəzərə alındıqda danışığ qaydaları insanı heyretə salır. Bəzi insanlar üçün danışma qabiliyyətinin necə qazanıldığı böyük sirr olaraq qalır. Noam Chomsky bunu belə ifadə edir:

“Bura qədər danışığın meydana gəlməsi ilə əlaqədar olaraq heç nə demədim. Səbəbi isə, deyilə biləcək çox az şey olmasıdır. Kənardan görünən bir neçə məqamdan başqa, danışmaq böyük sirrdir.”¹²¹

Təkamülçü ön fikirlər içində boğulmayan şəxs üçün isə danışığ bacarığının qaynağı çox açıqdır. Bu qabiliyyəti insana verən Uca Allahdır. Allah insanlara danışmağı ilham edir və onları danışdırır. Bu həqiqət Quran ayəsində belə bildirilir:

“

...Onlar öz dərilərinə: “Nə üçün əleyhimizə şahidlik etdiniz?” - deyəcəklər. Dəriləri də: “Hər şeyi danışdıran Allah bizi də danışdırdı. İlk dəfə sizi O yaratdı və Ona qaytarılırsınız”, - deyə cavab verəcəklər.

(Fussilət surəsi, 21)

Təkamülçülər dilin əsaslandığı bioloji strukturların kompleksliyini açıqlaya bilmədikləri kimi, dili mümkün edən şüurun mənşəyini də açıqlaya bilmirlər. Maddəyə heç bir şəkildə sadələşdirilə bilməyən insan şüuru və dildəki komplekslik, dilin üstün ağıl tərəfindən hazırlandığını, başqa sözlə yaradıldığını göstərir.

İnsana danışmağı öyrədən Uca Allahdır. Allah Quran ayəsində bu vəziyyəti belə bildirir:

“

*Allah Adəmə hər şeyin adını öyrətdi. Sonra onları mələklərə göstərərək:
“Əgər doğru deyirsinizsə, bunların adlarını Mənə bildirin!” - dedi.*

(Bəqərə surəsi, 31)

FƏSİL

Biocoğrafiya hekayələri

Biocoğrafiya canlıların həyat sahələrinin xəritələri, bu sahələrin xüsusiyyətləri, orqanizmin yayılmasındakı problemlər ilə həyat sahələrinə görə qruplaşdırılmış növlər kimi mövzuları ehtiva edir. Bu mövzuların təkamül nəzəriyyəsinin iddiaları ilə əlaqəsi yoxdur. Necə ki biocoğrafiya mövzusunda nəşr olunan kitabların səhifələrinin əksəriyyətində təkamül nəzəriyyəsinin lehinə hər hansı sübut olmayan məlumatlarla doludur.¹²²

Məsələn, canlıların yer üzündəki yayılmasına baxdıqda növlərin ümumiyyətlə qlobal yayılma nümayiş etdirmədiyi görülür. Növlər daha çox müəyyən iqlim və ətraf mühitin şərtlərinə sahib sahələrdə çoxluq halında yayılıblar. Təkamülçülər Darvindən bu günə qədər olan bu yayılmanı təkamülə dəlil göstərməyə çalışmış, ancaq bu səylər coğrafi yayılmanın “əsas” canlı kateqoriyaları baxımından, hər hansı təkamül ssenarisinə oturdula bilməməsinə görə nəticəsiz qalmışdır.

New York Amerikan təbiət tarixi muzeyində çalışan G. Nelson və N. Platnick “Sistematika və biocoğrafiya” adlı mütəxəssislik kitablarında bu sahədə edilən çalışmaları qiymətləndirmiş və gəldikləri nəticən belə açıqlamışdılar:

“Bu səbəblə, biocoğrafiyanın (və ya canlıların coğrafi yayılmasının) təkamülün lehində və ya əleyhində dəlil olmadığı nəticəsinə gəlirik.”¹²³

Bu səbəblə, biocoğrafiyanın tapıntıları təkamül nəzəriyyəsi üçün elmi dəlil deyildir. Təkamülçülərin “Bu canlı burada yaşayır, deməli, burada təkamülləşmiş, bu canlı da orada yaşayır deməli orada təkamülləşmişdir” kimi iddiaları təxəyyülə əsaslanan nağıllardan ibarətdir.

İnsan ağılının təkamülü təbliğatı nəyə görə etibarsızdır?

İnsan digər canlılarla bioloji baxımdan bəzi bənzərliklər daşısa da, mədəniyyət qurmuş canlı olaraq bənzərsizdir. Universitetlər, xəstəxanalar, zavodlar tikmiş, dövlətlər qurmuş, bəstələr etmiş, olimpiadalar təşkil etmiş, kosmosa getmiş insan, bütün bunları ağıl sayəsində bacarmışdır. Təkamülçülər insan ağılının guya yaşayan ən yaxın qohumu olaraq qəbul etdikləri şimpanzelərlə ayrıldıqdan sonra yaşanan müddətdə təkamülləşərək bugünkü halını aldığını iddia edirlər. Ağılın təkamülündə var olduğunu iddia etdikləri sıçramaları isə beyində meydana gələn təsadüfi dəyişikliklərə və alət istehsalı qabiliyyətinin inkişaf etdirici təsirinə əsaslandırırlar. Bu iddialarını TV sənədli filmlərində tez-tez qarşımıza çıxarır və əvvəlcə daşdan bıçaq, sonra da mizraq düzəltməyi öyrənən xəyali meymun adamların hekayəsini izah edirlər. Ancaq bu təbliğat etibarsızdır. Bizə təlqin edilən ssenarilər elmi göstərməyə çalışsalar da, tamamilə elmdən kənardır və tək qaynaqları darvinist ön mühakimələrdir. Və şübhəsiz, ən əhəmiyyətli insan ağılının maddəyə sadələşdirilməməsidir. Bu həqiqət materializmin etibarsızlığını sənədləşdirərək ağılın təkamülü iddialarını təməlindən yıxır.

Həqiqətdə, ağılın təkamüllə ortaya çıxdığını iddia edən təkamülçülər bəsit ağıl səviyyəsinə sahib olmağın nəyə bənzədiyini fərdi olaraq təcrübə etmə və təkamül prosesindəki şərtləri təkrarlama imkanına sahib deyildilər. “Nature” jurnalının redaktoru Henry Gee təkamülçü olmasına baxmayaraq, sağlamdüşüncəli olaraq bu cür iddiaların elmdən kənar olduğunu qəbul edir:

“Məsələn, insanın təkamülünün bədəninin duruşu, beynin ölçüsü və atəşin, alətlərin istifadəsi və əl-göz koordinasiyasındakı kimi ortaya çıxmasına və inkişaf etdiyi deyilir. Ancaq belə ssenarilər subyektivdir. Heç vaxt təcrübələrlə sınaqdan keçirilə bilməz, buna görə də elmi

deyillər. Ümumiyyətlə, onların istifadəsi elmi sınaqlara deyil, sahiblərinin iddiasına və nüfuzuna əsaslanır.”¹²⁴

Bu cür ssenarilər elmdən kənar olmaqla yanaşı məntiqi baxımdan da əsassızdırlar. Təkamülçülər guya təkamüllə yaranan ağıl sayəsində alət istifadəsinin başlayıb inkişaf etdiyini; alət istifadəsi sayəsində də ağıl inkişaf etdiyini müdafiə edirlər. Halbuki, belə inkişaf onsuz da insan ağılı mövcud ikən mümkündür. Bu izahata görə ilk olaraq texnologiyanın, yoxsa ağılın təkamüllə ortaya çıxdığı sualı cavabsızdır.

Darvinizmin nüfuzlu tənqidçilərindən olan Phillip Johnson bu mövzuda yazır:

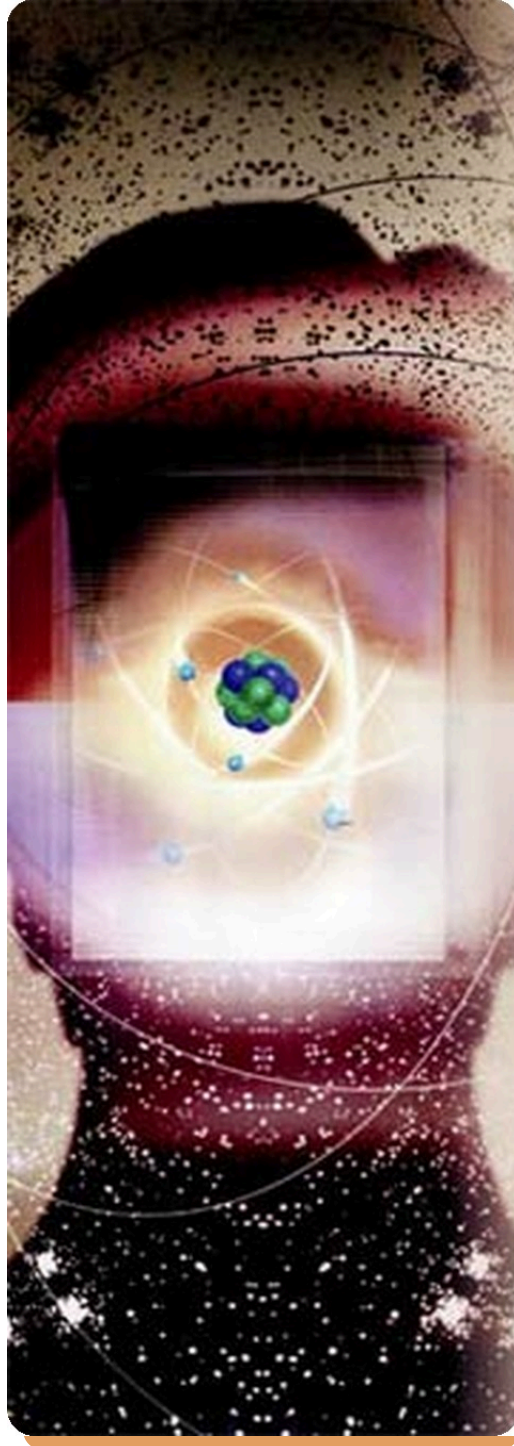
“Ağılın məhsulu olan bir nəzəriyyə, nəzəriyyəni uyduran ağılı uyğun şəkildə əsla açıqlaya bilməz. Mütləq doğrunu kəşf edən üstün elmi ağıl hekayəsi ancaq və ancaq ağıl verilmiş bir qabiliyyət olaraq qəbul etsəniz təmin edici olar. Ağılı öz icadlarının məhsulu kimi izah etməyə çalışdığımız anda çıxışı olmayan güzgülü dəhlizə girmiş kimi olarıq.”¹²⁵

Təkamülçülər aqlın təsadüfən inkişaf etdiyi iddialarına dayaq kimi iki faktor göstərirlər. Birincisi, mutasiyadır. Ancaq mutasiyaların ağılı təkamülləşdirdiyi iddiasının məntiqsizliyi ortadadır. Mutasiyalar təsirli olduqları zaman orqanizmdə əhəmiyyətli pozulma meydana gətirərlər. Beyində meydana gəlmiş və insanı zehni fəaliyyətlər baxımından daha irəli səviyyəyə çatdırmış tək mutasiya belə yoxdur. Bu həqiqətlərə baxmayaraq, mutasiyaların insan aqlını inkişaf etdirə biləcəyini iddia etmək, yüksəkdən yerə doğru atılan bir radionun yerə düşəndə televizora çevrilə biləcəyini iddia etmək qədər axmaqlıqdır.

Corc Marshall institutunun rektoru Robert Jastrow bu axmaq iddianın əsaslandığı məntiqi belə ifadə edir:

“İnsan gözünün təsadüf məhsulu olduğunu qəbul etmək çətindir; ancaq insan zəkasının, atalarımızın beyin hüceyrələrində meydana gələn təsadüfi təxribatların məhsulu olduğunu qəbul etmək daha da çətindir.”¹²⁶

Darvinistlər tərəfindən aqlın guya təsadüfi inkişafına dayaq göstərilən ikinci faktor isə “ortaya çıxma faktı”dır. Darvinistlər bunu, “təsadüf əsəri

reallaşan təsadüfün heç gözlənilməyən bir başqa şeyin ortaya çıxışına yol açma biləcəyi fikri” kimi təsvir edirlər.

Bunun “klassik elmi nümunəsi”nin su olduğunu iddia edirlər. Buna görə oksigen və hidrogen öz başlarına suya bənzər xüsusiyyət daşımır, ancaq müəyyən nisbətdə birləşdikdə ortaya çıxan su molekulları da əvvəldən təxmin edilə bilməyən xüsusiyyətlər ortaya qoyur.

Bu məntiqə görə, insan şüurunun mənşəyində beyin kimyasında meydana gələn təsadüfi dəyişikliyin olduğu fərz edilir.

Ancaq bu bənzətmə yalnız yalandan ibarətdir. Çünki hər kəs çox yaxşı bilir ki, insan şüuru su nümunəsindəki kimi qaydaya bağlı və sadə bir fakt deyil. Məsələn bir insan, yanında olmadığı halda ailə yaxınlarının görünüşlərini və səslərini xəyal edə bilər. Əlbəttə, görünüş və səslərini sanki yanındalarmış kimi hiss etməsi, beynindəki atomların müəyyən qaydalara görə birləşməsindən deyil, özünün diləməsindən qaynaqlanır. Qısacası, gözlənilməz xüsusiyyətlər ortaya qoysalar da, atomlar ağıl artımı ilə əlaqədar deyildirlər.

İnsan ağılı ilə əlaqədar Darvinist iddiaları təməldən etibarsız edən məqam isə, nəzəriyyənin əsaslandığı materialist fəlsəfənin insan aqlını izah edə bilməməsidir.

Müasir elm insan aqlının materialistlərin iddia etdiyi kimi beyin hüceyrələri arasındakı alış-verişdən qaynaqlanmadığını göstərmişdir. Müasir texnologiya məhsulu inkişaf etmiş skaner cihazları, materialistlərin, beyində ağıl meydana gətirən bir bölgə və ya proses gözləmələrini boşa çıxarmışdır. İnsan aqlına materialist izah gətirə bilmirlər.

Colin McGinn materializmin bu dilemmasını daha açıq bir şəkildə bu cür dilə gətirir:

“Uzun müddətdir bədən-zəhin problemini həll etməyə çalışırıq. Bütün cəhdlərimizə baxmayaraq, nəticə ala bilmədik. Bu problemin sirri hələ də davam edir. Məncə bu sirri tapa bilmədiyimizi səmimi şəkildə etiraf etməyin vaxtı gəlib.”¹²⁷

Riyaziyyatçı və teoloq William A. Dembski isə şüura beyinlə qaynaqlanan izahatların verilməsi ümidlərinin tükəndiyini belə dilə gətirir:

“Fəlsəfəçilərin “planlamalı yanaşmalar” (propositional attitude) adını verdikləri məqsədlər və istəklər ölçüsünə gəldikdə, şüur alimlərinin bu faktı nevroloji səviyyədə anlamaq ümidindən onsuz da imtina etmiş olduqları görülür... Materializmə olan bağlılıq davam etsə də, insan aqlını neyron səviyyəsində izah etmək ümidi artıq ciddi düşüncə deyil...”¹²⁸

Beyində materialistlərin ümid etdiklərinin əksinə, ağıl yaradan xüsusiyyət ola bilməyəcəyi açıqdır. Çünki beyindəki hüceyrələr oksigen, karbon, nitrogen kimi şüursuz atomlardan meydana gəlir. Əlbəttə, bu atomlar “düşünə bilməz”, “xatırlaya bilməz” və “sevə bilməzlər”. Üstəlik, bu atomlar yer üzündə yaşayan milyardlarla insanın beynində eynidir. Ancaq milyardlarla fərqli insan, beyinlərində eyni atomları daşımalarına baxmayaraq, milyardlarla fərqli şəxsiyyət ortaya qoyurlar. Eyni vəziyyətlərdə fərqli duyğu və düşüncələr ortaya qoya bilən bu insanları bir atom yığını qəbul edən materialist fəlsəfənin necə böyük cəfəngiyat olduğu ortadadır.

Müasir elmin tapıntıları insana yalnız maddədən meydana gələn məsuliyyətsiz varlıq olduğunu deyən materializmi yalanlayır. Elmin göstərdiyi həqiqət insan aqlının təməlində fəvqəltəbii şüurun olmasıdır.

Şübhəsiz bu vəziyyət, Quranda bizə bildirilən əhəmiyyətli həqiqəti təsdiqləyir. İnsan aqlının qaynağı, Yaradıcımız olan Allahın insana üfürdüyü ruhdur. Allah Quranda bu həqiqəti belə xəbər verir:

“

Sonra onu müəyyən bir surətə saldı və ona öz ruhundan üfürdü. O sizin üçün gözlər, qulaqlar və ürəklər yaratdı. Nə qədər də az şükür edirsiniz!

(Səcdə surəsi, 9)

FƏSİL

Təkamülçülərin saxta ilahı: Təbiət

Təkamülçülər təbiətdə üstün yaradılış olduğu həqiqətini qəbul etməkdən qaçmaqla yanaşı, həyatını davam etdirən bioloji strukturlar qarşısında heyranlıqlarını gizlətmirlər. Ancaq bunu edərkən təriflər yağdırdıqları xüsusiyyətləri saxta ilaha ətf edirlər. Bu saxta ilahın adı “təbiət”dir (Allahı tənzihi edirik). Təkamülçülərin izahatlarına görə bu saxta ilah canlılara şəfqət duyur, onlara ehtiyacları olan orqanları verir, həyatın davam etməsini təmin edir. Düşünür, qərar verir, vəziyyəti qiymətləndirir. Ümumiyyətlə, “ana təbiət” şəklində başlayan cümlələrlə bu saxta ilahdan, təbiətdən şəxsiyyət və ağıl sahibi varlıq kimi danışirlər. Buna görə təbiət bəzən canlılara ehtiyaclarını verən ana, bəzən onlara mükəmməl funksionallığa sahib sistemlər təmin edən mühəndis, bəzən isə canlı növlərini ələyən və bunlardan yeni canlılar meydana gətirən və bu şəkildə növləri təkamülləşdirən seçicidir.

Təbiətdə çox açıq mükəmməllik vardır. Ancaq bunun təbiətə ətf edilməsi çox məntiqsizdir. Təkamülçülərin “Ana təbiət”i, bildiyimiz daş, torpaq, su, ağac, bitki, və s. dən meydana gəlir. Görəsən, bunlardan hansının orqanellər, hüceyrələr, orqanlar və sistemlər yaratmağa və bunlardan milyonlarla fərqli canlı növü meydana gətirməyə gücü çatır bilər? Hansının canlılara şüurlu və ağıllı hərəkətlər etdirməsi mümkün ola bilər? Əlbəttə, təbiətin belə gücü yoxdur. Təbiət yaradıcı güc deyil, yalnız vəsaitdir.

İnsana zövq verən portret rəssamının varlığını göstərir. Mükəmməl sənət əsəri olan bir portreti araşdıran bir şəxs portretdən aldığı zövqlə “boyalar nə gözəl şəkil çəkmişdir, nə gözəl naxış yaratmışdır” deməyəcək. Boyaların öz başlarına şəkil çəkəcək güclərinin olmadığı, rəssam

tərəfindən şüurlu olaraq istifadə edildiyi ortadadır. “Ana təbiət” kimi anlayışlar, ya da “təbiət insana bu qabiliyyəti vermiş, təbiət insanı belə yaratmış” kimi qəlibləşmiş sözlər də eyni şəkildə məntiqsiz və yanıldıcıdır.

Portretin rəssama işarə etdiyi kimi, təbiət də üstün ağıl sahibi Yaradıcının varlığını göstərir. Qaya, torpaq, hava və su kimi cansız maddələrdən meydana gələn təbiət; həyatın davamı üçün lazım olan təbiət qanunlarını, həyatın təməlində olan məlumatı, bir-birindən üstün möcüzələrlə təchiz edilmiş milyonlarla canlı növünü, bir tovuz quşunun tüklərindəki mükəmməl rəng və naxışları, onu araşdıran elm adamlarını var edə bilməz.

Təkamülçülər təbiətdə hansı canlı nəyə ehtiyac duyursa, bu ehtiyaca dərhal cavab verən təkamül başlayıb canlıya yeni xüsusiyyətlər qatan “sehrli” mexanizm olduğunu düşünürlər. Bu xəyali iradə əslində təkamülçülərin fərqiində olmadan tapındıqları təsadüf bütüdür. Halbuki, həqiqətdə bütələrin heç nəyə gücü çatmaz. “Təbiət”in də, “təsadüf”ün də canlılar yaratmaq və bunları inkişaf etdirmək gücü yoxdur.

Təbiət içindəki bütün canlılar və sistemlərlə bütün bunları yaratmağa güc çatdıran, sonsuz qüdrət və ağıl sahibi Yaradıcının varlığına işarə edir. Allah sonsuz məlumat və qüdrəti ilə təbiəti var etmiş və ona hər an dəstək olur. O, bütün aləmlərin Rəbbidir, yoxdan var edəndir. Dilədiyi an, hər birini və dilədiyi qədərini yenidən yaratmağa güc çatdırandır. Uca Allah Furqan surəsində belə buyurur:

“

U Allah ki, göylərin və yerin hakimiyyəti Ona məxsusdur. O, Özünə heç bir övlad götürməmişdir. Hakimiyyətində heç bir şəriki yoxdur. O, hər şeyi yaratmış və onlara müəyyən ölçü və nizam vermişdir. (Kafirlər) Allahı qoyub heç bir şey yarada bilməyən, əksinə özləri yaradılmış olan, özlərinə belə nə zərər, nə də xeyir verə bilən, öldürməyə, həyat verməyə və yenidən diriltməyə gücləri çatmayanları ilah qəbul etdilər.

(Furqan surəsi, 2-3)

FƏSİL

İyerarxik təsnifat barədə təkamülçü yalanlar

Bəzi təkamülçülər canlıların; ailə, dəstə və aləm kateqoriyalarında iyerarxik sistemlə təsnif edilmələrini xəyali təkamül prosesinin dəlili olduğunu iddia edirlər.

Ancaq iyerarxik təsnifin təkamülə dəlil kimi müdafiə olunması etibarsızdır. Çünki əvvəlcə həyat formalarının iyerarxik olaraq təsnif edilməsi təkamülçülər tərəfindən ortaya atılıb, sonradan təsdiqlənmiş uzaqgörənlik deyil. Müasir təsnif etmə sisteminin atası olan isveçli elm adamı Carl Linnaeus yoxdan yaradılışa inanmış elm adamıdır və bu təsnifin yaradılış məhsulu olduğunu qəbul etmişdir.

İyerarxik təsnif edilmə xüsusiyyəti dizayn məhsullarının yaxşı bilinən xüsusiyyətidir. Məsələn, nəqliyyat vasitələri; quru, hava və dəniz nəqliyyat vasitələri olaraq təsnif edilə bilər, bunlar alt kateqoriyalara və bu alt kateqoriyalar da daha kiçik alt kateqoriyalara ayrıla bilər. Ancaq belə təsnif bu nəqliyyat vasitələrin təsadüfi təkamül prosesində ortaya çıxdıqlarını göstərməz.

Necə ki, Oxford universitetinin zooloqu Mark Ridley “New Scientist” jurnalında nəşr olunan bir məqaləsində bunu belə ifadə edir:

“Növlərin iyerarxik olaraq cinslərə, ailələrə və bu şəkildə başqa kateqoriyalara təsnif edilməsi təkamül lehinə argument deyil. Hər hansı əşya qrupunu variasiyaları təkamüllü olsun, ya da olmasın iyerarxik olaraq təsnif etmək mümkündür.”¹²⁹

Təsnif etmənin təkamül dəlili kimi istifadə edilməyəcəyini göstərən çox əhəmiyyətli bir həqiqət daha vardır: Canlılar aləmində bir-birindən morfoloji (quruluş) cəhətdən “növlər” olması təkamül nəzəriyyəsi üçün ziddir.

Necə ki, Çarlz Darvin bu vəziyyətin nəzəriyyəsi üçün meydana gətirdiyi çətinliyi bu sözlərlə ifadə etmişdir:

“Əgər növlər başqa növlərdən varislik yolu ilə və fərq edilməyəcək dərəcədə kiçik addımlarla ortaya çıxıblarsa, niyə hər yerdə saysız keçid forması görmürük? Niyə təbiətin xaos halında olmadığını, bunun yerinə növlərin diqqətə çarpan dərəcədə bir-birlərindən ayrıldığını görürük?”¹³⁰

Növlərin bir-birindən ayrıldığını və bioloji olaraq daha üst iyerarxiyalar altında təsnif edildiyi canlılar aləmi təkamül nəzəriyyəsinin fərziyyələrini dəstəkləmir. Darvinizmin canlılardakı bənzərliklərin səbəbi olaraq qarşıya qoyduğu mexanizmlərin, növləri təkamülləşdirici heç bir gücünün olmaması diqqətə alındığında bu həqiqət ortaya çıxır:

Canlılar arasındakı əlaqələrdə Carl Linneaus haqlı çıxmış, Çarlz Darvin isə yanılmışdır.

Canlılar bir-birlərindən təsadüfən təkamülləşməmiş, onları Uca Allah yaratmışdır.

“

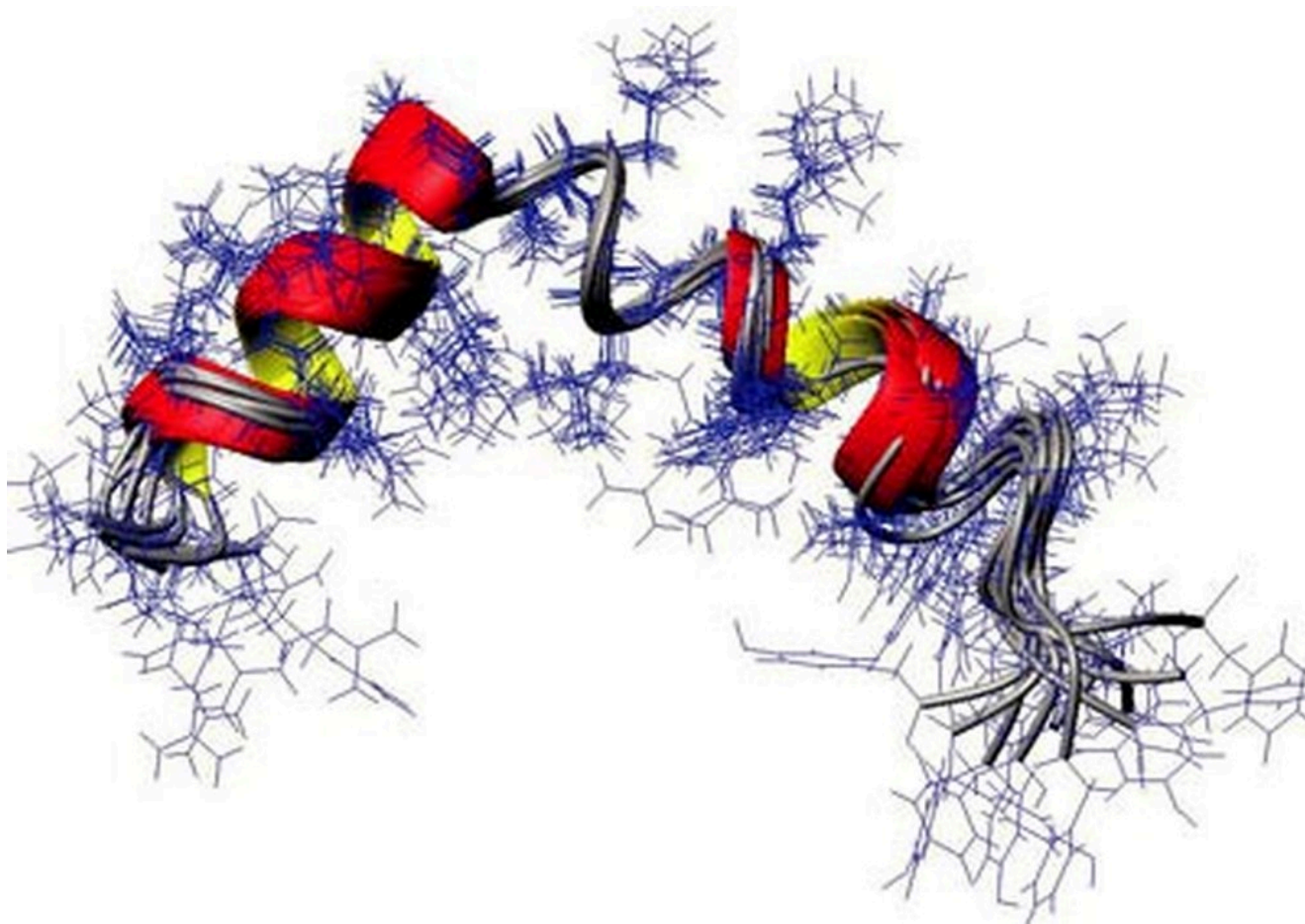
U, göyləri görə biləcəyiniz dirəklər olmadan yaratdı. Sizi yırğalamasın deyə yerə uca dağlar yerləşdirdi və onun hər tərəfinə növbənöv canlılar yaydı. Biz göydən su endirib onunla orada hər növ gözəl bitkidən bitirdik. Bu, Allahın yaratdıqlarıdır. Elə isə, Mənə başqalarının nə yaratdığını göstərin! Xeyr, zalımlar açıq-aşkar bir zəlalət içindədirlər.

(Loğman surəsi, 10-11)

FƏSİL

Çarəsiz darvinistlərin virtual cəhdləri: Kompüter simulyasiyaları

Darvinistlər bu günə qədər təbiətdə, fosil qeydlərində və ya laboratoriyada canlılardakı kompleks xüsusiyyətlərin mərhələ-mərhələ qazanıldığı iddiasını isbat edə biləcək heç bir elmi dəlil göstərə bilməyiblər. Bu səbəblə, ssenarilərini virtual aləm üzərindən inkişaf etdirirlər. İnkişaf etdirdikləri proqram platformalarında digital orqanizm hazırlayır, proqramı işlədir və sonra da həyəcanla bunların təbii seleksiya və mutasiyalar ilə necə təkamülləşdiyinə dair nağıllar izah edirlər. Ancaq kompüter mühitində (in silico) edilən bu tip təcrübələr ancaq kompüterlərin verilən əmrləri yerinə yetirə bildiyini sübut edir.

Bu təcrübələr təkamül nəzəriyyəsinin fərz etdiyi məqsədsiz, təsadüfi proses deyil, müəyyən hədəfə doğru şüurlu şəkildə istiqamətləndirilən bir prosesdir. Məsələn, bu təcrübələrdəki digital orqanizm riyazi qabiliyyətlərinə görə “mükafatlandırılan” kiçik kompüter proqramlarıdır. Müvəffəqiyyətli əməliyyatlar edən digital orqanizmin çoxalaraq daha çox müvəffəqiyyət əldə edə biləcəyi kompüter zamanı qazanmasına icazə verilir.

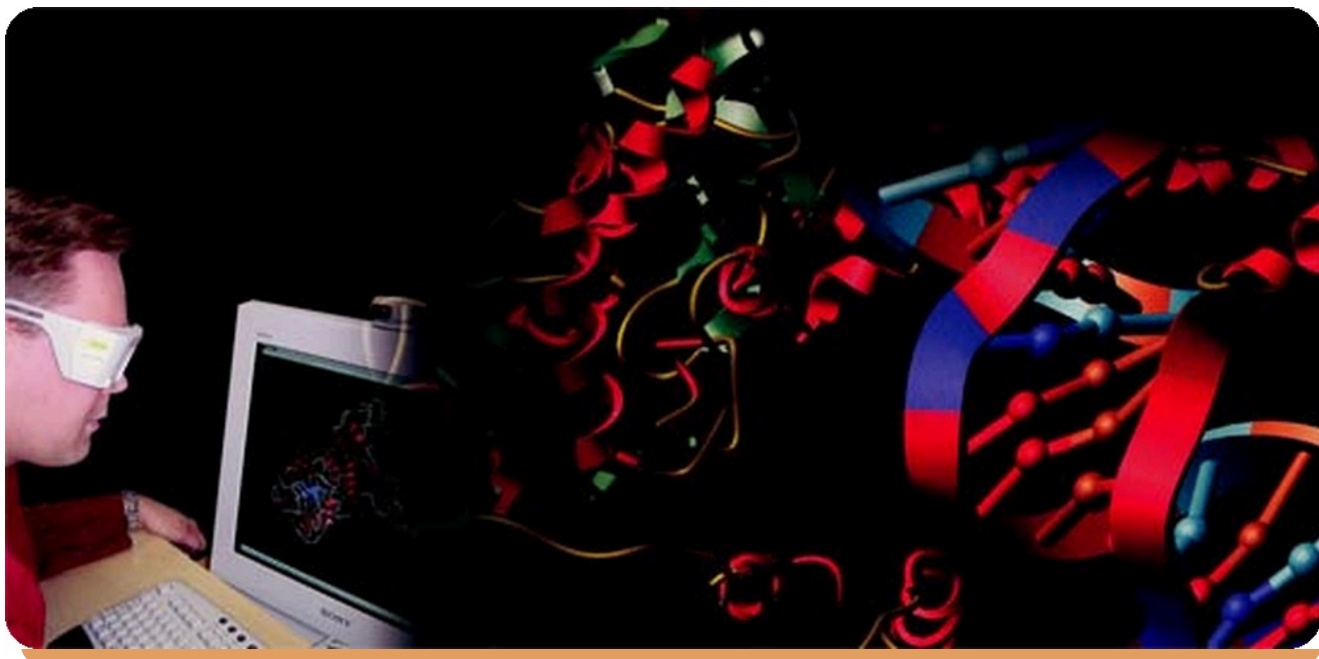
Ən əhəmiyyətli, “digital” orqanizm “bioloji” orqanizm üçün əsla ehtiyat ola bilməz. Tək bir eukariot hüceyrəni ələ alağ və darvinistlərdən soruşaq: Görəsən, hazırladıqları atari oyununda hüceyrədə olan bu kompleks quruluş, funksiya və ya proseslərdən hansının “silikon” qarşılıqları mövcuddur?

Nüvə? Hüceyrə pərdəsi? Sitoplazma? Ferment? Zülal? Xromosomlar? Ribozom? DNT köçürməsi? RNA tərcüməsi? DNT və RNA-dakı səhvlərin düzəldilməsi sistemi? Mitoz bölünmə? Mayoz bölünmə?...

Biz cavab verək: Heç birinin.

Necə ki, “Nature” jurnalının 9 yanvar 2003-cü il tarixli sayında kimyagər Steven A. Benner tərəfindən nəşr olunan bir məqalədə “sintetik biologiya” ilə əlaqədar bəzi açıqlamalar edilmiş və simulyasiyaların həqiqətdən uzaq olduğunu ortaya çıxaran bu ifadələrə yer verilmişdir:

“Replikasiyanı və təkamülü “in silico” olaraq simulyasiya edən kompüter modelləri nisbətən daha asandır. Bir kompüter proqramı mutasiyaya məruz qala bilər, amma çalışmağa davam edə bilər. Ancaq realıqda molekullar quruluşunda çox kiçik dəyişiklik olsa belə, ümumiyyətlə, dramatik ölçüdə dəyişikliyə məruz qala bilərlər.”¹³¹

Kompüter mütəxəssisi Kevin Kellynin bu sözləri isə daha təəccüblüdür:

“Çox əhatəli araşdırmağımıza baxmayaraq, deyilən tarixdə yeni növlərin təbiətdə ortaya çıxdığına şahid olmadıq. Eyni zamanda və çox maraqlı şəkildə, heyvan əhilləşdirmədə də yeni növlərin ortaya çıxdığını görmədik. Buna, meyvə milçəyi çalışmalarında yüz milyonlarla nəsildə heç yeni növ ortaya çıxmaması da daxildir ki, bunlarda növləşməni ortaya çıxarmaq üçün bilərəkdən milçək populyasiyalarına yüngül və sıx təzyiqlər bilərək tətbiq olunmuşdur. Hələ “növ” termininin bir mənə daşmadığı kompüter həyatında başlanğıc sıçramasından başqa fısqıran yeni növ müxtəliflik artımı görmürük.

Təbiətdə islah çalışmalarında və süni həyatda variasiyanın ortaya çıxdığını görürük. Ancaq daha böyük ölçülü dəyişikliklərin yoxluğunda variasiyanın sərhədlərinin dar və ümumiyyətlə növ içində məhdud olduğunu da görürük... Hələ heç kim fosil qeydlərində, real həyatda və ya kompüter həyatında, təbii seleksiyanın mürəkkəbliyi növbəti səviyyəyə sıçramasından qaynaqlanan keçid anlarına şahid olmamışdır. Növlərin ətrafında hansısa yerdə bu kritik dəyişikliyə mane olan və ya onu gözümüzədən qaçıрмаğımıza gətirib çıxaran şübhəli maneə vardır.”¹³²

Darvinistləri virtual dünyada guya ki, isbat edilən xəyallarını tərk edib, real dünyanı görməyə və təbiətin həqiqətlərinin təkamül nəzəriyyəsini yalanladığını qəbul etməyə dəvət edirik.

FƏSİL

Rekonstruksiya (xəyali rəsmlər) yalanı

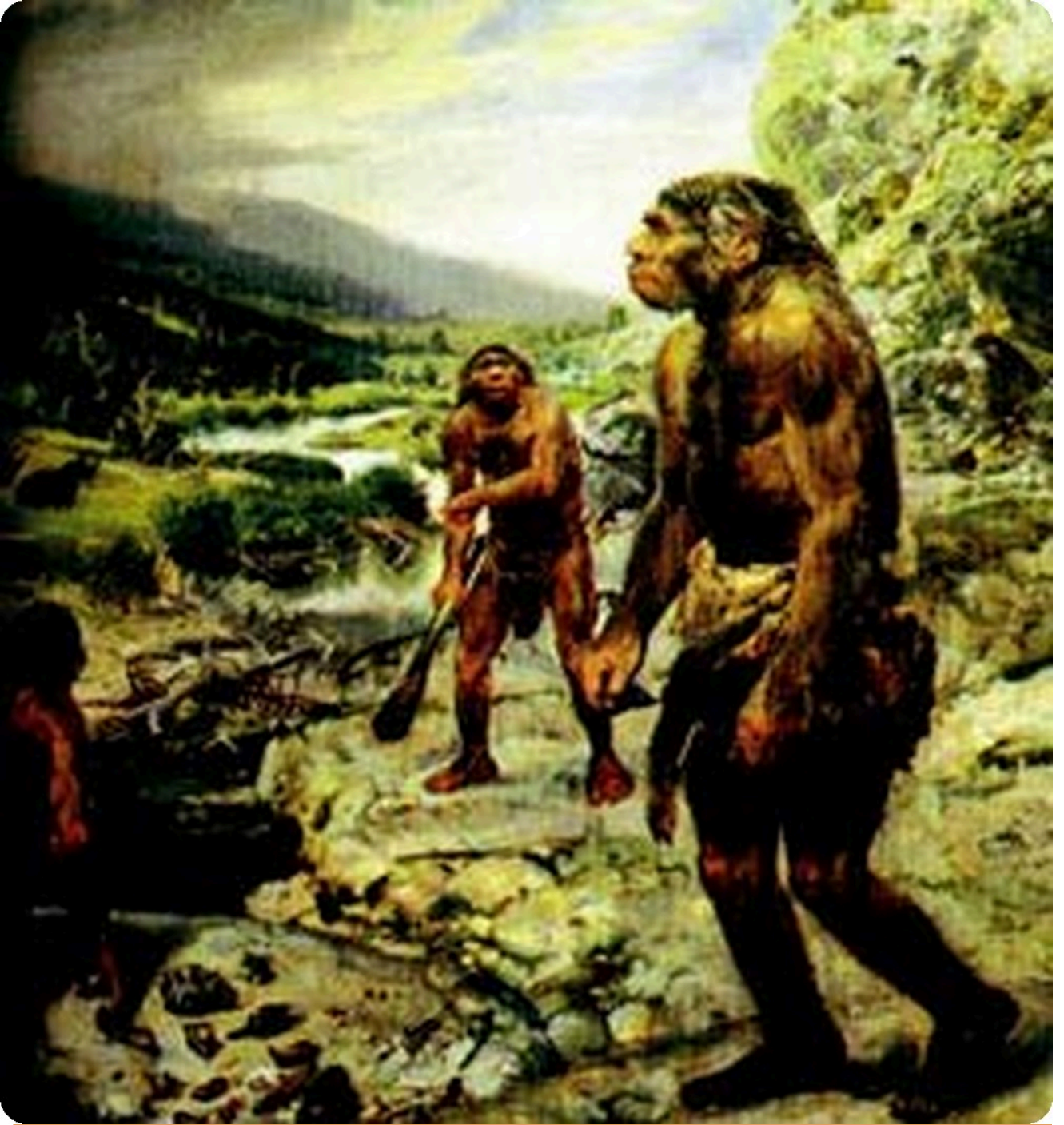
Təkamülçülər nəzəriyyələrini dəstəkləyəcək elmi dəlillər tapma mövzusunda uğursuzluğunu müxtəlif təbliğat üsulları ilə kamuflyaj etməyə çalışırlar. Bu təbliğatın ən əhəmiyyətli ünsürü “rekonstruksiya”dır. Rekonstruksiya “yenidən inşa” deməkdir və yalnız bir sümük parçası, hətta tək bir dişi tapılmış canlının şəkilinin, ya da maketinin düzəldilməsidir. Qəzetlərdə, jurnallarda, filmlərdə gördüyünüz “meymun adam”ların hər biri xəyali şəkil, yəni rekonstruksiyaadır.

Xüsusilə, insanın təkamülü mövzusunda təkamülçülər əllərindəki fosil nümunələrində təxəyyülə əsaslanaraq təxmin edirlər. Buna görə təkamülçülər tərəfindən fosillərə əsaslanılaraq edilən rekonstruksiyalar tamamilə təkamül ideologiyasının tələblərində uyğun olaraq hazırlanır. Harvard universitetində antropoloq olan David Pilbeam “mənim məşğul olduğum paleoantropologiya sahəsində daha əvvəl əldə edilmiş təəssüratlardan meydana gəlmiş nəzəriyyə, həmişə real məlumatları üstələyir” deyərkən bu həqiqəti vurğulayır.¹³³

Burada bir nöqtəyə diqqət yetirmək lazımdır: Sümük fosillərinə əsaslanaraq aparılan çalışmalarda yalnız əldəki obyektin ümumi xüsusiyyətləri ortaya çıxarıla bilər. Halbuki, əsl təyin edici təfərrüatlar zaman ərzində asanlıqla yox olan yumşaq toxumalardır. Təkamülə inanmış bir şəxsin fosil qeydlərinə sübut olmayan bu yumşaq toxumaları istədiyi kimi formaya salıb ortaya xəyali varlıq çıxarması çox asandır. Harvard universitetində çalışan Earnest A. Hooton bu vəziyyəti belə açıqlayır:

“Yumşaq hissələrin təkrar inşası çox risklidir. Dodaqlar, gözlər, qulaqlar və burun kimi orqanların altındakı sümüklə heç bir əlaqələri yoxdur. Məsələn, neandertal kəlləni bir meymuna və ya bir filosofa bənzədə bilərsiniz. Qədim insanların qalıqlarına əsaslanaraq edilən canlandırmalar heç bir elmi dəyərə sahib deyildirlər və cəmiyyəti istiqamətləndirmək məqsədi ilə istifadə edilərlər... Bu səbəblə rekonstruksiyalara çox etibar edilməməlidir.”¹³⁴

Qısacası, rekonstruksiya təkamül nəzəriyyəsinə elmi dəstək vermir. Bunlar tam əksinə, nəzəriyyələrinə dəlil tapa bilməyən təkamülçülərin çarəsizliklərini əks etdirir. Çünki elmi dəlillər göstərmə mövzusunda acizliklərini, xəyal gücü və sənətkarlardan aldıkları köməklə ört-basdır etməyə və cəmiyyəti yanıltmağa çalışırlar. Bunu da daha çox muzeylərdə sərgilədikləri rekonstruksiya ilə reallaşdırırlar. Bunun nə cür hiyləgərcəsinə, elmdən kənar olduğunu göstərmək üçün təkamülçülərin rekonstruksiya hiylələri ilə əlaqədar bəzi nümunələri sərgiləmək faydalıdır:

Təkamül hiylələri sərgisi: Rekonstruksiyalara nümunə

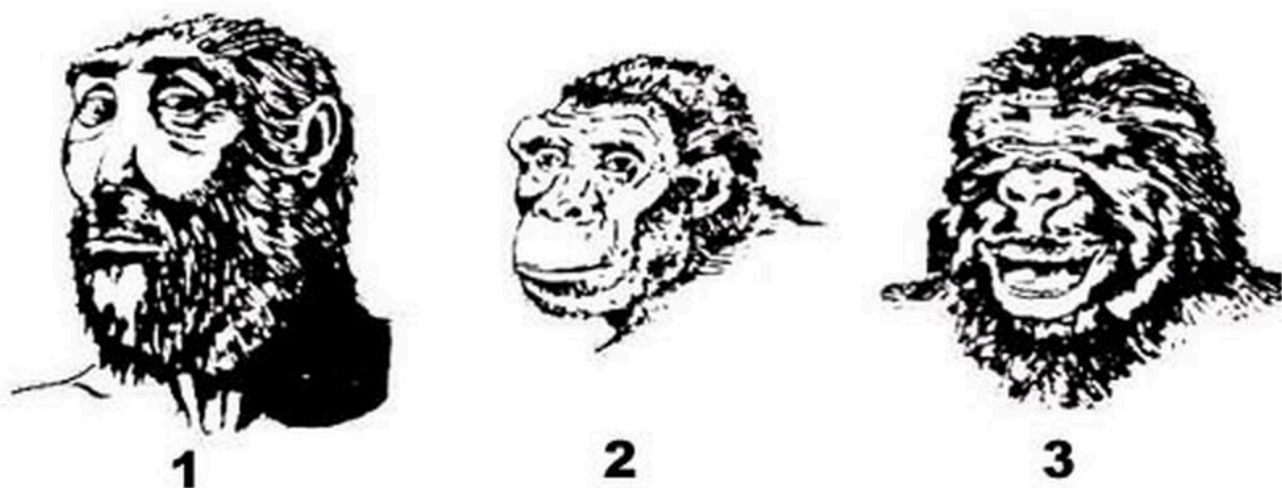
Bəzi göz boyayıcı rəsm nümunələri

Təkamülçülər rekonstruksiyalarda burun və dodaqların quruluşu, saçların şəkli, qaş forması və tüklər kimi qalıq izi buraxması olduqca çətin olan xüsusiyyətləri qəsdən təkamülü dəstəkləyirmiş kimi formalaşdırırlar. Ortaya çıxardıqları xəyali varlıqları ailələri ilə gedərkən,

ovlanarkən və ya gündəlik həyatın başqa sahəsində göstərən təfərrüatlı şəkillər hazırlayırlar. Halbuki, bu şəkillər tamamilə xəyal məhsuludur və heç bir fosil qarşılıqları yoxdur.

Kəllə sümüyündə üç fərqli rəsm!

Təkamülçülər bu mövzuda o qədər irəli gedirlər ki, eyni kəllə sümüyünə bir-birindən fərqli üzlər yaraşdırırlar. *Australopithecus robustus* (Zinjanthropus) adlı fosil üçün çəkilən bir-birindən tamamilə fərqli üç ayrı rekonstruksiya (altı) bunun məşhur nümunəsidir.

İki fərqli Java insanı rəsmi!

İki fərqli Java insanı rəsmi fosillərin təkamülçülər tərəfindən necə xəyalı şəkildə izah olunduğunun bir nümunəsidir....

Təkamülçülərin limitsiz xəyal güclərinin daha bir nümunəsi!

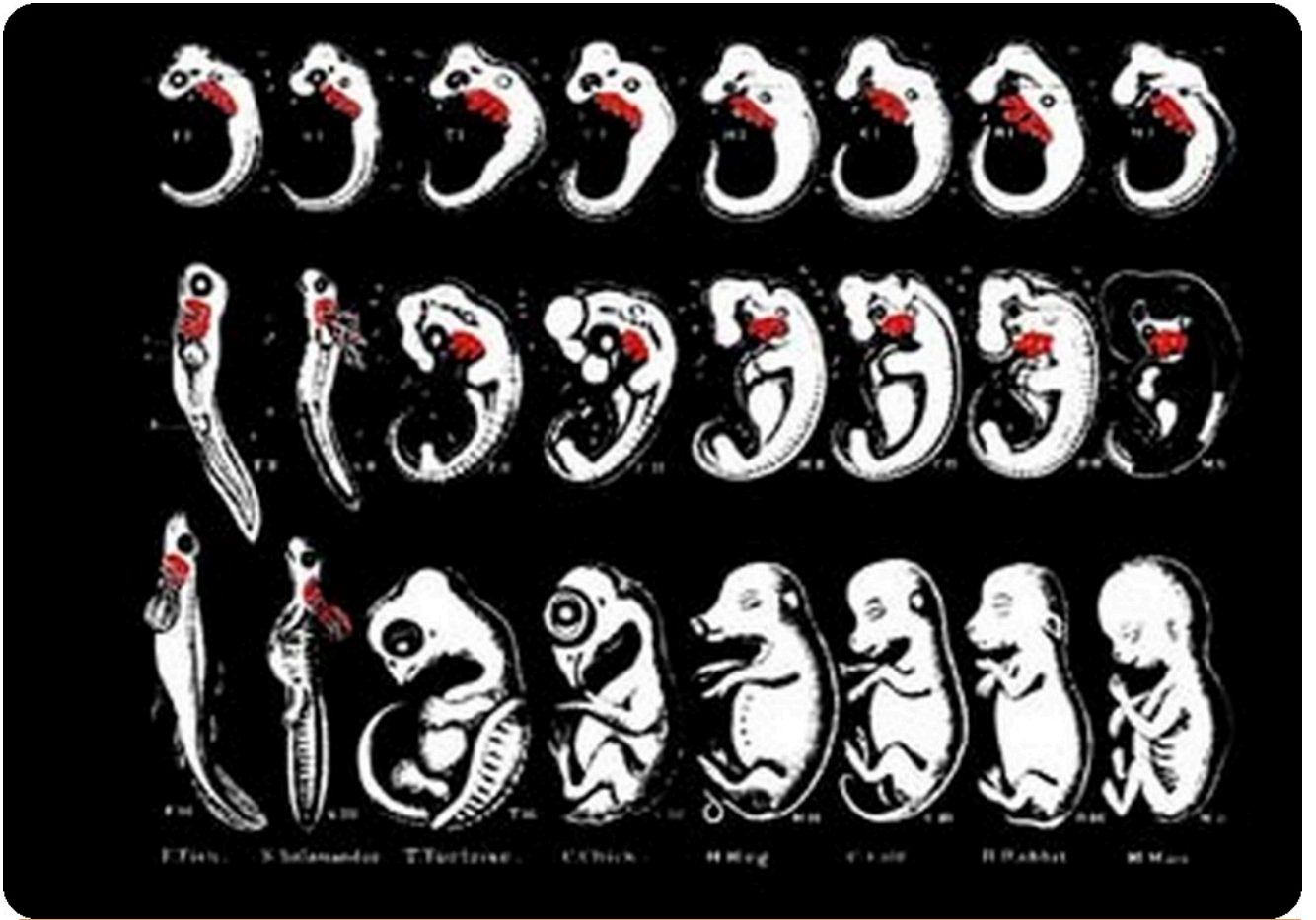

Yuxarıda sağdakı rekonstruksiya rəsmi “Akşam” qəzetində nəşr olunmuşdur.

(Akşam “3 milyon il əvvəl ən gözəl qadın idi”, 16 yanvar 2003). Bu rəsmlərin qaynağı olan sümüklər isə soldadır. Bu rekonstruksiya hiyləgər darvinizm təbliğatının klassik nümunəsidir. Rekonstruksiyada qəsdən meymunla insan arasındakı xüsusiyyətlər yaradılmışdır. Bu şəkildə, tüklərlə örtülüdür bədən, qəhvəyi rəngli dəri ilə örtülüdür üz, basıq burun və önə çıxmış çənəyə sahib olduğu halda ona insan kimi xüsusiyyət verən mənalı gözlərlə təchiz edilmişdir. Bu yetərsiz və dağınıq sümüklərdən belə üz çıxarmaqda məqsəd elmi dəlillərdən yola çıxaraq həqiqi nəticəyə gəlmək deyil, tamamilə təxəyyül məhsulunu elmi nəticə kimi göstərməyə çalışmaqdır.

Saxta embrion rəsmləri

19-cu əsrin sonlarında Ernst Haeckel adlı təkamülçü alim embrional inkişafı əlaqədar təkamülçü fikir ortaya atdı. Haeckel canlı embrionlarının inkişaf prosesi əsnasında guya atalarının keçirmiş olduqları təkamüllü prosesi təkrarladıklarını iddia edirdi. (Məsələn, insan embrionunun ana qarnındakı inkişafı əsnasında əvvəl balıq, sonra sürünən xüsusiyyətləri göstərdiyini, ən sonda insana çevrildiyini iddia edirdi). Bu iddiasını isə şəxsən özünə aid olan şəkillərlə dəstəkləməyə çalışırdı. Ancaq qısa müddətdən sonra iddiasının etibarsız olduğu aydın oldu. Şəkilləri qəsdən təhrif etdiyi ortaya çıxdı. Özünü müdafiə edərkən də digər təkamülçülərin bənzər saxtakarlıqlar etdiyini ifadə etdi:

“Bu etdiyim saxtakarlıq etirafından sonra özümü ayıblanılmış və qınanmış hesab etməliyəm. Lakin mənim təsəllim yüzlərlə yoldaşın, bir çox etibarlı müşahidəçinin və məşhur bioloqların nəşr etdikləri ən yaxşı

biologiya kitablarında, tezislərində və jurnallarında mənim etdiyim kimi edilmiş saxtakarlıqlar, qəti olmayan məlumatlar, az-çox təhrif edilib yenidən təşkil edilmiş şəkillərin olduğuudur.”¹³⁵

Təkamülçülər üçün şəkillərin elmdən kənar və saxtakarlıq məhsulu olması əhəmiyyətli deyildi. Onlar üçün əhəmiyyətli olan saxta şəkillər yolu ilə də olsa, təkamülçü düşüncənin yayılması idi. Saxta olduqlarını

bilə-bilə Haeckelin şəkillərini dərs kitablarına saldılar. Bunları bir əsrdən çox şagirdlərə təkamül dəlili olaraq təqdim etdilər və onları aldatdılar.

“Nebraska insanı” deyə tanıtdıqları dişi donuza aid imiş!

Aşağıdakı rəsm “Illustrated London News” qəzetinin 24 iyun 1922-ci il tarixli nəşrində yayımlanmışdır. Şəkillər meymun insan və ailəsi təbii mühitdə imiş kimi detallı olaraq çəkilmişdi. Ancaq bu detallı ssenarinin

və edilən xəyali şəklin dayaq nöqtəsi “tək bir fosil azı diş idi”. Bu fosil diş ABŞ-da Qərbi Nebraskadakı İlan dərəsi yaxınlığında tapılan və Plieocen dövrünə aid fosil idi. Təkamülçülər bu dişin insan və meymunların ortaq xüsusiyyətlərini daşdığını iddia etdilər. Nebraska insanı (*Hesperopithecus haroldcooki*) olaraq adlandırdıqları bu xəyali meymun insan rekonstruksiya şəkilləri ilə birlikdə cəmiyyətə insanın təkamülü ssenarisinin dəlili olaraq təqdim etdilər.

Ancaq 1927-ci ildə skeletin o biri hissələri də tapıldı. Tapılan yeni parçalara görə bu diş nə meymuna, nə də insana aid idi. Dişin *Prosthennops* cinsinə aid yabanı Amerikan donuzunun soyu tükənmiş bir növünə aid olduğu aydın oldu. Nəticədə *Hesperopithecus haroldcooki* səssiz bir şəkildə ədəbiyyatdan çıxarıldı. Amma illərlə varlığını davam etdirmiş bu yalanı, xəyali meymun insan şəklinin zehinlərdə qalan izlərini aradan qaldırmaq üçün heç bir səy göstərilmədi.

7) Arxeoraptor rekonstrksiyaları: “Yapışqanlaşmış” ara-keçid forması!

“National Geographic” jurnalı 1999-cu il noyabr sayında aşağıdakı dinoquş rekonstruksiyalarını nəşr etdi. Bunlar qanadlanıb uçmaq üzrə olduqları təəssüratı vermək məqsədi ilə uydurulmuş tüklü dinozavrların şəkil və maketləri idi. Jurnal bu göz boyayıcı şəkillərlə quşların dinozavrlardan təkamül etmələrinin dəlili olduğunu bütün dünyaya sensasiyalı şəkildə elan etdi. Şəkillərin qaynağı Çində ələ keçirilən fosil idi. Ancaq iki il sonra fosil ilə bağlı təəccüblü həqiqət ortaya çıxdı.

Bu şəkillərə ilham qaynağı olan Arxeoraptor adlı fosil böyük elmi saxtakarlıq məhsulu idi. Fosil quş və dinozavr qalıqlarının “yapışdırılması” ilə yaradılmışdı.

ABŞ-dakı məşhur “Smitsonian” institutunun ornitologiya fakültəsinin başçısı dr. Storrs L. Olson bu fosilin saxta olduğuna dair daha əvvəldən “National Geographic”i xəbərdar etdiyini, ancaq jurnal rəhbərliyinin bunu tamamilə gözardı etdiyini açıqladı.¹³⁶ Olson USA Today qəzetinə etdiyi açıqlamada “problem budur ki, fosilin saxta olduğu müəyyən mərhələdə “National Geographic” tərəfindən də aydın olmuşdu, amma bu məlumat açıqlanmadı” deyirdi.¹³⁷ Yəni “National Geographic” bütün dünyaya böyük təkamül dəlili olaraq göstərdiyi fosilin saxta olduğunu anlamasına baxmayaraq, yalanı davam etdirmişdi.

Nəticə: Rekonstruksiyalar təkamül nəzəriyyəsinin yalan olduğunu dəlillərindəndir

Təkamül nəzəriyyəsini dəstəkləmək üçün edilən bütün bu elmi saxtakarlıqlar, ya da qərəzli qiymətləndirmələr bu nəzəriyyənin elmi izahdan çox bir növ ideologiya olduğunu açıqca göstərir. Bu ideologiyanın fanatik tərəfdarları təkamülü hər nə bahasına olursa olsun, isbat etməyə

çalışırlar. Ya da nəzəriyyəyə o cür doqmatik şəkildə bağlanmışdılar ki, təkamüllə heç bir əlaqəsi olmasa da, əllərinə keçən hər tapıntını nəzəriyyənin böyük dəlili hesab edirlər. Bu, şübhəsiz ki, elm adına düşündürücü portretdir; çünki elm dünyasının əsassız doqma üçün səhv istiqamətləndirildiyini göstərir.

Halbuki, elmin göstərdiyi əhəmiyyətli reallıq vardır. Canlılar yaradılıblar. Yer üzündə ən mükəmməl strukturlar xüsusiyyətləri və davranışları ilə birlikdə bir anda Uca Allahın “Ol” əmri ilə var olublar. Elm adamlarının canlılar üzərində təsbit etdikləri hər incəlik, gözəllik, bu əhəmiyyətli həqiqəti açıq şəkildə nümayiş etdirir. Bu həqiqət, təkamülçülərin saxtakarlıqları ilə yalan və hiylə üzərinə qurulmuş dəlillər ilə qətiyyənlə ört-basdır edilə bilməz. Təkamülçü saxtakarlıqlar əvvəl-axır ortaya çıxacaq və təkamül müdafiəçiləri üçün utanc vəsiləsi olacaq.

“

Həqiqətən, onlar əvvəl də fitnə-fəsad çıxarmaq istəmiş və sənə qarşı hiylələrə əl atmışdılar. Nəhayət, haqq gəldi və onlar istəmədikləri halda Allahın əmri yerinə yetdi.

(Tövbə surəsi, 48)

FƏSİL

Primatlardakı orta quruluş təkamülü sübut etmir

Primatlar anatomik xüsusiyyətləri baxımından ağacda yaşamağı asanlaşdıran quruluşa görə qruplaşdırılırlar. Təkamülçülər isə bu qruplaşmaları öz ön mühakimələrinə görə təkamülü xatırladacaq terminlərlə işlədirlər. Şimpanze, qorilla və oranqutan kimi iri meymunların təkamülçülər tərəfindən “inkişaf etmiş” primatlar; daha kiçik olanların, məsələn, lemurun isə “aşağı” primatlar qrupuna daxil edilməsinin məntiqi budur. Primatlarla əlaqədar “qabaqcıl”, “aşağı”, “inkişaf etmiş” izahatları yalnız təkamülçü ön mühakimələrin məhsuludur. Təkamülçülər bu tip təkamülü hədəfləyən sözlərdən istifadə edərək primat qrupları arasında soy bağı olduğu təəssüratı verməklə yalan irəli sürürlər. Halbuki, təkamülçülərin əlində belə soy bağının olduğuna dair heç bir elmi dəlil yoxdur.

Bu vəziyyət yalnız təkamülçülərin “inkişaf etmiş primatlar” olaraq xarakterizə etdikləri canlıların deyil, ümumiyyətlə, bütün primatların mənşəyi ilə əlaqədardır. Təkamülçülər primatların mənşəyi mövzusunda qaranlıq içərisindədirlər. Fiziki antropologiya professoru A. J. Kelsonun bu sözləri vəziyyəti açıq şəkildə göstərir:

“Böcəkkimilərdən primatlara keçid fosillərlə sənədləşdirilməmişdir. Keçidlə əlaqədar məlumatın təməli yaşayan formalara baxılaraq edilən açıqlamalardır.”¹³⁸

Təkamülçü paleoantropoloq Elwyn Simons bu mövzuda belə deyir:

“Son tapıntılara baxmayaraq, primatların mənşəyinin yeri və zamanı sirli qalmağa davam edir.”¹³⁹

Buna görə təkamülçü nəşrlərdə primatların anatomik xüsusiyyətlərinə baxılaraq bunların “qabaqcıl”, “inkişaf etmiş”, “aşağı” kimi ifadələrlə izah olunması ön mühakimələrin nəticəsidir və yanıldıcıdır.

Primatlarla əlaqədar olaraq bəzi təkamülçülər tərəfindən irəli sürülən başqa yanıldıcı izah da vardır. Bu şəxslər primatların öz içlərində ağaca dırmaşmağı mümkün edən anatomik xüsusiyyətlərə görə iyerarxik qruplaşdırılmalarını təkamül iddialarına dayaq kimi irəli sürürlər. Burada məntiqsizlik olduğu aydın görünür. Bilindiyi kimi dəniz, quru və hava nəqliyyat vasitələri də öz növbələrində müəyyən texniki xüsusiyyətlər baxımından daha alt qruplara ayrıla bilər. Ancaq bu vəziyyət onların bir-birlərindən təkamülləşdiyini göstərmir.

Məşhur təkamülçü və Oxford universitetinin zooloqu Matt Ridley “New Scientist” jurnalında nəşr olunan məqaləsində bu açıqlamanı təkamül lehinə iddia kimi istifadə edilə bilməyəcəyini qəbul etmişdir:

“Növlərin iyerarxik cinslər, ailələrə və bu şəkildə başqa kateqoriyalara təsnif edilmələri təkamül lehinə argument deyil. Hər hansı əşya qrupunu, variasiyaları təkamüllü olsun, ya da olmasın iyerarxik olaraq təsnif etmək mümkündür.”¹⁴⁰

Qısacası, primatlarla əlaqədar edilən təkamülçü açıqlamalar heç bir fosil qeydinə əsaslanmayan tamamilə xəyali açıqlamalardan ibarətdir.

Fərqli növlərə aid canlı varlıqların ortaq xüsusiyyətlərə sahib olmaları yaradılış möcüzəsidir. Hər birində gözə dəyən ortaq və mükəmməl yaradılışı göstərir. Primatları sahib olduqları bütün anatomik xüsusiyyətlərlə birlikdə yaradan, bütün varlıqların Yaradıcısı olan Uca Allahdır. Bir ayədə belə buyurulur:

“

De: “Göylərin və yerin Rəbbi kimdir?” De ki: “Allahdır!” De: “Elə isə, Onu qoyub özlərinə nə bir xeyir, nə də bir zərər verə bilənləri (bütləri) dost tutdunuz?!” De: “Heç qor ilə görən eyni olarmı? Yaxud qaranlıq ilə aydınlıq eyni olarmı? Yoxsa Allaha, Onun kimi yarada bilən şəriklər qoşdular və onların nəzərində bu yaratma bir-birinə oxşarmı göründü?!” De: “Allah hər şeyin xalığıdır. O birdir, hər şeyə gücü yetəndir”.

(Rad surəsi, 16)

FƏSİL

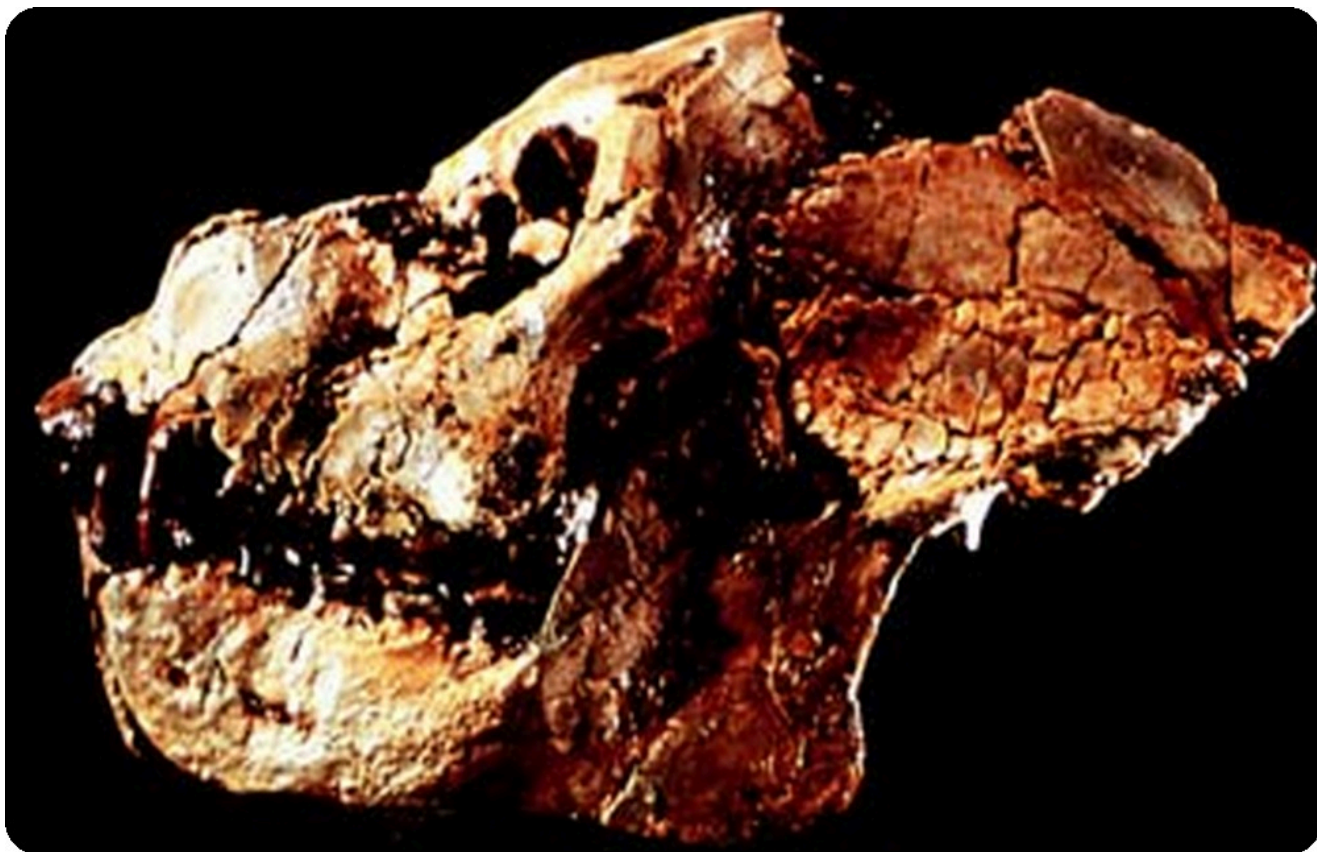
Aegyptopithecus və Eosimias haqqında zorakı açıqlamalar

Primatların guya təkamül mənşələri fosil qeydlərində açıq şəkildə yalanlanır. Məməlilərin bütün qruplarında olduğu kimi, primatlar da fosil təbəqələrində qəfildən və qüsursuz strukturları ilə ortaya çıxarlar. Təkamülçülərin bu çarəsiz vəziyyətdə inkişaf etmiş primatların mənşəyi sahəsində, xüsusilə, Aegyptopithecus ilə Eosimias qalıqlarından möhkəm yapışdıqları və bunları fərziyyə materialı etdikləri görülür. Bu fosillər aşağıda sıra ilə ələ alınır və bunlar üzərindəki təkamülçü izahların nə cür zorakı olduqları göstərilir.

Aegyptopithecus haqqında zorakı açıqlamalar

3 3 milyon il əvvəl yaşamış uzun quyruqlu və pişik böyüklüyündə ağaclarda yaşayan bir canlıya aid olduğu deyilən fosil 1965-ci ildə Misirin Fayım bölgəsində ələ keçirilmişdir. Bəzi təkamülçülər bu tapıntının inkişaf etmiş primatların Afrikada təkamülləşmiş olduğu tezisini gücləndirdiyini iddia edir.

Fayımda ortaya çıxarılan qalıqların inkişaf etmiş primatların atası olduqları fikri əsassızdır və təkamülçülər arasında bu mövzuda fikir birliyi belə yoxdur. Tanınmış təkamülçü paleoantropoloq David Pilbeam Aegyptopithecus ilə müasir inkişaf etmiş meymunlar arasında bənzərlik qurulmayacağını bu sözlərlə ifadə etmişdir:

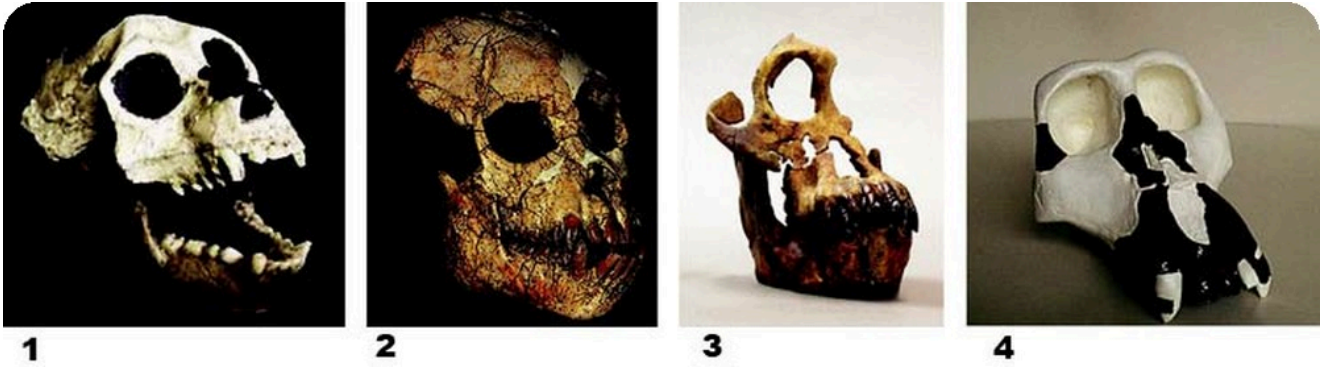
“Aegyptopithecus-un bir xüsusiyyəti, o dövrdə yaşayan meymunlar və ya quyruqsuz meymunlar arasında bənzətmələr aparmaq qeyri -mümkün olan, (guya təkamülçü) ibtidai bir heyvandır.”¹⁴¹

Eyni həqiqət “Fiziki antropologiya anlayışları lüğəti” adlı kitabda belə açıqlanır:

“(Aegyptopithecus ilə əlaqədar) mübahisələr davam etdi, amma daha sonrakı kəşflər bir çox tədqiqatçını Propliopithecoida ailəsinin (Aegyptopithecusun daxil olduğu ailə) müasir dövrdə varlığını qoruyan hominoidlərlə (insanları, hominidləri, meymunları və quyruqsuz meymunları içinə alan kateqoriya) arasında bir əlaqə qurulmayacaq qədər ibtidai olduğuna inandırdı.”¹⁴²

Aegyptopithecus digər bütün canlılar kimi qüsursuz yaradılış ortaya qoyur. Qatı darvinist olan fəlsəfə professoru Daniel Dennetin də etiraf etdiyi kimi, bir hüceyrə də mühəndislərin istehsal qabiliyyətlərindən daha çox mexanizmlərə malikdir.¹⁴³ Yuxarıdakı iki sitatda keçən “ibtidai”

anlayışı da, təkamülçülərin öz ön mühakimələrinə görə inkişaf etdirdikləri izah şəkildən ibarətdir. Aegyptopithecus inkişaf etmiş primatların atası olaraq “izah oluna biləcək” xarakteristikalara sahib deyil. Təkamülçülər bu vəziyyəti etiraf etməklə yanaşı, canlıların sadədən mürəkkəbə doğru mərhələlərlə təkamülləşdiyi doğmasına bağlı qalır; primatların təkamülü hekayəsində atasal mövqeyə yerləşdirə bilmədikləri bu canlının anatomiyasını “ibtidai” şəkildə xarakterizə edirlər. Halbuki, bu quruluş təkamül nəzəriyyəsi ilə qətiyyənlə açıqlana bilməyəcək qədər möhtəşəm mürəkkəbliklər ehtiva edir. Qısacası, burada Aegyptopithecusun biologiyası ilə əlaqədar həqiqət deyil, təkamülçü dünyagörüşünə görə izah edilir.

Aegyptopithecus insanın təkamülü ssenarisinə heç bir dəstək vermir. Kenneth F. Weaver imzası ilə “National Geographic” jurnalında nəşr olunan bir məqalədə Aegyptopithecusun “insanın atası” deyilə biləcək mövqeyə gətirilməsinin mümkün olmadığı belə etiraf etmişdir:

“33 milyon illik Aegyptopithecus ilə dörd milyon illik Australopithecus(*) böyük sirr ayırır. Aradakı ara-keçid formalara namizədlər arasında Keniyada ələ keçirilən və Proconsul və Kenyapithecus olaraq bilinən fosillər ilə Pakistan, Çin və Keniyada ələ keçirilən Ramapithecus və Sivapithecus, və Avropada ələ keçirilən Rudapithecus və Dryopithecus yer alır. Bu meymunabənzər canlılar 8 ilə 20 milyon il müxtəlif zamanlarda yaşamışdılar.

Mübahisə və fərziyyəyə baxmayaraq, bu primatların heç biri insanın atası olaraq qəbul edilmədi. Miosen adlandırılan uzun geoloji dövr (24 ilə 5 milyon il əvvəl) daha çox fosil və əskiksiz nümunələr tapılmadıqca hominid təkamülündə qaranlıqda qalan hissə olmağı davam etdirəcək.”¹⁴⁴

Aydın olduğu kimi, Aegyptopithecus başqa fosillərlə qurulmuş təkamüllü silsiləyə deyil, təkamülçülərin zəhnində var olan ssenariyə əsaslandırıldığı üçün təkamülçü fərziyyələrə mövzu olur. Elmi jurnal olan “Nature” redaktoru Henry Gee “In search of deep time” adlı kitabında təkamülçülərin tez-tez ortaya qoyduğu bu qərəzli düşüncəni bu sözlərlə etiraf edir:

“Yeni fosil tapıntıları əvvəldən var olan hekayəyə uyğunlaşdırılır. Sanki atalar-nəsillər zənciri bizim həqiqətən düşünməli olduğumuz məqsədmiş kimi bu yeni tapıntılara “itkin halqalar” deyirik; əslində həqiqət fərqlidir: bunlar insan ön mühakimələrinə uyğun şəkilləndirilən, həqiqətmiş kimi yaradılan, tamamilə insan icadı olan şeylərdir.”¹⁴⁵

“...Mövcud üstün mövqeyimizdən baxaraq, fosilləri özümüzdə gördüklərimizin tədricən əldə edilməsini əks etdirəcək şəkildə təşkil edirik. Biz həqiqəti axtarmırıq, özümüzün ön mühakiməsinə uyğun olması üçün həqiqətdən sonra yaradırıq.”¹⁴⁶

Eosimias haqqında zorakı açıqlamalar

“İnkişaf etmiş primatlar” olaraq adlandırılan canlıların coğrafi mənşəyi ilə əlaqədar paleontoloq Chris Beardın tərəfindən irəli sürülən “Asiyadan çıxış” tezisi 45 milyon illik Eosimias tapıntısı əsasında ələ alınıb. Eosimias bu tapıntılara əsaslanaraq təyin olunmuş növdür: 1993-cü ildə tapılan alt çənə sümüyü və üç diş; 1996-cı ildə tapılan və dişləri demək olar ki, əskiksiz olan çənə və 2000-ci ildə tapılan və düyü dənəsi boyda olan bilək sümükləri.

Chris Beard Eosimiası inkişaf etmiş primatların Asiyada təkamülləşmiş olduğu hekayəsinə əsas kimi göstərilir. Ancaq yazıda da ifadə edildiyi kimi, təkamülçülər arasında bu fosilin inkişaf etmiş primata (antropoidə)

aid olub olmadığı haqqında fikir ayrılığı vardır. “Science” jurnalında 1999-cu ildə nəşr olunan məqalədə Eosimias ilə əlaqədar mübahisəli vəziyyət bu sözlərlə ifadə edilmişdir:

“Eosimiasın sistematik mövqeyi (xəyali təkamül ağacındakı mövqeyi) müzakirə edilir. Bəziləri bunu antropoidlərə gedib çıxan xəyali təkamüllü soyun təməlində, bəziləri isə tersierlərlə əlaqəli izah edir. Bəziləri isə bunun antropoid belə olmadığını yazmışdır.”¹⁴⁷

Soldakı şəkildə 2000-ci ildə təyin olunan və Eosimiasa ətf edilən ayaq biləyi sümükləri görünür. Normalda bu sümüklərin Eosimiasa aid olduğunu göstərə biləcək heç bir obyektiv meyar yoxdur. Bu iki kiçik sümük, Eosimiasa aid digər sümüklərin tapıldığı bölgədə ortaya çıxarıldığı üçün təkamülçülər tərəfindən Eosimiasa ətf edilir. Təkamülçülər 45 milyon il əvvəl orada başqa canlıların da yaşamış olduğu həqiqətini gözardı edirlər.

Beard nə qədər Eosimiası elm dünyasına qəbul etdirmək və inkişaf etmiş primatların Asiyada təkamülləşdiyi tezisində dəstək vermək üçün çalışsalar da, müdafiə etdiyi təkamülçü düşüncənin elmi olaraq sübuta yetirilməyəcəyini də bilirlər.

Belə ki, təkamülçü anatomiyaçı Lord Solly Zuckermanın bu mövzudakı sözləri diqqət çəkicidir:

“İfadə etdiyim kimi, primat fosil tədqiqatçıları mövzuları məntiqi cəhətdən məhdudlaşdırmağa çalışarkən çox da diqqətli olmayıblar. Fosil qeydi o qədər təəccüblüdür ki, bu sahədə elmi olan çox bir şeyin tapılıb tapılmayacağını soruşmaq yerinə düşəcəkdir.”¹⁴⁸

Nəticə

Müasir primat növlərinin sayı 240-a çatır. Təkamül nəzəriyyəsi canlıların bir-birindən kiçik dəyişikliklərlə pilləli olaraq təkamülləşdiyini və bu xəyali prosesin milyonlarla il davam etdiyini iddia edir. Buna görə, fosil qeydlərinin inkişaf etmiş primatlara doğru təkamülləşdiyini göstərən çox sayda ara-keçid canlılarının fosilləri ilə dolu olmalı idi. Ancaq yuxarıda ortaya qoyulduğu kimi, fosil qeydlərində belə təkamül izlərindən əsər-əlamət yoxdur. İnanclarını fiziki dəlillərlə sübut edə bilməyən təkamülçülər təkamül iddialarına metafizik bağlılıq göstərməyə davam edirlər.

FƏSİL

Rudiment orqan təbliğatının etibarsızlığı

T 9-cu əsrdə Darvin tərəfindən irəli sürülən, sonra onun nəzəriyyəsini müdafiə edənlər tərəfindən inkişaf etdirilmiş “rudiment orqanlar” nəzəriyyəsi əslində çoxdan tənəzzül etmişdir. Daha əvvəl elm adamlarının “funksiyası yoxdur” dedikləri orqanların funksiyaları sonradan kəşf edilmiş və bu “rudiment orqanlar” hekayəsinin təkamül nəzəriyyəsi üçün dəlil olmadığı bəzi təkamülçülər tərəfindən belə etiraf edilmişdir.

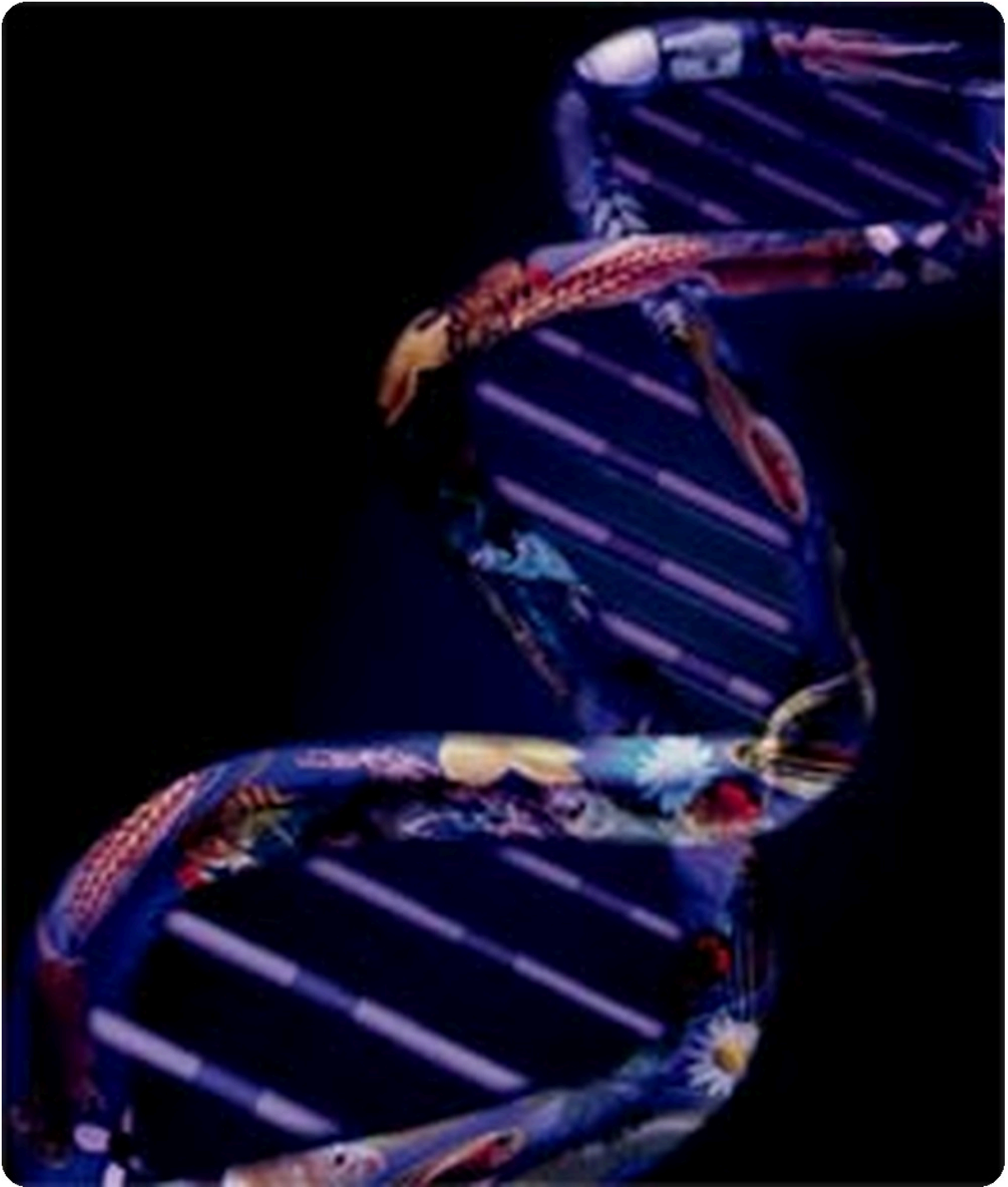
Rudiment orqanlar hekayəsi Darvinlə başlamışdı. Darvin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında “funksiyalarını itirmiş və funksiyaları azalmış” orqanlardan danışdı. “İbtidai” adlandırdığı bu orqanları sözdə yazılan, amma oxunmadığı üçün təsiri olmayan hərflərə bənzədirdi.¹⁴⁹

Amma bu darvinizmin digər iddiaları kimi o dövrün ibtidai elm səviyyəsindən irəli gələn xurafat idi. Elm inkişaf etdikcə Darvinin və onun davamçıları “rudiment” saydıqları bu orqanların həqiqətdə əhəmiyyətli funksiyalara sahib olduqları yavaş-yavaş ortaya çıxdı. “Funksiyasız” deyilən orqanlar əslində “funksiyası hələ təsbit edilə bilməmiş” orqanlar idi. Funksiyaları təsbit edildikcə, təkamülçülər tərəfindən hazırlanmış uzun “rudiment orqanlar” siyahısı da gedərək kiçildi. Alman anatomiyaçı R. Wiedersheim tərəfindən 1895-ci ildə ortaya atılan “rudiment insan orqanları” siyahısı apendiks, quyruq hissəsi sümüyü kimi təxminən 100 orqanı ehtiva edirdi. Elm inkişaf etdikcə, Wiedersheimin siyahısındakı orqanların hamısının bədəndə çox əhəmiyyətli funksiyalara sahib olduqları ortaya çıxdı.

Bu gün əksər təkamülçü “rudiment orqanlar” hekayəsinin cəhalətdən qaynaqlanan arqument olduğunu qəbul edilir. Təkamülçü bioloq S. R.

Scadding “Evolutionary theory” (Təkamül nəzəriyyəsi) jurnalında yazdığı “Rudiment orqanlar təkamülə sübutdurmu?” başlıqlı məqaləsində bu həqiqəti belə ifadə edir:

“(Biologiya haqqındakı) məlumatımız artdıqca rudiment orqanlar siyahısı da gedərək kiçildi... Bir orqanın funksiyasız olduğunu təsbit etmək mümkün olmadığına və onsuz da rudiment orqanlar iddiası elmi xüsusiyyət daşımadığına görə “rudiment orqanlar”ın təkamül nəzəriyyəsinə sübut olmadığı nəticəsinə gəlirəm.”¹⁵⁰

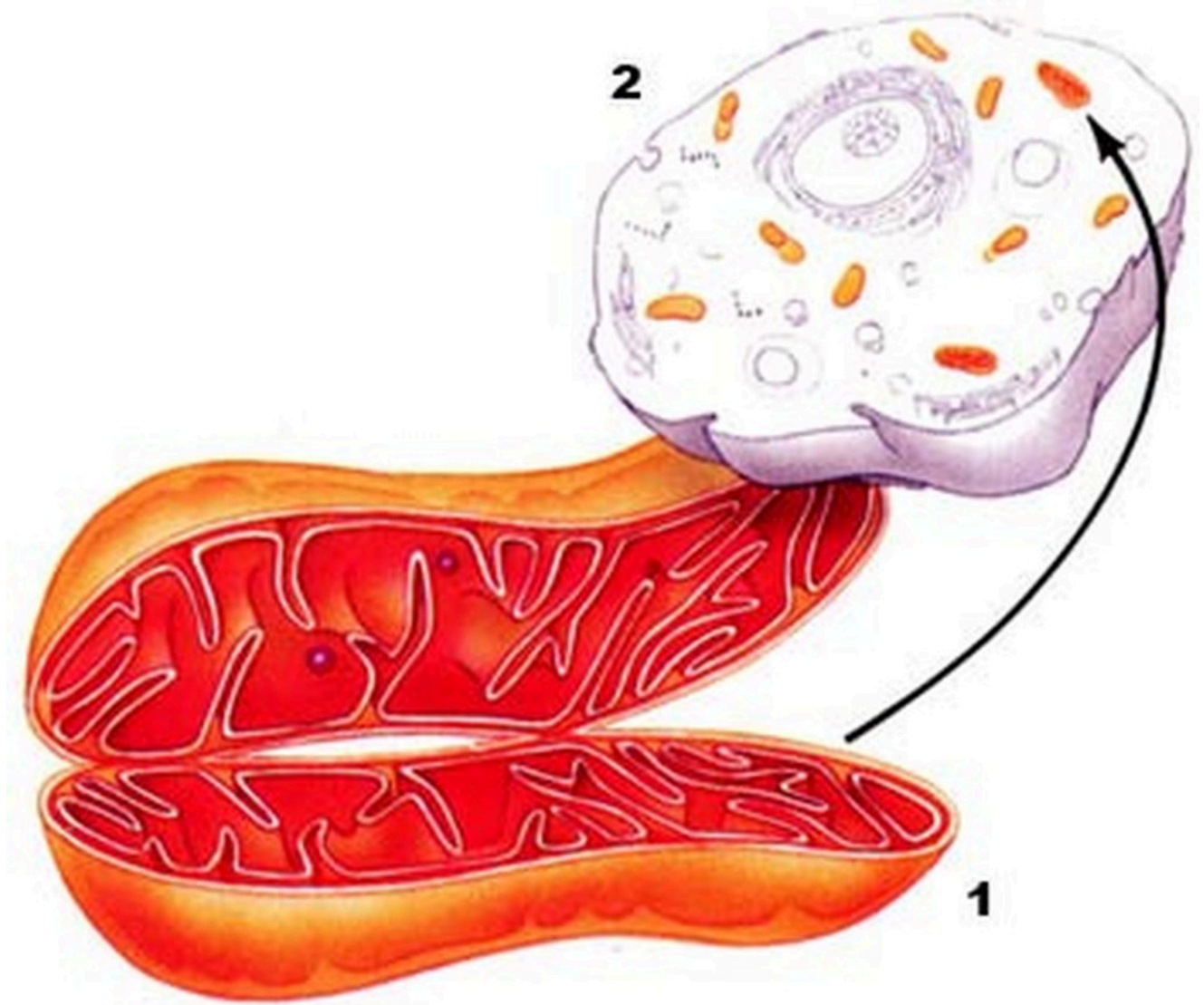

Elm qarşısında çökmüş məntiqsiz nəzəriyyə

Rudiment orqan iddiası hər hansı elmi məlumata əsaslanmadığı kimi məntiq sərhədləri daxilində də qiymətləndirilə bilməz. Məsələn, dırnaqlarımızın varlığını guya vəhşi olduğumuz dövrlərdən qalma “ibtidai yırtıcı xüsusiyyət” adlandıra bilmərik. Belə yanaşma təkamülçülərin insanı ön mühakimə ilə qiymətləndirməsindən

qaynaqlanır. Təkamülçülərə görə, bədənimizdəki əksər detal gərəksizdir; saçlar, qulaq məməsi, qaşlar və kiçik barmaqlar kimi üzvlər olmamalıdır. Bu cür siyahını 1000 maddəyə qədər artır bilərsiniz. Ancaq bu uzun siyahı elmi təməllərə əsaslanmadan, yalnız insanın öz ön mühakimələri və dünyagörüşü ilə formalaşacaqdır.

Üstəlik unudulmamalıdır ki, bunlar təkamül nəzəriyyəsini sübut etmir. Çünki təkamül hər tərəfli Allahın bənzərsiz yaradışına dair dəlillər qarşısında çökmüşdür. Saysız-hesabsız iman dəlilindən bir neçə nümunə belə Allahın qüsursuz yaradışını göstərmək üçün kifayətdir:

Amin turşularının təsadüfən doğru sıralama ilə düzülərək zülalları meydana gətirmələri, sonra da bir hüceyrə yaratmaları riyazi olaraq

qeyri-mümkündür. Tək bir zülalın belə təsadüfən meydana gəlməsini açıqlaya bilməyən təkamül nəzəriyyəsi, hüceyrənin və daha mürəkkəb strukturların necə meydana gəldiyini əsla açıqlaya bilməz.

Millimetrin 100-də biri böyüklüyündə olan hüceyrələrimizin içindəki “mitoxondri” adlı enerji stansiyası neftayırma zavodundan, ya da hidroelektrik stansiyasından daha mürəkkəbdir. Minlərlə mühəndisin, texniki mütəxəssisin, işçinin, dizaynerin bir araya gələrək ən yüksək texnologiyadan istifadə edərək təmin etdikləri enerjini müəyyən sayda atomu öz başlarına istehsal etmələri təsadüflərlə açıqlana bilməz.

İnsanın tək bir hüceyrəsinin nüvəsindəki DNT molekulunda bir milyon ensiklopediya səhifəsini dolduracaq böyüklükdə, həssas sıralama ilə mənə qazanan məlumat anbarı vardır. DNT kor təsadüflərin məhsulu ola bilməz.

Bəzi genlər digərləri üzərində idarə səlahiyyətinə malikdir. Genlər arasındakı iyerarxik nizam, təkamülün xəyali təsadüf məntiqi ilə

meydana gələ bilməyəcək qədər mürəkkəbdir.

İstər bitki olsun, istər heyvan canlılardakı qüsursuz və möhtəşəm strukturlar onların təsadüflərin əsəri olmadıqlarını, qəfildən əskiksiz olaraq yaradıldıqlarını açıqca göstərir.

Beyin təxminən 100 milyard sinir hüceyrəsindən ibarətdir. Bu hüceyrələr arasındakı sinapsların sayının isə 1 kvadrilyon olduğu təxmin edilir. Təsadüflərin heyvətverici ünsiyyət şəbəkəsi quracaq şəkildə sinir hüceyrələrini təşkil etmələri qeyri-mümkündür.

Bakteriya qamçısı, bəzi bakteriyalar tərəfindən maye mühitdə hərəkət edə bilmək üçün istifadə edilir və təxminən 240 fərqli zülalın bir araya gələrək mühərrik şəklində çalışması ilə vəzifəsini icra edir. Bakteriya qamçısı və bunun kimi təbiətdəki saysız sadələşdirilə bilməz komplekslikdəki quruluş, var olduğu ilk andan etibarən qüsursuz işləməlidir. Bu həqiqət təkamül nəzəriyyəsinin “addım-addım inkişaf” iddiasını tək başına çürütməyə kifayətdir.

Müdafiə sistemi hüceyrələrinin xarici antigenləri tanımaları və onlara qarşı “anticisim” adı verilən maddələr ifraz edərək yox etməyə çalışmaları təkamüllə açıqlana bilməz.

Laxtalanma bir sıra fermentin sıra ilə kimyəvi reaksiyaya girərək başqasını aktiv etməsi ilə ortaya çıxan vacib hadisədir. Bu atom yığınlarının belə şüur nümayiş etdirməsi isə çox böyük möcüzədir və heç bir şəkildə təsadüflərə əsaslanan zamanın məhsulu ola bilməz.

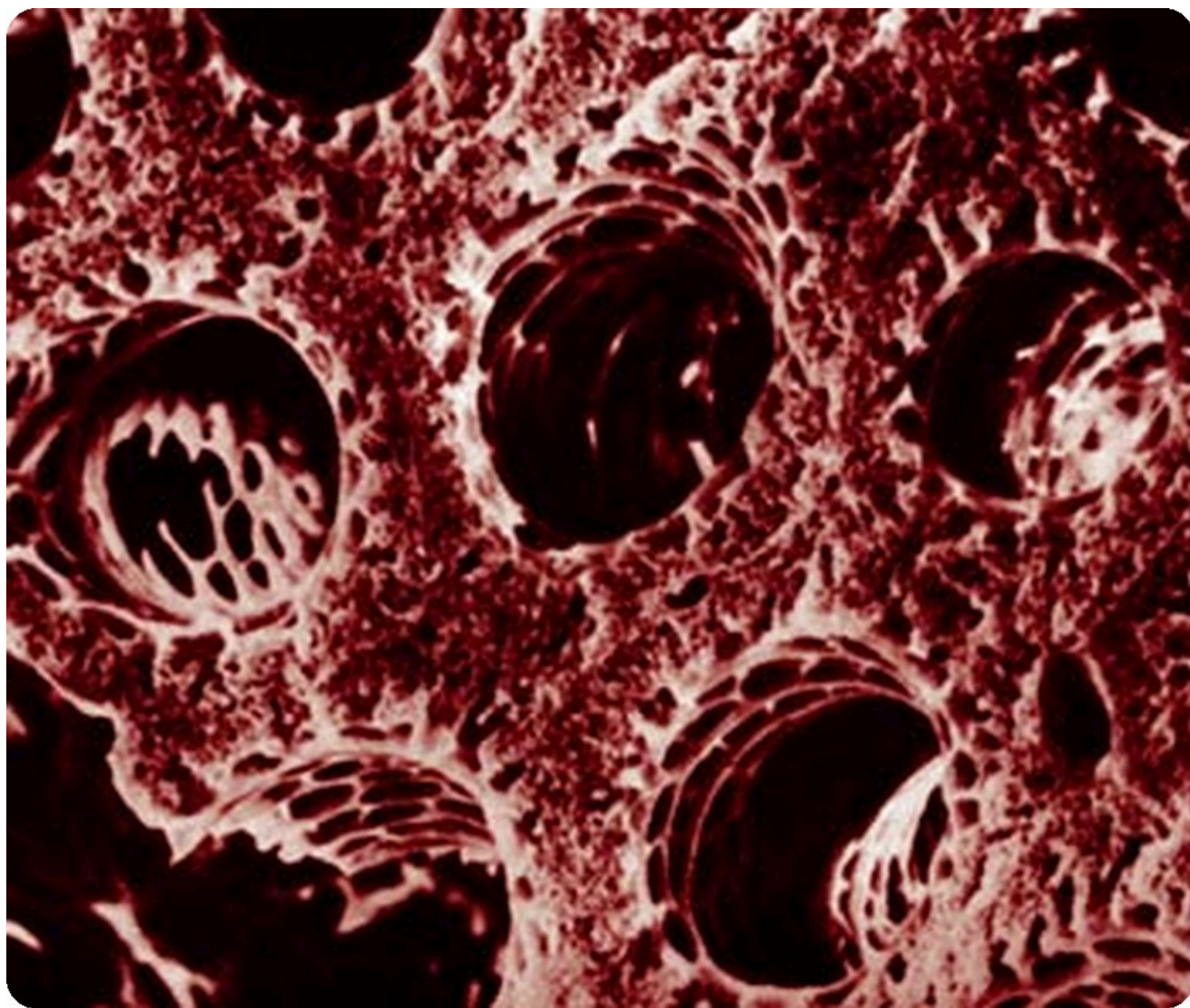
Bura qədər sayılan maddələrin hər biri tək başına canlılardakı üstün yaradılışı görməyimiz üçün kifayətdir. İnsan heç bir məlumatı olmasa da, bu həqiqətlərdən tək birini öyrənərək sonsuz qüdrət sahibi Yaradıcının varlığını görə bilər.

Bunlarla yanaşı, bir canlının varlığı ancaq onu yaradan Allahın varlığını sübut edir. Cansız və şüursuz atomların molekulların bir araya gələrək eşidən, iyləyən, toxunan və görən insanı meydana gətirməsi ancaq Allahın qüsursuz yaradılışının dəlilidir. Çünki iyləmək, eşitmək və ya görmək bilməyən atomların hiss etməyi istəmələri və bunun üçün bir araya gəlmələri mümkün ola bilməz. Maddə yığınının aynanın qarşısına keçib özünü görməsi, ya da maddənin başqa maddəni dadması və ona toxunması təkamül məntiqi ilə açıqlana bilməz. Bu hisslər ancaq maddədən kənar yaradılış, yəni Allahın varlığı və qüsursuz yaradılışı ilə açıqlana bilər.

Bu həqiqətlərə baxmayaraq, təkamül nəzəriyyəsinin hələ gündəmə gətirilməyə çalışılmasının səbəbi ancaq məlumat əskikliyi ola bilər. Buna

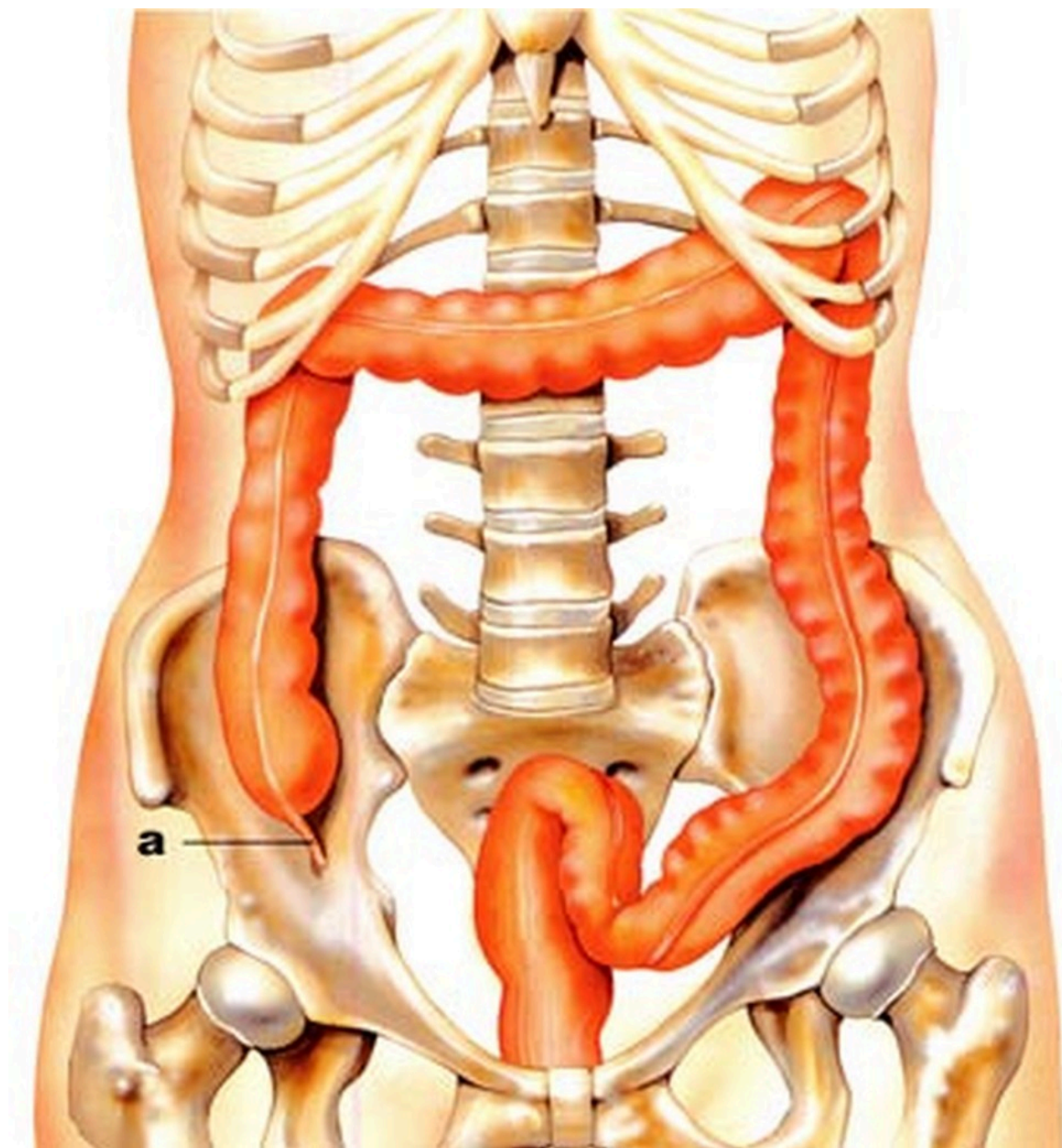
görə təkamülün etibarsızlığı mövzusunda cəmiyyəti məlumatlandırmaq vəzifəsi böyük əhəmiyyət qazanır. İndi bəzi təkamülçülərin hərdən yenidən canlandırmağa çalışdığı bu xurafatın iç üzünü “korlaşmış” dedikləri orqan və toxumaların funksiyalarını ələ alaraq daha ətraflı şəkildə araşdıraraq.

Apendiksin əhəmiyyətli funksiyaları

Təkamülçülər qalın bağırsağın başlanğıcında olan apendiksi funksiyasız orqan kimi göstərməyə çalışırlar. Qədimdən bəri bu toxumanın “rudiment orqan” olduğu iddia edilir. Halbuki, bu mühakimənin yalnız məlumatsızlıqdan yarandığı aydındır. Apendiksin bəzi insanlarda infeksiya qapıb təhlükəli hala gələ bildiyi doğrudur;

amma bu toxumanın sağlam insanların hamısında əhəmiyyətli funksiyaları vardır. Bu həqiqət, elmi məqalədə müxtəlif təməl anatomiya mənbələrinə istinad edilərək belə açıqlanır:

“Apendiksin mikroskopik səviyyədə araşdırılması, onun olduqca əhəmiyyətli nisbətdə limfa toxuması ehtiva etdiyini göstərir. Bənzər limfa toxumaları (bunlara GALT, yəni həzm sistemi ilə əlaqəli limfa toxumaları deyilir) bağırsaq sisteminin digər sahələrində də görülür. Bunlar, bədənin udulan maddələrdəki xarici antigenləri tanıma

qabiliyyəti ilə əlaqədardırlar. Mənim öz tədqiqatım, xüsusilə, bağırsağın immunitet funksiyalarına həsr olunmuşdur.

Dovşanlar üzərində aparılan təcrübələr yeni doğan fərdlərdə apendiksin əməliyyat edilməsinin mukozal immunitet inkişafına zərər verdiyini göstərmişdir. Dovşan apendiksi üzərinə edilən morfoloji və funksional çalışmalar isə apendiksin məməlilərdəki hava kisəciklərinə bərabər olduğunu göstərir. Bu kisəciklər, quşlardakı maye immunitetin inkişafında vacib rol oynayır.

Dovşan və insan apendiksinin mikroskopik və mikro orqanizm bənzərlikləri insandakı apendiksin dovşandakına bənzər vəzifəsi olduğunu göstərir. İnsan apendiksi, xüsusilə, həyatın erkən dövrlərində çox əhəmiyyətli rol oynayır, çünki doğumdan qısa müddət sonra böyük inkişaf keçirir, sonra həzm sistemi orqanlarına, incə bağırsaqdakı Peyer valları kimi digər bəzi hissələrinə bənzəyənə qədər yaş irəlilədikcə geriləyir. Bu yeni çalışmalar insan apendiksinin bir zamanlar iddia edildiyi kimi zamanla kiçilmiş və faydasını itirmiş orqan olmadığını göstərir.”¹⁵¹

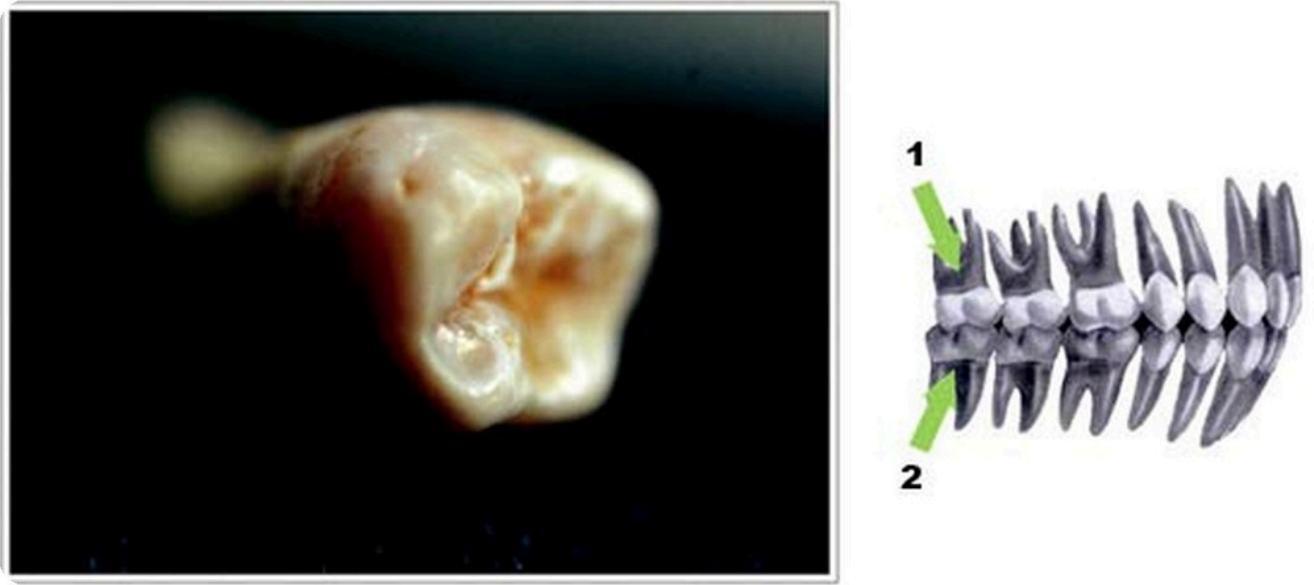
Bütün zamanların ən məşhur “rudiment orqanı” kimi irəli sürülən apendiksin “rudiment” sanılmasının səbəbi Darvin və tərəfdarlarının dövrün bəsit elm səviyyəsinə əsaslanan doqmatizmləri idi. Dövrün bəsit mikroskopları altında apendiksin limfa toxuması görünmürdü; onlar da quruluşunu anlaya bilmədikləri toxumanı öz nəzəriyyələrinə uyğun şəkildə “funksiyasız” hesab edirlər və korlanmış orqanlar siyahısına daxil etmişdilər. Eyni vəziyyət, digər rudiment orqanlar üçün də keçərlidir.

20 yaş diş

Təkamülçülər 20 yaş diş olaraq bilinən üçüncü azı dişlərini “rudiment orqan” sayaraq klassikləşmiş təkamülçü yalanı təkrar edirlər.

Bu məşhur yalandır. 20 yaş dişinin funksiyasız olduğunu təkamülçü təlqindən təsirlənən bir çox həkim, gündəlik təcrübələrdə digər dişlərin meydana gətirdiyi problemlərə daha mülayim yanaşaraq, bu dişləri qorumağa çalışarkən, 20 yaş dişinin çəkilməsini sanki təkrarlanan adi hala gətirmişdilər. Halbuki, son illərdə aparılan bəzi araşdırmalar bu dişin dişləmə funksiyasını icra etmədə digər dişlərdən heç bir fərqlinin olmadığını göstərmişdir.¹⁵² Bu dişin digər dişlərin yerləşməsini pozduğu inancının da əsassız olduğunu göstərən çalışmalar aparılmışdır.¹⁵³ 20 yaş dişində rast gəlinən və dərman ilə həll edilə biləcək problemlərdə bu dişin çıxarılmaması mövzusunda elmi tənqidlər nəşr olunmuşdur.¹⁵⁴

Nəticədə, müasir tibb aləmi 20 yaş dişinin “faydasız” olduğu inancının heç bir elmi təmələ əsaslanmadığı və bu dişin dişləmə funksiyasında digər dişlər kimi funksiya icra etdiyi barədə ortaq fikrə gəliblər.

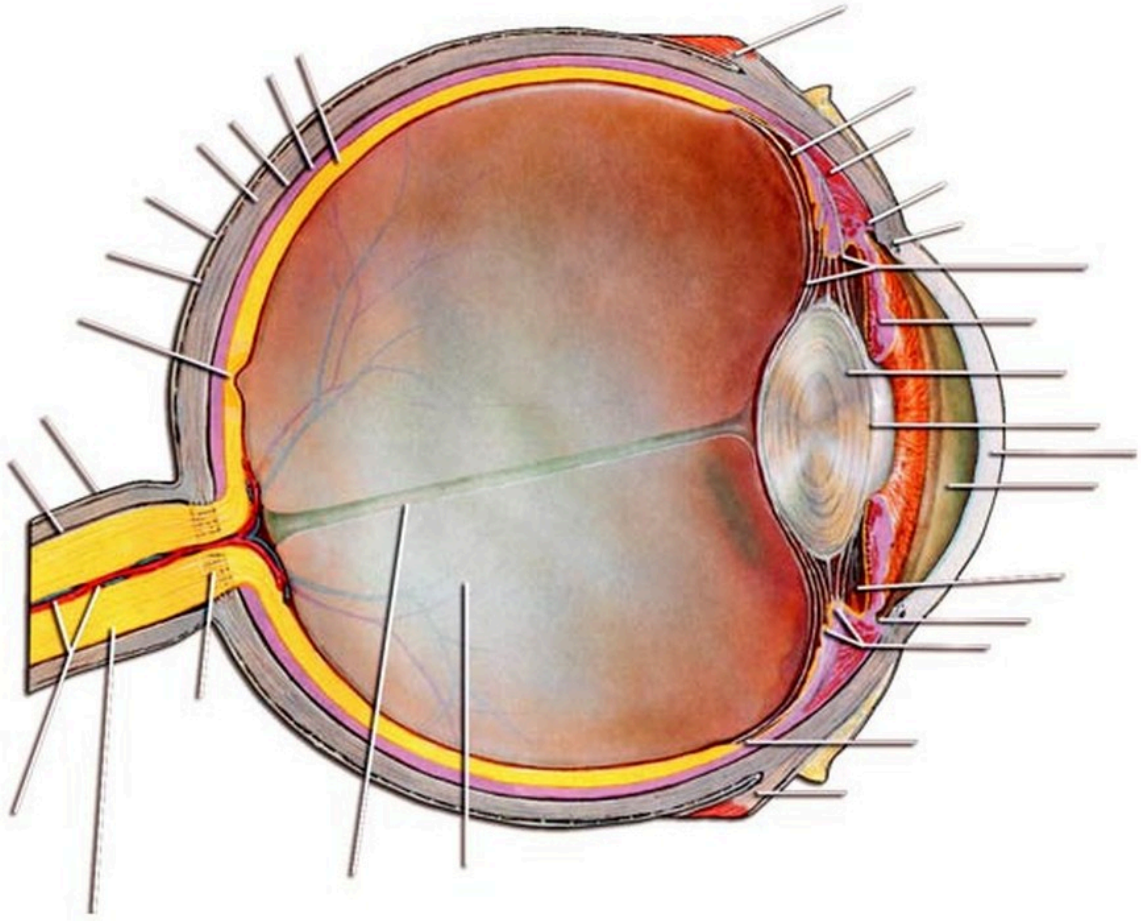
Yaxşı, bu dişin az hesab edilməyəcək sayda insanda narahatlıq yaratmasının səbəbi nədir? Bu mövzunu araşdıran elm adamları 20 yaş dişi problemlərinin müxtəlif dövrlərdə yaşamış insan toplumlarına görə fərqləndiyini təyin etdilər. Xüsusilə, sənaye inkişafından əvvəlki cəmiyyətlərdə bu problemə çox az rast gəlinirdi aydın oldu. Bunun səbəbi kimi, xüsusilə son bir neçə əsrdə sərt qida maddələri yerinə daha yumşaq

qida maddələrinin seçilməsinin çənə inkişafına mənfi təsir etdiyi görüldü. Bu səbəbdən, 20 yaş diş problemlərinin adətən bəslənmə vərdişlərindən yaranan çənə inkişafı problemləri ilə əlaqədar olaraq ortaya çıxdığı təsbit edildi.

Cəmiyyətlərin qida seçimlərindəki bənzər dəyişikliklərin digər dişlər üzərində də mənfi təsiri məlumdur. Məsələn, son əsrdə şirin və turş yeməklərin seçilməsi digər dişlərdəki çürümə nisbətini və sürətini artırmışdır. Ancaq bu vəziyyət dişlərimizin faydasız və rudiment orqanlar olduğu demək deyil. Eyni vəziyyət 20 yaş dişi üçün də etibarlıdır. Bu dişlə əlaqədar problemlər hər hansı təkamüllü “rudiment”dən deyil, müasir insanların bəslənmə vərdişlərindən qaynaqlanır.

“Üçüncü göz qapağı” və qulaq haqqındakı açıqlamalar

“Üçüncü göz qapağı” adlı toxuma insan gözünün buruna yaxın ucundakı qırmızı rəngli göz qapaqlarıdır. Bu toxuma Darwin tərəfindən “rudiment orqan” olaraq göstərilmişdir və bu səbəblə bəzən “gözdəki Darwin nöqtəsi” də adlandırılır.

Ancaq elmi adı “plica semilunaris” olan bu “yarım ay” şəklindəki toxuma Darvinin düşündüyü kimi sürünənlərdən miras qalan funksiyasız parça deyil. Tədqiqatlar “plica semilunaris”in gözü nəmləndirən yağlı maye ifraz etdiyini və bunun gözün xarici cisimlərdən qorunmasında əhəmiyyətli rol oynadığını göstərmişdir.¹⁵⁵

Bu səbəbdən bu toxumanın “Darvin nöqtəsi” adlandırılması bu toxumanı rudiment orqan hesab edən Darvinin və onu kor-koranə izləyən müasir darvinistlərinin məlumatsızlığına və mövhumatçılığına əsaslanır.

Təkamülçülərin insan qulağının üst hissəsindəki kiçik çıxıntıyı və qulaqları hərəkət etdirməyi təmin edən əzələləri “rudiment orqan” sayması da tamamilə spekulativ izahdan ibarətdir. Qulağın sahib olduğu şəkil və onun sahib olduğu parçalar, əskiksiz olaraq, qulağın eşitmə vəzifəsini yerinə gətirə bilməsi üçün lazım olan parçalardır.

Quyruq hissəsi

Təkamülçülər onurğanın qurtaracağındakı quyruq hissəsi sümüyünün də funksiyasız olduğunu irəli sürmüşdülər. Bu da çoxdan tərk edilmiş yalandır. Müasir dövrdə quyruq hissəsinin ləyən sümüyünün ətrafındakı sümüklərə dəstək verdiyi, bu səbəblə, quyruq hissəsi sümüyü olmadan rahatlıqla oturmağın mümkün olmadığı məlum olmuşdur. Üstəlik, bu

sümüyün pelvis bölgəsindəki orqanların və buradakı müxtəlif əzələlərin də yapışma nöqtəsi olduğu müəyyən olunmuşdur.

Beşinci ayaq barmağı

Təkamülçülərin izahlarının nə qədər subyektiv və qeyri-ciddi olduğunun yaxşı nümunəsi beşinci ayaq barmağı mövzusunda etdikləri açıqlamada ortaya çıxır. Meymunların ağac budaqlarını qavramaq və tutmaq üçün bütün ayaq barmaqlarından faydalandıqlarını, insanların isə iki ayaqları üzərində durduqları zaman tarazlıqlarını təmin etmək üçün yalnız böyük baş barmaqlarına ehtiyac duyduqlarını iddia edirlər.

Sonra da beşinci barmağın “artıq” olduğunu deyirlər. Halbuki, meymunların hamısı ağacda yaşayırlar. Üstəlik, yalnız meymunların deyil, quruda yaşayan bütün onurğalı canlıların beş barmaqlı (pentadactyl) ayaq quruluşu vardır. Bu səbəbdən, beş barmaq quruluşunun ağac budaqlarını tutmaqla əlaqəsi yoxdur. Bu, qurudakı onurğalı canlıların hamısında olan “ortaq quruluş”dur.

Bədən tükləri və “Erector pili” əzələləri

Tüklərin təhlükə zamanı gərilməsini təmin edən “erector pili” əzələlərinin isə saçların sağlam şəkildə qalmasında əhəmiyyətli rol oynadıqları kəşf edilmişdir. Saç tökülməsi mövzusu üzrə mütəxəssis olan John P. Cole saçları tökülən insanlarda “erector pili” əzələsinin zəiflədiyini

göstərən tədqiqatlar aparmışdır.156 Yəni bu əzələ, sağlam saçlar üçün lazımdır.

Plantaris əzələsi

Dizin ön hissəsində olan bu əzələ insanlarda axilles vətərinə bağlanır. Meymunlarda isə ayaq barmaqlarına nəzarət edir və meymunlar bu sayədə ayaqları ilə cisimləri tuta bilirlər. Yaxşı, bundan çıxan nəticə

nədir? Tək nəticə, insan ayağının cisim tutmaq üçün təşkil edilməmiş olduğudur. Bu nizamın təkamül ilə ortaya çıxdığını irəli sürmək üçün heç bir dəlil yoxdur. Eyni vəziyyət, təkamülçülərin rudiment orqanlar siyahısına əlavə etdikləri ovuc içi əzələsinə də aiddir.

Bu nümunələrlə təkamülçülərin etdiyi şey, meymundan insana xəyali anatomik keçid varmış təəssüratı verməyə çalışmaq və insana çevrilərkən meymunların bəzi xüsusiyyətlərini itirdikləri görünüşü meydana gətirməkdir.

Qabırğa, boyun qabırğası və körpücük əzələsi

Təkamülçülərin bu sümüklər və əzələ haqqında etdiyi açıqlamalar da fərziyyədən ibarətdir. Bu strukturlar bəzi insanlarda olur, bəzilərinə isə olmur. İrqlər arasında bu cür kiçik sümük və əzələ fərqləri olduğu məlumdur. Əhəmiyyətli olan, bunların heç birinin insanın bir başqa canlıdan təkamülləşdiyi tezisində dəlil olmamasıdır.

“Kişi rəhmi” və “dişi sperma kanalı”

Təkamülçülər qadın reproduktiv sistemində yumurtalıqların ətrafında olan ucları bağlı uşaqlıq yolu sperma kanalı qalıqları olduğunu irəli sürürlər. Eyni şəkildə, kişinin prostat vəzində inkişaf etməmiş dişilik orqanı olduğunu iddia etmiş və bu qalıq toxumaların təkamül mərhələsində funksiyasını itirmiş orqanlara aid olduqlarını iddia etmişdilər. Halbuki, nəzərdə tutulan toxumaları araşdırdığımızda bunların, ana qarnında embrionun inkişafı əsnasında çalışmış və artıq vəzifələri bitmiş kök toxumalara aid qalıqlar olduqlarını görürük.

Yetkin insanın orqanları embrion ikən sahib olduğu xüsusi toxumalardan meydana gəlir. Bu toxumalar döl (embrion) dövrünün sonunda tamamilə itərkən yerlərində yalnız bəzi kanallar buraxarlar. Məsələn, Wolf kanalı

qalıqları kişi cinsi vəzilərinə çevrilərkən, Miller kanalı qadında rəhmi meydana gətirər.

Wolf kanalı əvvəllər Wolf cismi ikən hamiləliyin 5-6-cı həftələrində törəmə vəzlərinin inkişaf etdiyi toxumadır. Bu toxuma kütləsi böyrəklərin yetkinləşməsi ilə birlikdə itər. Bu toxumadakı kiçilmə 6 və 7-ci həftələrdə başlayır və 5-ci ayın əvvəlində geriye yalnız kanal və uşaqlıq yolu qalır. Kişidə Wolf kanalları varlığını davam etdirir və sperma kanalının fərqli bölgələrini meydana gətirir (epididim, duktus deferens və ejakulatuar kanal).

Qadında isə Wolf cisimciyi kiçilərək itir, ancaq yumurtalıqların qarında yapışdığı əlaqə toxumasında kor yumurtalıq yolu halında qalıqları qalır.¹⁵⁷ Körpənin ana qarnındakı inkişafı sırasındakı vacib vəzifələri bu yumurtalıq yolu istifadə edilməyərək funksiyasını itirmiş kişi törəmə sistemi qalığı deyil, ancaq embrion dövrə aid kök toxuma qalığı olduğunu açıq şəkildə göstərir.

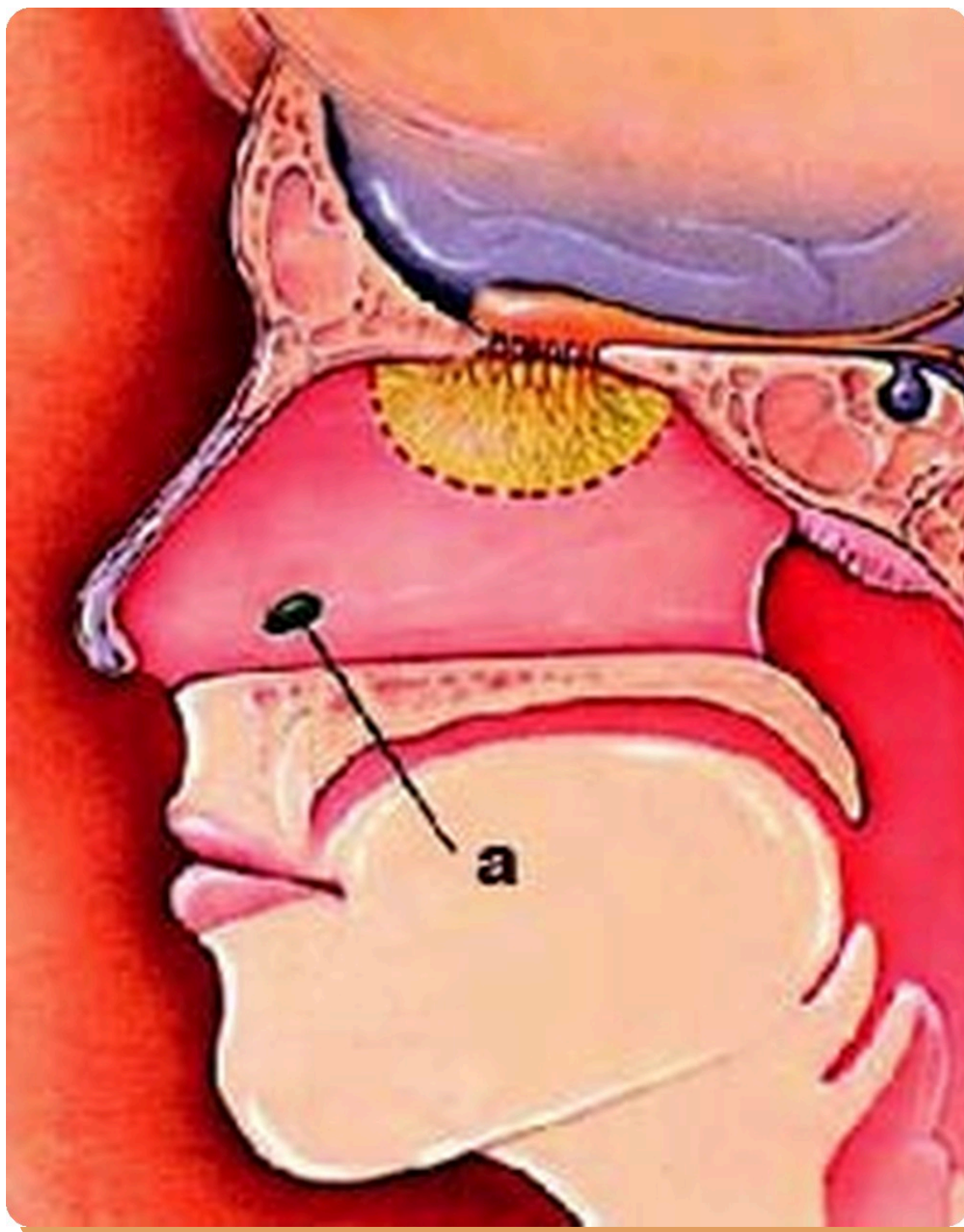
Miller kanalları isə yenə bənzər şəkildə, embrionun inkişafı əsnasında qadın törəmə orqanlarını təşkil edən xüsusi toxumanın qalıqlarıdır. Qadında rəhm və döl yolunun inkişaf edib böyüdüüyü toxuma döl dövrədə Miller toxuma kütləsidir. Kişidə isə Miller kanalları kiçilərək itir, qalıqlarına xayalıqların üzərində kisəciklər (Morgagni kisəcikləri) halında rast gəlinildiyi kimi, sidik yolunun (uretra) prostat hissəsinin üzərində kisəcik kimi qarşımıza çıxır.¹⁵⁸ Buna görə embrion Miller kök toxuması qalığını funksiyasını itirmiş rəhm adlandırmaq doğru deyil. Bu kisəciklərin əvvəllər rəhm ikən sonra funksiyasını itirmiş orqan qalığı olaraq iddia edilməsi, embriologiya elm sahəsinə aid məlumatlardan xəbərsiz olunduğu mənasını verir.

Piramidalis (Qarın divarları) əzələsi

Bəzi təkamülçülər bu əzələ haqqında “müasir insanın 20 faizində yoxdur, kisəli heyvanlardan qaldığı düşünülür” deyirlər. Bu, yalnız darvinizmin ön qəbuluna əsaslanan fikir icra etmədən ibarətdir və heç bir elmi əsası yoxdur.

Bu əzələ ilə əlaqədar iddialar nəzəriyyə ilə ziddiyyət təşkil edir. Təkamül nəzəriyyəsinə görə belə insanın kisəli atasının olduğu iddia edilməməlidir. Kisəlilər məməlilərin üç əsas qrupundan birini meydana gətirirlər. Təkamül nəzəriyyəsinin iddiasına görə bundan ən az 50-60 milyon il əvvəl insanların da daxil edildiyi placentallılar qrupundan ayrılaraq inkişaf etmişdilər. Yəni ortada insanın bu əzələni götürmüş ola biləcəyi “kisəli ata”, təkamül nəzəriyyəsinə görə belə yer yoxdur. Bu səbəbdən təkamülçülərin bu iddiası, etibarsız olması ilə yanaşı öz daxilində də ziddiyyətlidir.

Vomeronasal orqan

insanın beş duyğusu vardır. Ancaq bəzi tapıntılar qoxu hiss etmə duyğusunun iki hissəyə ayrıldığını göstərir. Birincisi, hamımızın bildiyi qoxu qəbuludur. Varlığı az bilinən və fərqlənən ikinci qoxu qəbulu isə burnun içində olan və “vomeronasal orqan” deyilən kiçik toxuma tərəfindən qəbul edilən “feromonlar”dır.

Bu mövzuda təkamülçülərin iddiası isə bəzi heyvanların vomeronasal orqanlarının bizimkindən daha güclü səviyyədə olmasına əsaslanır. İlanlar və müxtəlif sürünənlər vomeronasal qəbulu dilləri ilə eşidirlər və müxtəlif məməlilərin də burunları bu mövzuda güclüdür. Təkamülçülər də bizim vomeronasal qəbulunun aşağı səviyyədə olmasını “rudiment” olmasından qaynaqlandığını irəli sürürlər.

Halbuki, əgər daha zəif deyil, daha güclü vomeronasal həssaslığa sahib olsaydıq, o zaman da “çox yaxşı təkamülləşmişik” deyəcəkdilər. Canlılar arasında bu cür müqayisələr edib, müxtəlif ssenarilər uydurmaq elmdən kənar yanaşmadır. Qartalların gözləri də bizim gözlərimizdən daha itidir; amma bu vəziyyət bizim qartallardan təkamülləşib bu təkamül əsnasında baxışımızın “rudiment” olduğu mənasını verməz.

Həqiqətdə isə Allah hər canlıyı yaşadığı mühitdə ehtiyac duyduğu ən ideal duyğularla təchiz etmişdir. Çox mürəkkəb quruluşa sahib duyğu orqanları isə təkamülün deyil, yaradılışın dəlilidir.

Nəticə

Burada təkamülçülərin irəli sürdüyü “rudiment orqanlar”ı qısaca araşdırdıq. Bunların və digər “rudiment orqanlar”ın hamısının əslində ya tapıldıqları halları ilə, ya da embrioloji inkişaf əsnasında müəyyən funksiyalar icra etdikləri bu gün məlum olmuşdur.

Maraqlısı isə təkamülçülərin anatomik və fizioloji həqiqətlərə əsaslanmadan bu köhnə iddianı gündəmə gətirmələridir. Təkamül nəzəriyyəsi elmin hər sahəsində olduğu kimi tibb sahəsindəki inkişaf qarşısında da əsassız qalmış və artıq tamamilə çökmüşdür. İnsanın, təkamülçülərin iddia etdikləri kimi təsadüflərlə təkamülləşmiş varlıq olmadığı aydındır. İnsanı da digər bütün canlıları da Allah yaratmışdır. İnsanın yaradılışı ilə əlaqədar olaraq Allah ayələrdə belə buyurur:

Ḥəqiqətən, Biz insanı süzülmüş palçıqdan yaratdıq. Sonra onu sağlam bir məqanda (ana rəhmində) nütfə halına saldıq. Sonra nütfəni laxtalanmış qan (rüşeym) halına saldıq, sonra laxtalanmış qanı bir ət parçasına çevirdik. Sonra ət parçasını sümüklərə çevirdik, sonra sümükləri ətə örtükdük. Sonra da onu başqa bir yaradılışla inşa etdik (insan halına saldıq). Yaradanların ən gözəli olan Allah çox ucadır!

(Muminun surəsi, 12-14)

FƏSİL

Elmdən kənar doqma: İki ayaqlılığın təkamülü

Çarlz Darvin “İnsanın törəməsi” adlı kitabında insanın meymunlarla ortaq atadan təkamülləşdiyini qarşıya qoydu. Nəzəriyyəni ideoloji olaraq sahiblənən təkamülçülər Darvinin fərziyyəsini mənimsədilər və bunun doğruluğunu sübut edəcəkləri düşüncəsi ilə məlumatlar toplamağa başladılar. Ancaq fosil qeydləri bu fərziyyəni test edəcək şəkildə dəstəkləmədi. Fosillər yetərsiz idi, ancaq buna baxmayaraq, təkamülçülər bu fosillər haqqında elmi izah etməkdən çəkinmədilər.

Təkamülçülər etdikləri çalışmalarda inanclarını fosillər üzərində tətbiq etdilər. Bu müddət ərzində insanın təkamüllə ortaya çıxdığı fərziyyəsi doqma kimi qəlibləndi. Üzərində ən çox fərziyyə edilən mövzulardan biri isə insana xas dik yerimək oldu. Bunlar arasında ən çox yayılanı isə savanna ərazisində yırtıcıları müşahidə etmək üçün dörd ayaq üzərində dayanan xəyali şimpanze əhvalatı idi.

Bu xəyali şimpanzenin zamanla iki ayaq üzərində dayandığı, bu müddət ərzində alət istehsalını öyrəndiyi və getdikcə daha iri beyin həcmi qazandığı fərz edildi. Bir inanc kimi sahiblənən bu fərziyyə, hər yerdə; elmi jurnallarda, dərs kitablarında, muzeylərdə, qəzetlərdə və TV-də həqiqətmiş kimi izah edildi. Ancaq zaman keçdikcə ssenariyə uyğun olmayan sübutlar kritik səviyyəyə çatdı və nəhayət, əfsanəni dəstəkləyən fərziyyələr bir-bir çökməyə başladı.

İnsanın təkamülü ssenarisində yer alan Australopithecus (məşhur Lucy qalığının aid olduğu cins) meymunlarının insana bənzər şəkildə yeriyə bilməyəcəyini ortaya qoyan çalışmalar edildi.

Lord Zuckerman özü də təkamül nəzəriyyəsini mənimsəməsinə baxmayaraq, “Australopithecus”ların yalnız sırası meymun növü olduqları və qətiyyən dik yerimədikləri nəticəsinə gəldi.159

Bu mövzudakı araşdırmaları ilə məşhur olan digər təkamülçü anatomiyaçı Çarlz E. Oxnard da “Australopithecus”un skelet quruluşunun müasir oranqutanlarıninkinə bənzədiyi nəticəsinə gəldi.160

1994-cü ildə İngiltərədəki Liverpul universitetində çalışan Fred Spoor və qrupu “Australopithecus”un skeleti ilə əlaqədar qəti nəticəyə gəlmək üçün əhatəli araşdırma apardı. Skeletlərdə bədənə yerə görə mövqeyini təyin edən “ilbiz” adlı orqan üzərində araşdırmalar icra edildi. Spoorun gəldiyi nəticə “Australopithecus”un insanlarınkına bənzər yerimə şəklinə sahib olmadığı idi.161

2000-ci ildə B. G. Richmond və D. S. Strait adlı elm adamlarının reallaşdırdığı və “Nature” jurnalında nəşr olunan araşdırmada “Australopithecus”ların ön qol sümükləri araşdırıldı. Müqayisə edilməli anatomik araşdırmalar bu növün müasir dövrdə yaşayan və dörd ayaq üzərində yeriyən meymunlarla eyni ön qol anatomiyasına sahib olduğunu göstərdi.¹⁶²

Əyri və dik arası yerimənin biomexanika olaraq səmərəli olmadığı ortaya çıxdı

İki ayaqlılığın “mərhləli” müddətdə ortaya çıxdığını irəli sürən model təkamülün bir mərhələsində iki ayaqlılıqla dörd ayaqlılıq arasında “qarışıq” yerimə olmasını zəruri edir. Halbuki, ingilis paleoantropoloq Robin Crompton 1996-cı ildə kompüter köməyi ilə apardığı araşdırmalarda bu növ “qarışıq” yerimənin qeyri-mümkün olduğunu göstərdi. Cromptonun gəldiyi nəticə bu idi: “Bir canlı ya tam dik, ya da tam dörd ayağı üzərində yeriyə bilər”.¹⁶³

Bu ikisinin arasında yerimə forması enerji istifadəsinin həddindən artıq dərəcədə artması səbəbi ilə mümkün olmur. Buna görə yarı iki ayaqlı bir canlının mövcud olması mümkün deyil.

İki ayaq üzərində yeriyən şimpanzelər Darvinin nəzəriyyəsini ayaqlar altına aldı

Liverpul universitetində çalışan dr. Robin Crompton Uqandanın Bwindi bölgəsində yaşayan şimpanzelərin iki ayaq üzərində yerimə qabiliyyətinə onsuz da sahib olduqlarını kəşf etdi. Meşəlik ərazidə iki ayaq üzərində yeriyən şimpanzelər savanna ərazidə dayanan şimpanzenin hekayəsi ilə açıq şəkildə ziddiyyət təşkil edirdi. Şotlandiyanın “The Scotsman” qəzetində “İki ayaqlı şimpanzelər Darvinin

nəzəriyyəsini ayaqlar altına aldı” başlığı ilə elan olunan xəbərdə Cromptonun bu izahına yer verildi:

“Bu vəziyyət, qəbul edilən dörd ayağı üzərində yeriyan şimpanzelərdən təkamülləşdiyimiz iddiasına ziddir”.¹⁶⁴

Savannada ayağa qalxan şimpanzenin hekayəsi sadəcə bir xəyaldir

“Discovery” jurnalında nəşr olunan məqaləsində təkamülçü elmi yazar Carl Zimmer savannada ayağa qalxan meymunun hekayəsinin əsassız olduğunu bu sözlərlə ifadə etmişdir:

“Atalarımızın iki ayaqlılara necə çevrildiyi sualının cavabı on illərdir aydın şəkildə ortada dayanırdı. (Southern Kaliforniya universitetinin antropologiya fakültəsinin professoru) Craig Stanford “uzun zamandır qəbul edilən düşüncə, meşələrdən çıxıb savannalara doğru hərəkət etdiyimiz və ya yüksək otların üstündən ətrafa baxmaq, ya da təcrid olunmuş ağac qruplarına çıxmaq üçün iki ayaqlı hala gəldiyimiz şəkildə idi” deyir. Amma son illərdə yeni sübutlar bu ssenarini şübhə altına salmışdır. Stanford “Uzun müddətdir müdafiə edilən zəif hominidin, meşədən təhlükəli savannalara getdiyi və burada yeni fikirlərlə yaşaya bilmək üçün ayağa qalxdığı düşüncəsi gözəl hekayədir, amma böyük ehtimalla tamamilə xəyal məhsuludur” deyir. Araşdırmaçılar köhnə hominid bölgələrinə daha yaxından baxdıqlarında əksəriyyəti bu sahələrin əslində savanna olmadığı, amma aşağı və ya yüksək sıxlıqda meşəlik ərazilər olduğu nəticəsinə gəlmişdilər.”¹⁶⁵

Təkamülçülər “necə?” sualına cavab verə bilmirlər

iki ayaqlılığa keçid ssenarisi üçün canlılara yeni genlər qazandıran, həyatını kəsintisiz inkişaf etdirə bilən mexanizmin varlığı qaçınılmaz idi. Belə mexanizm təklif edilmədən və bunun təkamülləşdirici gücü təcrübələrlə sübut edilmədən iki ayaqlılığa keçid inancı qurbağanın şahzadəyə çevrilə biləcəyi nağılına inanmağa bərabər idi. Təkamülçülər

bu məqsədlə təsadüfi mutasiyaları DNT-nin həssas düzülməsində meydana gələn təsadüfi dəyişiklikləri təklif etdilər. Ancaq istər mərhələli, istərsə də sıçramalı olsun mutasiyalara əsaslanan inkişaf ssenarisini dəstək vermədi.

Paris universitetinin professorlarından olan riyaziyyatçı və həkim Marcel-Paul Schützenberger iki ayaqlılıq da daxil olmaqla insan və şimpanze arasındakı fərqlərin təkamüllə açıqlana bilmədiyini bu sözləri ilə etiraf etmişdir:

“Mərhələli inkişafı dəstəkləyənlər və sıçramalı təkamülü müdafiə edənlər, insanı (təkamüllə) inkişaf etmiş primatlardan ayıran bu bir neçə bioloji sistemin bir ölçüdə və eyni zamanda ortaya çıxmasını izah edə bilmirlər: Ləyən sümüyünün dəyişməsinin müşayiəti ilə iki ayaqlılıq və beyincik, xüsusilə, barmaq uclarına həssas toxunma duyğusu verən, daha bacarıqlı əllər; udlaqdakı fonasiyanın (səs çıxarmağa) icazə verən dəyişikliklər; dili mərkəzi sinir sisteminin gicgah payı səviyyəsində tanımağa icazə verən dəyişikliklər. Embrionun meydana gəlməsi baxımından bu anatomik sistemlər bir-birlərindən tamamilə fərqlidirlər”.¹⁶⁶

Müqayisəli anatomiya tapıntıları, iddianın təkamülçülərin həqiqət olmasını istədikləri bir "illüziya" olduğunu ortaya qoydu

Vaşinqton universitetinin anatomiyaçısı Bernard Wood insanın təkamülü ssenarisinə ətf edilən qalıqlar üzərində illərlə çalışmış, bunları müxtəlif anatomik meyarlar baxımından dəfələrlə ölçüb müqayisə etmiş mütəxəssisdir. Wood illərlə davam edən çalışmalarında hər hansı anatomik meyar baxımından, meymunabənzər canlıdan insana doğru birbaşa bir soyun sübut edilmədiyini və addım-addım təkamül modelinin etibarsız olduğunu görmüşdü. Bu vəziyyət, müasir cəmiyyətin hər sahəsində yaymağa çalışılan təkamül düşüncəsinin yalandan ibarət

olduğunu göstərirdi. Wood ingilis elm jurnalı “New Scientist”də nəşr olunan yazısında bunları yazmışdı:

“İnsan təkamülünün çox məşhur imici vardır, buna səhər yeməyində yeyilən “corn flakes” paketlərinin arxasından tutub çox bahalı elmi materialların reklamlarına qədər hər yerdə rast gələ bilərsiniz. Bu şəkillərin sol tərəfində bəstəboy, çənəsi önə doğru çıxmış, donqar bir oranqutan vardır. Sağ tərəfdə isə zərif, geniş alınlı, önə doğru məqsədli addımlar atan bir insan vardır. Bu ikisinin arasında isə bir-birini izləyən fiqurlar var, çiyinləri geriye doğru çəkilməyə başlayaraq, gövdəsi gedərək incələn, qolları qısalıb ayaqları uzanan, kəllə sümüyü böyüyüb çənəsi getdikcə geriye çəkilərək insana xas görünüşü olan fiqurlar. Oranqutandan insana doğru inkişafımız çox düz və nizamlı imiş kimi görünür. Bu o qədər cəzbedici bir imicdir ki, mütəxəssislər belə bundan imtina etmək fikrində deyillər. Lakin bu, bir illuziyadır.”¹⁶⁷

Nəticə

ki ayaqlılığın təkamülü iddiası, bu cür çevrilməni sübut edəcək fosil qeydindən, təkamülləşdirici gücü olduğunu iddia edilə biləcək mexanizmdən və elmi nəzəriyyə ola bilmək üçün test edilmə xüsusiyyətindən məhrumdur. Elmi tapıntılar bu yöndə edilən fərziyyələri də yalanlayır.

Bunlar çox ciddi, açıq və dəqiq göstəricilərdir. Elm və məntiq iki ayaqlılığın təkamülü ssenarisinin ayaqda dayana bilməsi üçün əsas təmin etmir, onu çürüdür. Təkamülçü elm adamlarının bu iddianı doqma kimi davam etdirmələri isə təkamül nəzəriyyəsini din kimi mənimsədiklərini sübut edir. Darwinistlər öz mənimsədikləri dinləri içində ovsunlanıblar. Məhz bu səbəblə həqiqətləri qəbul etmirlər. Allah ayədə belə buyurur:

“

De: “Əgər bilirsinizsə, (deyin görək) hər şeyin hökəmrənliyi əlində olan, (hər şeyi) himayə edən və heç bir himayəçiyə ehtiyacı olmayan kəmədir?”

Onlar: “(Bu sifətlər) Allahə məxsusdur!” - deyəcəklər. De ki: “Bəs necə olur ki, ovsunlanırsınız (aldanıb haqdan üz döndərirsiniz)?” Xeyr, Biz onlara haqqı gətirdik, Onlar isə, doğrudan da yalançıdırlar.

(Muminun surəsi, 88-90)

FƏSİL

“Təkamül hələ də davam edir” yalanı

Bəzən mətbuat nəşr orqanlarında yer alan “Təkamül davam edir” ifadəsi həqiqətdə bir canlı populyasiyasının variasiyalarının “təkamül” olaraq təhrif edildiyi təbliğatdan ibarətdir. Variasiya genetik elmində istifadə edilən termindir və “növlərə ayrılma” deməkdir. Bu genetik hadisə, bir canlı növünün içindəki fərdlərin, ya da qrupların bir-birlərindən fərqli xüsusiyyətlərə sahib olmasına səbəb olur. Məsələn, yer üzündəki insanların hamısı təməldə eyni genetik məlumata sahibdirlər, amma bu genetik məlumatın icazə verdiyi variasiya potensialı sayəsində bəzisi qıyıqgözlü, bəzisi qırmızı saçlı, bəzisinin burnu uzun, bəzisinin boyu qısadır.

Təkamülçülər isə növün daxilindəki variasiyaları təkamül nəzəriyyəsinə sübut kimi göstərməyə çalışırlar. Halbuki, variasiya təkamülü sübut etmir, çünki variasiya onsuz da mövcud olan genetik məlumatın fərqli uyğunlaşmalarının ortaya çıxmasından ibarətdir və genetik məlumata yeni xüsusiyyət qazandırmaz.

Variasiya həmişə genetik məlumatın sərhədləri daxilində olur. Genetika elmində bu sərhədə “gen hovuzu” deyilir. Bir populyasiyanın fərdləri bir-birləri ilə nə qədər çox uyğunlaşdırılsa da, ortaya yeni canlılar çıxmaz. Bu, tarix boyunca icra edilən bitkiçilik və heyvandarlıq çalışmaları ilə 20-ci əsrin saysız laboratoriya təcrübəsinin ortaq şəkildə təsdiqlədikləri həqiqətdir.

Bioloq Edward Deevey də variasiyanın həmişə müəyyən sərhədlər daxilində reallaşdığını belə açıqlayır:

“Çarpazlama cütləşdirmə üsulu ilə çox əhəmiyyətli nəticələr əldə edilmişdir... Amma nəticədə buğda hələ buğdadır, üzüm deyil. Donuzlar üzərində qanad meydana gətirməyimiz də, quşların yumurtalarını silindr şəklində yumurtlamaları qədər qeyri-mümkündür. Daha aktual nümunə, son bir əsr ərzində dünyadakı kişi nüfuzunda görülməyən boy ortalamasının yüksəlişidir. Daha yaxşı bəslənmə və baxım şərtləri sayəsində kişilər son bir əsr ərzində rekord sayıla biləcək boy ortalamasına çatmışdılar, amma bu artım gedərək dayanma nöqtəsinə gəlmişdir. Çünki çata biləcəyimiz genetik sərhədə çatmışıq.”¹⁶⁸

Xüsusilə, TV sənədli filmlərində təbii populyasiyalardakı variasiya nümunələri təkamülçülər tərəfindən təhrif edilir. Məsələn, bir adada yaşayan, zəmin örtüsünə uyğun görünüşdə olan quşların daha yaxşı kamuflyaj olması, bakteriyaların antibiotiklərə və ya böcəklərin əkinçilik dərmanlarına qarşı immunitet qazanması kimi vəziyyətlər “təkamül davam edir” kimi məqsədli şəkildə izah edilir. Beləliklə, tamaşaçılara təbiətdə anbaan çalışan və elm adamların tərəfindən sübut edilən təkamül prosesinin davam etdiyi təlqin edilir.

Halbuki, izah edilən nümunələrdə yalnız quşun tükünün naxışlarındakı variasiyalardan zəmin örtüsünə uyğun olanının seçilməsindən bəhs edilir. Bu vəziyyətdə zamanla buradakı populyasiya zəmininə uyğun rənglərdəki quşlardan meydana gələ bilər. Ancaq təkamülçü bioloqların “mikrotəkamül” adını verdikləri bu hadisə, yalnız mövcud genetik məlumat daxilində reallaşan bir dəyişiklikdir, bir növü başqa bir növə çevirmir. Yuxarıdakı nümunələrin heç birində, canlıların DNT-sinə yeni genetik məlumat əlavə olunmur. Variasiyalardakı seçilmə “onsuz da” mövcud olan genetik məlumat arasında reallaşır, bu səbəbdən “təkamül” meydana gəldiyini iddia etmək mümkün deyil.

Bu nümunələrin hamısı bir növün daxili növlərə ayrılmaları ilə əlaqədardır. Bu, bir çox təkamül bioloqunun da qəbul etdiyi həqiqətdir.

Təkamülçü bioloqlar Gilbert, Opitz və Raff “Developmental biology” jurnalında nəşr olunan 1996-cı il tarixli məqaləsində növlərin mənşəyinin mikrotəkamül şəklində adlandırdıqları variasiyalarla açıqlana bilməyəcəyini belə ifadə edirlər:

“Müasir sintez (neo-Darvinist nəzəriyyə) bir uğurdur. Ancaq 1970-ci ildən başlayaraq, əksər bioloq bunun açıqlayıcı gücünü sorğulamağa başlamışdır. Genetika elmi mikrotəkamülü açıqlamaq üçün yetərli vasitə ola bilər, amma genetik məlumat üzərindəki mikrotəkamül dəyişiklikləri sürünəni məməliyə çevirə biləcək, ya da balığı amfibiya çevirəcək növə daxil deyil. Mikrotəkamül yalnız uyğun olanların həyatda qalması anlayışına kömək edə bilər, uyğun olanların meydana gəlməsini açıqlaya bilməz. Goodwinin 1995-ci ildə ifadə etdiyi kimi “növlərin mənşəyi, yəni Darwinin problemi, həll edilmədən qalmağa davam edir.””¹⁶⁹

Nəticə

Bəzən gündəmə gətirilən “Təkamül davam edir” ifadəsi təkamülçülərin cəmiyyəti yanıltmaq üçün davam etdirməyə çalışdıqları yalandan ibarətdir. Fosil qeydləri növlərin təkamüllə ortaya çıxdığı iddiasını yalanlayır. Təbiət tarixinin milyonlarla illik fosilləri bütün canlı qruplarının bir anda və qüsursuz quruluşu ilə mövcud olduqlarını göstərir. Növlər yer üzündəki varlıqları boyunca dəyişikliyə məruz qalmır, başqa canlılara çevrilmədən soylarını davam etdirirlər.

Bu vəziyyət, heç vaxt davam etdiyi müdafiə olunan təkamüllü prosesin yaşanmadığını göstərir. Yer üzü özünə xas xüsusiyyətlər daşıyan və hər biri böyük komplekslik nümayiş etdirən, Allahın “Ol” əmri ilə yaradılmış canlılarla doludur. Bunlara təkamüllü keçmiş uydurmağa çalışmaq, heç bir zaman nəticə verməyəcək, elmi tərəqqi həmişə təkamül əleyhinə həqiqətlər ortaya çıxaracaq.

Ayələrin birində Rəbbimiz olan Allah belə buyurur:

“

«Biz bir şeyi (yaratmaq) istədiyimiz zaman ona yalnız: “Ol!” – deyərək, o da dərhal olar.

(Nəhl surəsi, 40)

FƏSİL

“Bizi biz edən beyin bölgələri” yalanı

İnsanın digər məməlilərlə bənzər bioloji quruluşa sahib olmağına baxmayaraq, zehni fəaliyyətləri baxımından canlılar aləmindən çox fərqlənirlər. Bu vəziyyət insanın ən yaxın qohumu olaraq qarşıya qoyulan şimpanze ilə insan arasında da müşahidə edilir. Zehni güc baxımından insanla şimpanze arasındakı fərq elə böyükdür ki, təkamülçülər bunun “aləm səviyyəsində” fərqliliyə bərabər olduğunu ifadə edirlər. (Canlılar kiçikdən böyüyə sistematik nizam daxilində; növ, cins, ailə, dəstə, sinif, tip və aləmlərə ayrılırlar. Canlılar Tasmaniyasının ən böyük sinfi aləmdir.) Yəni zehni fəaliyyətlər baxımından insanla şimpanze, bitkilər aləmi ilə heyvanlar aləmi qədər fərqlidir.

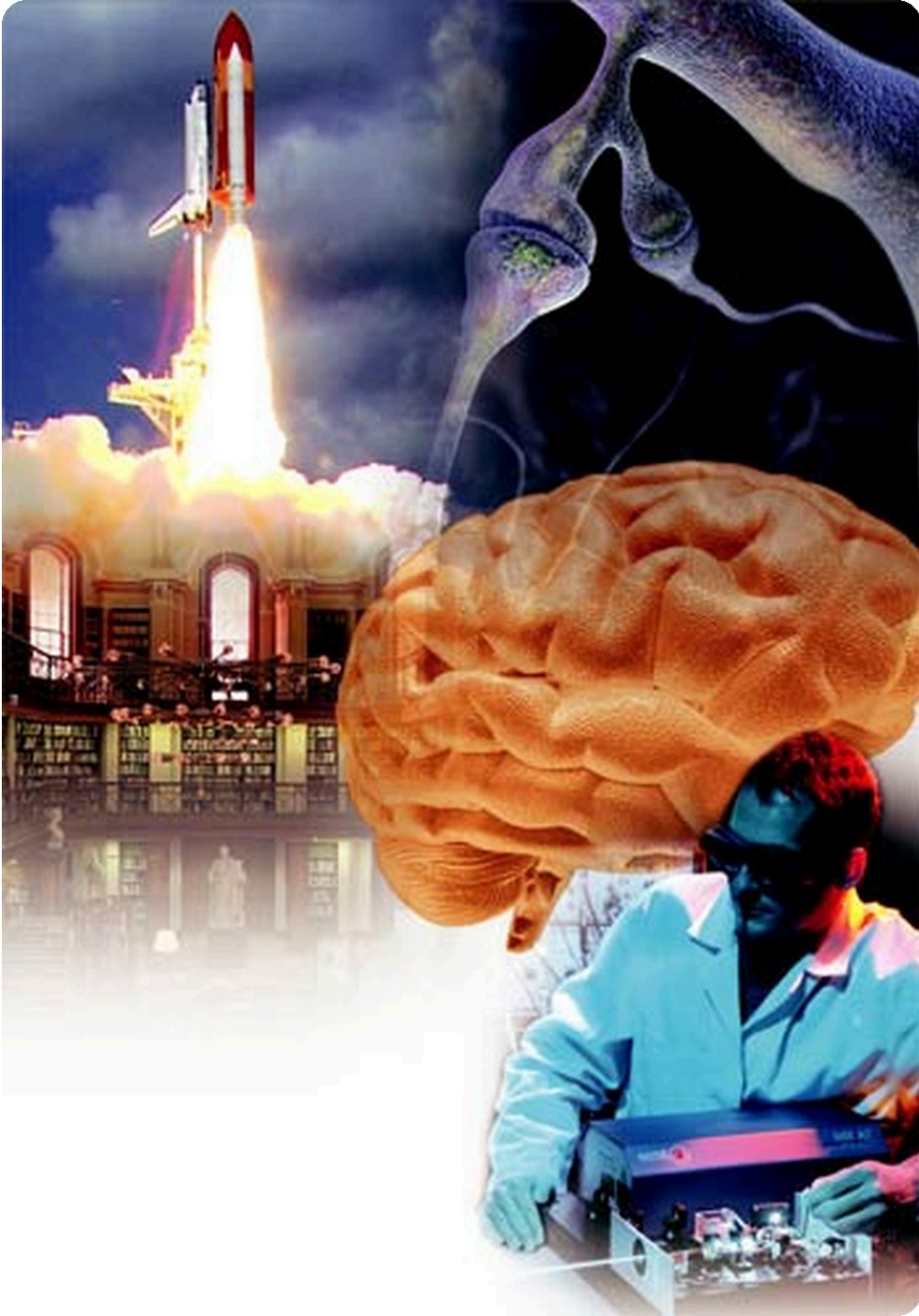
Burada təkamülçülər üçün ziddiyyət vardır. Təkamülçülər insanın həm fiziki, həm də zehni bütün xüsusiyyətlərinin xəyali təkamül prosesində ortaya çıxdığını qəbul edirlər. Yaxşı, insan necə guya ən yaxın qohumu olaraq elan edilən canlı ilə belə böyük fərqi sahib olmuşdur? Təkamülçülər şüurun maddədən qaynaqlandığı doqmasına ilişib qalıblar. Bu vəziyyətdə, şimpanze ilə eyni tipdə beyin hüceyrələrinə sahib olan insanın; universitetlər, kitabxanalar, xəstəxanalar quran, kosmosa raket göndərən üstün ağıl sahibi canlı olaraq ortaya çıxmasını necə açıqlaya bilərlər?

İnsanı insan edən faktorları beyin kimyasında, ya da neyronların elektrokimyəvi fəaliyyətlərində axtarmaq ağilsız yanaşmadır. Neyronlar və dəyişdikləri kimyəvi maddələr atomlardan meydana gəlirlər. Atomların isə şüur yaradan heç bir xüsusiyyətinin olmadığı aydındır. Nüvə və onun ətrafında fırlanan elektronlardan meydana gələn, oksigen,

karbon, azot və hidrogen kimi atomlar hiss edə, düşünə və danışa bilməzlər.

Darvinizm; cansız dünyadakı atomların zaman ərzində birləşdiyini, ən keyfiyyətli televizordan daha mükəmməl görüntü təmin edib özlərini görməyə başladığını, ən keyfiyyətli musiqi setindən daha təmiz səs təmin etdiklərini və ardından onu eşitmə qabiliyyəti qazandıqlarını, yerin sərtliyini hiss etməyə başladıklarını və professorlar, dosentlər kimi mütəfəkkir və natiq olduqlarını iddia edir!

Darvinistlər elm dünyasını və cəmiyyəti bu ağılsız, köhnə inanca sürüməyə çalışırlar. Bu istiqamətdə çalışan primat və sinir sistemi üzrə mütəxəssisləşmiş alimlər insan ağılı ilə əlaqədar təkamülçülərin çıxılmaz vəziyyəti kimi beyin bölgələri üzərində aparılan çalışmalarla aradan qaldırdıqları təəssüratını verməyə çalışırlar. Meymun və insan beyni üzərində görüntü göstərmə çalışmaları aparır, beynin fəaliyyəti üzərində fərziyyələr irəli sürürlər. Bu çalışma isə mediada “bizi insan edən beyin

bölgələri müəyyən oldu” kimi yanıldıcı başlıqlarla xəbər verir, insan beynində olan bəzi “sehrli” neyronların insana ağıl və hisslərini qazandırdığı təlqin edilir.

Ancaq bu istiqamətdəki təbliğat doğru deyil. Necə ki, “New Scientist” jurnalında “Həyatın sirləri” başlığı altında nəşr olunan bir məqalədə bu təbliğatı yalanlayan ifadələrə yer verilmişdir:

“Şüur elm üçün həqiqətən çətin sualdır, çünki tamamilə subyektivdir. Şüurla əlaqədar çalışmaların uzun müddət din və fəlsəfə sahələrinə aid edilməsinin səbəbi də budur. Ancaq bioloqlar, xüsusilə nevroloqlar da bu mübahisəyə daxil olurlar. Bəziləri beyin damalarının və elektrik siqnallarının “şüurun nevroloji (əsəbi) qarşılığını” ortaya çıxaracağına ümid edirlər. İnsanlar şüurlu və ya şüursuz ikən beyində nələr olub bitdiyini anlamalı olduğunu fərz edirlər.

Tədqiqatçılar bu mövzuda irəliləyişlər qeyd etdilər. Ancaq beyinlə əlaqədar olaraq bizi nəyin şüurlu etdiyi hələ məlum deyil. Qətiyyən biz şüurlu olanda açıq olan, şüursuz olduğumuzda isə bağlı olan tək bir beyin sahəsi yoxdur. Və üzərində şüurlu olduğumuz, altında isə şüursuz olduğumuz sadə sinir fəaliyyəti, ya da şüuru daim müşayiət edən bir növ fəaliyyət və ya neyrokimya da yox kimi görünür.

Ancaq şüurun beyindən qaynaqlanan bir şey olduğunu qəbul etsəniz (bunu hər kəs belə qəbul etmir) və şüurlu təcrübə ilə əlaqə ortaya qoyan beyin fəaliyyəti nümunəsi tapsanız da yenə də bir problemlə qarşı-qarşıyasınız. Bir neyron kütləsinin fəaliyyəti niyə hər hansı hiss verməlidir ki? Niyə barmağınıza bir şey batıranda ağrı hissi verir? Niyə bir gül qırmızı görünür?

Buna şüurun “çətin problemi” adı verilmişdir.”¹⁷⁰

Bu sözlərdən də aydın olduğu kimi, insanda şüur meydana gətirən heç bir beyin bölgəsi yoxdur. Şüurun qaynağı ət parçası deyil, Allahın insana verdiyi ruhdur. Uca Allah bir Quran ayəsində belə bildirir:

“

Sonra onu müəyyən bir surətə saldı və ona Ə ruhundan üfürdü. O sizin üçün gözlər, qulaqlar və ürəklər yaratdı. Nə qədər də az şükür edirsiniz!

(Səcdə surəsi, 9)

FƏSİL

“İbtidai neandertal” tezisi niyə etibarsızdır?

Adını ilk tapıldığı bölgədən (Almaniyanın Dusseldorf şəhəri yaxınlarındakı Neander vadisi, 1856) alan Neandertal insan, yəni Homo sapiens neanderthalensis içəriyə batıq alına, diqqətə çarpmayan çənə ilə iri buruna malikdir. Günümüzdən təxminən 30.000 il əvvəl təyin oluna bilməyən bir səbəbdən bu insan növünün ortadan yox olduğu düşünülür. Neandertalların insan irqi olduğu həqiqəti artıq bir çox təkamülçü tərəfindən qəbul edilsə də, bəziləri hələ Neandertalları mücərrəd düşüncədən məhrum ibtidai mağara adamları olaraq göstərmə meylindədirlər. Halbuki, Neandertal anatomiyası və mədəniyyəti haqqında son illərdə ələ keçirilən çox sayda tapıntı, bu meylin heç bir təməli olmadığını, bu insanların həqiqi insan irqi olduqlarını ortaya qoymuşdur.

Müasir vaxtda yaşayan insanlar ilə Neandertallar arasında edilən anatomik və estetik müqayisədə ortaya çıxanlar təkamülün iddialarını dəstəkləmir. Necə ki, müasir dövrdə yaşayan Şimali-Qərbi Avropalı insanların iri bədənlərindən yola çıxaraq bu insanların daha xırda olan çinlilər və ya piqmeylərə görə daha kobud və ibtidai olduqlarını demək mümkün deyilsə, eyni şəkildə neandertalların güclü bədən quruluşuna sahib olmaları və ya alınlarının dar olması da onların ibtidai növ olduqlarını göstərməz. Çünki sümük və skelet quruluşu davranış şəkli və zəka səviyyəsində təyin edici faktor deyil.

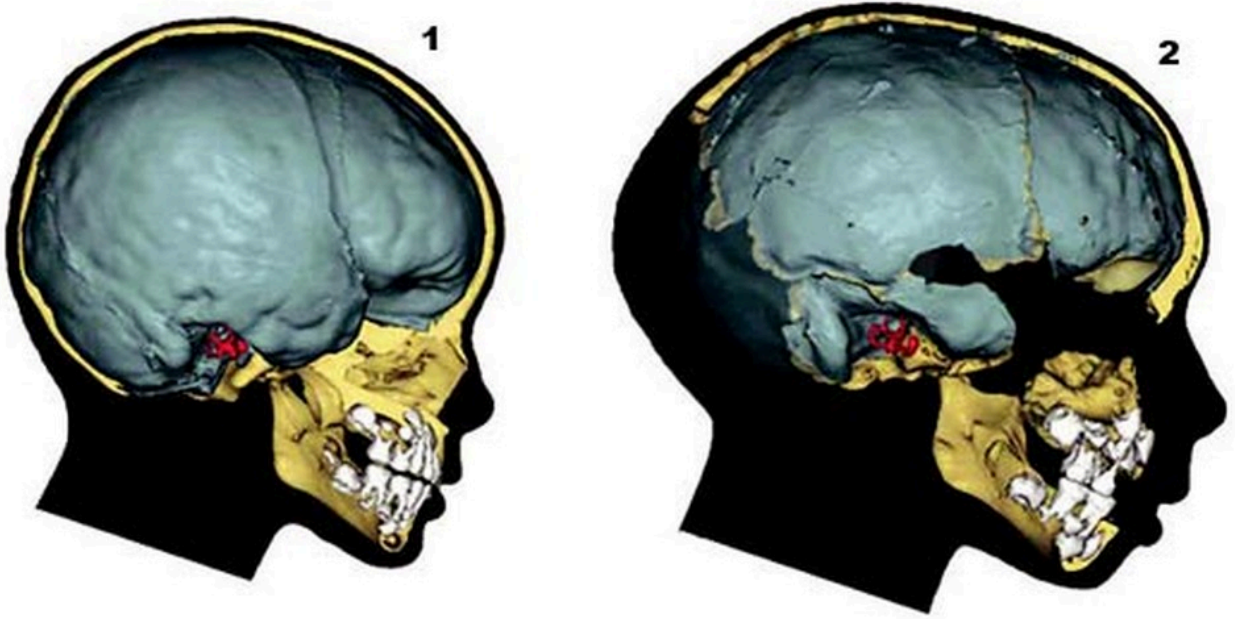
Üstəlik, əgər anatomik xüsusiyyətlər meyar qəbul ediləcəksə, təkamül məntiqində neandertalların müasir insandan daha ağıllı olduğu qəbul edilməlidir. Çünki təkamülçülər insan zəkasını beynin böyüklüyünə

əsaslandırırırlar; neandertalların beyin həcmi isə müasir insanının beyin həcmindən təxminən 13% daha böyükdür.

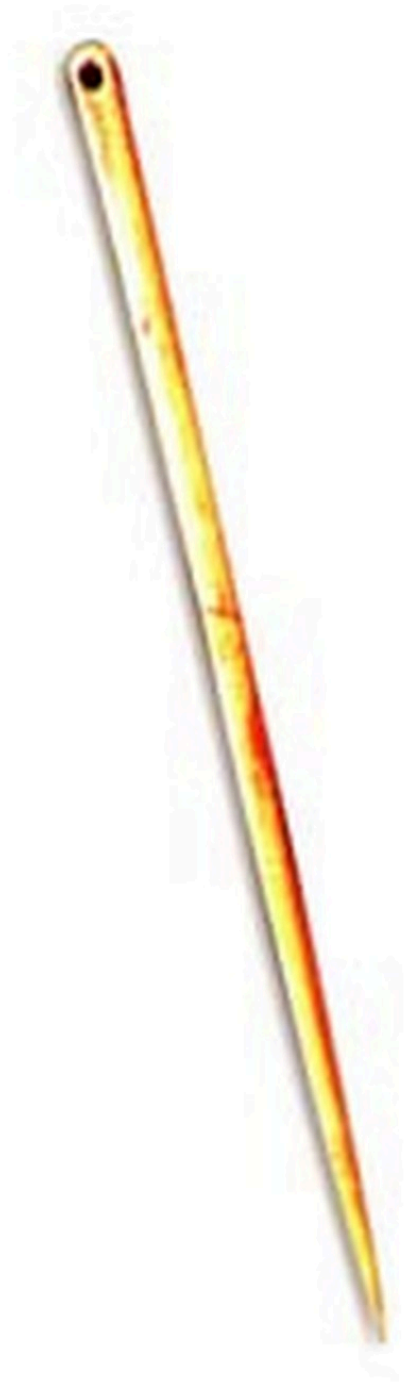

Neandertalların yaşadıkları mağaralarda əldə edilən tapıntılar bu canlıların insan kimi davrandıqlarına dair əhəmiyyətli işarələr vermişdir. Məsələn, neandertalların xəstə və yaralıları müalicə etdikləri və ölümlərini çiçəklərlə birlikdə basdırdıqları məlumdur. Əlbəttə, bunlar

neandertalların sevgi və şəfqət anlayışlarına sahib sosial insanlar olduqlarını göstərir. Neandertalların həqiqi insanlar olduğuna dair dəlillərin ortaya çıxarıldığı araşdırmalar və bunlara əsaslandırılaraq neandertallar haqqında mütəxəssislər tərəfindən edilən açıqlamalardan bəziləri bunlardır:

Uzun illər Neandertal anatomiyasını araşdıran Erik Trinkhaus adlı mütəxəssis Neandertallar haqqında əldə etdiyi nəticələri belə açıqlayır:

“Neandertal fosilləri və müasir insan sümükləri arasında edilən detallı müqayisələr neandertalların anatomiyasında hərəkət, alət istifadəsi, zəka səviyyəsi və ya danışma qabiliyyəti kimi xüsusiyyətlərində müasir insanlardan aşağı sayıla biləcək heç bir şeyin olmadığını göstərir.”¹⁷¹

“Ən maraqlı Neandertal tapıntılarından biri ayı sümüyündən düzəldilmiş fleytadır. 1995-ci il iyul ayında Şimali Yuqoslaviyadakı bir mağarada olan fleytanı analiz edən musiqişünas Bob Fink bu alətin 4 not səsləndirdiyini və fleytada yarım tonlar və tam tonların da olduğunu təsbit etmişdir. Bu kəşf, neandertalların Qərb musiqisinin təməl forması olan yeddi not ölçüsündən istifadə etdiklərini göstərir. Fleytanı araşdıran Fink “köhnə fleytanın üzərindəki ikinci və üçüncü dəliklər arasındakı məsafənin üçüncü və dördüncü dəliklər arasındakı məsafənin iki qatı” olduğunu ifadə edir. Bunun mənası birinci məsafənin tam notu, ona qonşu olan məsafənin də yarım notu təmsil etdiyidir. “Bu üç not inkar edilə bilməz şəkildə diatonik ölçüdəki kimi səs çıxarır” deyən Fink neandertalların musiqi duyumu və məlumatı olan insanlar olduğunu ifadə edir.”¹⁷²

“Neandertal insanları tərəfindən istifadə edildiyi və 30 min illik olduğu təsbit edilən sümükdən düzəldilmə tikiş iynəsi düzdür və sap keçirilməsi üçün açılmış dəliyə malikdir. Əlbəttə, tikiş iynəsinə ehtiyac duyacaq geyim mədəniyyətinə sahib olan insanlar “ibtidai” sayıla bilməz.”¹⁷³

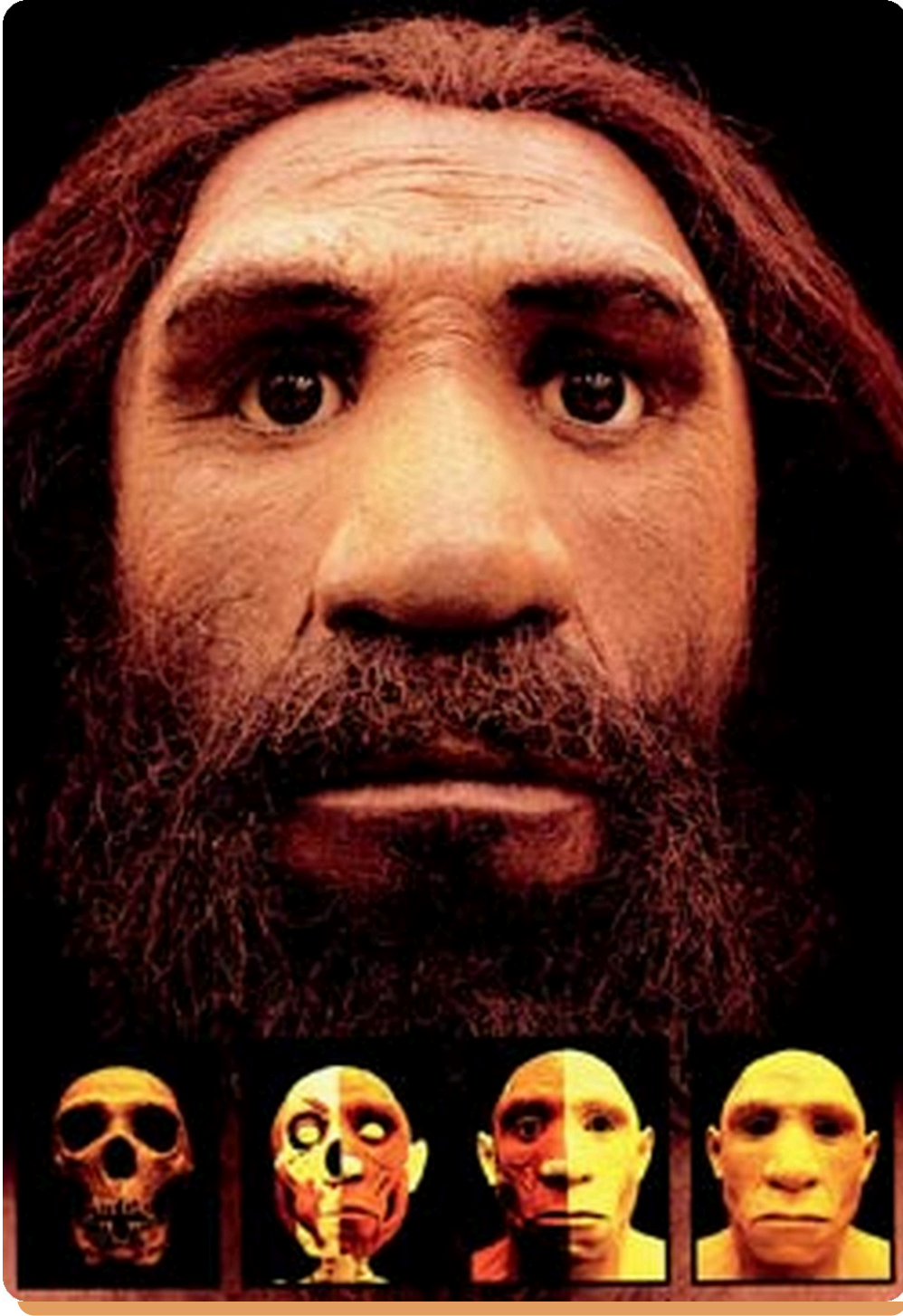
“New Mexiko universitetində antropologiya və arxeologiya professoru olan Steven L. Kuhn və Mary C. Stiner İtalyanın Cənub-Qərb sahilindəki Neandertal mağaralarında illərlə araşdırma etmiş və neandertalların müasir insan kimi kompleks düşüncə quruluşu tələb edən fəaliyyətlər göstərdikləri nəticəsinə gəlmişdilər.”¹⁷⁴

Bunlar neandertalların müasir dövrdə yaşayan insanlardan fərqsiz olduğunu göstərən elmi dəlillərdir. Bəzi təkamülçü nəşrlərdə təkidlə ibtidai Neandertal insanı yanılmasının davam etdirilməyə çalışılması, təkamülçülərin fosilləri darvinist dünyagörüşü ilə izah etmə meyllərinin davamıdır. Neandertallar mövzusunda mütəxəssis olan Erik Trinkhaus bu meylə bu cümlələrlə işarə edir:

“Təəssüf ki, fosillər öz adlarından danışa bilməzlər. Onları həyata gətirən elm adamlarıdır və bunu edərkən özlərinin ən yaxşı ya da ən pis xarakteristikalarını fosillərə ətf edirlər. Hər nəsil neandertallara öz qorxu, mədəniyyət və hətta bəzən fərdi keçmişlərini əks etdirər. Bizim öz təbiətimizi göstərən səssiz qaynaqdırlar, buna baxmayaraq, özümüzün deyil, onların təbiətini işıqlandırdığımızı düşünərək qürurlanırıq.

Bu vəziyyət, xüsusilə, neandertalların hiyləgər hekayəsinin təsirli istiqamətlərindən biri və bunların izahı olduğunda nəzərə çarpandır: Yəni yaradılan canlı toxuma rekonstruksiyalarında...”¹⁷⁵

Neandertallar mövzusunda ön mühakimələri dilə gətirən bir başqa elm adamı Pennsylvannia universitetinin arxeoloqu Jan Simekdir. Təkamülçü olan Simek 1980-ci illərdə Cənub-Qərbi Fransada Jahn Phipriga ilə birlikdə Neandertal mağarasında qazıntılar aparmış, mağarada yandırılan atəşin və çox sayda balığın qalıqlarına baxaraq geniş müzakirələrə gətirib çıxaran tezis ortaya qoymuşdu. Atəşdə çox miqdarda ot yandırıldığını, bunun mağaradakı ağcaqanadları qovma və ya balıqları tüstüyə

vermədən başqa məqsədi ola bilməyəcəyini ifadə etmişdir. O dövrdə bir çox təkamülçü balıqları daha sonra istifadə məqsədi ilə tüstüyə vermənin gələcəyi planlama qabiliyyəti tələb etdiyini ifadə edərək, neandertalların belə iş bacarmalarının mümkün ola bilməyəcəyini irəli sürmüş və bu tezisə qarşı çıxmışdılar. Simek 26 mart 2003-cü ildə “National Geographic TV”-də yayımlanan “Neandertal tapmacası” adlı sənədli filmdə tezisnin qarşısındakı Darvinist ön mühakimələri belə ifadə etmişdir:

“Bəzi antropoloqlar yalnız fərqləri ələ alır. Mədəni və bioloji fərqlər axtarılıb tapılır və onların (neandertalların) müasir insandan fərqli növ, hətta fərqli irq olduqları deyilir. Məncə bu günün (Neandertalın xəyali təkamül prosesində ələnmiş növ olduğu və ya Homo sapienslə qarışaraq genlərini günümüzə daşdığı mübahisələrinin) günahkarı bizik. Arxeologiya və antropologiyanın içində bu qədər olan insanlar olaraq, məlumatlara bu qədər qərəzli yaxınlaşdığımız üçün günahkarıq.”

Nəticə

Müasir dövrdə yaşayan insanlardan fiziki cəhətdən heç bir fərqlərinin olmadığına, düşüncə və həyat formalarının da irəli olduğuna dair bir çox konkret elmi tapıntı ortaya qoyulmasına baxmayaraq, neandertalların hələ də ibtidai insanlar kimi göstərilməyə çalışılmasının tək səbəbi darvinist önmühakimələrdir. Təkamülçülər təbiətdə davamlı xaos olduğu və həyatın isə “həyatda qalma mübarizəsi” olduğu yalanına davam etdirirlər. Bu aldatma onları neandertallar haqqındakı əsassız ssenariləri müdafiə etməyə və onları Homo sapienslə olan mübarizəsində ələnən ibtidai canlı olaraq görməyə və göstərməyə yönəldir. Ancaq bu mövzudakı söyləri nəticəsizdir, bütün dəlillər neandertalların insan soyu olduğunu və insanı Allahın bir anda əskiksiz olaraq yaratdığını ortaya qoymuşdur.

FƏSİL

Homo erectuslarla bağlı “ibtidai növ iddiası” sadəcə ön mühakimədən ibarətdir

Homo erectus “dik yeriyan insan” mənasına gəlir. Bu insanlar müasir insanlardan fərqlənməyən skeletə sahibdirlər və bizim kimi dik yeriya bilirlər. Təkamülçülərin Homo erectusu “ibtidai” hesab etmə səbəbləri isə kəllə həcmələrinin (900-1100 cc) müasir insanın ortalamasından (1400 cc) kiçik olması və qalın qaş çıxıntılarıdır. Halbuki, bu gün də dünyada Homo erectusla eyni kəllə sümüyü nisbətində bir çox insan yaşayır (məsələn, piqmeylər) və bu gün də müxtəlif irqlərdə qaş çıxıntıları vardır (Avstraliya yerliləri aborigenlərdə olduğu kimi). Homo erectusun anatomik xüsusiyyətlərinin müasir dövrdə görülməsi Homo erectusun ibtidai növ olmadığına qəti göstəricisidir. Necə ki, bir çox təkamülçü artıq Homo erectusun həqiqi insan olduğunu dilə gətirir.

Zəka beyinin həcminə görə deyil, beyin öz içindəki quruluşuna görə dəyişir.¹⁷⁶ Bu səbəbdən Homo erectusun kiçik beyin həcminə sahib olması onun zəkadan və bacarıqdan məhrum ibtidai canlı olduğunu göstərməz.

Homo erectusu dünyaya tanıdan fosillər hər ikisi də Asiyada olan Pekin və Java insanı qalıqları idi. Ancaq zamanla bu iki qalığın da etibarlı olmadıqları aydın oldu. Pekin insanı, yalnız gipsdən düzəldilmiş və əsli itmiş modellərdən ibarət idi, Java insanı isə kəllə sümüyü parçası ilə, ondan metrlərlə uzaqda tapılmış ləyən sümüyündən meydana gəlirdi və bunların eyni canlıya aid olduğuna dair heç bir göstərici yox idi. Bu səbəblə, Afrikada olan Homo erectus qalıqları getdikcə daha çox əhəmiyyət qazandı.

Afrikada olan *Homo erectus* nümunələrinin ən məşhuru Keniyadakı Türkana gölü yaxınlığında olan “Türkana uşağı” qalığıdır. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir uşaq olduğu və böyüdüüy zaman təxminən 1.83 sm boyunda olacağı müəyyən edilmişdir. Qalığın dik skelet quruluşu müasir insandan fərqlənmir. Amerikalı paleoantropoloq Alan Walker, “bu qalığın skeleti ilə müasir insan skeletini bir-birindən ayırmasının çox çətin olduğunu” deyir.¹⁷⁷

Təkamülçü paleoantropoloq Richard Leakey belə *Homo erectus*ün müasir insan ilə olan fərqlərinin irqi fərqdən başqa mənə daşmadığını bu cür ifadə

edir:

“Hər hansı insan burdakı fərqi başa düşə bilər: Kəllə sümüyünün forması, uzun bucağı, qaş çıxıntısının kobudluğu və s. Ancaq bu fərqlər bu gün fərqli coğrafiyalarda yaşayan insan irqlərinin bir-biriləri arasındakı fərqlərdən daha çox deyil. Belə variasiya, toplumlar bir-

birindən uzun zaman aralıqlarında ayrı tutulduqları zaman ortaya çıxar.”¹⁷⁸

Prof. William Laughlin eskimoslar və Aleut adaları insanları üzərində uzun illər anatomik araşdırmalar aparmış və bu insanlar ilə Homo erectusun təəccüblü dərəcədə bir-birilərinə bənzədiklərini görmüşdür.

Laughlinin gəldiyi nəticə, bütün bu irqlərin reallıqda Homo sapiens növünə (müasir insana) aid fərqli irqlər olduğudur:

“Hamısı Homo sapiens növünə aid olan Eskimoslar və Avstraliya yerliləri kimi uzaq qruplar arasındakı böyük fərqləri diqqətə aldığımız Homo erectusun da öz daxilində fərqlər daşıyan bu növə (Homo sapiensə) aid olduğu nəticəsinə gəlmək çox məntiqli görünür.”¹⁷⁹

Laughlinin bu fikirləri artıq bir çox təkamülçü tərəfindən qəbul edilir. Paleoantropologiya sahəsində dünyanın müxtəlif ölkələrindən qabaqcıl şəxslərin qatıldığı Senckenberg konfransı bu düşüncənin ön plana çıxdığı konfrans olmuşdur:

“Senckenberg konfransındakı iştirakçıların əksəriyyəti Michigan universitetindən Milford Wolpoff, Canberra universitetindən Alan Thorne və həmkarlarının başlatdığı və mövzusu Homo erectusun taksonomik mövqeyi olan qızğın müzakirə apardılar. Bu şəxslər Homo erectusun bir növ kimi etibarlı olmadığını və tamamilə çıxarılmalı olduğunu təkidlə irəli sürüdürlər. Homo növünün bütün üzvləri, hər hansı ara və ya alt hissə olmadan təxminən 2 milyon il əvvəldən bu günə qədər çox dəyişən, geniş sahəyə yayılmış tək bir növə, Homo sapiensə aid idi. Homo erectusun bir növ olaraq mövcud olmadığı, konfransın əsas mövzusu olmuşdu.”¹⁸⁰

Nəticə

Homo erectusun “ibtidai” qəbul edilməsinin təməlinə yatan səbəb, sahib olduğu anatomik xüsusiyyətlər deyil. Təkamülçülər bu növü Australopithecus və Homo habilis kimi adi meymunlar ilə müasir insan arasında var olduğunu düşündükləri boşluğu dolduracaq vəsait olaraq mənimsəyir və istifadə edirlər. Qısacası, Homo erectusun Homo

sapiensdən ayrı növ kimi qəbul edilməsi “az inkişaf etmiş” insan olduğundan deyil, təkamülçülərin ön mühakimələrindən qaynaqlanır.

FƏSİL

Niyə bir canlı haqqında təkamül nağılı danışmaq, təkamül nəzəriyyəsinə sübut deyil?

Təkamül təbliğatının ən diqqətə çarpan xüsusiyyətlərindən biri hekayə izahatına əsaslanmasıdır. Hekayəni izah edən TV kanalı, ya da qəzet çox vaxt ön mühakimələri və təkamülü bir doqma olaraq mənimsədiyinə görə elmi tapıntıları səhv izah edərək təkamül ssenariləri meydana gətirir. Daha sonra da bu ssenarini möhkəm elmi dəlillərə əsaslanan tezis kimi insanlara təlqin etməyə çalışır. Həqiqətdə isə, milyonlarla illik müddəti əhatə edən hekayələr izah edən təkamülçülərin əlində bəzən yalnız sadə kəllə sümüyü parçası, bəzən də yalnız tək bir diş vardır. Təkamülçülər əldəki məlumatların yetərsizliyinə baxmayaraq, hekayələrinə bir çox xəyali ünsür əlavə edirlər. Halbuki bu, dünya tərəfindən tanınmış təkamülçülərin belə tənqid etdiyi, tamamilə ön mühakiməyə əsaslanan, elmdən kənar təbliğat üsuludur.

“National Geographic”, “Discovery Channel” kimi kanallar, ya da “Scientific American”, “Focus” kimi jurnallar cəmiyyətdə təkamülü yaymaq üçün sanki belə hekayələr uyduran fabrikdirlər. Bu quruluşların nəşrlərində milyonlarla il yaş fərqi olan sümük tapıntıları arasında məcburi təkamüllü ssenarilər yaradılaraq, bunlar həqiqətən yaşanmış kimi izah edilir. Halbuki, bu, yalnız ön mühakiməyə əsaslanır. Təkamülçü paleontoloq Henry Gee bu mövzu haqqında belə deyir:

“Yeni fosil tapıntıları əvvəldən mövcud olan hekayəyə uydurulur. Sanki atalar-nəsillər zənciri bizim həqiqətən düşünməli olduğumuz məqsəd kimi bu yeni tapıntılara “itkin halqalar” deyirik; əslində həqiqət fərqlidir: bunlar insan ön mühakimələri ilə uyğun olmaları üçün

şəkilləndirilən, həqiqətin ardından yaradılan, tamamilə insan icadı olan şeylərdir.”¹⁸¹

“Mövcud üstün mövqeyimizdən baxaraq, fosilləri özümüzdə gördüklərimizin tədricən əldə edilməsini əks etdirəcək şəkildə təşkil edirik. Biz həqiqəti axtarmırıq, öz qərəzlərimizə uyğun olaraq həqiqətdən sonra yaradırıq.”¹⁸²

Bu qərəzli ssenariləri tənqid edən başqa təkamülçü də Collin Pattersondur. İngilis Təbiət Tarixi Muzeyinin paleontologiya bölməsinin başçısı olan Patterson 4 mart 1982-ci ildə BBC TV-yə verdiyi reportajda belə demişdir:

“Hekayələri; zaman ərzindəki dəyişikliklərin hekayələrini nəzərdə tuturam. Dinozavrların necə ortadan yox olduğu, məməlilərin necə təkamülləşdiyi, insanın haradan gəldiyi. Bunlar mənim üçün ancaq hekayədir... Bir (təkamüllü) ağacın yuxarı hissələrinə çatırıq, amma ağacın özü nəzəriyyədir. Ağac haqqında məlumatlı kimi görünən və ağacla əlaqədar olub bitənləri, incə və qalın budaqların necə ortadan yox olduğunu açıqlayırmış kimi görünən insanlar mənə görə yalnız hekayə izah edirlər.”

Təkamül nağıllarından yapışan yalnız təkamülçü paleontoloqlar deyil. Təkamül nağıllarına təkamül bioloqları da ən az paleontoloqlar qədər çox müraciət edirlər. Bu insanlar canlıların sahib olduğu strukturların təmin etdiyi üstünlüklərə baxaraq təkamül ssenariləri meydana gətirirlər. Məşhur təkamülçü TV kanallarından gün boyu nəşr olunan təkamül nağıllarının əsas hissəsi bu kateqoriyaya daxildir. Bu sənədli filmlərdə fillərin guya yerdəki yeməkləri almaq üçün xortum inkişaf etdirdikləri;

böcəklərin müdafiə etmə məqsədi ilə zəhər ifraz etdikləri kimi hekayələr izah edilir. Yarasaların ətraflarını qəbul etmədə istifadə etdikləri radar sonarları, elektrikli anqvil balıqlarının 300 volta çatan elektrik cərəyanları istehsal edə bilən orqanları, ya da hörümçəyin möhtəşəm torunu istehsal etməsini təmin edən mexanizmləri ilə əlaqədar təkamülçü nağıllar izah edilir. Ancaq bu nağılların heç biri əsl suallara, yəni hər biri çox kompleks olan bu sistemlərin kor təsadüflərlə necə təkamülləşməyə başladıkları və təsadüfi mutasiyalarla bunun məlumatının DNT-yə necə əlavə olunduğu suallarına cavab vermir. Təkamülün hekayələri doğru qəbul edilir və təbiətdəki hər canlı bu ümumi uzaqgörənlik çərçivəsində ələ alınır. Gee bu mövzuda tənqid oxlarını təkamülçü bioloqlara belə yönəldir:

“Burnumuz eynək daşımaq üçün edilmişdir, beləliklə, eynək istifadə edə bilirik.” Təkamülçü bioloqlar hər hansı quruluşu faydalı hala gələn adaptasiya olaraq izah etdikdə hələ də bu məntiq ilə hərəkət edirlər, amma bu faydanın bir quruluşun necə təkamülləşdiyi, ya da həqiqətdə quruluşun təkamüllü tarixinin bu quruluşun şəkil və xüsusiyyətlərinə necə təsir etdiyi haqqında bizə heç bir şey deyə bilməyəcəyini görmürlər”.¹⁸³

Bu nağılların ən çox müraciət edilənləri uyğunlaşmaq üçün ehtiyaclar ilə əlaqədardır. Bunların ortaq xüsusiyyəti, canlıların içində olduqları mühitə görə duyduqları ehtiyacları ifadə etmək, sonra da bu ehtiyaclara görə bu orqanları “inkişaf etdirdiklərini” izah etməkdir. Halbuki ehtiyaclar, yeni orqanlar, yeni sistemlər meydana gətirməz. Təkamülçülərin bədən quruluşundakı dəyişikliklərə mexanizm olaraq təklif etdikləri, ancaq həmişə zərərli olduqları təcrübələrlə sabit olan, təsadüfi mutasiyalar da “ehtiyaclara” görə ortaya çıxmırlar. Təkamülçü Douglas Futuyma bu mövzuda belə deyir:

“Növlərin uyğunlaşma “ehtiyacları” uyğunlaşdırıcı mutasiyanın ortaya çıxacağı ehtimalını yüksəltməz; mutasiyalar o anın uyğunlaşma ehtiyaclarına yönəlməyib. Mutasiyaların səbəbləri vardır, ancaq növlərin uyğunlaşma ehtiyacları bunlardan biri deyil.”¹⁸⁴

Futuymanın sözləri məşhur Darvinist televiziya kanallarındakı sənədli filmlərdə təkidlə izah edilən təkamül nağıllarını toplu şəkildə çürüdür. Bu TV kanallarının ortaya qoyduğu ssenarilər heç bir elmi dəlilə əsaslanmır, tamamilə xəyal məhsulu olaraq tamaşaçıya təqdim edilir. Heç bir anqvil balığı ehtiyacı üçün elektrik istehsal edən orqan; heç bir böcək ehtiyac duyduğu üçün doğru kimyəvi formulda zəhər istehsal edəcək orqan; heç bir fil yerdən qida toplama ehtiyacı üçün xortum inkişaf etdirməz. Bunları iddia etmək “çöldəki susuzluğa görə avtomobillər hava soyutmalı mühərriklər inkişaf etdirdilər” demək kimi cəfəngiyatdır. Bir avtomobildə hava soyutmalı mühərrik olması çöl şərtlərini göz önünə alan bir mühəndisin varlığının, canlılardakı sistemlər də onları təbiətdəki həyatına uyğun xüsusiyyətlərlə təchiz edən Yaradıcının göstəricisidir. Kor təsadüflər, bir avtomobildəki hava soyutma sistemini də, bundan daha böyük mürəkkəb olan canlılardakı kompleks sistemləri də açıqlaya bilməzlər. Yer üzündəki möhtəşəm canlılığın tək Sahibi, tək Yaradıcısı vardır. Bu Yaradıcı hər varlığı yoxdan var edən, aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

“

O, yaradan, yoxdan var edən, (yaratdıqlarına) surət verən Allahdır. Ən gözəl adlar Ona məxsusdur. Göylərdə və yerdə nə varsa, hamısı Onu təsbeh edir. O, qüdrətlidir, hikmət sahibidir.

(Həşr surəsi, 24)

Nəticə

Yuxarıda sitat gətirdiyimiz Gee, Patterson və Futuyma təkamülçü olmalarına baxmayaraq, təkamül nağılı izah etmənin elmdən kənar olduğunu qəbul edirlər. Məşhur təkamülçü media isə bunu tamamilə gözardı edib elmi dəlillərlə dəstəkləyə bilmədikləri məntiqdən kənar iddialarını cəmiyyətə təlqin edə bilmək üçün təkamül nağıllarını istifadə etməni davam etdirirlər.

Buradan bütün nəşrlərə xalqın artıq təkamül nəzəriyyəsinin dilemmaları haqqında şüurlandığını xatırladır, bu üsulu tərk etməyə çağırırıq.

FƏSİL

İnsan təkamülü iddialarında Australopithecusdan istifadə etmək niyə mənasızdır?

Təkamülçülər, insanların ilk meymunabənzər atalarını "cənub meymunu" mənasını verən Australopithecus adlandırırlar. Bu canlılar əslində nəslə tükənmiş qədim meymun növlərindən başqa bir şey deyillər. Australopithecus cinsləri içində təkamülçülər yalnız Australopithecus afarensis olaraq xarakterizə etdikləri növü (1974-cü ildə tapıldıqda dünyaya insanın təkamülünün isbatı olaraq təqdim edilən "Lusin" in təmsil etdiyi növ) insanın atası imiş kimi önə sürürlər. Ancaq Australopithecus fosilləri üzərində edilən detallı analizlər bu canlıların adi meymun növləri olduğunu ortaya qoymuşdur.

Australopithecusların ilk olaraq Afrikada 4 milyon il əvvəl ortaya çıxdıqları və 1 milyon il əvvələ qədər də yaşadıkları düşünülür. Australopithecusların hamısı müasir meymunlara bənzəyən soya tükənmiş meymunlardır. Hamısının beyin həcmi müasir şimpanzelər ilə eyni və ya daha kiçikdir. Əllərində və ayaqlarında müasir meymunlardakı kimi ağaclara dırmaşmağa yarayan çıxıntılar mövcuddur və ayaqları budaqlara yapışmaq üçün qavrayıcı xüsusiyyətlərə malikdir. Boyları qısa (ən çox 130 sm) və eyni müasir meymunlardakı kimi erkək Australopithecus dişindən daha iridir. Kəllə sümüklərindəki yüzlərlə detal, bir-birinə yaxın gözlər, iti azı dişləri, çənə quruluşu, uzun qollar, qısa ayaqlar kimi bir çox xüsusiyyət, bu canlıların müasir meymunlardan fərqli olmadıklarını göstərən dəlillərdir.

Bu mövzudakı təkamülçü iddia isə Australopithecusların tam bir meymun anatomiyasına sahib olmalarına baxmayaraq, digər bütün meymunların

əksinə, insanlar kimi dik yeridikləri şəkildəki tezisdir.

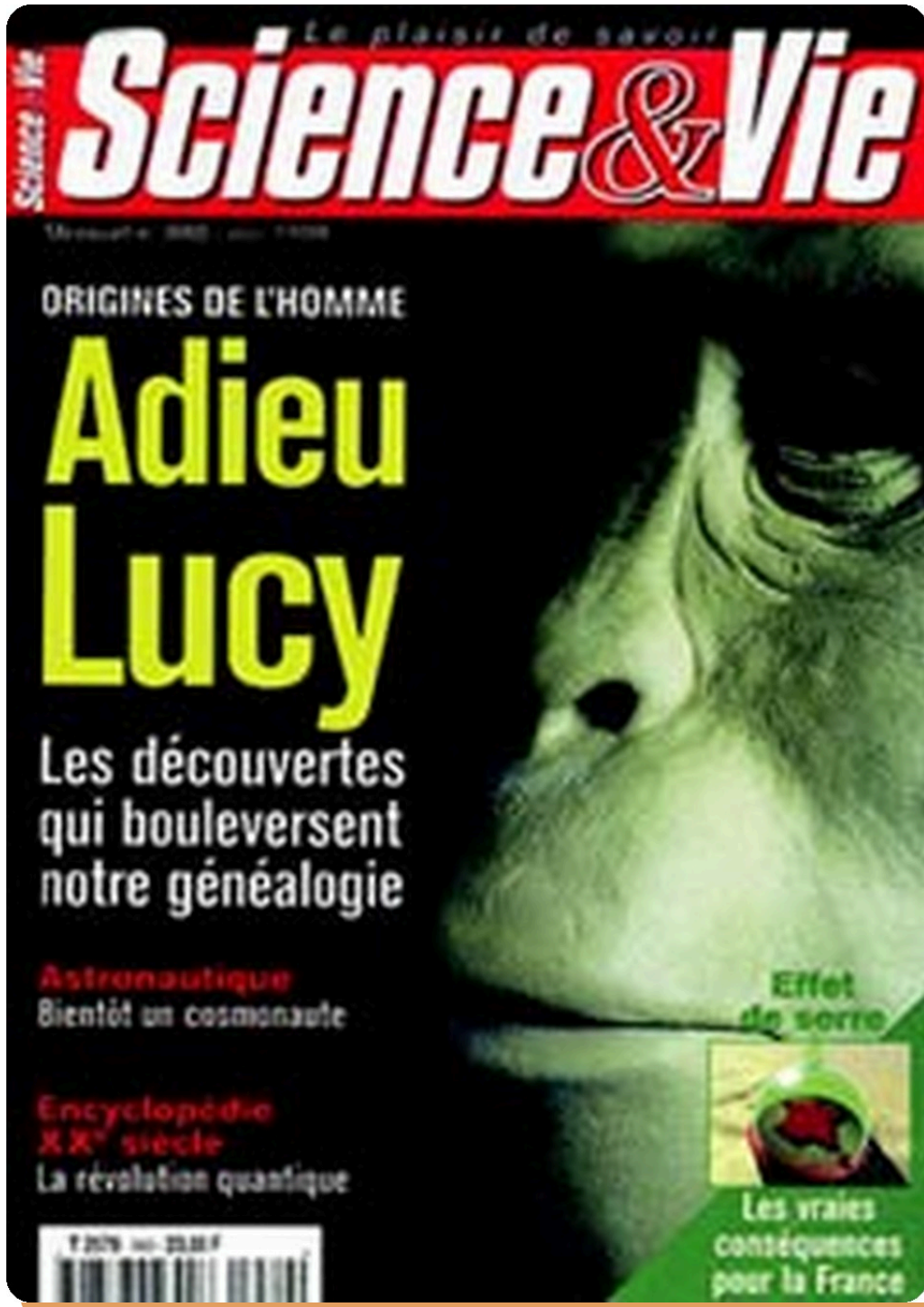
Halbuki, Australopithecus üzərində edilən bir çox araşdırmada bu növün insana bənzər şəkildə yeriye bilmədiyi və iki ayaqlı olmadığı nəticəsinə gəlmişdir:

Lord Zuckerman özü də təkamül nəzəriyyəsini mənimsəməsinə baxmayaraq, Australopithecusların yalnız sırayı meymun növü olduqları və qətiyyən dik yerimədikləri nəticəsinə gəldi.¹⁸⁵

Bu mövzudakı araşdırmaları ilə məşhur digər təkamülçü anatomiyaçı Charles E. Oxnard da Australopithecusun skelet quruluşunun müasir oranqutanlara bənzədiyi nəticəsinə gəldi.¹⁸⁶

1994-cü ildə İngiltərədəki Liverpul universitetindən Fred Spoor və qrupu Australopithecusun skeleti ilə əlaqədar qəti nəticəyə gəlmək üçün əhatəli araşdırma etdilər. Skeletlərdə bədənə yerə görə mövqeyini təyin edən “ilbiz” adlı orqan üzərində araşdırmalar icra edildi. Spoorun gəldiyi nəticə Australopithecusun insanlara bənzər yerimə şəklinə sahib olmadığı idi.¹⁸⁷

2000-ci ildə B. G. Richmond və D. S. Strait adlı elm adamlarının reallaşdırdığı və “Nature” jurnalında nəşr olunan araşdırmada Australopithecusların ön qol sümükləri araşdırıldı. Müqayisəli anatomik araşdırmalar bu növün müasir dövrdə yaşayan və 4 ayaq üzərində yeriyən meymunlarla eyni ön qol anatomiyasına sahib olduğunu göstərdi.¹⁸⁸

Şərhlər:

Australopithecusun insanın atası sayıla bilməyəcəyi son dövrdə təkamülçü qaynaqlar tərəfindən də qəbul edilir. Fransız elm jurnalı “Science et Vie” 1999-cu il may ayı sayında bu mövzunu qapaq etmişdir. Australopithecus afarensis növünün ən əhəmiyyətli fosil nümunəsi sayılan Lusi mövzusunu ələ alan jurnal “Adieu Lucy” (Əlvida Lusi)

başlığından istifadə edərək Australopithecus növ meymunların insan soyunun mənşəyi olmadığı və bunlarının soy ağacından çıxarılmalı olduğunu yazmışdır.¹⁸⁹

Amerikanın “USA Today” qəzetində Tim Friend tərəfindən qələmə alınan məqalədə insanın atası kimi göstərilən Lusi (Australopithecus afarensis) haqqında bu açıqlamalara yer verilmişdir:

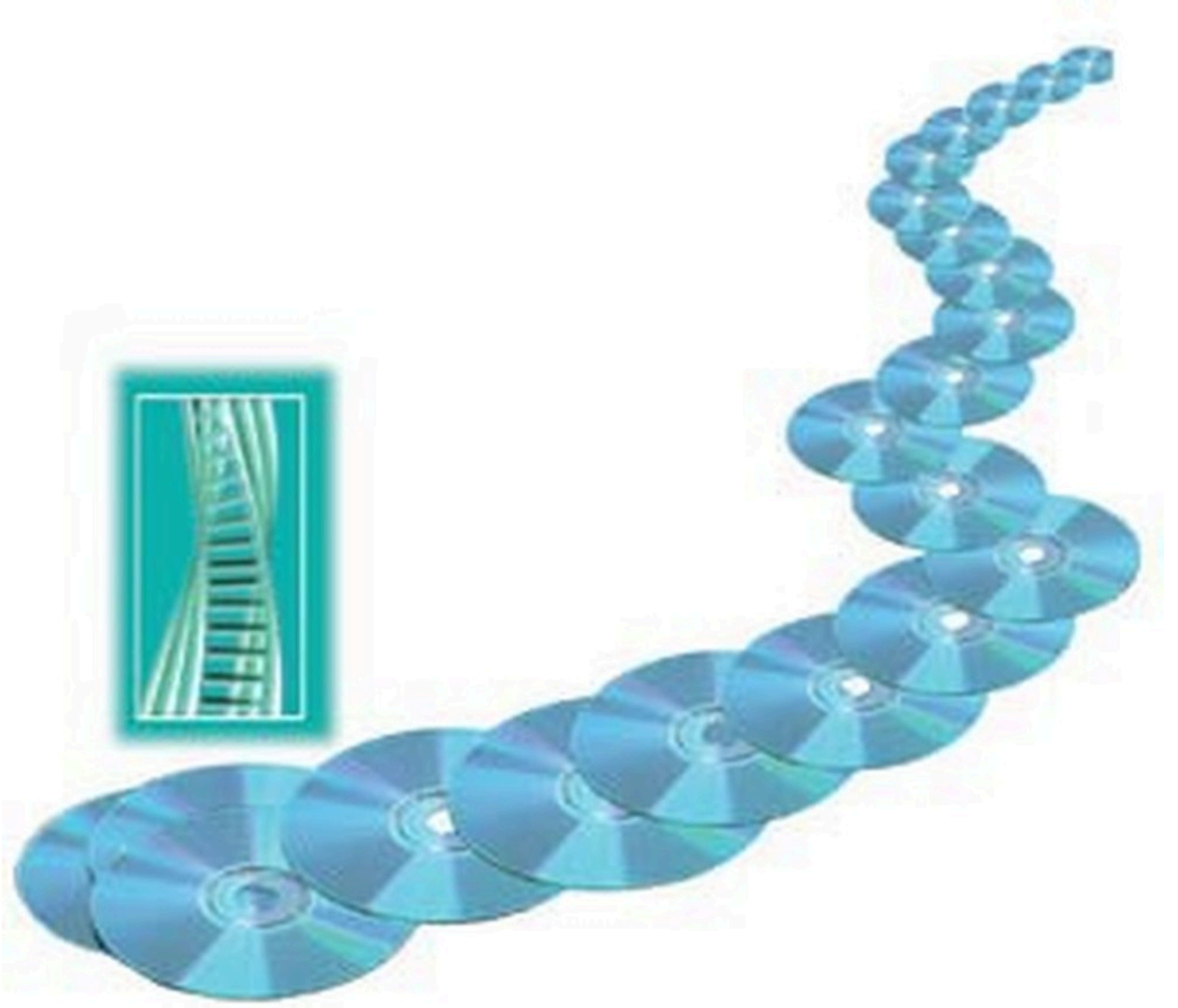
“Lusinin elmi adı Australopithecus afarensis. Müasir dövrdə yaşayan bonobo şimpanzelərinə çox bənzəyir: Kiçik beyin, önə çıxmış üz və iri azı dişləri. Ancaq Homonun birbaşa atası qəbul edilən Lusinin bu xüsusiyyəti son on ildə gözdən düşdü. Bir çox mütəxəssis insanın mənşəyinin Lusi olmasının çox bəsit yanaşma olduğunu qəbul edir.”

Bu yazıda Smithsonian Təbiət tarixi muzeyi insanın mənşəyi proqramının başçısı Richard Potts da izahlarına yer verilir. Buna görə Potts və daha bir çox təkamülçü mütəxəssis Lusinin artıq insanın soy ağacından çıxarılmalı olduğunu qəbul edir.¹⁹⁰

Australopithecusların zaman ərzində iki ayaqlı hala gəldikləri tezisnin əsassızlığını göstərən tapıntılardan biri Afrika qitəsindəki Uqandanın Bwindi meşələrində rast gəlinən şimpanzelərdir. Liverpool universiteti araşdırmaçı Robin Cromptonun kəşf etdiyi şimpanzelərin xüsusiyyəti onsuz da iki ayaq üzərində yerimələridir. Şotlandiyanın “The Scotsman” qəzetində “İki ayaqlı meymunlar Darvini tapdaladı” başlığı ilə verilən xəbərdə Crompton bu açıqlamanı verir: “Bu vəziyyət, ümumiyyətlə qəbul edilən, dörd ayağı üzərində yeriyən şimpanzelərdən təkamülləşdiyimiz iddiasına ziddir.”¹⁹¹

Bütün bu dəlillər canlıların bir-birlərindən təkamülləşərək ortaya çıxdıqlarını müdafiə edən təkamül nəzəriyyəsinin iddialarını çürüdür. İnsan bugünkü xüsusiyyətlərinə sahib olaraq bir anda yaradılmışdır.

Allah insanı üstün xüsusiyyətlərə sahib olaraq yaratmışdır. Quranda belə buyurulur:

“

Onunla söhbət edən yoldaşı ona dedi: “Səni torpaqdan, sonra nütfədən yaradan, sonra da səni insan surətinə salan Allaha inkarı edirsən? O Allah mənim Rəbbimdir və mən heç kimi Rəbbimə şərik qoşmam!”

(Kəhf surəsi, 37-38)

FƏSİL

Köklük üzərindəki aldadıcı darvinist izahlar

Köklük bir məməlinin, yağ olaraq yığılan təbii enerji ehtiyatlarının normal səviyyədən çox artması və bununla da sağlamlıq problemlərinə gətirib çıxardığı vəziyyətdir. Müəyyən miqdarda bədən yağı; enerji yığıma, istilik paylama, zərbələrin əmilməsi (təsirinin azaldılması) və digər bəzi funksiyalar baxımından əhəmiyyətlidir. Həddindən artıq yemək və hərəkətsizlik olanda normadan artıq miqdarda yağ yığılmağa başlayır və köklük ortaya çıxır.

İnsanların vaxtlarının əksəriyyətini kompüter və televizor başında keçirdiyi, kalori dəyəri yüksək qidaların asanlıqla əldə edildiyi və bu qidaların istehlakının reklamlarla təşviq edildiyi cəmiyyətlərdə köklük geniş yayılmış problemdir. Bir insanın kök olub olmadığı bədəndəki yağ miqdarının bədən ağırlığına nisbətində görə qiymətləndirilir.

Hər fizioloji funksiya kimi, yağ yığıma da genlərlə nəzarət edilən funksiyadır və mütəxəssislər tərəfindən təxminən 20 ilə 30 genin köklüklə əlaqəli olduğu təxmin edirlər.

Davamlı kalori alınması və hərəkətsizlik canlıni həddindən artıq kilolu hala gətirə bilər, köklük müxtəlif faktorlara görə cəmiyyətdə geniş yayıla bilər. Ancaq bu vəziyyət canlıni başqa növ canlıya çevirməz, yəni təkamülləşmə meydana gətirməz. Məsələn, kök pişiklər, bir pişik populyasiyasında başqa canlılara, məsələn dovşanlara çevrilməyəcək.

Təkamülçülərin köklük haqqındakı iddiası da çox əsassız ssenari üzərinə qurulmuşdur. Bununla əlaqədar olaraq, insanın xəyali təkamül prosesində qıtlıqla mübarizə apardığı, bu xəyali müddətdə tapa bildiyi hər ləzzətli şeyi yemək məcburiyyətində qalması səbəbi ilə də köklüyü ortaya çıxdığı izah edilir. Ləzzətli yeməkləri yemə vərdişinin “instinkt” olduğunu deyirlər. Bir az da elmi görüntü vermək məqsədi ilə, köklüklə

əlaqədar olduğu təxmin edilən genlərin təkamüllə ortaya çıxdığı və bu genlərin qədim çağlarda sürən qıtlıqların qalığı olduğunu deyirlər.

Bu təkamülçü nağıl “Time”, “Newsweek”, “National Geographic TV” kimi beynəlxalq nəşrlərdə elm adamlarının köklük haqqındakı açıqlaması kimi izah edilir və bunların elmi olaraq güclü fərziyyələr olduğu yalanı təlqin edilir. Halbuki, universitetdəki elm adamının bu hekayəni izah etməsi onu elmi edən faktor deyil. Hətta bu insanlar izah etdiklərinin elmdən kənar hekayələr olduğunu bilə-bilə bu təbliğatı davam etdirirlər. Təkamülü doqma kimi mənimsədikləri, köklüyü təkamüllə ortaya çıxdığına dair nağıllara özlərini inandırdıqları üçün təkamülçü dünya görüşünə dəstək olmaq məqsədi ilə bu vəziyyətə göz yumurlar.

Təkamülçü Stephen J. Gould təkamül bioloqlarının bu hekayələrlə əlaqədar elmdən kənar rəftarını bu sözlərlə açıqlamışdır:

“Təkamül biologiyası, anatomiya və ekologiyanı qeyd edən və sonra hansı sümüyün niyə o şəkildə göründüyü, ya da bu canlının niyə orada yaşadığı ilə əlaqədar tarixi və ya motivasiya ilə əlaqədar izahlar uydurulmuş, spekulativ argument ilə maneə törədilmişdir. Elm adamları bu nağılların hekayə olduğunu bilirlər; təəssüf ki, bunlar professional ədəbiyyatda çox ciddi və həqiqət kimi ələ alınır. Daha sonra bunlar (elmi) “həqiqətlər” halına çevrilir, məşhur ədəbiyyata girir.”¹⁹²

Köklük haqqındakı təkamül hekayəsinə göz yuman təkamül bioloqlarının elmi olaraq narahat edici heç bir şey yoxmuş kimi davranaraq göstərdikləri biganəlik həqiqətən də düşündürücü ölçülərdədir. Belə ki, təkamülçülər, instinktlərin təkamül nəzəriyyəsinin iddialarında meydana gətirdiyi dilemmanı yox sayır, hətta onu uydurduqları xəyali təkamül hekayələrinə adaptasiya etməyə qorxmurlar.

Şəxsən Çarlz Darvin instinktin nəzəriyyəsinə təhdid olduğunu qəbul etmişdir.

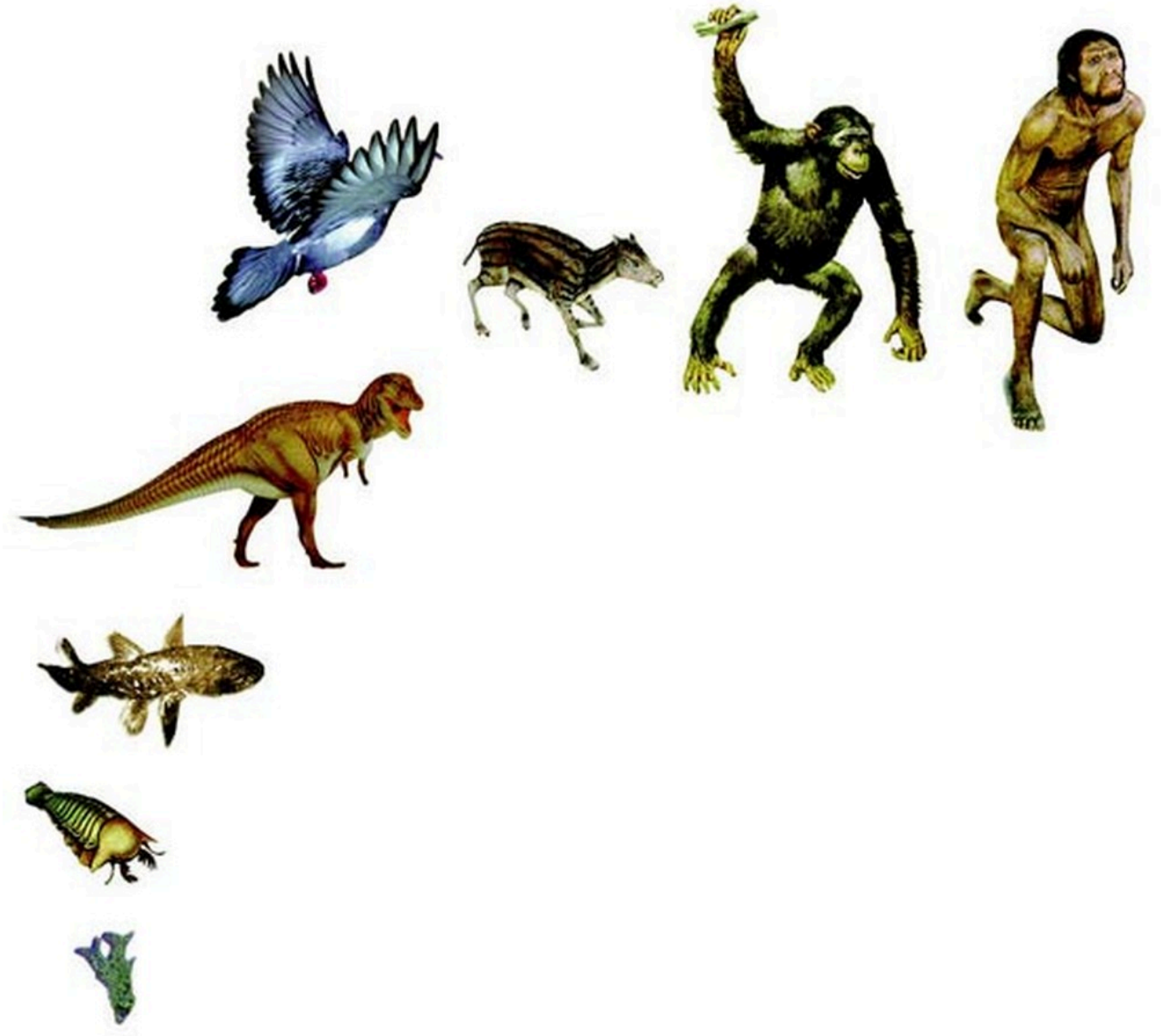
Köklük hekayəsinə “gen” anlayışı ilə qatılmaq istənən elm motivi də təkamülçülərə dəstək vermir. Bir genin köklüklə əlaqədar olduğunu ifadə etmək, o genin təkamüllə necə ortaya çıxdığını izah etmir. Təkamül nəzəriyyəçisi və bioloq John Maynard Smith bir xüsusiyyəti dövrəyə soxan geni tapmanın bunun necə təkamülləşmiş olduğunu izah etmir, əksini düşünməyin isə axmaqlıq olduğunu ifadə etmişdir.¹⁹³

Qısacası, köklük ilə əlaqədar təkamülçü izahlar, uydurulan xəyali ssenarilərdən ibarətdir. Bu ssenarilər, insan biologiyasını xəyali hekayələr silsiləsinə çevirən təkamülçülərin çarəsizliyini isbat edir.

FƏSİL

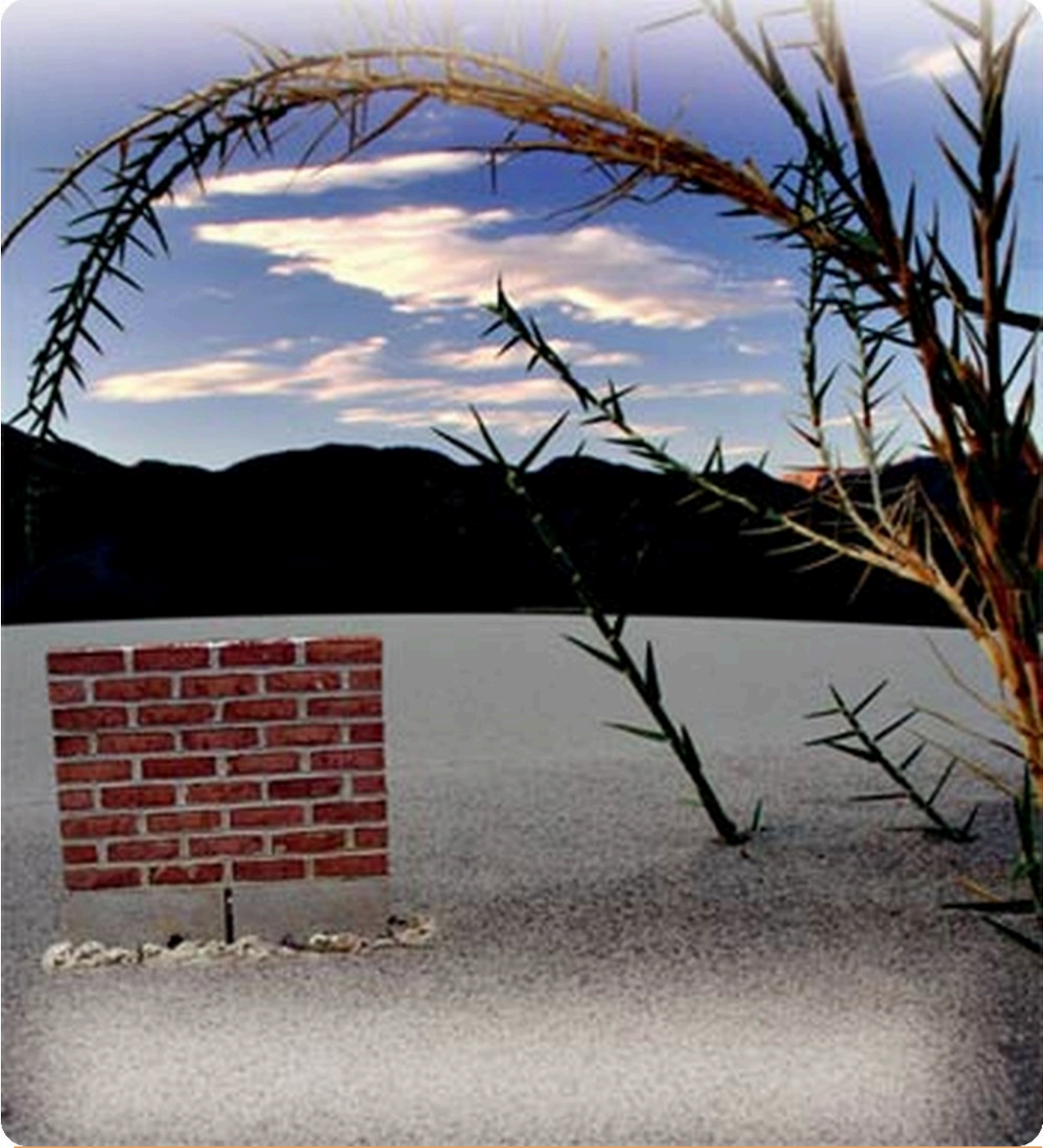
Təkamül: Ağılsız inancdır

İnsanların əksəriyyəti elm adamından eşitdiyi hər şeyi doğru hesab edir. Bu elm adamının, bəzi fəlsəfi, ya da ideoloji ön mühakimələrə qapılmış ola biləcəyindən narahatlıq duymaz. Halbuki, elm adamlarının bəziləri sahib olduqları bəzi ön mühakimələri, ya da bağlı olduqları fəlsəfi fikirləri elmi görüntü altında cəmiyyətə təlqin edirlər. Məsələn, təsadüflərin xaos və nizamsızlıqdan başqa bir şey meydana gətirə bilmədiyini gözləri ilə gördükləri halda, kainatdakı və canlılardakı plan və nizamın təsadüflər nəticəsində ortaya çıxdığını müdafiə edirlər.

Bu cür bioloq, canlılığın əsas elementi olan zülal molekulunda inanılmaz nizam olduğunu və bu nizamın təsadüflərlə meydana gəlmə ehtimalının olmadığını başa düşər. Amma buna baxmayaraq, zülalın milyardlarla il əvvəl ibtidai dünya şərtlərində təsadüflər nəticəsində meydana gəldiyini iddia edir. Bununla da qalmır, yalnız bir deyil, milyonlarla zülalın təsadüflərlə meydana gəlib, sonra inanılmaz plan və nizam içində bir araya gələrək ilk canlı hüceyrəni meydana gətirdiklərini də çəkinmədən iddia edir və bunu təkidlə müdafiə edir. Bəhs etdiyimiz şəxs “təkamülçü” elm adamıdır.

Halbuki, eyni elm adamı boş ərazidə gəzərkən yerdəki kərpiclərlə müntəzəm həndəsi şəkillər düzəldiyini görsə, nizamlı şəkildə üst-üstə düzülmüş üç kərpic görsə, bunların təsadüfən meydana gəlib, sonra yenə təsadüfən üst-üstə düzüldüklərinə ehtimal verməz. Hətta belə bir şey iddia edən şəxsin ağılından şübhələnər.

Yaxşı, adi hadisələri normal qiymətləndirə bilən bu insanlar, mövzu özlərinin necə var olduğu sualını araşdırmağa gəlincə, niyə bu cür ağılsızlıq nümayiş etdirirlər?

Əlbəttə, bu davranışın elm adına olduğunu demək mümkün deyil. Çünki elmi düşüncəyə görə, əgər bir hadisənin iki səbəbi varsa, hər iki ehtimal üzərində də düşünmək lazımdır.

Əgər iki ehtimaldan biri digərindən daha azdırsa, məsələn, 1 faizdirsə, bu vəziyyətdə ağıllı və elmi olan 99 faiz digər ehtimal üzərində cəmlənməkdir.

Bu elmi tərəfi nəzərdə saxlayaraq düşünək. Canlıların bu dünya üzərində necə ortaya çıxdığı mövzusunda iki düşüncə vardır. Birincisi, bütün canlıları indi sahib olduqları kompleks strukturları ilə Allahın yaratdığıdır. İkincisi isə, canlılığın şüursuz təsadüflər nəticəsində meydana gəldiyidir. Bu ikincisi, təkamül nəzəriyyəsinin iddiasıdır.

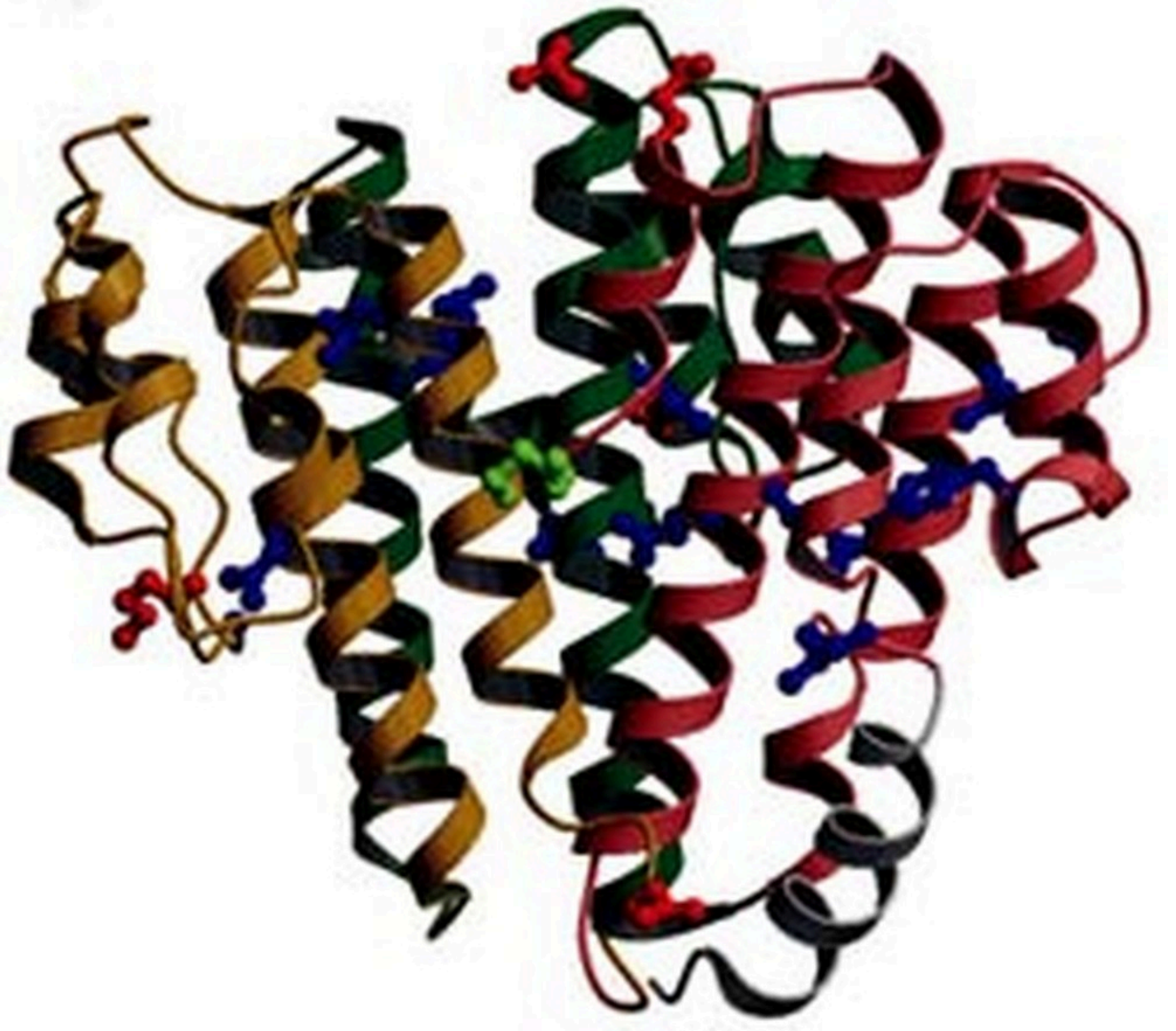

Elmi məlumatlara, məsələn, molekulyar biologiyaya baxdığımızda, tək bir canlı hüceyrənin, hətta onda olan milyonlarla zülaldan tək birinin belə, təkamülün müdafiə etdiyi şəkildə təsadüflər nəticəsində meydana gəlməsinə ehtimal olmadığını görürük. Ehtimalları bu həqiqəti açıq və dəqiq ortaya qoyur. Bu vəziyyətdə, canlıların ortaya çıxışı haqqında qarşıya qoyulan təkamülçü düşüncənin doğru olma ehtimalı “0” (sıfır)dır.

O halda, birinci düşüncənin doğru olma ehtimalı “yüz faiz”dir. Yəni, canlılıq nizam içində var edilmişdir. Digər sözlə “yaradılmış”dır. Onsuz da yer üzündəki bütün varlıqlar və bütün əsərlər, bu həqiqəti sübut edir. Bütün canlı varlıqlar üstün güc, məlumat və ağıl sahibi olan Allahın yaratması ilə var olublar. Bu həqiqət yalnız inanc forması deyil, ağıl və elmin gəldiyi ortaq nəticədir.

Əlbəttə bu həqiqət qarşısında, təkamülçü elm adamının bu iddiasından tamamilə imtina etməsi, açıq və isbat edilmiş həqiqətə təslim olmalıdır. Əksi davranış, özünün “elm adamı” olmaqdan çox, elmi fəlsəfəsinə, ideologiyasına və doqmatik inanclarına alət edən bir adam olduğunu göstərəcək.

Halbuki, bunlara baxmayaraq, obyektiv davrana bilməyən təkamülçü “elm adamı”nın hər dəfə həqiqətlərlə üzləşəndə hirsli və ön mühakimələri daha da artar. Onun bu davranışı yalnız bir sözlə açıqlana bilər: “İnanc”... Amma kor-koranə, batil inanc. Çünki həqiqətlərlə qarşı-qarşıya gəldiyi halda, bunlara gözünü yumub xəyalında qurduğu ağılsız ssenariyə ömür boyu bağlanmanın başqa izahı ola bilməz.

Kor-koranə materializm

Bu batil inanc, maddənin sonsuzdan bəri var olduğunu və maddənin xaricində heç bir şeyin var olmadığını müdafiə edən materialist fəlsəfədir. Təkamül nəzəriyyəsi materialist fəlsəfənin “elmi dayağı”dır və bu fəlsəfəyə dəstək olmaq üçün ideoloji bağlılıqla müdafiə olunur. Elm təkamülün iddialarını etibarsız etdiyində isə (20-ci əsrin sonunda gəlinən nöqtə budur) materializmi yaşada bilmək üçün təhrif edilir və təkamülü dəstəkləmək üçün çalışılır.

Türkiyənin məşhur təkamülçü bioloqlarından birinin yazdığı bəzi sətirlər, bu doqmatik inancın doğurduğu yanlış mühakimənin təsirini görməyimiz

üçün çox ideal bir nümunədir. Bu elm adamı canlı orqanizmdə olan zülallardan biri olan Sitokrom-C-nin təsadüfən meydana gəlməsi ehtimalı mövzusunda belə deyir:

“Bir Sitokrom-C-nin nizamını meydana gətirmə ehtimalı sıfır deyiləcək qədər azdır... Ya da meydana gəlməsində bizim təyin edə bilməyəcəyimiz fəvqəltəbii güclər vəzifə yerinə yetirmişdir. Bu sonuncusunu qəbul etmək elmi məqsədə uyğun deyil. O halda birinci fərziyyəni irdələmək lazımdır.”¹⁹⁴

Bu “elm adamı” yaradılışı qəbul etməkdənsə, “sıfır deyiləcək qədər az” olan, amma elmi cəhətdən “sıfır” ehtimalı “elmi” saymağı üstün

tutmuşdur. Halbuki, əvvəl də bəhs etdiyimiz kimi, elmin qaydalarına görə bir mövzu haqqında iki alternativ izah varsa, bunların birinin reallaşma ehtimalı “sıfır”dırsa və elmi dəlillər digər ehtimalı dəstəkləyirsə, o halda doğru olan digər ehtimaldır. Ancaq bu doqmatik materialist yanaşma maddəyə hakim olan maddə-üstü Yaradıcının varlığını qəbul etməyi qadağan etmişdir. Çox təəssüf ki, bu qadağa eyni materialist doqmaya inanan bir çox elm adamını ağla və sağlam fikrə tamamilə zidd olan dünyagörüşünə meyilləndirir.

Bu elm adamlarına inanan və etibar edən adi insanlar da bu şəxslərin kitablarını, yazılarını oxuyaraq, onların gözlərini kor edən “materialist sehr”in təsirinə girir, eyni laqeydliyə qapılırlar. Elm dünyasında qabaqcıl isimlərin əksər hissəsinin ateist olmasının səbəbi məhz bu bəhs etdiyimiz doqmatik materialist dünyagörüşüdür. Bu sehrin təsirindən özlərini qurtaran və açıq mühakimə ilə düşünən elm adamları isə Allahın açıq-aşkar varlığını qəbul etməkdə tərəddüd etməzlər. Lehigh universitetindən olan amerikalı biokimyagər prof. Michael J. Behe canlılardakı nizamın, yəni yaradılışın varlığını qəbul etməməkdə müqavimət göstərən elm adamları haqqında belə deyir:

“Son qırx il ərzində müasir biokimya, hüceyrənin sirlərinin əhəmiyyətli hissəsini ortaya çıxardı. On minlərlə insan bu sirləri tapmaq üçün həyatını laboratoriyalardakı uzun çalışmalara həsr etdilər... Hüceyrəni araşdırmaq üçün reallaşdırılan bu söylər, çox açıq şəkildə, qışqıra-qışqıra tək bir nəticəni verirdi: “Dizayn!” Bu nəticə o cür diqqətə çarpan idi ki, elm tarixindəki ən əhəmiyyətli kəşflərdən biri olaraq görülməli idi... Amma əksinə, hüceyrədə kəşf edilən kompleks quruluş qarşısında utancaq səssizlik hakim oldu... Yaxşı, bəs niyə? Niyə elm dünyası, kəşf

etdiyi böyük həqiqətə sahib çıxmır? Çünki şüurlu dizaynı qəbul etmək onlara istər istəməz Allahın varlığını qəbul etdirməyi xatırladır.”¹⁹⁵

Məhz jurnallarda, televiziya da gördüyünüz, bəlkə kitablarını oxuduğunuz ateist təkamülçü elm adamlarının vəziyyəti budur. Bu insanların etdikləri bütün elmi araşdırmalar onlara Yaradanın varlığını göstərir. Ancaq onlar aldıkları doqmatik materialist təhsil ilə gözləri elə kor olub ki, hər şeyə baxmayaraq, bu həqiqəti rədd etməyi davam etdirirlər.

Allahın varlığının açıq dəlillərini görməzlikdən gələn bu şəxslər tamamilə laqeydləşirlər. Üstəlik, bu laqeydliliklərindən qaynaqlanan cahilcə öz güvən duyğusuna qapılırlar. Hətta, “əgər Məryəm Ana heykəlinin sizə əl etdiyini görsəniz də, bir möcüzə ilə qarşı-qarşıya olduğunuzu sanmayın... Çox kiçik ehtimaldır, amma bəlkə də heykəlin sağ qolundakı atomların hamısı təsadüfən, bir anda eyni istiqamətdə hərəkət etmiş ola bilərlər.”¹⁹⁶ deyən tanınmış təkamül müdafiəçilərindən Richard Dawkins kimi axmaq olanı müdafiə etmənin ərdəm olduğunu sanmağa başlayırlar. Quranda insanlıq tarixi boyunca inkarçıların sahib olduqları bu orta q psixologiya belə təsvir edilir:

“

Əgər Biz onlara mələkləri göndərsəydik, ölümlər də onlarla danışsaydı və hər şeyi onların qarşısına toplusaydıq, Allah diləmədikçə onlar yenə iman gətirməzdilər. Lakin onların əksəriyyəti (bunu) bilməz.

(Ənam surəsi, 111)

Qurandakı bu ifadələrdən aydın olduğu kimi, təkamülçülərin sahib olduqları doqmatik zehniyyət özlərinə xas, orijinal düşüncə deyil. Təkamülçü elm adamları müasir elmi düşüncəni deyil, ən ibtidai bütperəst cəmiyyətlərdən bu yana inadla davam edən cəhaləti qoruyurlar. Başqa ayələrdə eyni psixologiya belə ifadə edilir:

“

Əgər onlara göydən bir qapı açsaydıq və oradan yuxarı çıxsaydılar,
Hökməni: “Sadəcə olaraq gözlərimiz bağlanmış, daha doğrusu, biz
sehrələnmişik”, - deyərdilər.

(Hicr surəsi, 14-15)

- 1) C. Mann, "Genes and behavior," "Science" 264 ; 1687 (1994), səh.1686-1689
- 2) Anthony P. Monaco, "A recipe for the mind," "Nature" 427, 681 19 fevral 2004-cü il
- 3) C. Mann, "Genes and behavior," "Science" 264 ; 1687 (1994), səh.1686-1689
- 4) Keay Davidson, "No Easy Link Between Genes, Behavior; DNA Studies Dash Quest for Easy Answers; Genome's link to behavior hard to prove", The San Fransisco Chronicle, 13 fevral 2001-ci il, <http://www.sfgate.com/cgi-bin/article.cgi?file=/chronicle/archive/2001/02/13/MN87077.DTL>
- 5) Karen Schmidt, "It was my genes, guv", "New Scientist", cild 156, sayı 210, 8 noyabr 1997-ci il, səh. 46
- 6) Stanton Peele, Morristown, NJ ve Richard DeGrandpre, "My Genes Made Me Do IT"- <http://www.peele.net/lib/genes.html>
- 7) Marvin Lubenow, "Bones of Contention: A Creationist assessment of the human fossils", "Baker Books", 1995-ci il, səh. 19
- 8) Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", "Trends in Biochemical Sciences", cild 11, iyul 1986-cı il
- 9) Michael Denton, "Evolution: A Theory in Crisis", "London: Burnett Books", 1985-ci il, səh. 290-91

- 10) John Whitfield, "Physicists plunder life's tool chest", 24 iyun 2003-cü il, <http://www.nature.com/nsu/030421/030421-6.html>
- 11) Bill Gates, Chairman and Chief Executive Officer, Microsoft Corporation, "The Road Ahead," [1995], Penguin: London, Revised, 1996-cı il, səh. 228
- 12) Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, sentyabr 1971-ci il, səh. 336
- 13) William D. Stansfield, Professor of Biological Sciences, California Polytechnic State University, "The Science of Evolution", (1977), Macmillan: New York NY, 1983-cü il, 8-ci nəşr, səh. 10-11
- 14) Michael Denton, "Nature's Destiny", Free" nəşriyyat, 1998-ci il, səh. 321
- 15) Werner Gitt, "In the Beginning Was Information", CLV, Bielefeld, Germany, səh. 107,
- 16) Dean L. Overman, "A Case Against Accident and Self-Organization Rowman & Littlefield Publishers", 1997-ci il
- 17) Hubert Yockey, "Calculating Evolution", cild 3 nömrə 1, "Cosmic Pursuit", 2003-cü il, səh. 28
- 18) Emil Borel, "Elements of the Theory of Probability", Prentice Hall, Eaglewood Cliffs, New Jersey, 1965-ci il
- 19) John Horgan, "In the Beginning", "Scientific American", cild 264, fevral 1991-ci il, səh. 119
- 20) Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", "Scientific American", cild 271, oktyabr 1994-cü il, səh. 78

- 21) “The Genesis Code by Numbers,” “Nature” , 367:111, yanvar 1994-cü il
- 22) Service, R.F, Vogel, G, “Science”, 16 fevral 2001-ci il
- 23) R. Nowak, “Mining Treasures from 'junk DNA “, “Science” 263 (1994): 608
- 24) “DNA; Junk or Not”, “The New York Times”, 4 mart 2003
- 25) Hirotune, S., Yoshida, N., Chen, A., Garrett, L., Sugiyama, F., Takahashi, S., Yagami, K., Wynshaw-Boris, A., and Yoshiki, A. 2003. An expressed pseudogene regulates the messenger - RNA stability of its homologous coding gene. “Nature” 423: 91-96
- 26) Lee, J. T. 2003. “Molecular biology: Complicity of gene and pseudogene” (News and Views)/ 78 Emile Zuckerkandl, “Neutral and Nonneutral Mutations: The Creative Mix-Evolution of Complexity in Gene Interaction Systems,' Journal of Molecular Evolution 44 (1997): S2-S8, “Nature” 423: 26-28
- 27) Wojciech Makalowski, “Not Junk After All”, “Science”, cild 300, sayı 5623, 23 may 2003-cü il
- 28) “Fathers can be Influential too”, 18 mart 2003: <http://www.nature.com/nsu/990318/990318-5.html>
- 29) Mitochondria can be inherited from both parents , 23 avqust 2002-ci il: <http://www.newscientist.com/news/news.jsp?id=ns99992716>
- 30) Forster, P. M., “Annals of Human Genetics”, 67, 2-4, 2003-cü il
- 31) Error reports threaten to unravel databases of mitochondrial DNA, Carina Dennis: http://www.nature.com/cgi-taf/DynaPage.taf?file=/nature/journal/v421/n6925/full/421773a_fs.html

- 32) Xing Xu, Zhonghe Zhou, Xiaolin Wang, Xuwen Kuang, Fucheng Zhang, Xiangke Du, “Four-winged dinosaurs from China”, “Nature”, 421, 335 - 340
- 33) Alan Feduccia, “The Origin and Evolution of Birds”, “Yale University Press”, 1999, səh. 81
- 34) Justin Costa Rica, “M. Gui: Bird or Dinosaur? A look into the therapod dinosaur-bird evolution debate” - [http://www.ndsu.nodak.edu/instruct/ashworth/webpages/g491/2003presentations/justin costarica/Seminar.htm](http://www.ndsu.nodak.edu/instruct/ashworth/webpages/g491/2003presentations/justin%20costarica/Seminar.htm)
- 35) “En Son Delil: Devekuşu Araştırması Dino-Kuş Hikayesini Çürütüyor”, <http://www.harunyahya.org/Makaleler/devekusu.html>; David Williamson, “Scientist Says Ostrich Study Confirms Bird 'Hands' Unlike Those Of Dinosaurs”, EurekAlert, 14 avqust 2002-ci il, http://www.eurekalert.org/pub_releases/2002-08/uonc-ss081402.php
- 36) Pat Shipman, “Birds Do It... Did Dinosaurs?”, “New Scientist”, 1 fevral 1997-ci il, səh. 28
- 37) Christopher P. Sloan, “Lord of the Wings”, “National Geographic”, may 2003-cü il
- 38) Kevin Padian, “Four-Winged Dinosaurs, Bird Precursors, or Neither?”, BioScience, cild 53, sayı 5, səh: 450-452
- 39) Gee, H. “Fossil boosts trees-down start for flight”, Nature Science Update; Perspective on Ref.1, 23 yanvar 2003-cü il.
- 40) John Ostrom, “Bird Flight: How Did It Begin?”, “American Scientist”, yanvar- fevral 1979-cu il, sayı 67, səh. 47

- 41) Michael J. Denton, "Nature's Destiny", "Free" nəşriyyat, New York, 1998, səh. 361
- 42) R. Dduncker, "Development of the Avian Respiratory and Circulation Systems", J. Piper, Respiratory Function in Birds: Adult and Embriyonic, New York: Springer Verlag, 1978-ci il, səh. 260-273
- 43) Michael Denton, Evolution: "A Theory in Crisis", London, Burnett Books Limited, 1985-ci il, səh. 210
- 44) Ruben, J.A., T.D. Jones, N.R. Geist, and W.J Hillenius. "Lung Structure And Ventilation in Teropod Di nosaurs and Early Birds". "Science" 278: 1267
- 45) Michael J. Denton, "Nature's Destiny", "Free" nəşriyyat. New York. 1998-ci il, səh. 361
- 46) Michael J. Denton, "Nature's Destiny", "Free" nəşriyyat. New York. 1998-ci il, səh. 361-62
- 47) Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", "Bilim ve Teknik", oktyabr 1984-cü il, sayı 203, səh. 25
- 48) Stephen. J. Gould, "Not Necessarily a Wing", "Natural History", oktyabr 1985-ci il, səh. 12-13

49) Walter j. Bock, “Explanatory History of the Origin of Feathers”, “American Zoology”, 40: səh. 482, (2000)

50) Alan Feduccia, “The Origin and Evolution of Birds”, “Yale University” nəşriyyat, 1999-cu il, səh. 81

51) Jonathan D. Sarfati, Chapter 4; Dr. Jerry Bergman, “The Evolution of Feathers: A Major Problem for Darwinism”, “Technical” Journal 17(1), 2003-cü il, səh. 33-41

- 52) Prum, R. O. And Williamson, S., “Theory of the Growth and Evolution of Feather Shape”, “Journal of Experimental Zoology (Molecular Developmental Evolution)” 291: 30-57, 2001-ci il
- 53) Prum, R. O. And Williamson, S., “Theory of the Growth and Evolution of Feather Shape”, “Journal of Experimental Zoology (Molecular Developmental Evolution)” 291: 30-57, 2001-ci il
- 54) A. Feduccia, The Origin and Evolution of Birds (New Haven, CT: Yale University” nəşriyyat, 1996), səh. 130
- 55) Michael Denton, “Evolution: A Theory in Crisis, Adler and Adler, Bethesda”, səh. 202, 1986-cı il
- 56) Regal, P., “The Evolutionary origin of Feathers”, The Quarterly Review of Biology, 50(1): 35-66, 1975-ci il, səh. 35-36
- 57) Bock, W. J, “Explanatory History of the origin of Feathers”, “American Zoology”, 40: 478-485
- 58) A. Feduccia, “The Origin and Evolution of Birds (New Haven, CT: Yale University” nəşriyyat, 1996), səh. 130
- 59) A. H. Brush, “On the Origin of Feathers,” “Journal of Evolutionary Biology”, 9:131-142, 1996-cı il
- 60) Martin, L. And Czerkas, S. A., “The Fossil Record of Feather Evolution in the Mesozoic”, “American Zoology”, 40: 687-694, 2000; səh. 687
- 61) Bock, W. J, “Explanatory History of the origin of Feathers”, “American Zoology”, 40: 480-62 “Flying High”, An interview with Dr. Andy McIntosh, http://www.answersingenesis.org/home/area/magazines/docs/v20n2_mcin_tosh.asp

- 63) Darwin, F., (Ed), Letter to Asa Gray, dated 3 april 1860, "The Life and Letters of Charles Darwin", John Murray, London, cild 2, səh. 296, 1887; 1911 Edition, D. Appleton and Company, New York and London, cild 2, səh. 90-91.
- 64) Carroll, R. , Patterns and Processes of Vertebrate Evolution, Cambridge University Press, New York, 1997 səh. 306
- 65) Prof. Dr. Ali Demirsoy, "Kalıtım ve Evrim", Ankara, "Meteksan" nəşrləri, səh.79
- 66) "Book Review of Symbiosis in Cell Evolution", Biological Journal of Linnean Society, cild 18, 1982, səh. 77-7
- 67) D. Lloyd, "The Mitochondria of Microorganisms", 1974, səh. 476
- 68) Gray & Doolittle, "Has the Endosymbiont Hypothesis Been Proven?" Microbilological Review, cild 30, 1982, səh.46
- 69) Wallace-Sanders-Ferl, "Biology: The Science of Life", 4th Edition, Harper Collins College Publishers səh.94
- 70) Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, TÜBİTAK 12-ci nəşr, may 1998-ci il, səh. 153
- 71) Whitfield, "Book Review of Symbiosis in Cell Evolution", Biological Journal of Linnean Society, 77-79 (1982) səh. 18
- 72) L.R.Croft, "How Life Began", "Evangelical" nəşriyyat (1988) səh. 93-94
- 73) Milani, Bradshaw, "Biological Science," A Molecular Approach, D.C.Heath and Company, Toronto, səh.158
- 74) David Attenborough, "Life on Earth", "Princeton University" nəşriyyat, Princeton, New Jersey, 1981, səh.20

75) Prof. Dr. Ali Demirsoy, “Kalıtım ve Evrim”, Ankara, “Meteksan” nəşrləri, 1984, səh.8

76) Hoimar Von Ditfurth, “Dinozorların Sessiz Gecəsi 2”, “Alan” nəşriyyat, noyabr 1996-cı il, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, səh.60-61

77) http://www.tbi.univie.ac.at/Origin/origin_4.html#xtocid1864527

78) “Sex and gender scientists explore a revolution in evolution”, 16 fevral 2003-cü il, http://www.eurekalert.org/pub_releases/2003-02/su-sag021003.php

79) “Sex and gender scientists explore a revolution in evolution”, 16 fevral 2003-cü il, http://www.eurekalert.org/pub_releases/2003-02/su-sag021003.php

80) Darwin, F., (Ed), Asa Gray'a 3 iyun 1860-ci il tarixli məktub, “The Life and Letters of Charles Darwin”, John Murray, London, cild 2, səh 296, 1887; 1911 Edition, D. Appleton and Company, New York and London, cild 2, səh. 90-91.

81) Pierre Paul Grassé, “Evolution of Living Organisms”, “Academic” nəşriyyat, New York, 1977, səh.103

82) S.J. Gould, “Evolution's Erratic Pace”, Natural History, cild 86, may 1977-ci il

83) Morris Jones, Bacterial Blasting Across Space, 4 noyabr 2002-ci il - <http://www.spacedaily.com/news/life-02zx.html>

84) Gibson, E.K. Jr., D.S. McKay, K.L. Thomas-Keprta, et al. (2001), “Life on Mars: Evaluation of the Evidence Within Martian Meteorites ALH84001, Nakhla, and Shergotty,” Precambrian Research, 106:15-24

- 85) Bradley, J.P., R.P. Harvey, and H.Y. McSween Jr. (1996), "Magnetite Whiskers and Platelets in ALH84001 Martian Meteorite: Evidence of Vapor Phase Growth," *Geochimica et Cosmochimica Acta*, 60:5149-5155
- 86) Buseck, P.R., R.E. Dunin-Borkowski, et al. (2001), "Magnetite Morphology and Life on Mars," "Proceedings of the National Academy of Sciences", 98:13490-13495, 20 noyabr
- 87) Phillip E. Johnson, "Darwin on Trial", "InterVarsity" nəşriyyat, 1993-cü il (2-ci nəşr), səh. 110
- 88) Hugh Ross, "Water on Mars: What Does It Mean?" , "Connections 2000" - cild 2, sayı 3, <http://www.reasons.org/resources/connections/2000v2n3/index.shtml>
- 89) Michael Brooks, "The Mysteries of Life", "New Scientist", sayı 2473, 4 sentyabr 2004-cü il, səh.24
- 90) Dean Kenyon, Percival Davis, "Of Pandas and People", səh. 117
- 91) Michael Brooks, "The Mysteries of life", "New Scientist" cild 183, sayı 2463, 4 sentyabr 2004-cü il, səh. 24
- 92) Frank Salisbury, "Doubts About the Modern Synthetic Theory of Evolution," *American Biology Teacher*, sentyabr 1971-ci il, səh. 338
- 93) Cornelius G. Hunter, "Darwinin İlahı", "Gelenek" nəşriyyat, İstanbul, 2003-cü il, səh. 43
- 94) Denton M., "Evolution: A Theory in Crisis", 1985, "Burnett Books", səh. 178
- 95) Dawkins R. "The Blind Watchmaker", 1991-ci il, səh. 269

- 96) Casey Luskin, “Icons Still Standing: Jonathan Wells Comes Up Clean Despite Harsh Criticism”,
http://www.arn.org/docs/wells/cl_iconsstillstanding.htm
- 97) Paul Erbrich, “On the Probability of the Emergence of a Protein with a Particular Function,” Acta Biotheoretica, cild 34 (1985), səh. 53-80
- 98) Berlinski D, “Denying Darwin: David Berlinski and Critics,” Commentary, sentyabr 1996-cı il, səh. 28,30
- 99) Phil. Trans. R. Soc. Lond. B 349 (1995): 215-218; and Richard Dawkins, “Reply to Lucy Sullivan,” Phil. Trans. R. Soc. Lond. B. 349 (1995): 219-224
- 100) Lewontin R., “Billions and Billions of Demons”, review of “The Demon-Haunted World: Science as a Candle in the Dark” by Carl Sagan, New York Review, yanvar 9, 1997-ci il, səh.28-32, səh.30-31
- 101) Richard Dawkins, “The Extended Phenotype”, N.Y.; W. W. Norton, səh. 1
- 102) Charles Darwin, “Türlerin Kökeni”, “Onur” nəşriyyat , 5-ci nəşr, Ankara 1996-cı il, səh. 186
- 103) Charles Darwin, “Türlerin Kökeni”, “Onur” nəşriyyat , 5-ci nəşr, Ankara 1996-cı il, “Türlerin Kökeni” , səh. 273
- 104) Charles Darwin, “Türlerin Kökeni”, “Onur” nəşriyyat , 5-ci nəşr, Ankara 1996-cı il, “Türlerin Kökeni” , səh. 275
- 105) Eli A. Stahl, et al, “Dynamics of disease resistance polymorphism at the Rpm1 locus of Arabidopsis”, “Nature” 400, 667 - 671, 12 avqust 1999-cu il

106) S. Milius, “The mustard war wasn't so racy after all”, Science News, 14 avqust 1999-cu il

107) Gordon Rattray Taylor, “The Great Evolution Mystery”, Secker & Warburg, London, 1983, səh. 14-15

108) Gordon Rattray Taylor, “The Great Evolution Mystery”, Secker & Warburg, London, 1983, səh. 14-15

109) <http://www.mercek.org/index.php/article/articleview/382/1/30/>

110) <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2178920.stm>

111) “Crows Better at Tool Building Than Chimps, Study Says”, John Pickrell, 23 iyun 2003-cü il: http://news.nationalgeographic.com/news/2003/04/0423_030423_crowtools.html

112) “A beeline for the data”: <http://www.guardian.co.uk/online/science/story/0,12450,870853,00.html>

113) http://www.harunyahya.org/html/bilim/hy_balarisi_mucizesi/arib.html

114) <http://www.mercek.org/index.php/article/mailtofriend/449/1/38/>

115) Colin McGinn, “Can We Solve the Mind-Body Problem? Mind”, 98 (1989), s. 349; Gerald M. Edelman, Giulio Tononi, A Universe of Consciousness, Basic Books, USA, 2000.

116) C. Mann, “Genes and behavior,” Science 264 ; 1687 (1994), səh.1686-1689

117) Swisher III, Roger Lewin, “Java Man”, Abacus, London, 2002, səh. 205

118) Derek Bickerton, "Babel's Cornerstone," New Scientist (cild 156, oktyabr 4, 1997-ci il), səh.42

119) Richard Dawkins, "Unweaving the Rainbow" (Boston, Houghton-Mifflin Co., 1998), səh.294

120) Wilkins, W.K. & Wakefield, J. (1995). "Brain evolution and neurolinguistic preconditions", Behavioral and Brain Sciences 18 (1): 161-226

121) Noam Chomsky, "Powers and Prospects", "South End" nəşriyyat, may 1996-cı il, səh.16

122) Biocoğrafiya sahəsindəki təkamülçü tezislərin araşdırılması haqqında daha ətraflı məlumat üçün baxın: Walter J. Remine,. "The Biotic Message: Evolution Versus Message Theory, Saint Paul Science; Birinci baskı, 1993, s. 538

123) G. Nelson, N. Platnick, "Systematics and Biogeography:Cladistics and Vicariance", "Columbia University" nəşriyyat, 1981-c I il, səh. 223

124) Henry Gee, "In Search of Deep Time Beyond the Fossil Record to a New History of Life The Free Press", "A Division fo Simon & Schuster, Inc.", 1999-cu il, səh. 5

125) Phillip E. Johnson, "Reason in the Balance: The Case Against Naturalism in Science, Law & Education, Downers Grove", "Illinois: InterVarsity" nəşriyyat, 1995-ci il, səh`. 62.

126) Robert Jastrow, "Evolution: Selection for Perfection," Science Digest, dekabr 1981-ci il, səh.87

127) Colin McGinn, "Can We Solve the Mind-Body Problem?" Mind, 98 (1989), səh. 349; Gerald M. Edelman, Giulio Tononi, "A Universe of

Consciousness”, Basic Books, USA, 2000

128) William A. Dembski, Converting Matter into Mind, 1998, www.arn.org

129) Mark Ridley, “Who Doubts Evolution?” New Scientist, cild 90 (25 iyun 1981-ci il), səh.832

130) Charles Darwin, “Türlerin Kökeni”, “Onur” nəşriyyat , 5-ci nəşr , Ankara 1996, səh.185

131) “Synthetic biology: Act natural”, STEVEN A. BENNER, Nature 421, 118 (9 yanvar 2003)

132) Kelly K., Out of Control: The New Biology of Machines, 1995, səh. 475

133) David R. Pilbeam, “Rearranging Our Family Tree”, Human Nature, iyun 1978, səh. 45

134) Earnest A. Hooton, Up From The Ape, McMillan, New York, 1931, səh. 332

135) Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields 1982, səh. 204

136) Storrs L. Olson “OPEN LETTER TO: Dr. Peter Raven, Secretary, Committee for Research and Exploration, National Geographic Society Washington, DC 20036”, Smithsonian Institution, 1 noyabr 1999-cü il

137) Tim Friend, “Dinosaur-bird link smashed in fossil flap”, USA Today, 25 yanvar 2000-ci il

138) A. J. Kelso (Professor of Physical Anthropology, University of Colorado), “Origin and evolution of the primates”, Physical Anthropology, J. B. Lippincott, New York, ikinci nəşr, 1974-cü il, səh. 142

- 139) Elwyn L. Simons (Jeoloji və Jeofizik bölmü, Yale Universiteti, ABD), "The origin and radiation of the primates". Annals New York Academy of Sciences, cild 167, 1969-cu il, səh.319
- 140) Mark Ridley,"Who Doubts Evolution?, New Scientist, cild 90 (25 iyun 1981-ci il), səh. 832
- 141) Michael Brown, "The Search For Eve, Harper and Row", 1990
- 142) Joan C. Stevenson, Dictionary of Concepts in Physical Anthropology, "Greenwood" nəşriyyat New York, 1991-ci il, səh. 216
- 143) Masao Ito, Yasushi Miyashita, Edmund T. Rolls, Cognition, Computation and Consciousness, "Oxford University" nəşriyyat, 1997-ci il, səh 21.
- 144) Kenneth F. Weaver, "Stones, Bones, and Early Man: The Search for Our Ancestors," National Geographic 168, no. 5 (1985), s. 581-582; Stephan Caesar "No "Missing Link" Between Animals and Humans", <http://www.creationism.org/caesar/missing.htm>
- 145) Henry Gee, "In Search of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New History of Life", "The Free" nəşriyyat, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999-cu il, səh. 32
- 146) Henry Gee, "In Search of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New History of Life", "The Free" nəşriyyat, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999-cu il, səh. 114
- 147) J.-J. Jaeger, "A New Primate from the Middle Eocene of Myanmar and the Asian Early Origin of Anthropoids", Science , cild 286, sayı 5439, səh. 528-530, 15 oktyabr 1999-cu il

148) Lord Solly Zuckerman, "Beyond the Ivory Tower", Taplinger Pub. Co., New York, 1970, səh.64

149) Charles Darwin, "The Origin of Species", III nəşr, 13-cü hissə: "Mutual Affinities of Organic Beings: Morphology: Embryology: Rudimentary Organs"

150) S. R. Scadding, Do "Vestigial Organs" Provide Evidence for Evolution?, Evolutionary Theory, cild 5, may 1981-ci il, səh. 173

151)

www.geocities.com/CapeCanaveral/Lab/6562/evolution/designgonebad.html

152) Leonard M.S., 1992. Removing third molars: a review for the general practitioner. Journal of the American Dental Association, 123(2):77-82

153) M. Leff, 1993. Hold on to your wisdom teeth. Consumer reports on Health, 5(8):4-85

154) Daily.T 1996. "Third molar prophylactic extraction: A review and analysis of the literature." General Dentistry, 44(4):310-320

155) "Evidence of Comparative Structure and Function", http://www.ibri.org/Books/Pun_Evolution/Chapter2/2.5.htm#6.

156) <http://www.hairlosshelp.com/forums/messageview.cfm?catid=32&threadid=32851>

157) Gray's Anatomy of the Human Body, 20-ci nəşr, 2000-ci il

158) Gray's Anatomy of the Human Body, 20-ci nəşr, 2000-ci il

159) Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 75-94

- 160) Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", "Nature", cild 258, səh. 389
- 161) Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", "Nature", cild 369, 23 iyun 1994-cü il, səh. 645-648
- 162) Richmond, B.G. and Strait, D.S., Evidence that humans evolved from a knuckle-walking ancestor, "Nature" 404(6776):382, 2000-ci il
- 163) Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen", Focus, cild 39, 1996-cı il, səh. 178
- 164) The Scotsman.com: "Chimps on two legs run through Darwin's theory" <http://news.scotsman.com/index.cfm?id=1016102002>
- 165) Carl Zimmer, "Great Mysteries of Human Evolution", Discover, cild 24, nomrə 9, sentyabr 2003-cü il
- 166) Schutzenberger M-P., in "The Miracles of Darwinism: Marcel-Paul Schutzenberger ile Ropörtaj" Origins & Design , cild 17, nömrə 2, 1996-cı il, səh. 10-15.
- 167) Bernard Wood, Who are we?, "New Scientist", sayı 2366, 26 oktyabr 2002-ci il, səh. 44
- 168) Edward S., Jr., The Reply: Letter from Birnam Wood, Yale Review, cild 61, 1967-ci il, səh.631-640
- 169) Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology, cild 173, məqalə nömrə 0032, 1996-cı il, səh.361

170) Michael Brooks, "The Mysteries of Life", "New Scientist", sayı 2473, 4 sentyabr 2004-cü il, səh.24

171) Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cild 87, dekabr 1978-ci il, səh. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, cild 12, 1991-ci il, səh. 94

172) The AAAS Science News Service, Neandertals Lived Harmoniously, 3 aprel 1997-ci il

173) D. Johanson, B. Edgar, From Lucy to Language, səh. 99, 107

174) S. L. Kuhn, "Subsistence, Technology, and Adaptive Variation in Middle Paleolithic Italy", American Anthropologist, cils 94, nömrə 2, 1992-ci il, səh. 309-310

175) Trinkaus, E. and Shipman, P. The Neandertals, Alfred A. Knopf, New York, 399, 1992-ci il

176) Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992-ci il, səh. 83

177) Boyce Rensberger, The Washington Post, 19 noyabr 1984-cü il

178) Richard Leakey, The Making of Mankind, London: Sphere Books, 1981, səh. 62.

179) Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992. səh. 136

180) Pat Shipman, Doubting Dmanisi, American Scientist, noyabr-dekabr 2000-ci il, səh. 491

181) Henry Gee, "In Search of Deep Time", "Beyond the Fossil Record to a New History of Life", "The Free" nəşriyyat, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, səh. 5

182) Henry Gee, "In Search of Deep Time", "Beyond the Fossil Record to a New History of Life", "The Free" nəşriyyat, A Division fo Simon & Schuster, Inc. , 1999, səh. 32

183) Henry Gee, "In Search of Deep Time", "Beyond the Fossil Record to a New History of Life", "The Free" nəşriyyat, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, səh. 103

184) Douglas J. Futuyma, (1983), "Science on Trial", New York: Pantheon, 1983-cü il, səh. 137,138

185) Solly Zuckerman, "Beyond The Ivory Tower", New York: Toplinger Publications, 1970-ci il, səh. 75-94

186) Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", "Nature", cild 258, səh. 389

187) Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", "Nature", cild 369, 23 iyun 1994-cü il, səh. 645-648

188) Richmond, B.G. and Strait, D.S., Evidence that humans evolved from a knuckle-walking ancestor, Nature, 404(6776):382, 2000.

189) Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", Science et Vie, may 1999-cu il, nömrə 980, səh. 52-62

190) Tim Friend, "Discovery rocks human-origin theories", 21 mart 2003-cü il: <http://www.usatoday.com/news/science/2001-03-21-skull.htm>

- 191) The Scotsman.com: “Chimps on two legs run through Darwin's theory” - <http://news.scotsman.com/index.cfm?id=1016102002>
- 192) Stephen Jay Gould, “Introduction,” in Björn Kurtén, “Dance of the Tiger: A Novel of the Ice Age”, New York: Random House, 1980, səh. 17-18
- 193) “Games and theories”, “New Scientist”, sayı 2399, 14 iyun 2003-cü il, səh. 48
- 194) Ali Demirsoy, “Kalıtım ve Evrim”, Ankara: “Meteksan” nəşriyyat, 1984-cü il, səh. 61
- 195) Michael J. Behe, “Darwin's Black Box”, New York: “Free” nəşriyyat, 1996-cı il, səh. 232-233
- 196) Richard Dawkins, “The Blind Watchmaker”, London: W. W. Norton, 1986-cı il, səh. 159

KİTAB HAQQINDA

Bu kitabda oxuyacaqlarınız təkamül yalanının təməlini təşkil edən anlayışların etibarsızlığını, çürük olmasını, elmi dəyərdən məhrum olduğunu və saxtılığını vurğulamaq üçün yazılmışdır. Kitab boyunca bütün elmi məlumatların təkamül nəzəriyyəsini yalanladığı ortaya qoyulur. Təkamülçülərin bir əsr yarımdır reallaşdırmağa çalışdıqları kütlə aldatmasının artıq sona çatdığı sübut edilir, yer üzündəki qüsursuz, ağıllı və möhtəşəm canlılığın, bütün təriflərin sahibi, Uca və Böyük olan Allaha aid olduğu açıq şəkildə nümayiş etdirilir.

— HARUN YƏHYA —

MÜƏLLİF HAQQINDA

Harun Yəhya imzasından istifadə edən Adnan Oktar, 1956-cı ildə Ankarada anadan olub. 1980-ci illərdən bəri imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər yazıb. Bununla yanaşı, müəllifin təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla qaranlıq əlaqələrini üzə çıxaran çox mühüm əsərləri var.

Müəllifin bütün əsərlərindəki ortaq məqsəd Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi əsas imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və batil əməllərini nümayiş etdirməkdir. Belə ki, müəllifin bu günə qədər 73 müxtəlif dilə tərcümə edilən 300-dən çox əsəri dünya səviyyəsində geniş oxucu kütləsi tərəfindən oxunur. Harun Yəhya Külliyyatı, Allahın izni ilə XXI əsrdə dünyadakı insanları Quranda bəhs edilən hüsur və sülhə, doğruluq və ədalətə, gözəllik və xoşbəxtliyə aparmağa səbəb olacaqdır.